

Một trăm tám mươi một chương Hồng Hoàng chỉnh đốn tác phong một bước nhỏ

"Linh Nga dặn quá ta nha, nàng nói ngời trước mặt người khác cùng nữ tử tiếp xúc hội khẩn trương."

Từ Cửu ngồi ở bảo thuyền lan can thượng, lưng hồ lô lớn, nhẹ nhàng lác lư chân răng, sau lưng là lưu quang tràn đầy màu trận pháp quang vách tường, trong tay cầm lấy mấy khối rượu những linh đậu đan, tùy tay tung khởi nhất khối, ngửa đầu, há mồm...

A ô một tiếng, dạt băng loạn hưởng.

"Bản sư thúc tuy rằng tự nhận không có gì nữ tử ý nhị, nhưng bao nhiêu cũng coi như nữ tử nha, cho nên liền chịu đựng không tìm ngời chơi đùa."

Bên cạnh Hùng Linh Ly nghe vậy, cúi đầu nhìn nhìn mình cả người bấp chần thịch, yên lặng địa cúi đầu, hai tay ôm chặt mình.

Ngồi ở góc trung ngồi xuống Lý Trường Thọ, cũng là nhịn không được cười khổ tiếng...

Sư thúc ngài có phải hay không, đôi nữ tử ý nhị có gì hiểu lầm?

'Thì ra là Linh Nga trước thời hạn làm nhắc nhở, ' Lý Trường Thọ đáylòng nhất thời một trận cảm khái.

Cái này thân sư muội không bạch đầu.

Quyết định !

Từ giờ trở đi, không cần giấy đạo nhân giám sát Linh Nga, mình hồi sơn trước một cái chớp mắt, lại dùng giấy đạo nhân nhìn xem Linh Nga đang làm cái gì.

Nếu Linh Nga tại nhàn hạ ngăn người không tốt hảo tu hành, vậy khen thưởng nàng cầm đủ mười năm, bế quan tăng lên cảnh giới;

Nếu Linh Nga tại tỉ mỉ cách ăn mặc, tắm rửa thay quần áo, vậy khen thưởng nàng 《Ôn Tự Kinh》 ngũ bách lần, ngay ngắn nàng chạy thiên tư tưởng;

Nếu Linh Nga tại linh thú vòng ăn thịt nướng, vậy... Đóng cửa lại lai đánh một chút;

Khụ, vạn nhất Linh Nga tại cố gắng tu hành, tinh tâm ngộ đạo, xin ý kiến phê bình thức truyền thụ nàng nguyên bản cốt giấy thành người thần thông, nhượng nàng đa một phần hộ thân bản lĩnh.

Lý Trường Thọ đậy lòng đem này chút tình hình thay phiên chải vuốt sợi một lần, đậy lòng cũng có chút cảm khái.

Năm đó cái kia thanh tú nhanh nhạy tiểu cô nương, hiện tại đã là duyên dáng yêu kiều, trừ bỏ không có việc gì luôn nghĩ đối hấn cái này sư huynh làm chuyện xấu, cái khác các phương diện, cũng coi như trưởng thành không sai bộ dáng.

Nhất là gần nhất này mười mấy năm, Linh Nga thiếu vài phần gập rức rối 'Rung động', trở nên trầm ổn rất nhiều.

Điều này làm cho Lý Trường Thọ có chút vừa ý.

Sau này, chỉ cần Linh Nga ổn được, hấn tự nhiên sẽ không bạc đãi cái này Tiểu sư muội.

Chợt nghe Tử Cửu khe khẽ thở dài:

"Ai, vì sao ta năm đó độ kiếp sẽ không phi thăng."

Lý Trường Thọ cười nói: "Đệ tử tại Đạo Tàng điện diên tịch thượng nhìn đến quá, phi thăng hay không, xem đạo không phải tư chất, cảm ngộ, mà là thành tiên trước tích lũy, cùng với tự thân đạo có hay không cùng Thiên Địa tương sinh."

"Hừ, " Tử Cửu đảo cặp mắt trắng dã, "Về đạo lục cảnh không có quyền lên tiếng!"

"Là, là, " Lý Trường Thọ cúi đầu đạo, "Đệ tử nhiều lời."

"Ân... Ta không phải nói ngươi tu vi không cao, ngươi đừng loạn nghĩ."

Tử Cửu còn sợ mình không cẩn thận đã kích Lý Trường Thọ tu đạo tin tưởng, nghĩ nghĩ, ra vẻ THU địa dạy nói:

"Tu hành, ở chỗ thật dài thật lâu, bắt ở chỗ hướng sớm tối mộ.

Nhất thời nhanh chóng, không có nghĩa là ngươi sau này thành tựu có thể rất cao.

Có chút tư chất xuất chúng, ngộ tính xuất chúng luyện khí sĩ, trăm năm thành tiên, ngàn năm Chân Tiên, tu tu, ôi chao, đột nhiên liền kẹt ở, Thiên Tiên đều chưa năng xông lên đi, càng đừng nói trường sinh.

Cho nên nói, tu hành... Ân, đúng, không thể nhất thời khí phách tranh, muốn hướng lâu dài xem!"

"Sư thúc cao kiến!" Lý Trường Thọ cười đáp ứng tiếng.

Một bên Hùng Linh Ly nhưng tràn đầy cảm khái, mắt to bên trong mạo hiểm tinh quang, đầy mặt sùng bái địa nhìn này vị tiểu sư tử.

Tửu Cửu đối Hùng Linh Ly ngượng ngùng địa huy phát tay, đột nhiên nghĩ tới gì, truyền thanh vấn Lý Trường Thọ:

"Này vị tiểu Linh Ly, ngươi tính toán như thế nào an bài?"

Nàng là chương môn ký danh đệ tử, đi Phá Thiên Phong tu hành tương đối thỏa đáng, muốn hay không ta mang nàng, đi ta chỗ trụ?

Dù sao ta phòng ở cũng là không, ta đều nhanh tại các ngươi Tiểu Quỳnh Phong nhập tịch!"

"Tiểu Quỳnh Phong tương đối trắng trong thuần khiết, " Lý Trường Thọ truyền thanh trả lời, "Linh Ly là Vu Nhân huyết mạch, tuy rằng đã muốn ích cốc, nhưng còn là thích ăn đồ vật, tại Tiểu Quỳnh Phong vừa vặn thích hợp.

Trở về sau đó, ta đã đem linh thú vòng phạm vi mở rộng vài lần, đa dưỡng một ít mỹ vị linh thú, nhượng Linh Ly tu hành rất nhiều phụ trách quản lý.

Như thế, Linh Ly cũng không cần luôn rời núi môn săn bắn."

Tửu Cửu nhất thời trước mắt sáng ngời, nhìn Hùng Linh Ly, nhìn không được bẹp bẹp cái miệng nhỏ nhắn...

Kia chẳng phải là, mình sau này có thể quang minh chính đại, đi theo cái này hùng tráng tiểu muội tử, cùng nhau hỗn ăn hỗn uống rồi?

Hùng Linh Ly rút co rút lại cổ, nhược nhược địa nhìn này vị rõ ràng đáng người khéo léo, nhưng nơi nào đó cơ thể nhưng như thế phát đạt sư tử...

Loại này nhân thân, cùng nàng đối bụng thời, thật là tương tự!

Lý Trường Thọ cười nói: "Trở về rồi nói sau."

Tửu Cửu nhất thời gật đầu đáp ứng một tiếng, Hùng Linh Ly nhìn xem nhà mình Hải Thần đại biểu ca, lại nhìn xem Tửu Cửu tiểu sư tử, trong lòng nhất thời các loại không đáy.

Độ Tiên Môn, đến cùng là gì bộ dáng ...

Tửu Cửu đột nhiên tay nhỏ bé duỗi ra, hô tiếng: "Nghĩ Đấu Đại Thần!"

Lần này đại hội thật sự là quá nhàm chán rồi, ta ngủ hơn hai mươi lần mới kết thúc!"

Lý Trường Thọ cười cười, đem đã sớm chuẩn bị tốt quân bài đem ra, kêu Linh Ly cùng nhau lại đây, lại nhượng Tiểu sư thúc tại chung quanh bố trí một tầng tiên lực kết giới, ngăn cách ngoại bộ xem xét.

Vốn, Hùng Linh Ly trong miệng nói "Minh rất dốt, khả năng sẽ không làm" vân vân;

Nhưng hai cục qua đi, hùng muội tử đã là hai mắt tỏa ánh sáng, trong miệng "Bốn Thiên Tiên", "Một đôi Kim Tiên", "Băng đất rời bính", "Liên thủ phi tiên", hô so ai đều hung!

...

Chơi nháo về chơi nháo, Lý Trường Thọ còn là không quên tự hỏi chính sự.

Phải như thế nào, mới có thể nhượng Triệu đại gia đội, không lại nơi nơi lung tung đụng đồ sứ?

Vốn Lý Trường Thọ còn tưởng rằng, Triệu Công Minh, Quỳnh Tiêu bọn họ chỉ là nhất thời hứng khởi, nhưng từ Văn Tĩnh đạo nhân gặp được lai xem, này đối huynh muội, đã muốn bắt đầu làm Hồng Hoang đại hình đụng đồ sứ phim bộ...

Hồng Hoang cũng không báo cảnh sát tuyển hồng ngoại, Triệu đại gia hậu trường lại thật sự quá ngạnh!

Hôm nay bọn họ năng đúng dịp đụng một chút Văn Tĩnh đạo nhân, ngày mai nói không chừng có thể bả Tử Tiêu Cung phòng ngói cấp yết lâu!

Lý Trường Thọ cũng không khỏi có chút buồn bực...

Minh lúc ấy vi ứng đối Tây Phương Giáo lung còng lão đạo, đem kia phần đại đạo lời thề thiết quá chu đáo chặt chẽ, đến vậy thời quả thực không tốt xong việc.

Nghĩ buông tay mặc kệ việc này, lại sợ sau này Triệu đại gia làm xuất đại sự tình, mình cũng bị liên lụy;

Muốn đi đúng lúc can thiệp, rồi lại không biết nên như thế nào xuống tay...

Liên loại này phát sầu vài ngày, Lý Trường Thọ thậm chí động ý niệm trong đầu, nghĩ thỉnh mình tiểu chỗ dựa vững chắc —— Huyền Đô Đại Pháp Sư, ra mặt dọn dẹp việc này.

Nhưng không duyên có thỉnh động Đại Pháp Sư, chỉ biết tiêu hao Đại Pháp Sư đối mình hảo cảm...

Chỗ dựa vững chắc cũng không thể tùy tiện vận dụng, việc này cũng không khẩn cấp đến loại này nông nổi.

Đang lúc Lý Trường Thọ hết đường xoay xử thời, Tử Cửu một câu vô ý mà nói, nhưng hấn linh quang chợt lóe...

Tử Cửu nói: "Cũng không biết Linh Nga vì cái gì như vậy sợ người cái này làm sư huynh, người thì không thể đối Linh Nga ôn nhu một chút!"

Làm sư huynh ... Sư huynh...

Đúng rồi!

Lý Trường Thọ vỗ cái trán, như thế nào bả này vị đại lão cấp đã quên!

Tử Cửu nháy mắt mấy cái: "Người đánh mình để làm chi? Như vậy phù khoa động tác, biểu hiện mình ảo não ư?"

"Không phải, đệ tử đột nhiên nghĩ tới một chút... Tu hành tiểu bí quyết, " Lý Trường Thọ cười nói, "Đa tạ sư thúc nhắc nhở, ta về sau hội đối Linh Nga ôn nhu một chút.

Sư thúc, người trước cùng Linh Ly đùa giỡn, đệ tử trước bề quan tu hành một trận!"

"Ân? Như thế nào ngày thường không thấy người như vậy cần cù, " Tử Cửu có chút bất mãn địa than thở một câu, "Chỉ biết tại môn nội cao thủ trước mặt tranh biểu hiện!"

Lý Trường Thọ cũng bất phản bác, hí mắt cười...

Tiểu sư thúc, thật đúng là mình phúc tinh.

Nhắm mắt, ngưng thần, đại bán tâm thần quy về Hải Thần giáo đại miếu dưới đất giấy đạo nhân.

Hắn thay đổi nhất chỉ 'Tiên lực mãn giá trị' giấy đạo nhân, phiêu nhiên mà ra, lặng lẽ đi chỗ đó đại miếu, vào vi giấy đạo nhân chuyên chuẩn bị phòng...

Đại khái, có phương hướng rồi.

Tiết Giáo bên trong, trừ Thánh Nhân lão gia ở ngoài, nếu có nhất người năng quản được Triệu Công Minh cùng Quỳnh Tiêu, kia tuyệt đối không phải Tiết Giáo đại sư huynh Đa Bảo đạo nhân.

Mà là Tam Tiêu trung đại tỷ, Triệu Công Minh Nhị muội, Vân Tiêu tiên tử!

Tam Tiêu tiên tử, đối đời trước Lý Trường Thọ mà nói, cũng là nghe nhiều nên thuộc nhân vật.

Các nàng sở dĩ bị xưng là ngoan độc người, chủ yếu là nguyên nhân tại sau này Phong Thần đại kiếp nạn trung, vì cấp huynh trưởng Triệu Công Minh báo thù, bày ra Cửu Khúc Hoàng Hà Đại Trận, bằng Hỗn Nguyên Kim Đâu, gọt mười hai Kim Tiên tổ hợp đại nửa thành viên trên đỉnh tam hoa;

Này kỳ thật chỉ là các nàng chiến tích nhất tiểu bộ phận.

Tối ngu , là Thánh Nhân lão gia tự mình xuất thủ muốn thu phục các nàng, Tam Tiêu tâm hung ác, thật sự dám xuống tay với Thánh Nhân...

Đương nhiên, bởi vì việc này, các nàng kết cục cũng có chút thê thảm:

Lão đại Vân Tiêu bị lão tử thu chạy, đặt ở Ngọc Hư Cung mặt sau kỳ lân nhai hạ;

Lão Nhị Quỳnh Tiêu, lão tam Bích Tiêu bị trực tiếp đánh chết, tàn hồn thượng Phong Thần bảng trung, thành Thiên Đạo con rối, thân hãm Thiên Đạo bài vị bên trong, mất tự do thân.

Các nàng bài vị cũng thập phần vi diệu, chính là thế tục giữa xưng hô 'Bà mẹ' .

Chợt vừa thấy, bọn họ chuyên quản người linh giảng sinh sự, là thập phần trọng yếu thần chức; nhưng cẩn thận ngẫm lại, các nàng ba người địa vị, cũng liền có thể so với Nguyệt Lão điện Nguyệt Lão.

Đường đường Tiệt Giáo ngoại môn đại đệ tử...

Đương thật khiến cho người ta thần thức không thôi.

Bất quá, Lý Trường Thọ liên tính sớm chỉ biết này chút, cũng quản không được mặt sau nhiều chuyện như vậy.

Phong Thần đại kiếp nạn hắn đã muốn mau nhảy ra ngoài, tuyệt đối không nghĩ lại tham dự vào.

Hiện tại, Lý Trường Thọ muốn làm , chỉ là đem Triệu Công Minh cùng Quỳnh Tiêu ở bên ngoài lung tung đụng đồ sứ sự, tiết lộ cho Vân Tiêu biết được, xem Vân Tiêu là cái gì phản ứng...

Đối với Vân Tiêu, Lý Trường Thọ tự nhiên thập phần xa lạ, thân thoại cố sự lý cũng chưa nói nàng đến cùng là cái gì tính nết.

Vạn nhất bởi vì quá mức sùng mộ, do đó gia nhập đụng đồ sứ đội... Kia cũng thật liền náo nhiệt .

Cổ, ôn thỏa khởi kiến, Lý Trường Thọ không chỉ có muốn cho Vân Tiêu biết việc này, còn muốn nhượng Vân Tiêu ý thức được, cái này sự hội vi Triệu Công Minh cùng Quỳnh Tiêu mang đến khôn cùng nhân quả.

'Việc này, phải như thế nào thao tác?'

Lý Trường Thọ ngồi ở ghế dựa sau, theo bản năng lấy tay chỉ gõ mặt bàn.

Mỗi người hoặc nhiều hoặc ít, đều có một ít tiểu cổ quái;

Tỷ như Linh Nga, nàng nhàm chán liền hi hoan tắm rửa tắm rửa, có đôi khi sớm trung chậm tắm ba ngày lần, còn hi hoan ở trong nước phóng một ít đóa hoa, đem đóa hoa chấp vá thành đồ án.

Ân... Không nên hỏi hấn làm sao mà biết được, này không trọng yếu!

Lý Trường Thọ đối 'Tự thân thói quen nhỏ' cũng thập phần chú ý, trừ toàn bộ tinh thần suy tư thời, hội nhin không được lấy tay chỉ có tiết tấu gõ mặt bàn, đã muốn không chế địa không còn rồi bao nhiêu mờ ám.

'Nhượng văn đạo nhân cái này khổ chủ, đi Tam Tiên Đảo tìm Vân Tiêu khóc lóc kể lể?'

Lúc này Văn Tịnh đạo nhân cân cước vẫn chưa bại lộ, thật cũng có thể đi Tam Tiên Đảo, chỉ là kẻ từ đó, sợ là sẽ khiến cho Tây Phương Giáo Thánh Nhân hoài nghi...

Viết phong thư, thác Ngao Ất đưa đi Tam Tiên Đảo?

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng.

Ngao Ất hiện đến nay vội vàng hưởng tuần trăng mật, mình luôn sai phái hấn, cũng không tốt lắm...

'Chẳng bằng liền dùng Nam Hải thân phận của Hải Thần, đem việc này từ đầu chí cuối nói cho Vân Tiêu tiên tử.

Làm nhiều lắm tính kế, chỉ sợ hoàn toàn ngược lại.'

Có khi, ôn đạo, bắt ở chỗ phức tạp, mà ở ở đơn giản.

Lý Trường Thọ dần dần dừng lại suy tư, cảm xuất văn chương vài vốc, bắt đầu viết một phong bái thiếp.

Tam Tiên Đảo ở nơi nào cũng không khó tìm, chỉ cần nhượng Ngao Ất tại Kim Ngao Đảo thượng hỏi thăm hỏi thăm, tổng năng tìm kiếm đến lớn khái phương vị.

Việc này chỗ khó, ở chỗ mình như thế nào mới có thể nhìn thấy Vân Tiêu tiên tử...

Mặt trời lặn ánh chiều tà xuyên thấu qua song giấy, chiếu vào bàn sách thượng;

Lý Trường Thọ đề bút múa bút, vì năng kiến Vân Tiêu tiên tử một mặt, chỉ là một phong bài thiếp, liền tiêu phí hấn không ít tâm lực, hết lần này đến lần khác cân nhắc.

Đợi hấn viết xong bài thiếp, đáy lòng bỗng nhiên có hiểu ra...

Hoàn hảo, hấn lúc này đã muốn động ý niệm trong đầu, đi Tam Tiên Đảo thượng tìm Vân Tiêu nói rõ việc này.

Như sau này Triệu Công Minh bọn họ làm xuất đại sự, vậy có khả năng là Vân Tiêu chủ động tìm tới môn lai, bả nôi khẩu tại hấn trên đầu!

"Này Hồng Hoang, mỗi đi ra một bước, đều bất được an ổn."

Lý Trường Thọ giấy đạo nhân duỗi cái lại thất lưng, thu hồi bài thiếp, bung lên phát trần, thi triển thổ độn hướng Nam Hải mà đi.

Tại trong nước biển dùng chạy trốn bằng đường thủy chạy đi, nhưng thật ra so thổ độn năng tiết kiệm non nửa tiên lực.

Cùng lúc đó...

Nam Hải ở chỗ sâu trong, nào đó cái trên hoang đảo.

Tam đạo thân ảnh ngồi ở một chỗ cánh rừng đất trống thượng, chia cắt nhất chỉ chỉ trừ vật pháp bảo.

Quỳnh Tiêu một đôi nhu đề qua lại chớp lên, nghiêm trang địa số :

"Đại ca nhất cái, ta nhất cái;

Hạ chỉ nhất cái, ta nhất cái.

Ta nhất cái, ta nhất cái;

Đại ca nhất cái, ta nhất cái..."

Triệu Công Minh có chút dở khóc dở cười, tự nhiên sẽ không bởi vì này chủng việc nhỏ, cùng mình Tam muội so đo.

Mà hạ chỉ thì là có chút chân tay luống cuống, muốn nói mình không dám cầm này chút chỗ tốt, rồi lại sợ bị Quỳnh Tiêu tiên tử giáo huấn.

Rất nhanh, chia của xong, Quỳnh Tiêu vỗ vỗ tay, lộ ra vừa ý mỉm cười.

"Loại này không làm mà hưởng cảm giác thật không sai, đại ca, chúng ta đi Tây Hải đi dạo?"

"Ân, hảo, " Triệu Công Minh vuốt râu cười, "Bất quá mặt sau còn là đừng muốn bọn họ mấy thứ này rồi, chính liền như, chúng ta là vào nhà cướp của thổ phỉ một loại.

Tam muội người thiếu bảo vật ư?"

"Không thiếu nha, " Quỳnh Tiêu nháy mắt mấy cái, "Chính là, đại ca, bất muốn mấy thứ này, chúng ta hành vi còn có cái gì ý nghĩa?"

Làm nhất hành liền muốn nói nhất hành!

Mặt sau chúng ta liền bả này chút tu hành tài, tìm một ít không như ý giáo nội tiên nhân, cho bọn hấn phân đi xuống nha."

Triệu Công Minh trầm ngâm vài tiếng, nhin không được nhìn về phía hạm chỉ, hỏi: "Là như vậy cái đạo lý?"

Hạm chỉ tinh thần trọng nghĩa nhượng nàng vốn định lác đầu, lại bị Quỳnh Tiêu âm thầm trừng mắt nhìn liếc mắt một cái, chỉ có thể nhược nhược địa gật đầu, nhẹ nhàng nhất 'Ân' .

Nháy mắt khuất phục...

-----oO-----

Một trăm bát mươi hai chương thọ môn làm diễn

Lấy con đường Nam Hải, một đường đi về phía đông.

Lý Trường Thọ lâm xuất môn, cũng lo lắng cho mình sẽ bị Triệu Công Minh bọn họ gặp phải, cho nên một mạch dán Nam Hải bờ biển thi triển chạy trốn bằng đường thủy.

Tam ngày sau, hấn đến Đông Hải hải vực, này một đường chạy cũng coi như thông thuận.

Trước đã muốn thác Ngao Ất hỏi rõ Tam Tiên Đảo sở tại ——

Tại Nam Thiệm Bộ Châu đông nam giác xuất phát, hướng đông chạy mười sáu ngàn dặm, lại hướng nam chạy lục ngàn dặm, liền có thể thấy được một chỗ vân vụ tràn ngập nơi.

Kia, chính là Tam Tiên Đảo bên ngoài đại trận .

Tiết Giáo bên trong, biết Tam Tiên Đảo vị trí giả nhiều không kể xiết, đối Tam Tiêu tiên tử tâm tồn ngưỡng mộ người cũng nhiều không kể xiết, nhưng chân chính năng đi lên Tam Tiên Đảo , từ xưa đều chưa mấy cái...

Lý Trường Thọ đuổi tới Đông Hải ở chỗ sâu trong thời, khối này giấy đạo nhân tiên lực hao tổn không sai biệt lắm nhất thành.

Vì có thể có tốt nhất tinh thần diện mạo cầu kiến đại danh đỉnh đỉnh Vân Tiêu tiên tử, tới gần Tam Tiên Đảo sở tại, Lý Trường Thọ tại trong tay áo cảm xuất nhất chỉ tân giấy đạo nhân, thay đổi giấy đạo nhân hóa thân.

Theo sau, hần từ trong nước biển xuất lai, cười mây hướng Tam Tiên Đảo vị trí tiến đến.

Đáy lòng suy nghĩ , kế tiếp hội gặp được loại nào tình hình, Lý Trường Thọ lại không hiểu chú ý tới một ít, trước đây không để ý chi tiết nhỏ...

Tỷ như, Xiển Giáo nổi danh trong cao thủ, trừ từ tuyến đường an toàn người đăng số ít vài vị, phần lớn đều là nam tiên;

Mà Tiết Giáo nổi danh trong cao thủ, Thánh Nhân bát đại đệ tử nội môn đại đệ tử liền có Kim Linh Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu, vô đương Thánh Mẫu, ngoại môn Tam Tiêu càng là không cần nói thêm, dĩ nữ tiên chiếm đa số.

Lý Trường Thọ đáy lòng trêu chọc nổi lên nhà mình Nhân Giáo nào đó vị lão thuần dương.

Nhà mình Đại Pháp Sư làm đạo lữ phong, rõ ràng làm phương hướng, nên hướng Nhân Giáo ở ngoài, Đạo Môn nội, cố gắng cáo thượng nhất làm...

Nhượng Xiển Giáo cùng Tiết Giáo cho nhau giữa đa một ít đạo lữ tình nghĩa, đã năng tiêu ma hai đại giáo luyện khí sĩ tiến thủ chi tâm, trì hoãn Thiên Địa lượng kiếp buông xuống;

Có thể nhượng hai giáo tăng tiến cảm tình, Phong Thần đại kiếp nạn thời điểm, đối lẫn nhau tiếc rẻ xuống tay.

Nguyên bản Phong Thần đại kiếp nạn, một đám lão đạo hô:

'Chết đạo hữu bất tử bản đạo, hôm nay liền đưa ngươi thượng bồng!'

Mà bị Đại Pháp Sư làm đạo lữ phong sau Phong Thần đại kiếp nạn, một vị vị tuấn nam mỹ nhân, tại thương chu đại chiến thể tục trên chiến trường, thâm tình khoản khoản, yên lặng nhìn nhau.

'Đạo hữu, ngươi lãnh khốc vô tình, cố tình gây sự, nên đi Phong Thần bằng thương chạy nhất gặp.'

'A, bắt, là ngươi lãnh khốc vô tình cố tình gây sự, nhưng hết lần này tới lần khác nói ta lãnh khốc vô tình cố tình gây sự, ngươi mới nên đi Phong Thần bằng thương chạy nhất gặp...'

Lý Trường Thọ thiếu chút nữa cười ra tiếng.

Đương nhiên, này chỉ là đả lòng đối Đại Pháp Sư trêu chọc, tất nhiên là tuyệt đối không dám nói ra ...

Tuy rằng Huyền Đô Đại Pháp Sư coi như là Đạo Môn đại sư huynh, nhưng cũng rất khó ảnh hưởng đến khúc, tỏ hai giáo.

Bất hay nói giỡn .

Sớm một chút đem đưng đồ sứ đội tai hoạ ngầm tiêu trừ rồi, mình thanh thân ổn định hồi tiên môn, làm nhất làm Long tộc sự, chuẩn bị hạ Kim Tiên đại kiếp nạn đi.

...

Cười mây bay nửa ngày, Lý Trường Thọ xa xa chỉ thấy, mặt biển thương xuất hiện nhất tắc vân tường.

Cũng trách không được kia chút Tiệt Giáo tiên, đều nói Tam Tiên Đảo hảo tìm;

Vân tường đường kính vượt qua nghìn dặm, phạm vi mấy ngàn lý nơi linh khí sung mãn, tiên quang lượn lờ, hải trung sinh linh đều so cái khác hải vực cũng có linh tính.

Chỉ cần không phải tìm trật đại phương hướng, tiên thức không ngừng điều tra, đều năng tìm ở đây...

Khoảng cách vân tường bên cạnh còn có hai ngàn lý thời, Lý Trường Thọ liền thử triển khai tiên thức, nhượng tiên thức tham trong mây tường xem xét.

Kỳ quái là, tiên thức nhưng lại không hề cách trở tham nhập trong đó, nhưng chỉ có thể nhìn đến một mảnh trắng xoá...

Cách chỗ đó càng gần, tiên thức khả tra xét phạm vi cũng lại càng rộng lớn, Lý Trường Thọ đả lòng cũng lại càng kinh ngạc.

Đội hấn cách cũng đủ gần, tiên thức hoàn toàn bao phủ này nghìn dặm vân vụ...

Không có trở ngại, không có nửa điểm trận pháp dao động, chỉ là đơn thuần vân vụ, trong đó cũng không có bán tọa đảo nhỏ.

Duy nhất khác thường, liền là chỗ đó linh khí nồng đậm, có thể so với độn đại trung động tiên...

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, cẩn thận suy tư một trận.

Đã lai , thì an , tổng không thể thí đều không thử liền rời khỏi.

Thế là, Lý Trường Thọ giấy đạo nhân lái vân, tại đường kính nghìn dặm vân tường trung tới tới lui bay mấy lần, không có bất luận nguy hiểm, đồng dạng cũng không hề đoạt được.

Liền nửa đá ngầm đều chưa năng tìm được.

Cho dù là khó gặp thiên nhiên trận thế, nơi này cũng nên có vào trận chỗ mới đúng...

Tại 【tiên lộ tứ nghệ】 hãm hại lừa gạt...

Khụ, tại trận, đan, khí, phù tứ phương mặt, Lý Trường Thọ tại trận pháp đạo thượng đắm chìm sâu nhất...

Cũng chính như này, hấn mới có thể nhìn ra, chỗ đó trận pháp cao minh, đã viễn siêu hấn trận đạo lý giải.

Này mới là chân chính trận pháp cao thủ sở bố đại trận!

Tam Tiêu bên trong, tất có nhất người, tại trận pháp đạo thượng tạo nghệ sâu đậm!

Bất quá, cái này cùng mình cũng không có gì quan hệ, cũng sẽ theo liền tán thưởng một chút, biểu thị đối Tam Tiêu nương nương tu vi kính nể.

Lý Trường Thọ tại mặt biển thượng trầm tư chốc lát, rất nhanh đã nghĩ xuất biện pháp...

Hấn không thể trực tiếp hô, Nhân Giáo tiểu pháp sư đến đây bái kiến;

Lúc này khôi này giấy đạo nhân là Nam Hải Hải Thần chuyên dụng làn da, tại chỗ đó trực tiếp bại lộ rồi, cũng sẽ có một chút phiền toái.

Hiện đến nay, mình tam điều chủ yếu người thiết lộ tuyền, đã là thập phần rõ ràng:

Nam Hải Hải Thần, Hải Thần giáo Giáo Chủ, túc trí đa mưu lão thần tiên hình tượng, Ngọc Đế sau này người nhiều mưu trí chi nhất, có Nhân Giáo bối cảnh;

Nhân Giáo tiểu pháp sư, trung niên đạo giả hình tượng, dĩ tự thân chân thật tu vi bên ngoài hành tẩu, vi Đâu Suất Cung ban sai làm việc chuyên dụng áo may-ô, chủ yếu cùng sau lưng Đại Pháp Sư hạt hỗn.

Độ Tiên Môn phổ thông đệ tử... Đây là Lý Trường Thọ sâu nhất nguy trang.

Cái khác, tượng 《 tây long án 》 mặt lạnh lão đạo, Độ Tiên Môn gặp nạn thời Hồng Hoang vô danh tự bạo nghệ thuật gia, kia đều là dùng quá một lần liền lập tức đào thải hình tượng, sẽ không lại đăng tràng.

Lại nói chính sự.

Muốn đi lên Tam Tiên Đảo, quả thật muốn tiêu phí một ít tâm tư, hoàn hảo Lý Trường Thọ từ nay về sau trước cũng đã có sở chuẩn bị.

Hắn Tiên Lãng tiếng hô câu, đem thanh âm truyền bá phạm vi khổng chế tại vân tường nội:

"Tam Tiên Đảo đạo hữu khả ở nhà trung?"

Tự nhiên không có nửa điểm trả lời.

Lý Trường Thọ không nhanh không chậm, tại cổ tay áo lấy ra nhất loa người giấy, tùy tay tung ra xuất, hóa thành lục đạo thân ảnh, nam nữ đều có.

Chỉ thấy:

Hai gã mặc áo ngắn thanh niên nam nhân, từng người cầm nhất chỉ kèn Xô-na.

Hai gã mặc trắng trong thuần khiết váy dài nữ tử, cầm xuất hai chi đồng bòn, lấy ra thể tục viêng mờ mả thường dùng tiền giấy, tại đồng bòn điểm giữa cháy, các nàng quý gói đồng bòn trước, cầm khăn tay bắt đầu khóc sụt sụt.

Lại có hai gã tóc trắng xoá đạo giả, nhất người cầm nhiếp hồn linh, nhất người cầm cá gỗ, lắc lắc lắc lắc, đập gỗ đánh, từng người khẩu tụng hương sinh chú pháp...

Lý Trường Thọ thở dài một tiếng, hai người giấy thổi lên kèn Xô-na, tiên lục gia tri hạ, cực cái xuyên thấu lục thể lương tiếng nhạc, vang vọng vân tường các nơi.

Này nhất chiêu thập phần hữu hiệu, chính là dễ dàng bị đánh một chút...

Bất quá chốc lát, Lý Trường Thọ chợt nghe vân tường trung truyền ra một tiếng khinh xích, là cái có chút non nớt thiếu nữ tiếng nói:

"Ngươi là người phương nào! Ở trong này làm này chút làm thậm! Này cũng quá điềm xấu!"

Vân vụ lưu chuyển, nhất danh thân đậm hoàng váy ngắn thiếu nữ đạp bước mà đến, giận tái đi vì sân, trừng mắt này mặt mũi hiền lành gầy gò lão già.

Lý Trường Thọ lập tức nâng tay, sáu gã người giấy dừng lại động tác, dừng hình ảnh tại chỗ cũ.

Ngay sau đó, Lý Trường Thọ thật dài thở dài, dùng giọng nua tiếng nói ngôn nói: "Nơi này chính là Tam Tiên tiên tử đạo tràng Tam Tiên Đảo?"

"Ngươi đã biết, còn dám tới chỗ đó giương oai!"

Này thiếu nữ khề hừ một tiếng, "Nếu không xem ngươi là lão già bộ dáng, tam nương nương ban cho ta roi, hiện tại đã muốn đánh ra đến rồi!"

Còn không mau chạy! Thật sự là xui!"

Lý Trường Thọ thở dài: "Ta ngàn dặm xa xôi tới đây địa, cái gọi là cũng liền hai kiện sự.

Chuyện thứ nhất, liền là tới chỗ đó vì Công Minh đạo hữu thương tiếc một hai.

Đã Tam Tiên Đảo không đồng ý, ta đây cái này rời khỏi liền là."

Nói xong, hất tay áo bào cổ trừ, lục chỉ người giấy khôi phục nguyên bản bộ dáng, nhảy trở về hất cổ tay áo trung.

"Ngươi nói gì sai!" Thiếu nữ nhất thời nổi giận, "Nhà của ta Đại lão gia rất tốt! Không cần ngươi thương tiếc! Phi phi, quạ đen miệng!"

Lý Trường Thọ lắc đầu, "Tuy rằng bây giờ còn là tốt, nhưng lập tức liền phải có nhất trường kiếp nạn."

Ba!

Thiếu nữ cảm xuất nhất chỉ ngắn tiên, mắng: "Ngươi lại nói lung tung nửa chữ, ta hôm nay liền không nên giáo huấn ngươi một chút không thể!"

"Ta chưa từng nói lung tung?" Lý Trường Thọ thở dài: "Nhà ngươi Quỳnh Tiên nương nương, có hay không bắt tại trên đảo?"

Thiếu nữ nhất thời ngẩn ra, lại nói: "Là lại như thế nào?"

Nói không chừng người ở đâu gặp được, nghĩ liền loại này nhượng ta mang người đi trên đảo? Môn đều không có!"

"Một khi đã như vậy, không bằng người ta đánh cuộc?"

Lý Trường Thọ tại cổ tay áo lấy ra kia phong bài thiếp, dùng tiên lực giao cho thiếu nữ.

"Ta ngay tại chỗ đó chờ, người khả đem vật ấy đưa cho trên đảo năng chủ sự người xem, như bọn họ quyết định không thấy ta, ta lập tức bước đi, tuyệt không quay đầu lại."

Thiếu nữ nhất thời mặt lộ vẻ nghi ngờ, đem vải vóc cầm trong tay.

Lý Trường Thọ lại nói: "Chỉ là nhượng nhà người chủ sự người nhìn xem này phong thư thôi, đối với các người Tam Tiên Đảo không có bất luận tổn thất.

Nhưng như lại trì một bước, Công Minh đạo hữu sợ là thật sự muốn xuất đại sự!"

"Người! Lại nói lung tung!"

Này thiếu nữ vung ngắn tiên, mắng:

"Hảo! Ta hôm nay liền nhượng người chết tâm!"

Người tại bậc này, hơi sau nhà của ta nương nương như thế nào huấn ta, ta sẽ trở lại như thế nào huấn người!"

Nói xong, thiếu nữ xoay người trở về vân tường nội, thân hình chỉ là đi rồi hai bước liền biến mất không thấy...

Lý Trường Thọ nhảy cảm địa bắt đến, chỗ đó linh lực vận chuyển xuất hiện mỏng manh biến hóa, cực kỳ phức tạp.

Nhưng, vừa rồi cái này thiếu nữ...

Lý Trường Thọ trầm ngâm hai tiếng, đáy lòng nổi lên một chút hồ nghi.

Từ đối phương biểu hiện lai xem, không phải Tam Tiêu làm phép thị nữ, chính là Tam Tiên Đảo thượng tu hành sinh linh.

Khả không hiểu, này thiếu nữ cấp mình cảm giác, có điểm bất quá đúng kình...

Thiên Tiên tu vi, không hề sơ hở mồm miệng, có chút kiêu mạn tính cách, còn có kia nhu thuận khuôn mặt, lung linh có hứng thú đáng người.

Đều cấp Lý Trường Thọ một loại rất quen thuộc cảm giác.

Loại cảm giác này, liền giống như, hấn tự cấp mình giấy đạo nhân, làm một ít bên ngoài, tính cách thượng đặt ra.

Không sai, này thiếu nữ cấp mình cảm giác, chính là quá khuôn bản hóa !

Giống như là diễn xuất tới, hành động cẩn thận, chi tiết cũng coi như mãn phân, đáng tiếc chính là kém một chút cảm xúc đại nhập...

Lý Trường Thọ đáy lòng âm thầm cảnh giác, nhưng tiếp tục tại chỗ đó vẫn không nhúc nhích đứng, tùy thời chuẩn bị tự vung.

Một lát sau, vân tường lại xuất hiện biến hóa.

Kia thiếu nữ vội vàng bay lại đây, nhìn thấy Lý Trường Thọ sau đó, kia nhãn thần liền có chút khiếp nhược, lại mang theo vài phần hổ thẹn, đối Lý Trường Thọ hạ thấp người hành lễ...

Thiếu nữ lập tức nói: "Tiền bối chớ trách, là ta có mắt bắt thức Thái Sơn, không biết ngài này là hóa thân.

Nhà của ta đại nương nương chính đang bế quan, không dám sảo nhiễu;

Nhưng tam nương nương đã muốn nhìn người thư, thỉnh ngài nhập đảo nhất tự.

Tiền bối xin theo ta lai."

Lý Trường Thọ gật gật đầu, bất động thanh sắc đi theo thiếu nữ phía sau.

Lần này đi vào, phía trước vân vụ dần dần sinh ra biến hóa, Lý Trường Thọ nguyên bản phi tại mặt biển thượng, lại không biết khi nào, dưới chân xuất hiện nhất điều uốn lượn đường mòn...

Đặt chân nó thượng, thân chu vân vụ nhất thời dần dần rút đi, hấn đã là xuất hiện ở tại một tòa linh đảo bên cạnh.

Nơi này chính là Tam Tiên Đảo?

Hấn ý đồ dùng tiên thức xem xét quanh mình, nhưng chỗ đó có nào đó trận thế, nhượng hấn tiên thức chỉ có thể tại thân chu ba trượng, không thể triển khai...

Kia thiếu nữ phía trước dẫn đường, mang theo Lý Trường Thọ duyên đường mòn bầy chạy bát quẹo, đến một chỗ tao nhã sân trước.

Thiếu nữ đẩy ra viện môn, cúi đầu nói:

"Tiên bối thỉnh tự hành đi vào, nhà của ta tam nương nương ngay tại chỗ đó chờ người."

Lý Trường Thọ ôn tiếng đạo câu: "Trước đã có đắc tội, còn thỉnh tiên tử chớ trách."

"Không có việc gì, không có việc gì, ngài thỉnh."

Thiếu nữ vội vàng xua tay, cúi đầu bước nhanh thối lui.

Lý Trường Thọ tựa hồ hoàn toàn không phát hiện gì một loại, cất bước vào viện môn, đáy lòng chính là thờ dài...

Mới vừa đi vài bước, nhất mạt vân vụ bất tri bất giác quán quanh tại hãn thân chu;

Ngay sau đó, Lý Trường Thọ nhất cái lắc lư thân, bất tri bất giác đi tới hậu viện, trước mặt là một chỗ linh khí dày bảo trì.

Tri nội tiếng nước vang nhỏ, có đạo bóng hình xinh đẹp chính đưa lưng về phía Lý Trường Thọ, ngồi ở cái ao trung lãng lãng chải vuốt sợi tóc dài...

Trường hợp, tự nhiên là không thể miêu tả;

Này hình ảnh, cũng khẳng định bất nhượng bá...

Nhưng Lý Trường Thọ đáy lòng thập phần bình tĩnh, thậm chí chỉ có một ý niệm trong đầu ——

Tốt như vậy lưng, bất lựa hỏa quán đáng tiếc .

"Ân?"

Kia chính chải vuốt sợi tóc dài bóng hình xinh đẹp đột nhiên phát hiện gì, thoáng quay đầu vừa thấy, theo sau liền là một tiếng hét chói tai!

Nàng quay đầu lại, khuôn mặt chính là kỳ xấu vô cùng, ngày thường bồn máu mồm to, đảo mặt trái xoan, quả thực tỷ như hoa còn muốn cây lựu tử...

Này nữ tử lớn tiếng quát lớn: "Vô lễ đồ đệ! Người nhìn ta thân mình, người được cưới ta!"

Lý Trường Thọ không nói được một lời, yên lặng nâng tay, một chưởng chụp tại mình cái trán, thân hình lập tức về phía sau ngửa đảo, nằm trên mặt đất vẫn không nhúc nhích.

Giấy đạo nhân thân thượng tiên lực cũng tại nhanh chóng tiêu tán, thân hình hóa thành nửa thước cao, một tắc dày người giấy.

Cái ao trung nữ tử động tác dừng lại, một trận tiên quang lưu chuyển, hóa thành nhất chỉ ngọc con ếch, rơi vào cái ao trung, chân nhất đặng, nhanh chóng chạy.

Chợt nghe được một trận cười to từ ngoài tường mà đến, vừa rồi dẫn đường thiếu nữ bay qua tường lai, cười cười run rẩy hết cả người.

"Ha ha ha ha, thế nhưng bị hù chết !

Này đến cùng là ai hóa thân, đạo tâm thế nhưng loại này yếu ớt!

Ha ha ha! Ta mặt sau an bài nhiều như vậy mắt xích, động phòng hoa chúc đều chuẩn bị cho các ngươi hảo rồi, quả thật tiện nghi ngươi này không hay ho lão đạo!"

Đột nhiên giữa, nhất sợi tơ dài tại này thiếu nữ phía sau nhớ tới.

"Đạo hữu, ta là thật có chuyện quan trọng cầu kiến lệnh tỷ..."

Chính đại cười thiếu nữ nhất thời ngẩn ra, đầu nhất nghiêng, nhìn địa thượng người giấy.

Chỉ thấy, này hoại rơi người giấy bị trực tiếp đẩy ra, lại nhất chỉ người giấy nhảy xuất lai, thân hình lắc lắc lắc lắc, nhanh chóng hóa thành vừa rồi mặt mũi hiền lành lão thần tiên, đầy mặt bất đắc dĩ địa nhìn trước mắt thiếu nữ.

"Còn thỉnh Bích Tiêu tiên tử, thay thông truyền một tiếng."

-----oOo-----

Một trăm bát mươi ba chương đối dụng đồ sứ, dưng cảm nói bất!

Này vị Vân Tiêu nương nương thật không tốt kiến...

Cái này Bích Tiêu tiên tử, cũng là thật sự da.

Xem người giấy phía dưới lại thoát ra nhất chỉ người giấy, Bích Tiêu lập tức thu hồi ý cười, hừ lạnh một tiếng:

"Lớn mặt tặc tử, còn dám dùng hóa thân trêu chọc bản tiên!"

Nói xong, Bích Tiêu nâng tay vãi ra một đạo 'Mỏng manh' tiên quang, bắt đặng Lý Trường Thọ nhiều lời, đưa hấn khối này giấy đạo nhân trực tiếp phóng đảo.

Lý Trường Thọ mau tay nhanh mắt, bị tiên quang đập trung trước, đã muốn vãi ra nhất chỉ họa trục.

Bích Tiêu vẫn chưa thật sự thương tổn hẳn, chỉ là đem Lý Trường Thọ khỏi này lão thần tiên giấy dai đạo nhân đẩy ngã xuống đất, chuẩn bị tiếp tục đùa giỡn...

Nhưng...

"Ôi chao?"

Kia vài vốc nhanh chóng mở ra, Bích Tiêu cũng cúi đầu nhìn lại, nhin không được nháy mắt mấy cái.

Nó thượng họa Triệu Công Minh, Quỳnh Tiêu, cùng Lý Trường Thọ tại Nam Hải Hải Thần miếu hậu đường tương kiến tình hình.

Họa người trong vật trông rất sống động, Triệu Công Minh oai hùng hào khí mặt dung thân hình, Quỳnh Tiêu tiên tử vẫn tĩnh trung mang theo vài phần giáo hoạt ý cười, hoàn toàn qư được thần tử...

Này, chính là Lý Trường Thọ vi tạo ra 《 bách mỹ lão sau 》 dấy trần giáo chi bảo thời, sở ma luyện xuất kỹ càng lối vẽ tỉ mỉ họa kỹ!

Bích Tiêu nhin không được nhỏ giọng nói thẳm: "Ách, ngươi thật sự là đại ca bạn tốt?"

Theo sau, nàng xem chăm đất thượng nằm Lý Trường Thọ, lại thoáng nhúu mà, thờ dài:

"Đánh đều đánh, vi không bị đại ca cùng hai vị tỷ tỷ quở trách..."

Ai, cũng chỉ hảo đem ngươi bản thể tìm ra đánh giết rồi, lại hủy thi diệt tích gì gì đó

Ngươi cũng đừng trách ta nha."

"Tiên tử không cần loại này tích cực, không cần loại này tích cực, " Lý Trường Thọ vội vàng mở miệng.

Tuy biết Bích Tiêu đại khái dẫn chỉ là hay nói giỡn, nhưng cũng không thể không cẩn thận chút.

Này dù sao cũng là Tam Tiêu, cấp trên, giận, tức giận giá trị đầy, đối mặt Thánh Nhân lão gia đều dám ra tay, còn có gì sự là làm bất xuất ?

Nói trung, Lý Trường Thọ giấy đạo nhân trước khôi phục thành người giấy bộ dáng, đem tối ngoài tầng một tầng giấy kéo xuống, tổn thất một chút tiên lực, nhưng đem Bích Tiêu cầm chế cùng nhau phá giải.

—— này cũng coi như giấy đạo nhân một chút ứng dụng tiểu kỹ xảo.

Giấy đạo nhân lác lác lác lác, lại khôi phục thành lão thần tiên bộ dáng, bung phát trần, mỉm cười nhìn trước mắt thiếu nữ.

Lý Trường Thọ ôn tiếng nói: "Tiên tử vừa rồi, chỉ là đánh với ta cái kêu, tại sao đánh ta nhất nói?"

Bích Tiêu nhất thời cười mỉa, "Ngươi này lão thần tiên, thật cũng là có chút thượng đạo."

"Tiên tử nói đùa, ta dùng hóa thân đến đây, vốn là có chút bất kính, " Lý Trường Thọ thở dài, "Chỉ là, ta quả thật là có chút nan ngôn chi ả, bản thể xuất lai quá mức hung hiểm."

"Nan ngôn chi ả?"

Bích Tiêu cặp kia linh động con ngươi nhẹ nhàng chớp chớp, nhất thời tinh thần tỉnh táo, "Gì nan ngôn chi ả? Kể lại nói tới nghe một chút được?"

Ta tại trên đảo nhất buồn muốn chết, đại tỷ cũng bắt nhượng ta đi ra ngoài, ngày thường khả nhảm chán !"

Lý Trường Thọ: ...

Tổng cảm giác nàng tại lái xe, nhưng là không có vô cùng xác thực căn cứ chính xác theo.

"Tiên tử, này chút nhân ngôn, còn xin đợi hơi sau có cơ hội lại tán gẫu.

Ta hôm nay đến đây, quả nhiên là nguyên nhân Công Minh đạo hữu cùng Quỳnh Tiêu tiên tử sự, có không thỉnh tiên tử, đem ta trước đây bái thiếp, nhượng Vân Tiêu tiên tử xem qua một phen?"

Bích Tiêu hừ một tiếng, "Có chuyện gì tìm ta không giống với ư?"

Tìm ngươi?

Cấp dụng đồ sứ đội gia tăng nhất viên mãnh tướng?

Liền Bích Tiêu xuất tràng đến bây giờ sở biểu lộ ra tính tình, như biết Triệu Công Minh cùng Quỳnh Tiêu ở bên ngoài hồ nháo, kia tất nhiên là lập tức chạy vội đi qua, nháy mắt nhập bọn!

Đương nhiên, những lời này không thể nói như vậy, phải chú ý ngôn ngữ nghệ thuật...

Lý Trường Thọ ôn tiếng nói:

"Tìm tiên tử ngài tự nhiên cũng là năng giải quyết, nhưng lần này sở đề cập người, một vị là tiên tử đại ca, một vị là tiên tử tử tử."

Tiên tử ngài nếu là tùy tiện xuất thủ, chẳng phải là sẽ bị bọn họ sau trách tội, lại đi đại lừa dối tiểu?"

Này thiếu nữ nhất thời cười mỉa, nói: "Người này người ta nói thoại nhưng thật ra thật sự dễ nghe."

Bất quá thôi, người vừa rồi bái thiếp, ta tùy tay liền ném hải lý đi."

"Không sao, không sao, " Lý Trường Thọ tại trong lòng lại lấy ra nhất chỉ cuộn tốt vải vóc, "Vi để ngừa vụn nhất, ta đã chuẩn bị mấy phần."

Bích Tiêu: ...

"Người thật đúng là cái diệu người."

'Bích Tiêu' nhẹ giọng tán thưởng, thân hình nhẹ nhàng lay động, hóa thành nhất đoàn vân vụ trực tiếp tiêu tán.

Mà lúc này, Lý Trường Thọ nghe được truyền thanh lọt vào tai:

"Tại chỗ đó đứng một trận, ta đi xem đại tử có hay không đang bế quan, người kia bái thiếp ta cũng không làm bỏ."

Lý Trường Thọ hoạt kê, trước đây chính là căn bản không phát hiện, vừa rồi trước mắt đứng Bích Tiêu cũng là một khối hóa thân.

Cảm tình, này chỉ là 【người giấy】 cùng 【vân người】 một đoạn đối thoại...

Ai, Hồng Hoang chiêu thức thâm, ai bả ai quả thật.

...

Lý Trường Thọ đồng thời không có đứng lâu lắm.

Bích Tiêu mặc dù hỉ hoan trên cột người bên ngoài, nhưng cũng cũng không phải không biết nặng nhẹ.

Nàng nhìn thấy Lý Trường Thọ sở họa Triệu Công Minh cùng Quỳnh Tiêu, liền biết Lý Trường Thọ quả thật là Triệu Công Minh hữu.

— liên liền là tâm thường Đại La Kim Tiên, cũng vô pháp xuyên qua nàng Quỳnh Tiêu tử tử che lấp tướng mạo thần thông;

Năng họa xuất Quỳnh Tiêu khuôn mặt thân hình, còn loại này cẩn thận, tuyệt đối là Quỳnh Tiêu dĩ chân diện mục kiến quá này lão đạo.

Vân Tiêu quả thật là đang bế quan.

Nhưng Bích Tiêu cân nhắc một hai, còn là đem mình tử tử đánh thức, bảm báo việc này, đồng thời trình lên Lý Trường Thọ viết bài thiếp...

Một lát sau, Lý Trường Thọ giấy đạo nhân sở tại tiểu viện, lại sinh ra nhàn nhạt vân vụ.

Hai đạo thân ảnh tại vân vụ trung hiện thân, cùng nhau hướng trước vài bước.

Lý Trường Thọ đầu tiên mắt sở kiến, là kia một thân màu xanh nhạt váy dài, đầu đội xanh biếc chu sai, chân đạp xanh lá mạ bố giày tuổi thanh xuân thiếu nữ.

Mặt nàng đản khá mỹ, cùng Quỳnh Tiêu tiên tử có vài phần giống nhau, nhưng so Quỳnh Tiêu tiên tử đa vài phần ngây ngô.

Này có lẽ, chính là Bích Tiêu tiên tử nguyên bản bộ dáng.

Đương nhiên, Lý Trường Thọ hiện tại cũng không có thể bài trừ, này có khả năng còn là Bích Tiêu tại trên cột hần...

Nhưng, Lý Trường Thọ tầm mắt, rất nhanh liền na đến Bích Tiêu bên cạnh vị kia nữ tiên nhân, mà lại có chút khó có thể na khai.

Này vị chính là đại danh đỉnh đỉnh Vân Tiêu nương nương?

Mới nhìn đầu tiên mắt, chỉ là cảm thấy nàng khuôn mặt xinh đẹp tuyệt trần, ngũ quan tinh xảo, dáng người tiêm tú, so bên Bích Tiêu cao một đầu;

Cẩn thận nhìn lên, lại thấy nàng ngũ quan sinh quả thực tinh xảo, không có nửa phần tỉ vết, nhưng chỉ là vừa đúng ôn nhu, bất tòn nửa điểm mỉ cùng mỉ.

Nàng mặc một thân phổ thông hình thức trắng thuần váy dài, tam nghìn tóc đen cũng trung quy trung củ địa bàn thành tóc mây.

Chỉ là lẳng lặng đứng ở nơi đó, liền như không cóc u lan lẳng yên nở rộ, liền như sừng sững ở vân diên ảnh, di thể độc lập, bất nhiễm nửa điểm khói lửa khí tức.

Giờ phút này, Lý Trường Thọ đáy lòng bất tự giác toát ra hình dung tử, lộ vẻ đoan trang, thánh khiết, trong suốt, thanh lịch...

Nàng liền giống như này họa phong chưa gượng dậy nổi Hồng Hoang trung, quật cường nở rộ nhất đóa tinh thuần đóa hoa.

Đây mới là Lý Trường Thọ lý tưởng trung 【 tiên tử 】!

Tam Tiêu tỷ muội khác biệt, chỉ là từ khí chất lai xem, có thể phán đoán...

Tuyệt đối không phải nhất cái mẹ sinh !

—— Tam Tiêu đều là Tiên Thiên sinh linh, chỉ là cân cước xuất thân giống nhau, cùng nhau biến hóa, tu hành, cho nên là tỷ muội thôi.

Lý Trường Thọ đáy lòng thở dài, thu liễm đáy lòng gợn sóng, bưng phất trần hương trước, trước làm đạo vái chào, lại nói một tiếng:

"Nhân Giáo đạo nhân Trường Canh, bái kiến Vân Tiêu tiên tử."

Vân Tiêu đôi mi thanh tú khinh nhãn, nhất mở miệng, tiếng nói như suối nước thanh lưu, thập phần ôn nhu.

"Làm phiền Trường Canh đạo hữu chạy này một chuyến rồi, vừa rồi ta này tiểu muội đa có đắc tội, thỉnh đạo hữu chớ trách.

Đạo hữu bái thiếp trung theo như lời sự, khả là thật?"

"Tự là thật, " Lý Trường Thọ đạo, "Ta khả lập đại đạo lời thề."

"Đạo hữu không thể như thế, bằng không lòng ta bất an."

Vân Tiêu nhẹ nhàng thở dài, nâng tay bấm ngón tay suy tính, đôi mi thanh tú càng nhãn càng sâu, nhẹ giọng đạo một câu:

"Tiểu muội người tại trên đảo nhìn, ta tùy này vị đạo hữu xuất đi xem đi."

"A, " Bích Tiêu tiên tử nhu thuận ứng tiếng.

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, lại nói: "Tuy có chút mạo phạm, nhưng ta còn là muốn hỏi một tiếng.

Việc này quan hệ trọng đại, Vân Tiêu tiên tử có không... Chứng minh hạ tự thân quả thật là Vân Tiêu tiên tử?"

Trước đây quả nhiên là..."

Lý Trường Thọ còn muốn tiếp tục nói tiếp, Bích Tiêu sau lưng Vân Tiêu, trộm đổi hấn nâng tay làm cái cắt cổ thủ thế.

Vừa mới vào lúc này, Vân Tiêu xoay người mắt nhìn Bích Tiêu, cái sau vội vàng lạc tay, cúi đầu, điềm đăm đáng yêu.

"Ai, " Vân Tiêu ôn nhu than nhẹ, trách cứ mồm miệng cũng là loại này ôn nhu, "Tiểu muội người lại trêu chọc người."

Bích Tiêu làm nũng nói: "Tỷ tỷ, là hấn trước trêu chọc ta ."

"Ở nhà hảo hảo nhìn, chớ có lung tung đi lại."

Vân Tiêu như thế đạo câu, theo sau liền xoay người lại, đối Lý Trường Thọ giầy đạo nhân tùy tay một chút, nhất sợi đạo vận quần quanh tại Lý Trường Thọ nguyên thần lực.

Rất nhanh, Lý Trường Thọ liền làm cái đạo vái chào, đạo vài tiếng 'Đắc tội', xác định Vân Tiêu nương nương thân phận.

Không có biện pháp, bắt ỏn chiêu thức ấy, hấn thật sợ lại bị Bích Tiêu hãm hại ...

Lập tức, Vân Tiêu làm nhất đóa mây trắng, thỉnh Lý Trường Thọ đi trước đi lên, lại cùng Lý Trường Thọ tại mây trắng hai đầu đứng thẳng, nhanh chóng bay ra nghìn dặm vân tường.

Vân Tiêu vừa rồi suy tính, cảm ứng, đã là biết được Quỳnh Tiêu giờ phút này ở nơi nào.

Mây trắng đảo mắt quá ngàn dặm, Vân Tiêu cao thâm tu vi triển lộ không thể nghi ngờ, một đường đều cùng Lý Trường Thọ vẫn duy trì một chút khoảng cách, cũng vẫn chưa chủ động mở miệng nói cái gì.

Không bao lâu, Vân Tiêu tại Nam Hải ở chỗ sâu trong, phát hiện Quỳnh Tiêu, Triệu Công Minh, hạm chỉ ba người tung tích...

Mấy ngày nay, ba người tại Tây Hải dạo qua một vòng, vừa vặn hội ở đây, đang ở kiểm kê thu hoạch, Quỳnh Tiêu chính 'Người nhất cái, ta nhất cái' phân trừ vật pháp bảo.

Lúc này cách còn xa, Triệu Công Minh ba người vẫn chưa phát hiện Vân Tiêu.

Vân Tiêu thấy thế, đầu tiên là nhẹ nhàng thở dài, sâu tiếng nói:

"Quỳnh Tiêu liền hi hoan hồ nháo, còn lôi kéo đại ca làm loại này sự.

Ta quả thật tốt hảo nói một câu bọn họ, này chẳng phải là không duyên có làm cho hạ nhân quả, sau này cũng là muốn gặp nạn khó khăn ."

Lý Trường Thọ: ...

Liên loại này thoại, đều nói như thế ôn nhu...

Khụ, nếu Vân Tiêu chỉ là thuyết giáo Triệu Công Minh bọn họ vài câu, mình việc này chẳng phải là uổng phí công phu?

Muốn ngừng này luồng đưng đồ sứ nghiêng phong, xoá sạch Hồng Hoang hắc ác thể lực 'Triệu đại gia' đội, phải nhượng Vân Tiêu nặng quyền phóng ra!

Lý Trường Thọ truyền thanh nói: "Tiên tử ngài đại khái không biết, bị Công Minh đạo hữu bọn họ trên cột sau đó, đáy lòng chính là như thế nào ghi hận, hạng bị phần, hạng nghẹn khuất.

Không bằng..."

Như thế như thế, thế này thế này.

Lý Trường Thọ tại Vân Tiêu bên cạnh đương một hồi quân sư quạt mo, Vân Tiêu đầu tiên là nhẹ nhàng nhịu mày, bản không muốn đi tính kế mình đại ca cùng Tam muội.

Nhưng không chịu nổi Lý Trường Thọ xảo ngôn gầy, trần thuật lợi hại...

Rất nhanh, Vân Tiêu gật gật đầu, biến hóa nhanh chóng, đem khí tức, đạo vận hoàn toàn thu liễm, trực tiếp hóa thành nhất danh lão đạo.

Này lão đạo bung phát trần, cười mây hương Triệu Công Minh bọn họ sở tại kia phiến hải vực bay đi.

Nhìn chăm chú vào này lão đạo bóng lưng, Lý Trường Thọ đáy lòng cảm khái mọc lan tràn.

Thiên Địa tạo hóa Tam Tiêu này ba vị Tiên Thiên sinh linh thời, phải là đem ôn nhu, đứng đắn, đoan trang, xinh đẹp tuyệt trần, tất cả đều cho Vân Tiêu, còn lại giáo hoạt, cổ quái cùng da, đều cho Quỳnh Tiêu cùng Bích Tiêu đi.

Tại này lạnh như băng âm u Hồng Hoang trung, còn có thể gặp được như thế đứng đắn đại năng;

Quả thật, quá không dễ dàng ...

...

Chính lúc này, tại hải đảo thượng mới vừa phân hết tang Quỳnh Tiêu, Triệu Công Minh cùng hạm chỉ, tại kế hoạch kế tiếp phải đi mấy cái tương đối phồn hoa đại thế giới đi đạo, còn là đi Trung Thần Châu đi đạo nhất đi đạo.

Đột nhiên giữa, Quỳnh Tiêu trước mắt sáng ngời, phát hiện nhất lão đạo cười mây đi ngang qua này phụ cận, cẩn thận nhìn lên, cũng là Kim Tiên cảnh.

Quỳnh Tiêu lập tức bấm ngón tay suy tính, phát hiện đi đụng này người vẫn chưa có bất luận hung hiểm, lập tức liền tiểu vung tay lên.

"Đại ca, chạy, có phi cá chủ động đưa lên môn đến rồi."

Triệu Công Minh bình tĩnh cười, khoanh tay cười mây mà khởi, vô cùng thuần thực địa, ngăn đón hướng từ bên cạnh bay qua lão đạo.

Lý Trường Thọ đã là âm thầm dặn dò quá, nhượng Vân Tiêu không cần phải nói thoại, chỉ cần không bị nhận ra lai, liền lẳng lẳng xem bọn hắn biểu diễn...

Đáng tiếc, Lý Trường Thọ cách quá xa, không thể may mắn thấy kế tiếp một màn mạc, chỉ có thể dựa não bổ.

Lại nói Vân Tiêu cười mây mà đi, Triệu Công Minh từ bên lập tức mà đến, hô tiếng: "Đạo hữu!"

Vân Tiêu hóa thành lão đạo khế cau mày, bất giải địa nhìn về phía nhà mình đại ca.

Triệu Công Minh nhanh chóng bay đến phụ cận, cách mười trượng xa, đột nhiên dưới chân nhất nghiêng, nằm ở vân thượng, trong miệng phun ra một ngum tiên huyết.

Vân Tiêu nhất thời sợ run, vội vàng liền muốn xông lên đi, lại nghe Triệu Công Minh suy yếu địa đạo câu: "Đạo hữu, ngươi có gì ? Đánh lén thương tổn ta?"

"Ân?"

Vân Tiêu rõ ràng mộng .

"Đại ca!"

Một tiếng thê lương la lên từ bên vang lên, đã thấy Quỳnh Tiêu cười mây, mặt lộ vẻ háo sắc, vội vàng mà đến, "Đại ca ngươi làm sao vậy đại ca!"

Theo sau, Quỳnh Tiêu tràn đầy bi phẫn địa nhìn phía trước lão đạo, "Ngươi đối đại ca của ta làm gì!"

Vân Tiêu: ...

Kế tiếp, kia đã là thuần thực về đến nhà lừa bịp tổng tiên, hiếp bức chiêu thức thay nhau ra trận, Triệu Công Minh âm thầm mở ra ảnh lưu niệm châu, chuẩn bị tốt lời thề khuôn bản.

Không bao lâu, bên lại vội vã bay tới nhất nữ tiên, trong miệng nhớ kỹ: "Ai nha nha, nơi này làm sao vậy? Vô cùng nha vô cùng."

Một lát sau...

Một tiếng 【đũ rồi】, tại Nam Hải trên không xa xa đẩy ra.

Lý Trường Thọ cách sự phát địa điểm thập phần xa xôi, giờ phút này cũng nghe được này tiếng giần xích, kia tiếng nói bên trong phần nộ, không tin, vô cùng đau đớn, nhưng hấn cũng có chút chột dạ.

Nhưng Lý Trường Thọ khối này giấy đạo nhân còn chưa phản ứng, chợt thấy nhất đạo kim quang bay tới, trước mắt tối sầm, bị thu hút một chỗ hắc ám chật hẹp nơi.

Một lát sau, lại có một đạo kim quang bao vây lấy hấn, đưa hấn 'Thỉnh' xuất chỗ đó...

Ngẩng đầu vừa thấy, Lý Trường Thọ phát hiện mình không ngờ về tới Tam Tiên Đảo thượng, thân ở ở trước đây đợi quá trong sân, trước mặt liền là mãn bạc môi, mang theo tức giận Vân Tiêu.

Lý Trường Thọ quay đầu nhìn lại, mình phía sau có nhất chỉ ba thước cao kim thùng.

Vân Tiêu nâng tay một chút, kim thùng nội lại bay ra ba đạo lưu quang, hóa thành vẻ mặt mờ mịt Triệu Công Minh, hạm chỉ, Quỳnh Tiêu...

Quỳnh Tiêu khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, nhìn giờ phút này khí đến cả người run rẩy Vân Tiêu, theo bản năng đạo câu...

"Xong rồi."

Vân Tiêu một tiếng khinh xích, "Quy xuống!"

Quỳnh Tiêu cùng cách đó không xa xem náo nhiệt Bích Tiêu, phù phù hai tiếng quy xuống, Bích Tiêu còn theo bản năng nắm mình hai chỉ khéo léo lỗ tai, mờ mịt vô thố.

Hạm chỉ sắc mặt tái nhợt, quy rạp trên đất không dám lộn xộn.

Liền liền Triệu Công Minh, lúc này cũng là hai chân nhất loạn, râu loạn run, do do dự dự địa quy xuống, vẻ mặt xấu hổ...

Vân Tiêu nhẹ nhàng hít vào một hơi, vội vàng hướng trước, đè nặng con tức, đem Triệu Công Minh nâng.

"Đại ca ngươi này là làm chi, ta đang nói Tam muội..."

Ai, đại ca...

Đại ca, người nếu là thiếu tu đạo tài, có đúng không muội muội nói rõ, làm gì đi làm loại này sự?"

Triệu Công Minh nhất thời có chút không biết làm sao, nhìn trước mắt cái này Vân Tiêu, nhân thân loạn chuyên, một trận không biết nên như thế nào nói.

"Ta này chỉ là... Nhị muội người đừng nóng giận, ta chỉ là..."

Hắn thấy được một bên lão thần tiên, nhất thời hiểu được điểm gì, thở dài: "Ồi, Hải Thần người hại khổ ta rồi, người như thế nào năng!"

Vi không dính nhân quả, nhượng Triệu Công Minh cùng Quỳnh Tiêu không đến mức sau tìm mình phiền toái;

Lý Trường Thọ trầm ngâm hai tiếng, cảm tình kéo mãi, hai tay khẽ run, run giọng nói ra câu kia, lai thời nổi lên một đường lời nói:

"Đạo hữu người còn nhớ rõ, chúng ta ban đầu dùng này chiêu thức số sơ tâm, là cái gì ư?"

Việc đã đến nước này, thẳng thắn từ khoan đi."

Triệu Công Minh bất giác ngẩn ra.

-----oOo-----

Một trăm bát mươi bốn chương đại năng sự, có thể nói sự ư?

A, nghĩ tới...

Đó là Hồng Hoang phá vỡ trước, tại đông chân trời thùy núi hoang trung, vừa mới tu đạo thành công hẳn, tại trời chiều hạ tung ra hoan chạy trốn, đó là hẳn sớm đã mất đi thanh xuân.

Cùng ba vị muội muội sơ ngộ, là các nàng đang bị hung thú vây công, vốn tưởng rằng là anh hùng cứu mỹ nhân, theo sau...

Đã bị đã bái đại ca.

'Đạo hữu, chúng ta Tam tỷ muội may mà người quan tâm, hôm nay cuối cùng từng người ngộ tự thân đạo, về sau như đạo hữu không chê khí, chúng ta có không tôn đạo hữu một tiếng đại ca?'

Cùng lão sư sơ ngộ, là lão sư tại trên đảo giảng đạo, mình ngẫu nhiên đi ngang qua, cảm thấy đối phương đạo không gì hơn cái này, liền cùng luận đạo, theo sau...

Đã bị đánh một chút.

'Ha ha ha ha, ngươi khả chịu phục ! Ha ha ha, xem ngươi ngộ tính không sai, muốn hay không bái ta làm thầy?

Ân, ngươi đạo hạnh đã thành, ta đây liền thu ngươi làm ngoại môn đệ tử!

Thế nào? Cân nhắc cân nhắc? Đây trong thiên địa, đánh thắng được ta , chính là bắt đa ơ.'

Mờ mịt tuế nguyệt, Thiên Địa bạc phơ.

Mình, đã muốn quên ư? Ban sơ sinh ra linh trí, kia một phân đối trường sinh khát vọng, đối Thiên Địa tán thành tự thân khát cầu.

【 a, liền là của ta sơ tâm a... 】

Trong sân, Triệu Công Minh đứng ở kia, hai mắt nhìn thấu sâu kín tuế nguyệt, bất tự giác lại có hai giọt trọc lệ tại khóe mắt chậm rãi chảy xuống, tất cả nhân thân chu vờn quanh nhất từng đọt từng đọt đạo vận, mặt lộ vẻ thoải mái sắc thái.

Điều loại này cảnh giới rồi, thế nhưng...

Lại, vừa nhỏ tiểu nhân đột phá một bước nhỏ.

Lý Trường Thọ ở bên nhìn không được nhíu mày, hấn **【 sơ tâm đại thuật 】** đối này chút đại năng mà nói, như vậy hữu dụng?

Chính lúc này;

Một bên Vân Tiêu cũng nhìn chăm chú vào chân trời đám mây, khe khẽ thở dài, thân chu cũng có nhất sợi đạo vận chậm rãi vờn quanh.

Tuy rằng không biết đại ca sơ tâm là cái gì, nhưng nàng, cũng có sở xúc động, đạo tâm tình giới hướng trước nho nhỏ địa bước ra một bước.

Lý Trường Thọ: ...

Lần sau hấn sẽ đối đại năng nói chuyện, cũng không thể được minh mã yết giá?

"Hải Thần, " Triệu Công Minh xoay người nhìn Lý Trường Thọ, thật sâu địa làm cái đạo vái chào, "Ta ngộ ."

Ngộ... Ngộ gì ?

"Ai, " Vân Tiêu tiên tử khe khẽ thở dài, xoay người nhìn chăm chú vào Lý Trường Thọ khối này lão thần tiên da giấy đạo nhân, ôn nhu nói:

"Đa tạ đạo hữu chỉ điểm, hôm nay ân tình, còn xin cho ta huynh muội chậm rãi báo đáp.

Quyển Tiêu, Bích Tiêu, xem tại này vị Nam Hải Hải Thần đạo hữu vi hai người các ngươi biện hộ cho phân thượng, tỷ tỷ lần này bất đa phạt các ngươi, từng người cầm đủ chín ngàn năm liền là."

Bích Tiêu đầu nhất nghiêng, nhược nhược địa đạo câu: "Đại tỷ, này giống như không liên quan ta sự..."

"Vậy ngươi quý xuống làm chi?" Vân Tiêu cầm xuất đại tỷ oai nghiêm, nghiêm mặt nói, "Đã ngươi chột dạ, tất có tiền căn."

Bích Tiêu sâu kín thở dài, ngồi ở kia bày ra cùng Quyển Tiêu đồng khoản biểu tình —— sinh không thể luyến.

Bên, Lý Trường Thọ ôn hòa cười, tấn hiển bí hiểm.

Tuy rằng không biết cụ thể sao lại thế này, nhưng hiệu quả tựa hồ thật bất ngờ không sai;

Kia, đã đem này 【sơ tâm】 hai chữ, cũng thu vào ngôn ngữ loại con bài chưa lật khó đi.

Lý Trường Thọ còn có chút lo lắng, lại dặn dò câu:

"Công Minh đạo hữu, sau này nếu không tất yếu, nhớ lấy không thể lại làm loại này sự .

Nói một ngàn, đạo một vạn, đụng người việc này, chung quy chỉ là ý cường lãng nhược, phi đạo hữu loại này Đạo Môn cao nhân khả làm."

"Ai, nhượng Hải Thần ngươi lo lắng rồi, " Triệu Công Minh mặt lộ vẻ nét hồ thẹn, "Là ta tham nhất thời vui chơi, quên mất đại đạo nguồn gốc, còn muốn nhượng Hải Thần ngươi tới Tam Tiên Đảo đi một chuyến.

May mà đạo hữu này nhất hành, bằng không ta khủng hội mê loạn đạo tâm, mất hướng đạo niệm, cô phụ lão sư dạy bảo cùng mong đợi."

Lý Trường Thọ: ...

Thật cũng không cần phải nói như vậy nghiêm trọng.

Hắn cũng chỉ là sợ Triệu Công Minh cùng Quỳnh Tiêu, lại thân không biết quý không hay, làm xuất một ít 'Dọa muỗi' sự, vì hắn cái này ban sơ cung cấp đụng đồ sứ phương án người, gặp phải lớn hơn nữa nhân quả.

Xem liếc mắt một cái buồn bực Quỳnh Tiêu cùng Bích Tiêu, mặc dù cảm thấy việc này còn có chút có thể tai hoạ ngầm, nhưng hôm nay mình làm quả thật đã muốn quá nhiều.

Quá do khủng không kịp.

Vấn đề là...

Lý Trường Thọ nhìn địa thượng quý sát hạm chi, khoe miệng thoáng run rẩy vài cái.

Đến cùng là đã xảy ra chuyện gì, Nhị Giáo Chủ 'Thiếu chút nữa trước bạn gái', như thế nào ngay tại chỗ này?

Chân Tiên cảnh luyện khí sĩ, như thế nào liền cùng hai cái năng tùy ý ném đi Đại La cao thủ, trộn lẫn đến cùng nhau?

Đây là cái gì phúc nguyên, này là loại nào số phận!

Bất quá, mình giống như cũng không sai, còn chưa tu thành Kim Tiên, đã muốn cùng hắn Nhân Giáo Đại Pháp Sư tổ quá đội, xem qua Thánh Nhân lão gia truyện tới nhất bộ tiểu điện ảnh...

Phải sẽ không, hạm chi thật chính là cái kia Hữu Độc hạm chi tiên, nguyên nhân chính là vì Triệu Công Minh cùng Quỳnh Tiêu đụng đồ sứ cần nhân thủ, mới cùng Tam Tiêu hỗn thực, do đó lưu lại Tam Tiên Đảo thượng tu hành đi?

Kia, mình lúc này nếu là nói nói nói mấy câu, đem hạm chi làm chạy, kia Tam Tiêu mệnh đề, chẳng lẽ không phải không cần loại kia thâm?

Lý Trường Thọ đáy lòng mới vừa toát ra cái này ý niệm trong đầu, cân nhắc đều chưa cân nhắc, liền trực tiếp cầu diệt.

Không chỉ như vậy, còn dưới đáy lòng đào cái hãm hại, đem này ý niệm trong đầu tro tàn rào bước tiến lên đi, dấu vết thập tám đạo phong cầm.

Tại Hồng Hoang loại địa phương này, chiếu cố hảo tự thân đều là nghìn khó khăn muôn vàn khó khăn, xen vào việc của người khác chính là tự tìm tử lộ.

Huống chi, chỉ là một lần ngẫu nhiên đụng đồ sứ văn đạo nhân chi là, đều nhượng Thánh Nhân nhận thấy được tương lai sự khả năng sẽ có thay đổi, lập tức làm ra phản ứng.

Nhận biết hạm chi là Độ Tiên Môn đệ tử Lý Trường Thọ, cùng Nam Hải Hải Thần không quan hệ.

Lý Trường Thọ đáy lòng thở dài, đối Vân Tiêu, Triệu Công Minh, cùng với Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu được rời đạo vái chào, nói: "Việc này đã xong, ta cũng không tiện đi ở lại, cái này cáo từ."

Vân Tiêu ôn nhu nói: "Đạo hữu sao không nghỉ tạm nghỉ tạm lại rời khỏi? Cũng tốt nhượng tử của ta muội tấn nhất tận tình địa chủ."

Chỗ đó quả thực không nên ở lâu, tràn đầy đều là đại nhân quả, còn là nhanh chóng thoát thân tuyệt vời...

Lý Trường Thọ đáy nói mình còn có chuyện quan trọng;

Triệu Công Minh nhưng nói: "Ba vị muội muội, ta đi đưa Hải Thần đạo hữu, cũng trở về Nga Mĩ Sơn bế quan tư quá."

Lập tức, này vị đại lão cùng Lý Trường Thọ cùng nhau cùng Tam Tiêu cáo biệt, rời Tam Tiên Đảo.

Vân Tiêu cười mây, đưa đại ca cùng Hải Thần xuất kia nghìn dặm vân tường.

Lý Trường Thọ trước khi đi, Vân Tiêu còn không quên truyền thanh:

"Đạo hữu, lần này nhân tình, sau này Vân Tiêu chắc chắn có sở báo.

Đạo hữu cũng không cần lo lắng hậu sự.

Ta này hai cái muội muội tuy nói bướng bỉnh, nhưng cũng cũng không phải không rõ lí lẽ, các nàng đối đạo hữu như có chút ghi hận, ta định sẽ không phóng các nàng rời khỏi Tam Tiên Đảo nửa bước."

Lý Trường Thọ nghe vậy, đáy lòng lại là một trận cảm khái, xoay người nhìn đứng ở vân quả nhiên này vị tiên tử.

Này, mới là bình thường ... Đạo Môn bàn tay to tử!

Cùng nhà mình tiêu sái tùy tính Đại Pháp Sư, không khỏi cũng quá xứng !

Lý Trường Thọ lại đối Vân Tiêu làm cái đạo vái chào, đã xong lần này lai đi vội vàng Tam Tiên Đảo hành trình.

Đặng Vân Tiêu bay trở về vân tường nội, Triệu Công Minh rõ ràng nhẹ nhàng thở ra.

Lý Trường Thọ lo lắng Triệu đại gia biến đổi mặt chỉ trích, lập tức chiếm trước lời nói tiên cơ, đạo một câu:

"Tiền bối, người khả hại khô ta rồi."

Triệu Công Minh nhất thời có chút nghi hoặc bất giải, nhìn Lý Trường Thọ, thân thiết hỏi han: "Này là làm sao vậy?"

Lý Trường Thọ làm cái chớ có lên tiếng thủ thế;

Triệu đại gia lập tức sáng tỏ, quay đầu coi nhãn Tam Tiên Đảo, nhất bả giữ chặt Lý Trường Thọ khỏi này giấy đạo nhân cánh tay, cưỡi mây hướng Nam Thiêm Bộ Châu tiến đến.

Đặng hai người rời khỏi Tam Tiên Đảo mười vạn lý, Triệu Công Minh thu khẩu khí, nhất thời khôi phục thành ngày thường kia oai hùng tiêu sái khí chất.

Lý Trường Thọ thấy thế đáy lòng cười thầm, mình linh cơ vừa động tìm đến Vân Tiêu tiên tử, quả nhiên là tìm đúng rồi Triệu Công Minh cùng Bích Tiêu khắc tinh!

"Đạo hữu vì sao đối khiến muội loại này kiêng kị?"

"Nhà mình muội tử, có thể nói kiêng kị ư?" Triệu Công Minh vuốt râu mà cười, "Chỉ là có như vậy một chút sợ thôi."

Lý Trường Thọ thiếu chút nữa thêm thất lung, cười nói:

"A? Này là vì sao? Đạo hữu là đại ca mới đúng."

Triệu Công Minh lắc đầu, truyền thanh nói: "Chủ yếu là, ta này vị Nhị muội, quá mức cũ kỹ, lại có chút cố chấp."

Lão sư năm đó tại Bích Du Cung giảng đạo thời, nguyên nhân một ít cẩn thận chỗ giảng mơ hồ chút, năng liền muốn thời khắc truy vấn, mỗi khi đều nhượng lão sư thúc thủ vô sách - bó tay không biện pháp.

Này tuy nói cũng là chuyện tốt, nhưng có đôi khi đi, lại không hiểu biến báo, mọi việc nhận chết lý.

Hơn nữa ta Nhị muội một khi nhận chuẩn chuyện gì, đó là liều mạng tính mệnh cũng phải đi làm được.

Nàng một lòng theo đuổi đại đạo, viễn cổ thời tu vi thượng xa không bằng ta, nhưng đến nay, tu vi so với ta đều cao nhất khúc, càng là có thể so sánh kiên Đa Bảo sư huynh.

Thập phần rất cao!"

Lý Trường Thọ chậm rãi gật đầu, quả nhiên là không người nào con người toàn vẹn, Vân Tiêu loại này tích cực tính tình, cũng quả thật có chút dọa người.

Triệu Công Minh giọng nói vừa chuyền, vượt râu hỏi: "Đạo hữu vừa rồi nói hại khổ đạo hữu, chính là xuất gì vấn đề?"

"Không sai, " Lý Trường Thọ lắc đầu, "Trước đây đạo hữu người sở dụng người, liên lụy xuất nhiều nhân quả, ta cũng hãm sâu trong đó, cơ hồ khó có thể tự kèm chế.

Cụ thể như thế nào, nguyên nhân liên lụy ta Nhân Giáo sự, ta cũng không tiện nhiều lời, còn thỉnh đạo hữu chớ trách."

Triệu Công Minh mặt lộ vẻ vẻ xấu hổ, hai tay ôm quyền, đối Lý Trường Thọ khom mình hành lễ: "Công Minh tại này bồi lễ rồi, chưa từng nghĩ nhưng lại nhượng đạo hữu chịu này liên lụy!"

Lý Trường Thọ cũng vội vàng hoàn lễ, "Đạo hữu ngài là ta tiền bối, không thể loại này."

Triệu Công Minh nghiêm mặt nói: "Bất bất bất, người ta ngang hàng luận giao, gì đàm tiền bối hậu bối? Đạo hữu còn thỉnh chớ có xấu hổ sát ta! Người ta ý hợp tâm đầu, cho nhau dẫn vi tri kỷ, này cũng là một đoạn giai thoại!"

Như đạo hữu người còn loại này khách khí, kia chúng ta trở về Tam Tiên Đảo đi, nhượng ba vị muội muội làm chứng kiến, ta cùng với người chính thức kết giao, như thế nào?"

Lý Trường Thọ: ...

Không bằng gì!

Quấy rầy, cáo từ, thỉnh mau chóng tương quên ở giang hồ!

Này vị sau này thần tài, là thật sự khờ, còn là có ý muốn trả thù hấn?

Không nên kéo hấn xuống nước, sau này cùng nhau chết thảm thượng Phong Thần bảng bất thành?

Nhất là, hôm nay lĩnh giáo Tam Tiêu tỷ muội thủ đoạn, tính tình...

Xác nhận quá nhân thân, là cấp trên sau đó liền dảm hận Thánh Nhân ngoan độc người!

Lý Trường Thọ tuy rằng đối Vân Tiêu thập phần thương thức, nhưng cũng chỉ là thương thức, hiện tại hận không thể, năng rời Tam Tiên Đảo cùng Triệu Công Minh bao xa liền có xa lắm không...

Tâm niệm vừa động, Lý Trường Thọ thở dài: "Đạo hữu, ta mặc dù cũng muốn cùng người ngang hàng luận giao, nhưng Vân Tiêu tiên tử theo như lời không sai, quy củ liền là quy củ, bồi phạt chính là bồi phạt."

Triệu Công Minh nhất thời nháy mắt mấy cái, "Đây là ta Nhị muội nói?"

"Không sai."

"Cái này..."

Triệu Công Minh trầm ngâm hai tiếng, cười nói: "Kia như vậy, về sau ta xưng hô người vi Hải Thân, người xưng hô ta làm tiền bối, đạo hữu đều khả."

Về sau đương ta Nhị muội mặt, người xưng hô ta một tiếng tiền bối là được."

Lý Trường Thọ đáy lòng một trận hoạt kê.

Vân Tiêu tiên tử chính là đối Triệu Công Minh đã làm gì?

Này Triệu đại gia từ tâm lên bộ dáng, cũng là thập phần thú vị.

...

Triệu Công Minh cười mây, đem Lý Trường Thọ khối này hóa thân đưa trở về Hải Thân miếu trung, mới hướng Trung Thần Châu mà đi.

Trước khi đi, Triệu Công Minh cũng báo thượng nhà mình động phủ, chính là tại Trung Thần Châu đông nam bộ, Nga Mi Sơn La Phù Động, nhượng Lý Trường Thọ có rảnh phải đi hẳn động phủ làm khách chơi đùa.

Này Nga Mi Sơn là trong hồng hoang một chỗ động tiên, không chỉ Triệu Công Minh, còn có không ít cao nhân ở đó ẩn cư, cùng Lý Trường Thọ đời trước sở nghe nói Nga Mi Sơn cũng không phải đồng một nơi.

Nhìn theo Triệu Công Minh cười mây đi xa, Lý Trường Thọ đáy lòng cũng có chút thần thức.

Tuy rằng Tam Tiên Đảo nhất hành, nhượng Quỳnh Tiêu cùng Bích Tiêu, khả năng đối hẳn có một chút tiểu ý kiến;

Nhưng này so với Triệu Công Minh, Quỳnh Tiêu, hạm chỉ ba người tổ, ở bên ngoài lung tung đưng đồ sứ sở năng sinh ra tai hoạ ngầm, này hai tử muội tiểu ý kiến, thật bất là cái gì đại sự.

Cấp lão sư thâm thọc giả, nhiều nhất là bị đánh một chút, tổng không đến mức vì vậy bị đánh giết!

Như ngày nào đó Quỳnh Tiêu cùng Bích Tiêu tìm tới môn lai, mình tự vung một khối giấy đạo nhân cũng được...

Lý Trường Thọ đem giấy đạo nhân quy về dưới nền đất, tâm thần đại bán trở về bản thân, ngòì ở Độ Tiên Môn bảo thuyên sau góc, tính toán về nhà khoảng cách.

Lão quy củ, trước tổng kết, lại nghĩ lại, rồi sau đó hấp thụ kinh nghiệm giáo huấn...

Cái này sự sau đó, mình cùng Triệu Công Minh cùng Tam Tiêu, phải có thể bảo trì khoảng cách nhất định, tạm thời không còn rồi vương mắc.

Bất ngờ biết được Triệu đại gia nhược điểm, sau này nói không chừng năng dùng tới.

Lại muốn đến hạm chỉ sự, Lý Trường Thọ đáy lòng bất giác cảm khái một trận thế sự kỳ diệu...

Cũng có lẽ, hạm chỉ cùng Tam Tiêu vốn là có minh minh trung duyên pháp, việc này chỉ là nhượng các năng trước thời hạn quen biết .

Công Minh, Tam Tiêu...

Vân Tiêu ôn nhu điềm tĩnh, thủ quy thủ cự;

Quỳnh Tiêu trí tuệ giáo hoạt, to gan lớn mật;

Bích Tiêu một cách tinh quái, tùy ý làm bậy...

Triệu Công Minh bất ngờ là cái 'Sợ muội' người...

Dứt bỏ nhân quả cùng sau này sự, Lý Trường Thọ đáy lòng, còn là có chút vui vẻ .

Nguyên bản, hẳn một mạch lo lắng, mình tu vi cao thâm sau đó, tâm tính hội phát sinh một ít biến hóa, trở nên chỉ tồn đạo tính mà thiếu rất nhiều là người lạc thú.

Nhưng có này mấy cái rõ ràng ví dụ, Lý Trường Thọ đáy lòng cũng không còn rồi phương diện này lo lắng.

Thực lực là thực lực, tính cách là tính cách.

Sinh động, hữu tình có tính, trường sinh mới có thể xem như chuyện may mắn, bằng không chỉ là đạo con rối, vô thậm lạc thú đáng nói...

Triệu Công Minh có ba vị tính cách huýnh dị muội muội, Lý Trường Thọ thật cũng bất hâm mộ, dù sao, hẳn cũng có nhà mình Tiểu sư muội.

Thôi, đừng đặng trở về thời lại nhìn ;

Trước nhìn xem Linh Nga đang làm cái gì, liền quyết định trở về cấp nàng ban phát gì khen thưởng đi.

Lý Trường Thọ mở ra Linh Nga bên cạnh giấy đạo nhân, tiên thức vờn quanh Linh Nga thân chu, nhất thời cũng là ngân ra.

Linh Nga nhưng lại, nhưng lại...

Nhưng lại tại tu hành!

Lý Trường Thọ đáy lòng không khỏi có chút thất vọng, thật cũng tuân thủ lời hứa, quyết định trở về liền truyền Linh Nga cắt giấy thành người nguyên bản thân thông.

Xem ra, không chỉ là linh thú vòng muốn mở rộng nuôi dưỡng quy mô, cũng muốn đa tài chút linh thụ mới được .

-----oOo-----

**Một trăm tám mươi lăm chương sư muội làm không được a! 【phiếu. . . Phiếu
】**

Đương ——

Đương ~

Không biết là không phải ảo giác, xuất môn thời nghe được sơn môn tiếng chuông, dồn dập, trầm trọng, tràn đầy khẩn trương cảm.

Trở lại Độ Tiên Môn sơn môn, Lý Trường Thọ nghe được tiếng chuông, đúng là như thế nhẹ nhàng, nhẹ nhàng trung còn mang theo một chút uyển chuyển, uyển chuyển trung lại có một chút xôn xao...

Sáng sớm thời, bảo thuyền đến sơn môn trước, các vị lưu thủ sơn môn trưởng lão, cùng tất cả phong phong chủ, mầm tiên, đều ra ngoài nghênh đón.

Tiểu Quỳnh Phong phong chủ, Trọc Tiên Tề Nguyên, cùng Tiểu Quỳnh Phong thuận vị đệ số 3 nhân vật Linh Nga, im lặng đợi tại góc trung.

Đội bảo thuyền dừng ổn, đóng cửa quanh mình phòng hộ trận pháp, chương môn cùng các trưởng lão cùng nhau hiện thân, chúng môn nhân đệ tử nhất tề hành lễ.

Ngay sau đó, Linh Nga thấy được xen lẫn trong trở về chúng đệ tử trung nhà mình sư huynh, nhất khối phương tâm nhất thời lạc ổn, kia trương xinh đẹp thanh tú khuôn mặt, cũng dừng không được lộ ra ý cười.

Linh Nga vừa định đối sư huynh phát tay, đáy lòng đột nhiên phiêu khởi 'Ôn Tự Kinh cảnh cáo', nhất thời nhu thuận địa đứng ở kia, ngẩng đầu nhìn không trung.

Đột nhiên giữa, Linh Nga trước mắt đa nhất tắc tường cao, không trung bị ngăn trở đại bán;

Linh Nga còn chưa kịp làm ra gì phản ứng, nhất trương đáng yêu thiếu nữ khuôn mặt, xuất hiện ở tại nàng trong tầm mắt...

Nha?

Này cự thạch tượng thượng, sao được dài nhất khối người đầu?

Linh Nga hoàn hảo là bị sư huynh một tay nuôi lớn, tâm lý tố chất thật cũng không sai, theo bản năng liền lộ ra lễ phép ý cười, vẫn chưa lập tức né tránh.

Một bên, Lý Trường Thọ đang ở đối Tề Nguyên lão đạo làm đạo vái chào, "Đệ tử bái kiến sư phụ."

Tề Nguyên lão đạo ôn tiếng nói: "Ân, hảo, lần này đi ra ngoài khả có đoạt được?"

"Đệ tử tuân sư phụ dạy bảo, đoạt được thật nhiều."

Lý Trường Thọ cười khẽ đáp câu, lại chỉ vào một bên Hùng Linh Ly, "Sư phụ, này là ta biểu muội, cũng là chúng ta chương môn mới vừa thu ký danh đệ tử, đệ tử nghĩ an bài nàng, tại chúng ta Tiểu Quỳnh Phong thượng dài trụ tu hành."

Tề Nguyên lão đạo tinh thần chấn động, nhìn Hùng Linh Ly, vội vàng truyền thanh vấn mình đại đồ đệ:

"Đây chính là chương môn ký danh đệ tử, chúng ta phong thượng một nghèo hai trắng, này thích hợp ư này?"

Lý Trường Thọ cấp sư phụ nhất cái vạn sự có ta ánh mắt, Tề Nguyên lão đạo nhất thời không còn rồi nghi ngờ, hướng trước cùng Hùng Linh Ly hàn huyên hai câu.

Hùng Linh Ly đã sớm được Lý Trường Thọ dẫn dò, giờ phút này tượng không tượng dạng địa hành lễ, đạo một câu: "Tề Nguyên sư huynh, về sau chiếu cố nhiều hơn."

Tề Nguyên lão đạo liền nói hồ quan, hồ quan.

Linh Nga thoáng nghiêng đầu, sư huynh ... Biểu muội?

Không có khả năng nha, như thật có cái biểu muội, nàng như thế nào hội không biết?

Rõ ràng, nàng âm thầm dùng linh cá hồi lộ quá Bách Phạm Điện nữ trưởng lão, xem qua sư huynh trong nhà tin tức...

Lập tức, Linh Nga đáy lòng não bỗ nhất tràng tuồng, lại vừa vặn nghe được, Lý Trường Thọ đối Hùng Linh Ly ôn vừa nói:

"Biểu muội, chúng ta trước hồi phong thượng nói nữa, ta hôm nay liền cấp người an bài hảo chỗ ở."

Linh Nga trái tim như là chui vào nhất chỉ miêu mẽ, không ngừng trào nha, cong nha, nhượng nàng nghĩ lập tức vấn rõ ràng việc này, lại không dám trực tiếp hỏi lỏi ra, thập phần khó chịu...

Năm đó, sư huynh cái nàng nhà cò, chính là dùng vài ngày mới kiến tốt!

Sư huynh vừa rồi nói cái gì, nhưng lại muốn tại trong vòng một ngày, cấp cái này đột nhiên xuất hiện 'Biểu muội' an bài hảo chỗ ở!

Chẳng lẽ... Bất, không có khả năng!

Không đúng, sư huynh thân thượng, không có gì không có khả năng!

Tuy rằng nói khả năng tính rất nhỏ, nhưng cũng không có thể bài trừ, biểu huynh biểu muội thật sự có cố sự...

Nhất thời giữa, Linh Nga tâm loạn như ma.

Sớm tại 《bách mỹ đồ》 sự kiện bắt đầu, nàng liền làm không hiểu sư huynh đến cùng là hỉ hoan gì loại hình nữ tử.

Tại nàng đáy mắt, sư huynh là trên đời này tối không giống người thường người, môn nội ngoại cửa hết thầy nam luyện khí sĩ thêm, đều không kịp sư huynh độc đáo, đặc biệt một phần vạn!

Cho nên, sư huynh liền tính, đột nhiên lĩnh trở về một vị tháp sát loại thiếu nữ, đối mình nhàn nhạt nói một câu:

'A, sư muội, ngày mai ta muốn cùng nàng chính thức kết thành đạo lữ.'

Linh Nga cũng là sẽ tin !

Chớ không phải là, sư huynh không thích Hữu Cầm sư tỷ loại kia quá mức đơn thuần ;

Cũng không thích nàng loại này 'Quá thực ngưỡng chừng xuống tay' ;

Mà là nguyên nhân bị Tử Cửu sư thúc mang trệt 'Lớn nhỏ' thâm mỹ, do đó hi hoan thượng ... To con ?

"Đi rồi, đi về trước ."

Tề Nguyên lão đạo ôn vừa nói , phát trần vung, hóa xuất nhất đoá mây trắng.

Này lão đạo còn lo lắng cho mình tiên lực đục ngầu, mây trắng chịu tải năng lực không đủ, tại Hùng Linh Ly dưới chân, cố ý thêm dày bán trượng mây trắng.

Lập tức, nhất vài đoá mây trắng phiêu vào sơn môn, hướng tất cả phong mà đi.

Chợt nghe phía trước truyền đến một tiếng Tử Cửu la lên:

"Trường Thọ! Linh Nga ——

Ta đi trước nghe sư phụ giảng đạo, sau đó quá tới tìm người nhóm chơi nha!"

Độ Tiên Môn chúng tiên bất giác mỉm cười;

Không ít đệ tử đều đối Tiểu Quỳnh Phong bốn người gửi đến rồi hâm mộ ánh mắt, dĩ nam đệ tử chiếm đại đa số.

Chính tâm loạn Linh Nga miễn cưỡng cười cười, Lý Trường Thọ mỉm cười gật đầu, xem như đáp ứng Tiểu sư thúc sở thỉnh.

Chính lúc này, Hữu Cầm Huyền Nhã nhìn chăm chú vào Tiểu Quỳnh Phong bốn người bóng lưng, nhưng là có chút muốn nói lại thôi.

Thôi, đợi quá mấy ngày sau, tìm một đêm thâm người tĩnh, yên lặng không người thời, lại đi Tiểu Quỳnh Phong cùng sư huynh bồi lễ đi...

"Ai."

Hữu Cầm Huyền Nhã nhẹ nhàng thở dài, tất cả người đều có chút thất ý, đi theo nhà mình sư phụ, hướng tới Phá Thiên Phong cười mây mà đi.

Nàng sư phụ gừng kinh san, nhưng đem này một màn thu hết đáy mắt.

...

Đối với Tiểu Quỳnh Phong thượng đa nhất khẩu người, Tề Nguyên lão đạo là phong chủ... Hoàn toàn không ý kiến gì.

Tề Nguyên chỉ là dặn dò hai cái đồ nhi bất sẽ đối Tiểu sư thúc thất lễ, liền xoay người trở về mình nhà cỏ trung, không để ý đến chuyện bên ngoài, một lòng thâm nghĩ mộng đại đạo.

Nhưng...

Linh Nga có chút hoảng .

Sư huynh thật sự tại trong vòng một ngày, bất, nói đúng ra, là tại nhất cái thời thân nội, vì mới tới 'Biểu muội' thân thiện hữu hảo một gian nhà cỏ!

Còn là thêm cao tăng lớn bản!

Linh Nga đáy lòng cảm giác có chút hoang đường cái kia đoán rằng, tựa hồ đang không ngừng bị xác minh.

Hơn nữa, lúc ấy sư huynh còn cố ý đem nàng thét lên một bên quan khán, trực tiếp vận dụng trước đây cực nhỏ hiển lộ cất giầy thành người thần thông, nhượng mấy chỉ người giầy đồng thời khởi công!

Càng đáng sợ là, sư huynh làm hết hấn biểu muội chỗ ở sau đó, trả lại cho mình nhất cái ý vị thâm trường nhãn thân.

Lúc ấy, Linh Nga đã muốn xác định ...

Sư huynh thật sự hi hoan ngoại hình tương đối cường tráng nữ tử!

Tuy rằng sư huynh khẩu vị như thế độc đáo, hoàn toàn ra ngoài nàng dự liệu, nhưng cũng nhượng nàng cảm giác, đây mới là mình sư huynh!

Đáy lòng mặc dù không khỏi có chút mát mát, nhưng cũng có chút vi diệu...

Nhưng mà, 'Tin dữ' nhất cái lại nhất cái mà đến.

Lý Trường Thọ một câu: "Linh Nga, về sau linh thú vòng cùng tiểu hồ cho ăn cá việc này, đều nhượng Linh Ly lai làm đi."

Đây là cái gì?

Linh Nga như thế nào không rõ, này là tại đem nàng trong tay đại quyền, trực tiếp phân đi ra ngoài đại bán cấp 'Biểu muội' nha!

Linh Nga mới trước đây kiến đa quyền quý nhà hậu viện về điểm này sự, mấy cái bảo mẫu vì tranh một chút quyền, mặt ngoài cười hì hì, ngầm đùa giỡn tâm cơ, các loại chiêu thức con đường, nàng đều xem tại trong mắt...

Mộc có nghĩ đến, nàng thế nhưng cũng có bị khiêu chiến nhất thiên!

Linh Nga như thế nào khả năng liên loại này chịu thua!

Nàng hạ quyết tâm, cường điệu cách ăn mặc một phen, lại đề chút son bột nước, chuẩn bị đưa cho hùng hực sư thúc là lễ vật, đồng thời tăng lên hạ mình tồn tại cảm.

Nhưng, Linh Nga mới vừa đi đến cách vách tân tu nhà cô, lại nghe được nhà mình sư huynh cùng hùng hực sư muội đối thoại tiếng...

"Biểu huynh, về sau ta chỉ năng hô người biểu huynh ư?"

"Ân, trước mặt người khác người sau đều muốn như vậy hô."

"A, tốt, Linh Ly hội nghe biểu huynh thoại, biểu huynh nhượng Linh Ly làm cái gì đều có thể!"

Ca!

Một đạo tiểu tia chớp tại Linh Nga sau lưng đánh rớt, tùy theo chính là thổi tới một trận tiểu gió Bắc, nhiễu loạn nàng tao loạn tiếng lòng.

Ân, che dấu quan hệ... Làm cái gì đều có thể...

Rõ ràng, mình cũng có thể vì sư huynh gì đều làm!

Vì cái gì, thương thiên nhưng lại như thế đối đãi!

Quả nhiên là bởi vì, mình quá gầy, không đủ khỏe mạnh ư?

Chẳng lẽ, sư huynh muốn cảm giác an toàn, chỉ có hùng hực sư thúc như vậy nữ tử, mới có thể cấp ư...

Yên lặng địa, Linh Nga xoay người về tới mình nhà cô trung, cảm xuất nhất chỉ nhị hồ, sâu kín thờ dài.

Nàng ngồi ở trước cửa, vẻ mặt cô đơn, đem nhị hồ đứng ở trên đùi, bắt đầu nhẹ nhàng kéo động...

Ngày mai bắt đầu khổ luyện thân thể đi.

Khả, như thế nào mới có thể luyện thành hùng lực sư thúc bộ dáng?

Tuy rằng còn chưa bắt đầu hành động, nhưng Linh Nga đã muốn minh xác biết, năng lần này... Thật sự có chút làm không được.

Nhị hồ lô kéo bi thương thất ngôn, đáy lòng một mảnh bông tuyết phiêu phiêu.

Cách vách tiếng hoan hô tiểu ngữ, thật sự là ứng câu kia ——

Cho tới bây giờ chỉ có tân nhân cười, có ai nghe thấy cựu nhân khóc, là muốn vấn nhất cái hiểu được, còn là làm bộ như một câu hồ đồ?

Này Tiểu Quỳnh Phong, cũng chung quy có ấm lạnh phân...

"Như thế nào là như vậy bi khúc, không nghĩ ta trở về ư?"

Chợt nghe nhà cỏ ngoài truyền đến một tiếng cười khê, Lý Trường Thọ đã là dàn xếp hảo Hùng Linh Ly, khoan tay cất bước mà đến.

"Không có... Ta cái này hoá..."

Linh Nga cúi đầu ứng tiếng, lại cảm xuất nhất chỉ 'Đào huân', nhẹ nhàng hít vào một hơi, thổi xuất ... Thiên Địa thể lương cảm giác.

Lý Trường Thọ cười mà không nói, ngồi ở Linh Nga trong phòng, hấn chuyên thuộc ghé bàn thượng, nâng tay mở ra Linh Nga nhà cỏ quanh mình trận pháp.

Lý Trường Thọ vấn: "Ta bắt ở trong núi trong khoảng thời gian này, tu hành khả cần cù."

"Coi như cần cù , " Linh Nga rút ra rút ra chớp mũi, lại cắn cắn môi, lộ ra vài phần miễn cưỡng ý cười, "Su huynh..."

Lý Trường Thọ bình tĩnh địa đạo câu: "Linh Ly cũng không phải là ta biểu muội, nàng thân có Vu tộc huyết mạch, tính là của ta nhất danh thuộc hạ, cái khác sự, người không cần hỏi nhiều, đợi thời cơ thành thực, ta thì sẽ nhượng người hơi chút biết được một ít."

Linh Nga đầu nhất nghiêng, nháy mắt mấy cái, cái trán treo mấy cái dấu chấm hỏi...

Dưới tay?

Nàng hư tiếng vấn: "Su huynh, người lưng sư môn, trộm làm tân thể lực rồi?"

"Chớ có nói lung tung thoải!"

Lý Trường Thọ trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, tức giận địa răn dạy tiếng.

Hắn đó là làm tân thế lực ư?

Hắn kia rõ ràng là bị bách buôn bán, không thể không đem Hải Thần giáo biến thành mình dòng chính thế lực!

"Linh Ly là Vu Nhân huyết mạch, trời sinh thần lực, thích ăn huyết thực, nhưng tự chủ coi như không sai.

Ta nhượng nàng chưởng quản linh thú vòng, cũng sẽ tại linh thú vòng dưỡng một ít dài thịt mau linh thú, như thế nhượng nàng không cần ra ngoài săn thú.

Ngươi hơi sau có thể giáo hội nàng như thế nào gieo, chủng đồ ăn, như thế cũng có thể giảm bớt linh thú tiêu hao."

Lý Trường Thọ nghĩ nghĩ, lại dặn dò nói: "Còn có, liên tính ngươi cùng Linh Ly hỗn thực rồi, bình thường cũng nhất định phải rời nàng thân chu hơi chút xa chút, thời khắc cẩn thận.

Nàng có đôi khi vui vẻ , một cái tát có thể đem ngươi chụp thành trọng thương."

Linh Nga âm thầm cứng lưỡi, "Nhu vậy đáng sợ ư?"

"Nàng khai huyết mạch thần thông thời càng đáng sợ, " Lý Trường Thọ cố ý dọa Linh Nga một câu, vừa cười đạo, "Bất quá, đợi nàng trưởng thành , cũng có thể bảo vệ ngươi cùng sự phụ, cái này tự nhiên còn muốn thật lâu."

Vân vân!

Linh Nga trừng mắt nhìn, nghe sư huynh ý tứ...

Mình chớ không phải là lại hiểu lầm gì?

Lý Trường Thọ cười nói: "Vừa rồi xem ta vì nàng tu kiến nhà cỏ, ngươi khả có gì ý tưởng?"

Linh Nga vội nói: "Không, không ý tưởng."

Lý Trường Thọ hí mắt cười khế, tại trong tay áo lấy ra nhất trương linh giấy, động tác thuần thực địa tài thành nhất chỉ khéo léo người giấy.

Theo sau, Lý Trường Thọ đối người giấy thổi khẩu khí, tùy tay ném đi ra ngoài, này chỉ người giấy tại không trung lật cái bồ nhào, rơi vào Linh Nga trước mặt, hóa thành nhất chỉ nhỏ nhỏ đồng tử.

Này người giấy đồng tử trát khởi trung bình tán, "Cáp, hắc, cáp" hô cái không ngừng, tay nhỏ bé không ngừng hướng trước đánh thẳng quyền.

Linh Nga nhất thời xem một trận tán thưởng...

Lý Trường Thọ cười nói: "Thế nào?"

"Sư huynh, cái này hảo hảo chơi!"

Hảo, hảo chơi?

Đây chính là giết người vung bụi quán linh cứu và mai táng hàng dài phục vụ chủ lực thần thông!

"Lại đây đi, hôm nay ta đã đem cất giấy thành người phương pháp truyền thụ cho ngươi, về sau ngươi cũng có thể... Làm cái người giấy đàn nhạc gì gì đó."

Vốn định nói nhượng nàng đa vài phần đối phó với địch bản lĩnh, lại cảm thấy, nếu là Linh Nga đều cần đi nghênh địch, điểm ấy thần thông cũng vu sự vô bổ.

"Truyền, truyền ta?" Linh Nga kinh ngạc hỏi câu.

"Bằng không, ta còn có thể truyền ai?" Lý Trường Thọ nhất thời cười mỉa, "Ngươi là cảm thấy, ta sau này hội thu đồ đệ, còn là sẽ làm sư phụ lại thu cái sư đệ sư muội trở về?"

Linh Nga đầu tiên là sửng sốt, theo sau lại vui rạo rục cười, chấp tay sau lưng hướng trước bước ra hai bước, đến cái bàn trước.

"Sư huynh đây chính là ngươi nói, ta phải làm duy nhất Tiểu sư muội!"

Lý Trường Thọ cười mà không nói, kêu nàng hướng trước...

Đem một ít dự bị trang giấy cầm sơ lai, trước giảng này thần thông cơ bản nguyên lý, lại nói cất xén người giấy, giao cho pháp lực phương pháp, lại truyền một lòng đa dụng cơ bản huấn luyện phương pháp;

Đương nhiên, như thế nào lựa chọn sử dụng, thu thập linh thụ nhựa cây, cũng là ắt không thể thiếu trình tự làm việc.

Ánh mặt trời xuyên thấu qua cửa sổ chiếu vào phòng trong...

Ngồi ở ghế bành trung lờn nói không ngừng thanh niên đạo giả, kiên nhẫn giảng giải thần thông diệu pháp.

Thân quần lưới linh cô gái xinh đẹp, ngồi ở cái bàn một khác chéch ghế bành trung;

Nàng thân mình chéch khuynh, cánh tay ngọc chống đỡ bàn, tay phải nâng cầm, chốc chốc nghiêm túc nghe giảng, chốc chốc trộm thất thần, nhin không được gần gũi coi một trận nhà mình sư huynh gương mặt...

Lại luôn bị sư huynh phát hiện, nâng tay đánh vài cái cái trán.

Lý Trường Thọ nghiêm mặt nói: "Nghiêm túc nghe, như tam thiên nội học sẽ không, liền phạt ngươi 《Ồn Tự Kinh》 cùng 《Thái Thượng khai ngộ kinh》 cùng nhau sao chép nghìn lần!"

Linh Nga nhất thời run run hạ, khăn trương thu nhiếp tinh thần, cẩn thận nghe giảng.

Ồn Tự Kinh cũng liền thôi, khai ngộ kinh là thật Nhân Giáo đạo thừa kinh văn, số lượng từ quá vạn... Nói.

Cùng lúc đó;

Nam Hải cùng Đông Hải giao hội chỗ, Tiệt Giáo danh đạo tràng Kim Ngao Đảo.

Đang ở trừ bị mình đại hôn sự, bồi mình vị hôn kiều thê Ngao Ất, do Long tộc cao thủ hộ tống, vội vàng chạy về trên đảo.

Không có biện pháp, sư phụ mây đen đại tiên tương triệu, hấn như thế nào dám chậm nửa bước.

Nhưng mà, nhượng Ngao Ất không nghĩ tới là, hấn mới vừa hồi Kim Ngao Đảo, đã bị nhất chùm kim quang bao phủ;

Không kịp làm ra bất luận ứng đối, Ngao Ất trực tiếp bị này đạo kim quang cuốn đi, đặt vào một chỗ bí mật động phủ trung.

Hoàn hảo, hấn nhận được này là mình sư phụ động phủ...

Còn chưa thấy rõ phía trước ngồi hai đạo thân ảnh, Ngao Ất chợt nghe sư phụ ôn tiếng hỏi hấn:

"Đồ nhi, vì sư nhớ được, ngươi tựa hồ là Nam Hải Hải Thần giáo Nhị Giáo Chủ?"

-----oOo-----

Một trăm tám mươi sáu chương đáp án không có khả năng đơn giản như vậy!

Kim quang hiện lên, đỉnh đầu góc, mặc cẩm bào Long tộc thiếu niên, lại xuất hiện ở tại bảo trì bên cạnh, thoáng có chút xuất thần.

Trường Thọ huynh...

Bất, Giáo Chủ ca ca, tại giao hữu phương diện, đã là loại này dọa long ư?

Tương tượng đến vừa rồi tại sự phụ động phủ, mình bởi vì quá mức khiếp sợ mà mấy lần thất thố, Ngao Át cũng là có chút mặt đỏ tai hồng...

Một chút gió biển thổi lai, mang theo nhàn nhạt hàm tình.

Ngao Át nhẹ nhàng lắc đầu, đáy lòng bất giác hiện ra, vừa rồi xa xa sở kiến, vị kia sư thúc đoan trang xinh đẹp tuyệt trần, thanh lịch đáng vẽ.

Ngao Át từ nhỏ cũng là xem xinh đẹp nữ tử lớn lên, có thể bị tuyển nhập long cung hải tộc nữ tử, tính cách, nội hàm không sao cả, phải đều là biến hóa bên ngoài thượng giai người.

Đã có thể tính như thế, Ngao Át hôm nay chỉ là xa xa nhất kiến vị kia sư thúc, liền cảm thấy rung động...

Càng kỳ diệu là!

'Giáo Chủ ca ca, có thể bị này vị sư thúc quái niệm cùng quan tâm!'

Không sai, lần này sự phụ mây đen đại tiên hô hấn lại đây, không khác đại sự, chỉ là vì vấn nhà mình Hải Thần giáo Giáo Chủ ... Yêu thích.

Này tự nhiên không phải sự phụ vấn, sự phụ đệ nhất bản thể chính là chỗ ngồi này đại đảo, đệ nhị bản thể tại Bích Du Cung phụng dưỡng, Giáo Chủ bắt lai Kim Ngao Đảo, sự phụ sẽ không cùng mình Giáo Chủ ca ca có giao tế;

Hỏi thăm việc này là vị kia sư thúc, Tiết Giáo Thánh Nhân lão gia bát đại đệ tử trung, cực kỳ thần bí, cũng ít nhất lộ diện ...

Tam Tiêu đại tỷ, Vân Tiêu tiên tử!

'Này là như thế nào câu, khụ, cầu kết thượng?'

Ngao Át nhú mày nghĩ, nhìn chăm chú vào trì mặt bị hải phong nhiễu loạn sinh ra tinh tế sóng gợn, thật lâu vẫn chưa lấy lại bình tĩnh.

Ai, Giáo Chủ không hổ là Giáo Chủ!

Thượng chưa thành tiên, liền đã bị Nhân Giáo Huyền Đô Đại Pháp Sư coi trọng, đến nay lại được Tam Tiêu trung cực kỳ thần bí Vân Tiêu tiên tử quan tâm.

Căn cứ sư phụ lời nói, Vân Tiêu sư thúc thiếu Giáo Chủ một cái nhân tình, nghĩ đưa Giáo Chủ một phần lễ vật, như thế kết thúc nhân tình nhân quả.

Này...

Thật đương hấn Long tộc nhất căn cân, hảo lừa dối ư?

Ngao Át đáy lòng cười thâm.

Đương nhiên, nếu là vài thập niên trước mình, khả năng thật sự hảo lừa dối.

Hiện đến nay, hấn Ngao Át, đã muốn đi theo Giáo Chủ lăn lộn lâu như vậy, đã sớm năng nhìn thấu rất nhiều sự mặt ngoài ý nghĩa, đào móc xuất thâm tàng hàm nghĩa!

Nếu chỉ là thiếu Giáo Chủ nhân tình, tùy tiện cấp Giáo Chủ nhất kiện Hậu Thiên linh bảo không phải chắm dứt ư?

Này vị Vân Tiêu tiên tử, còn cố ý lai Kim Ngao Đảo thượng, hỏi hấn cái này 'Long cung Nhị Thái Tử, Tiệt Giáo tiểu trong suốt', Nam Hải Hải Thần giáo Giáo Chủ yêu thích, tính tình, có hay không tương đối yêu thích bảo vật...

Như thế coi trọng, há có thể bất nhượng long liên tướng?

Nhưng mà, Vân Tiêu sư thúc ném ra vấn đề này, quả thật khó khăn ở Ngao Át.

Hấn quả thật không biết Giáo Chủ yêu thích gì, mà lại bị vấn đề này làm phức tạp thật lâu.

Sắc đẹp?

Giáo Chủ cũng không lay dính; hơn nữa Giáo Chủ bên người liền có một vị tú ngoài tuệ trung, thanh mai trúc mã Tiểu sư muội.

Nếu Giáo Chủ yêu thích sắc đẹp, hiện tại Giáo Chủ bên người, như thế nào hội ít long nữ, hải nữ?

Long tộc bên trong nhiều như vậy sống mơ mơ màng màng giá áo túi cơm, làm gì gì không được, hảo sắc đệ nhất danh, phương diện này đã sớm tích lũy hùng hậu 'Tư bản'

Công đức?

Giáo Chủ cũng không thiếu, Giáo Chủ chính là Nhân Giáo Đại Pháp Sư công đức người đại lý, năng tại Nam Hải thần giáo giành được hương khói công đức, so với hẳn nhất cái Nhị Giáo Chủ khẳng định chỉ đa không ít.

Bảo vật?

Cái này có chút nói đùa .

Nhân Giáo thiếu bảo vật ư?

Cầm kia chút bọn họ Long tộc đều coi bất thượng nhân linh bảo, Hậu Thiên linh bảo, đi đưa cho sớm đã được Nhân Giáo Đại Pháp Sư coi trọng Giáo Chủ ca ca, kia chẳng phải là tự rước lấy nhục?

Cho nên, Ngao Ất lúc ấy cẩn thận cân nhắc, trả lời , liền là đáy lòng suy nghĩ.

Trừ đại đạo lời thề sở trói buộc nội dung, không thể bại lộ Giáo Chủ ca ca là Độ Tiên Môn đệ tử Lý Trường Thọ, cái khác không có chút giấu diếm, đều là hẳn Ngao Ất thiệt tình thoại...

Hắn nói là:

【 hồi bẩm sư thúc, nhà của ta Giáo Chủ nho nhã hiền hoà, cơ trí đa mưu, đệ tử cũng cũng không biết nhà của ta Giáo Chủ cụ thể yêu thích.

Nhà của ta Giáo Chủ vì người chính trực, nhiệt tình vì lợi ích chung, hẳn thiện binh pháp đạo, sơn muru hoa bố cục, đôi Long tộc đã có mấy lần đại ân.

Kỳ thật, cũng không chỉ sư thúc ngài muốn biết nhà của ta Giáo Chủ yêu thích, đệ tử phụ vương cũng từng hỏi qua, đệ tử mẫu thân còn muốn tặng các loại trân bảo, thị nữ động phủ, đều bị đệ tử ngăn cản .

Ta Hải Thần giáo Giáo Chủ, cao nhã sĩ rồi, như thế nào năng dùng loại này tục vật không sạch sẽ? 】【

Ngao Ất nhìn đến...

Nghe xong mình loại này trả lời, sư phụ mây đen đại tiên phù râu mà cười, nhẹ nhàng vuốt cằm;

Vị kia sư thúc Vân Tiêu tiên tử cũng là mặt lộ vẻ mỉm cười, tựa hồ đối hẳn cái này trả lời có chút vừa ý.

Nhà mình sư phụ lại hỏi, Giáo Chủ ca ca có gì am hiểu thần thông, thường dùng pháp bảo.

Ngao Át cân nhắc một hai, hồi đáp:

【Giáo Chủ tu đạo niên đầu đồng thời không lâu lắm, nhưng tuổi còn trẻ liền được Nhân Giáo cao nhân Huyền Đô Đại Pháp Sư coi trọng, ủy dĩ trọng trách.

Hắn thiện trận pháp, từng dùng trận pháp vây khốn ... So với hắn tu vi cảnh giới cao không biết bao nhiêu giai cao thủ, tại này đạo trời cho cực cao, thập phần lợi hại.

Lại thiện độn pháp, còn từng chỉ điểm đệ tử cải thiện chạy trốn bằng đường thủy, không độn thuật, nó giải thích tinh diệu, Long tộc các cao thủ cũng không kịp rồi!

Trừ này ở ngoài, nhà của ta Giáo Chủ thiện cầm kỳ thư họa, nhất là vẽ tranh công lực thập phần kinh người! 】【

Lúc ấy, nghe xong chính mình nói này chút, sư phụ nhất thời một trận cười khẽ, nói hắn đem Giáo Chủ thổi lên trời.

Như thế nào chính là thổi phòng ?

Này rõ ràng chính là mình chính mắt quan sát, tận mắt nhìn thấy!

Đương nhiên, Ngao Át cũng không có thể chống đối sư phụ, không dám cùng sư phụ cãi cọ, chỉ có thể thêm vào một câu:

【tại đệ tử xem ra, nhà của ta Giáo Chủ phải là Nhân tộc bên trong, tuyệt đối có tài tình, tuyệt đối có ý thơ ... Nam nhân. 】【

Sau đó, đã bị sư phụ ném ra động phủ, ném tới chỗ đó...

Này có khuyếch đại ư?

Rõ ràng đều là ăn ngay nói thật!

Hắn Long tộc mặc dù kiêu ngạo tự phụ, nhưng rất ít thổi phòng, nhất là, Giáo Chủ ca ca còn là Nhân tộc xuất thân.

Cẩn thận ngẫm lại, mình những lời này, phải không bại lộ gì tin tức đi ra ngoài đi?

Trầm ngâm vài tiếng, Ngao Át lại nghĩ tới một chuyện, nhện không được đáy lòng âm thầm nói thầm...

Tiếp qua nửa tháng, hắn sẽ mang tư tư đi Độ Tiên Môn tìm Giáo Chủ chơi đùa, nếu là sao biết được hiểu Giáo Chủ yêu thích, vì Giáo Chủ chuẩn bị một phần Long tộc cầm cho ra tay lễ vật, chẳng lẽ không phải nhất kiện mỹ sự?

Giáo Chủ hi hoan gì?

"Nhưng này, lại không thể trực tiếp đến hỏi."

Ngao Ất lược làm suy tư, đem việc này ghi tạc trong lòng, hướng Kim Ngao Đảo ở ngoài tiền đến, cùng vài vị Long tộc cao thủ hội hợp, vội vàng chạy về Đông Hải long cung.

Nghĩ cấp Giáo Chủ ca ca đưa điếm lễ, thật khó.

...

'Ai, hãm hại Long tộc bách rương bảo tài, như thế nào còn là nghèo như vậy.'

Nửa tháng sau, Tiểu Quỳnh Phong dưới đất mật thất trung.

Tiên thức nhìn tại vội vàng sửa chữa lại linh thú vòng mây đạo thân ảnh, đáy lòng tính toán bước tiếp theo 'Lang thang Tiểu Quỳnh Phong' kế hoạch cần hao phí bảo tài, Lý Trường Thọ đáy lòng nhẹ nhàng thở dài.

Chỗ hồng quá lớn, quá khó khăn bỏ khắp.

Mà Lý Trường Thọ cũng không nghĩ bởi vì mình cùng, rơi chậm lại đối Tiểu Quỳnh Phong đại trận tính năng yêu cầu;

Đến nay chôn xuống trận cơ, cũng là vì sau này tiến thêm một bước tạo ra làm cơ sở, qua loa bắt được.

Cái này giống như tu hành, không thể thiên cận, phải làm hảo quy hoạch, lâu dài đi tính kế.

Tu hành thượng nóng lòng cầu thành, liền như Hữu Cầm Huyền Nhã độ thiên kiếp loại kia, như vô lông chim, sớm đã táng thân.

Thuận đường nhắc tới...

Lý Trường Thọ mấy ngày trước đây đã bắt đầu yêu cầu Linh Nga áp chế đạo cảnh, phóng hoãn đột phá tốc độ.

Nguyên bản Lý Trường Thọ thúc giục Linh Nga mau chút đột phá, là Nam Hải Hải Thần giáo thượng chưa ổn định thời, Lý Trường Thọ lo lắng cho mình khả năng sẽ bị Tây Phương Giáo đuổi giết, như vậy hẳn liền không thể không rời khỏi Độ Tiên Môn.

Cho nên, khi đó Lý Trường Thọ, muốn cho Linh Nga trước thời hạn được đến Độ Tiên Môn coi trọng, do đó chiếu cố hảo nàng tự thân cùng sư phụ.

Hiện đến nay, tuy rằng tại phương diện này tuy rằng còn tồn tại tai họa ngầm, nhưng đã là tương đối ổn định rất nhiều, cũng liền không cần thiết cầu Linh Nga quá mức vội vàng xao động đột phá.

Nhượng Linh Nga làm đầu chắc đấy, cùng cố đạo cơ, đem năng tiềm lực khai phá đến lớn nhất, mới là cực kỳ cần gấp sự...

Nếu Linh Nga độ kiếp trước không có chín cánh hoa hoa sen dị tượng, Lý Trường Thọ hội tự mình xuất thủ, vì nàng áp chế cảnh giới.

Sư muội to lớn đạo, là Lý Trường Thọ một tay đắp nặn, tự biết như thế nào trợ nàng.

Trừ này ở ngoài, Lý Trường Thọ chuẩn bị cho Linh Nga kia phần 【độ kiếp đại lễ bao】, cũng đã hoàn thiện.

Có độ kiếp chuẩn bị bảo mệnh tam sáo trang —— lồng chim, dung tiên đan, khóa thần đan.

Có độ kiếp tiến tới vì quy phạm thủ tục —— chỉ ra mình là Đạo Môn đệ tử, cảm tạ Thiên Đạo lão gia bách bộn bên trong bót thời giờ lai phách, đa tạ Thiên Đạo lão gia đánh xuống Thiên Phật, giữ gìn Thiên Địa vững vàng.

Trừ này ở ngoài, còn có độ kiếp chuyên dụng mười hai loại đan dược, độ kiếp chuyên dụng phòng ngự loại pháp bảo, độ kiếp trước khả tu hành ngự lôi phương pháp, mới vừa được đến không lâu hai kiện bảo hộ nguyên thân, chống cự thiên kiếp phương pháp bảo, cùng với độ kiếp sau đó nếu có phi thăng cảm ngộ, còn muốn dùng đến mini trận pháp, tăng tiến cảm ngộ đan dược...

Vân vân.

Linh Nga hiện tại đối Thành Tiên kiếp, đã muốn bắt đầu có chút lo lắng...

Nhưng nàng cũng không biết, mình sư huynh đã muốn bảo nàng độ kiếp xác xuất thành công, ổn định ở tại chín thành ngũ.

Còn lại linh điểm tam thành, toàn bộ xem nàng có phải hay không cố gắng tu hành.

Mặt khác linh điểm nhị thành, lão quy củ, cấp Thiên Đạo lão gia tùy cơ động kinh.

Đáng tiếc, nhà mình sư phụ là bị thương đạo cơ, này chút chuẩn bị lại đa cũng vô dụng, lúc ấy chỉ có dung tiên đan khả cứu sư phụ tính mệnh.

Cừu nhân đều đã muốn vung rồi, cừu nhân đạo lữ đều tái giá rồi, cừu nhân mấy cái đệ tử cũng mặt khác bá sư, hơn nữa mình tiên thức giám sát hạ, tiên lâm phong cũng vẫn

chưa nhằm vào bọn họ Tiểu Quỳnh Phong, sư phụ năm đó sự, cũng liền không cần nói thêm ...

Chỉ chờ sư tổ tìm được sư bá, giải quyết xong sư phụ đáy lòng tiếc nuối.

Mặt sau...

Lý Trường Thọ lườm trước, đấng sư phụ thọ nguyên hao hết, mình phải đã muốn tại Thiên Đình đứng vững gót chân, lại tại địa phủ oản tù tì hệ, an bài sư phụ chuyển thế trùng tu.

Không sai, chớ nói Tề Nguyên lão đạo này một đời, kiếp sau, cũng đã muốn đều bị Lý Trường Thọ an bài không sai biệt lắm ...

Đương nhiên chủ yếu còn là tôn trọng sư phụ ý kiến, hấn chi là cấp sư phụ đa một ít tuyền hạng.

Lý Trường Thọ thở dài, tiếp tục vi thật lớn bảo tài chỗ hồng phát sàu.

Cùng một chút, còn có thể sống;

Hệ số an toàn lên rồi, hạnh phúc lữ thừa khẳng định thẳng tắp tiêu thẳng!

Tiêu phí một trận công phu, Lý Trường Thọ làm một phần kế tiếp hai mươi mười năm dày tài kế hoạch biểu, hợp lý phân phối mình giác ngộ, cảm ngộ tu hành, cùng luyện đan, luyện bảo thời gian.

Làm xong này chút, Lý Trường Thọ lại cầm xuất Đại Pháp Sư cấp kia hai phần thần thông chi nhất —— tung ra đấu thành bình.

Lý Trường Thọ cẩn thận quan sát đến này vòng ngọc giản, ngọc giản phía dưới, còn có nhất dựng thẳng hành triện thể chữ nhỏ:

Tiêu dao tiên tông Đạo Tàng.

Phải là này thần thông quá thấp đoan, Đại Pháp Sư bản thân không tu hành quá, cũng lười lại sang một môn, trực tiếp đi tìm có sẵn ném cho hấn đi.

Nhẹ nhàng cười, Lý Trường Thọ đem ngọc giản dùng tiên lực đồ lên ba trượng ở ngoài;

Bởi vì là Đại Pháp Sư tặng cho, Nguyệt Lão trực tiếp từ trong mộng cầm xuất tới, Lý Trường Thọ lần này vẫn chưa đẩy dờ đi mười trượng, cũng chỉ cấp mình làm thấp nhất ba tầng phòng hộ, chậm rãi mở ra ngọc giản...

Ồn, là một loại tu tiên thái độ.

Rất nhanh, Lý Trường Thọ xác định ngọc giản trung vẫn chưa có gì cơ quan, lúc này mới giành được trước mặt, tinh tế đọc .

Này tung ra đậu thành binh phương pháp, cùng cắt giấy thành người đại khái ý nghĩ giống nhau, nhìn như là nắm cây đậu tùy tay tung ra đi ra ngoài, có thể hóa thành một đội binh vệ;

Trên thực tế, này cây đậu bản thân liền đã xem như pháp khí, cần phức tạp công nghệ mới có thể chế tác mà ra.

So cắt giấy thành người 'Giấy', còn muốn càng phức tạp.

Lý Trường Thọ cẩn thận suy tư về cửa này thần thông ma sửa giá trị, cùng với khả thao tác không gian, bất tri bất giác lâm vào trầm tư.

Mặt thất ở ngoài, mặt trời lặn nguyệt thăng.

Đêm dài người tĩnh thời, Lý Trường Thọ mới vừa có một chút ma sửa linh cảm, nhất đạo thân ảnh từ Phá Thiên Phong lặng lẽ bay tới, tả hữu nhìn xem, nhãn thấy không có người, vào Tiểu Quỳnh Phong bên ngoài ngăn cách đại trận.

Hữu Độc sư muội như thế nào cái này thời thần lại đây ?

Lý Trường Thọ buông ngọc giản, khởi động đan phòng trung làm bộ ngồi xuống giấy đạo nhân, khởi thân đi đan trước phòng, tạm thời tắt đi tầng ngoài bên ngoài đại trận.

Hữu Cẩm Huyền Nhã rất nhanh phát hiện Lý Trường Thọ, mân khởi môi, cúi đầu mới hạ xuống.

Lý Trường Thọ vừa muốn mở miệng hàn huyên, đáy lòng bỗng nhiên nổi lên một chút gọn sóng, nương mảy, bấm ngón tay suy tính, nhất sợi tâm thần buông xuống ở tại An Thủy Thành Hải Thần giáo đại miếu chủ thần tượng thượng.

Hắn lập tức chỉ thấy đến, một vị cả người đám sương nữ tử, đứng ở ngọn đèn dầu sáng trung, càng phát ra trắng lệ miếu nội chủ điện trung, nhiều có hừng tới địa khắp nơi quan sát quanh mình bích hoạ...

Này khí tức, đạo vận...

Ách, này vị đại lão như thế nào đột nhiên lai Hải Thần dạy?

Lý Trường Thọ tinh thần chấn động, vội vàng đối Hữu Cẩm Huyền Nhã truyền thanh, nhượng nàng lai đan phòng nội chờ một chút, toàn bộ tinh thần ứng đối này vị đột nhiên giá lâm Tiệt Giáo cao nhân...

-----oOo-----

Một trăm bát mươi bảy chương hãm hại thọ hậu lễ

Đêm nay này là làm sao vậy?

Độ Tiên Môn nội, Hữu Độc sư muội lén lút luôn đến Tiểu Quỳnh Phong;

An Thủy Thành chủ trong thần miếu, Vân Tiêu tiên tử thân lưu vân quần trắng lạng yên hiện thân, tại trông rỗng đại điện trung khoanh tay bước chậm, thường thức trên tường bích hoạ...

Hắn như vậy có mị lực?

Ách, kỳ thật chỉ là trùng hợp thôi...

Nhân sinh tứ đại ảo giác —— 【ta rất có mị lực】, 【cha mẹ khẳng định ẩn tàng rồi phú hào thân phận tại ma luyện ta tính cách】, 【này sóng ồ được lợi tuyệt đối bất thiết thời】, 【trước mắt cái này nam nhân khẳng định không phải người giấy】.

Lý Trường Thọ đương nhiên sẽ không lừa mình dối người.

Chợt nghe Hải Thần miếu trung Vân Tiêu tiên tử, ôn nhu nói: "Quả nhiên là tuổi còn trẻ ư?"

Tựa hồ, còn mang theo vài phần trêu chọc.

Lý Trường Thọ nhất thời có chút đầu đại, liệu định Vân Tiêu tiên tử đã muốn đã biết hắn bộ phận chi tiết...

Hữu Cầm Huyền Nhã lại Hữu Độc, đối Lý Trường Thọ mà nói, cũng bất quá là một ít thân chu tiểu giao tế vòng luẩn quẩn trung tiểu phiền não.

Mà Vân Tiêu tiên tử, chính là có thể tùy tay bóp chết mình ghê gớm thật lão!

Cho nên, Lý Trường Thọ không có do dự, liền quyết định ưu tiên xử lý Hải Thần miếu trung phiền toái.

Hữu Cầm Huyền Nhã mới vừa bay đến đan phòng phụ cận, liền nghe được Lý Trường Thọ truyền thanh:

'Hữu Cầm sư muội, người tạm thời tại đan phòng trung đợi một trận, ta đột nhiên có chút cảm ngộ, trước đêm này chút cảm ngộ tiêu hóa rồi.'

Nói xong, Lý Trường Thọ liền nằm ở đan trước của phòng ghế xích đu trung, nhắm mắt ngưng thần, làm ngộ đạo trạng, thân chu phiêu khởi cũng không như thế nào huyền diệu đạo vận.

Hữu Cầm Huyền Nhã lập tức gạt đầu đáp ứng, im lặng địa rơi vào đan trước phòng, đối Lý Trường Thọ xuất hội thần...

Theo sau, nàng cảm ra bản thân bỏ đoàn, ngồi ở ngoài trượng, cảm thụ được pho phát gió đêm, lẳng lặng chờ đợi Lý Trường Thọ tu hành kết thúc.

Lý Trường Thọ để lại một phần tâm thần nhìn chăm chăm Hữu Cầm Huyền Nhã, phát hiện...

Nàng đối diện nguyệt xuất thần, ánh mắt bên trong mang theo vài phần hoảng hốt, vẻ mặt cũng có chút buồn bực.

Ai, hơi gót này vị sư muội hảo hảo đàm nói chuyện đi.

Thật sự không được, mình liền làm một lần Hữu Cầm Huyền Nhã chỉ con đường mình đăng...

Tùy theo, Lý Trường Thọ khởi động Hải Thần miếu dưới đất giấy đạo nhân, mà lại thông qua chủ thần tượng, tiếp tục âm thầm quan sát Vân Tiêu tiên tử nhất cử nhất động.

Không bao lâu, lại nghe Vân Tiêu tiên tử ôn nhu nói câu:

"Này chút cố sự, thật cũng là thập phần thú vị."

Lý Trường Thọ lập tức bắt đầu phân tích, này vị tiên tử những lời này có mấy tầng hàm nghĩa, ngữ khí, mồm miệng, ngữ điệu, lại biểu đạt loại nào ý cảnh, ẩn chứa cái gì tình cảm.

Rất nhanh, hần phải xuất kết luận ——

Vân Tiêu tiên tử... Ân, tựa hồ tâm tình không sai bộ dáng.

Lý Trường Thọ cũng là hơi chút nhẹ nhàng thở ra.

Vân Tiêu lúc này sờ xem bích hoạ, cũng không phải là Hải Thần giáo tín chúng tùy ý làm, cũng là xuất từ Lý Trường Thọ bút tích.

Tại Hải Thần giáo phát triển sơ kỳ, vị gia tăng Hải Thần miếu tín chúng lực ngưng tụ, dĩ Hùng trại lão thôn trưởng cầm đầu 【thiết cánh tay phi ngựa thần sứ vợ vết của cải đội】, lập đủ loại, trăm ngàn chỗ hờ 'Hải Thần tiểu cố sự'.

Tượng gì, 'Hải Thần thập đại không thể không nói', 'Đêm hôm đó, Hải Thần cùng ta đồng miên', đều đã từng thịnh hành Nam Thiệm Bộ Châu tây nam.

Lý Trường Thọ toàn bộ tiếp nhận Hải Thần giáo, chỉnh đốn Hải Thần giáo nội vụ thời, liền nhăm vào vấn đề này làm một loạt bố trí.

Hắn gạt bỏ đại bán cùng loại cố sự truyền thuyết, san trừ như là 'Hải Thần tam an ủi tây phổ vương quả phụ', 'Hải Thần cùng bảy hải tiên nữ' chẳng có gì dùng điển cố.

Ngay sau đó, Lý Trường Thọ ở các nơi truyền lưu cố sự trung, lựa chọn sử dụng mười hai thì ngụ ngôn cố sự, đem này chút cố sự không ngừng chi tiết hóa, sinh động hóa, nhượng này chút cố sự nghe càng hợp lý, lại dùng Hải Thần giáo lực đi chủ động can thiệp, phạm vi lớn mở rộng.

Tại cái này sự thượng, Lý Trường Thọ ý nghĩ trước sau như một rõ ràng ——

Nếu không thể phản kháng vận mệnh, vậy nằm bình nhận trào, qua tay cầm vận mệnh, đắp nặn vận mệnh hình dạng!

Nếu quyết định kinh doanh Hải Thần giáo, vậy đem Hải Thần giáo các mặt, toàn bộ nắm tại mình lòng bàn tay, giảm bớt xuất hiện phong hiểm khả năng!

Hải Thần thanh danh, tự nhiên không thể không duyên có bị ô!

An Thủy Thành thần miếu Hải Thần đại điện trên vách tường, này mười hai phúc thật lớn bích hoạ, liền đối ứng kia mười hai thì ngụ ngôn cố sự.

Chỗ đó mỗi một phúc bích hoạ, đều là Lý Trường Thọ cung cấp bản thảo, tụ tập không ít phàm nhân trung người giỏi tay nghề, dài đến mấy tháng, vất vả chế tác mà thành, có so với cao nghệ thuật giá trị, cũng thành vì các nơi Hải Thần miếu noi theo khuôn bản.

Trong đó, dĩ 《lão nhân cùng Hải Thần》, 《Hải Thần tam khuyên tinh vệ》, 《Hải Thần bán ngư》, tới chịu khách hành hương cùng giáo chúng yêu thích, đồng thời bị không ngừng khai phá tục tập...

Vân Tiêu một vài bức bích hoạ xem qua đi, thường thường nhẹ nhàng vuốt cầm, ngẫu nhiên còn hơi hơi cười khẽ, tựa hồ chỉ là tới đây địa đi thăm đánh kệt...

To như vậy chủ điện trung, chỉ có nàng nhất đạo thân ảnh chậm rãi đi lại.

Cửa điện nhắm chặt, bên ngoài đứng mấy cái đương giá trị Hùng trại thân sứ, tự nhiên bắt không đến này vị đại năng thân ảnh.

Chuẩn bị giấy đạo nhân trong quá trình, Lý Trường Thọ xuyên thấu qua thần tượng, âm thầm quan sát này vị Vân Tiêu tiên tử một trận, đáy lòng một tiếng tán thưởng:

Xinh đẹp nho nhã thanh mỹ, lỗi lạc bất phàm.

Nàng thân trắng thuần lưu vân khinh tay áo váy, làn váy thùy rơi vào bên chân, đi đường thời liên như mây trắng phiêu động, có chủng tùy tâm thoải mái thanh nhã ý cảnh.

Hôm nay Vân Tiêu vẫn chưa bàn khởi tóc mây phát, đơn giản sơ thành phần oản trâm, so lần trước Tam Tiên Đảo hiện thân thời, thiếu vài phần uy nghiêm, đa một chút thanh nhã.

Nàng liền loại này, lưng đeo hai tay, tại nền dài cái trước chậm rãi đi tới, cặp kia mắt đẹp thấu triệt ánh sáng, giống như năng nhìn thấu lòng người mê võng...

'Vân Tiêu tiên tử, tới làm cái gì?'

Lý Trường Thọ bất chấp đa thường thức loại này cảnh đẹp, đáy lòng không ngừng suy tư.

Nguyên nhân trước sự, vội tới mình đưa tạ ơn lễ?

Này sau lưng, phải là có một ít thâm ý... Hoặc là Vân Tiêu có ý, thông qua mình lôi kéo Nhân Giáo?

Lý Trường Thọ thân là Hải Thần giáo Giáo Chủ, kiêm Nhân Giáo tiểu pháp sư, không thể không tự hỏi vấn đề này.

Hắn đối Vân Tiêu thường thức về thường thức, cũng không hội ảnh hưởng đến hắn phán đoán, Vân Tiêu dù sao cũng là Thánh Nhân hạ cao nhất đại năng, ngôn hành cử chỉ tất có thâm ý.

Hai người giao tình nông cạn, chỉ có gặp mặt một lần, mà lại Lý Trường Thọ đồng thời không biết là, mình có cơ hội cùng này vị đại năng giao hữu...

Triệu đại gia loại này tính nét Hồng Hoang cao thủ, thuần thuộc là Hồng Hoang Thiên Địa tiểu bất ngờ;

Hồng Hoang nhiều nhất, còn là chiêu thức cùng tính kế.

...

Lý Trường Thọ cũng không dám nhượng Vân Tiêu đợi lâu, lão thần tiên da giấy đạo nhân tại Hải Thần miếu hậu viện hiện thân, lập tức cưỡi mây đuổi tới chủ điện, đối kia mấy danh thần sứ đạo câu:

"Các ngươi trước tiên lui hạ."

"Là!"

Mấy danh Hùng trại thần sứ lập tức lĩnh mệnh, từng người cúi đầu thối lui.

Tùy theo, Lý Trường Thọ lắc lắc phát trần, đại diện mấy phiến sơn son đại môn chậm rãi mở ra.

Lý Trường Thọ mỉm cười cất bước đi vào, lập tức làm đạo vái chào hành lễ;

Đang ở xem xét bích hoạ tiên tử, cũng thoải mái địa xoay người lại, đối Lý Trường Thọ nhẹ nhàng vuốt cằm.

Cái này chi tiết...

Hiển nhiên, Vân Tiêu tiên tử đã là xác nhận, mình phải là Đạo Môn hậu bối.

Lý Trường Thọ thuận thế đạo câu: "Không biết tiền bối đại giá quang lâm, văn bối không có từ xa tiếp đón, còn xin thứ cho tội."

"Đạo hữu khách khí rồi, " Vân Tiêu ôn nhu trở về câu, cất bước hướng trước, "Ngược lại là ta có chút đạo khách thành chủ, trước đây vẫn chưa thông báo đạo hữu, lập tức đến rồi nơi này."

Lý Trường Thọ mỉm cười gật đầu, đáy lòng một tiếng than nhẹ.

Có nhất nói nhất, Vân Tiêu tiên tử nói chuyện thời loại này ôn ôn nhu nhu tiếng nói, thật sự là dễ nghe...

Đáng tiếc, mình thật không dám cùng Tam Tiêu đa có cùng xuất hiện.

"Tiền bối đêm sao đến đây, khả có chuyện quan trọng?"

"Cũng không cần gấp sự, " Vân Tiêu ôn nhu nói, "Lần trước đạo hữu đúng lúc xuất thủ, đã cứu ta đại ca cùng Tam muội, lòng ta đáy có chút cảm kích, đã nghĩ còn đạo hữu này phần nhân tình."

Lý Trường Thọ đáy lòng lại cấp này vị tiên tử điểm cái tán.

Hiển nhiên, Vân Tiêu cũng là không muốn cùng người bên ngoài liên lụy nhân quả tính tình, điểm ấy nhưng thật ra cùng hắn có chút tương tự.

Năng chủ động đến đây kết thúc nhân quả, thật cũng là chuyện tốt.

"Tiền bối nói quá lời, " Lý Trường Thọ nghiêm mặt nói, "Tiền bối năng tới đây địa, đã là cho văn bối lớn lao da mặt, trước đây nhân tình không đề cập tới cũng được."

Vân Tiêu chậm rãi lắc đầu, nói: "Nhu đạo hữu không thu phần lễ vật này, lòng ta sợ là khó có thể an bình, còn thỉnh đạo hữu thành toàn."

"Này... Kia vẫn bồi liên từ chối thì bắt kính, " Lý Trường Thọ làm cái đạo vái chào, đáy lòng cũng có chút nói thầm.

Vân Tiêu sẽ cho mình là cái gì tạ ơn lễ?

Ân, chỉ cần không phải Hồn Nguyên Kim Đẩu, kim giao tiền loại này đại nhân quả bảo vật, hẳn đều năng... Miễn cưỡng nhận...

Đã thấy, Vân Tiêu kia giống như dương chi bạch ngọc ngưng tụ thành nhu đề trước duỗi, lòng bàn tay trống rỗng đa nhất chỉ thước dài họa trục.

Vân Tiêu cười nói:

"Ta nghe người Hải Thần giáo Nhị Giáo Chủ nói lên, người yêu thích họa làm.

Ta cũng không phải tao nhã người, chỉ biết tu hành sự, nhưng cũng cất chứa mấy phúc họa quyền.

Này họa tặng cùng đạo hữu, đương còn này phần nhân tình."

"Đa tạ tiền bối."

Lý Trường Thọ khom người hướng trước, hai tay đem họa trục bồng lại đây, đáy lòng nhẹ nhàng thở ra.

Chỉ là họa làm a... Kia liền không nhiều lắm nhân quả .

Hắn vốn định trực tiếp thu hồi, sao liêu Vân Tiêu lại ôn nhu nói: "Không nghĩ mở ra nhìn xem ư?"

Lý Trường Thọ cười khẽ tiếng, hẳn này bất quá là một khối giấy đạo nhân, thật cũng bất quá lo lắng sinh mệnh an toàn vấn đề, cùng lắm thì chính là bỏ qua điểm ấy nguyên thần lực.

Lập tức, Lý Trường Thọ thu hồi phát trần, dùng tiên lực nâng họa trục, lại thật cẩn thận địa cởi bỏ nó thượng bố thẳng, chậm rãi mở ra họa quyền.

Này là một bức nước mực sơn thủy đồ.

Mới nhìn đầu tiên mắt, chỉ cảm thấy bút hàm mực ăn no, tươi mát thanh nhã, ý cảnh liên miên, nhưng tùy theo, Lý Trường Thọ tâm thần đã bị dẫn vào trong đó.

Diệu a!

Xem nước, nước gợn nhẹ nhàng nhộn nhạo, lóe ra mỏng manh hào quang.

Xem sơn, ngọn núi núi non trùng điệp núi non trùng điệp, nhưng người nghĩ lầm ở trong núi cười mây du lãm...

Nhưng nhìn nhìn, Lý Trường Thọ chợt thấy, kia nước giống như động, nó nội có nhất từng đợt từng đợt ba quang lưu chuyển, kia sơn trung cũng bay ra nhất vài đóa mây trắng, tự hấn nhãn trung, ánh vào tâm hải.

Một cổ đạo vận, tự này nước mực sơn thủy đồ cuộn thượng lưu chuyển mở ra, vòn quanh ở tại Lý Trường Thọ khối này giầy đạo nhân.

Cùng lúc đó, Lý Trường Thọ tại dưới đất mật thất trung bản thể, cũng bị một cổ đạo vận quán quanh.

Này là...

Lý Trường Thọ đáy lòng đột nhiên hiện ra loại này hình ảnh:

Một đạo cao ngất thân ảnh sừng sững ở trời mênh mông trong thiên địa, nâng tay đối không trung chém ra một kiếm, kiếm quang bên trong, nhưng lại diễn biến xuất nhất phương tiêu thể giới...

Này, này là...

Đột nhiên giữa, Lý Trường Thọ đáy lòng đa tầng tầng lớp lớp cảm ngộ, một cổ cổ linh cảm như núi chảy ra xuất, tự thân cảnh giới tại nhanh chóng giờ lên!

Không chỉ có như thế, Lý Trường Thọ chủ chiến thần thông 【viết kinh luật cũ】, giờ phút này nhưng lại tại tự sinh biến hóa, dường như trực tiếp dung hợp rồi, kia đạo thân ảnh đối không trung chém ra một kiếm!

Này họa quyền... Gì lai lịch! ?

Hải Thần miếu trung, Vân Tiêu kiến này đạo vận xuất hiện, thoáng có chút kinh ngạc.

Nàng ám nói một tiếng: 'Này vị Hải Thần thật là lợi hại ngộ tính.'

Núi này nước họa quyền chính là nàng lão sư, Tam Thanh Thánh Nhân, Tiết Giáo Giáo Chủ ban thường hạ, vốn là là thông thiên Giáo Chủ một bức đặc ý làm, dù chưa từng ẩn chứa gì thần thông, nhưng cũng ký thác thông thiên Giáo Chủ nhất sợi đại đạo đạo vận.

Vân Tiêu tiên tử đem này họa tặng cho Hải Thần, chỉ là bởi vì nghe Ngao Ất nói, này vị Hải Thần hơn nữa hỉ hoan họa làm;

Nàng nhưng chưa nghĩ tới, này vị thần thần bí bí Hải Thần chỉ là lần đầu tiên thường thức này đồ, có thể cảm ngộ đến già sư lưu lại kia phần đạo vận...

Thình lình nghe Hải Thần khôi này hóa trong cơ thể, dường như truyền đến ần ần tiếng sấm, Vân Tiêu tiên tử nhất thời lộ ra ôn nhu ý cười...

Này là cảnh giới đột phá dấu hiệu.

...

Tiểu Quỳnh Phong dưới đất mật thất trung, Lý Trường Thọ đột nhiên mở hai mắt, thân chu thanh quang lóng lánh, nhất đóa lại nhất đóa mười hai phẩm hoa sen tại thanh quang trung ngưng tụ thành, vờn quanh hắn không ngừng nở rộ.

Tại kia đạo đạo vận tác dụng hạ, hẳn trực tiếp viên mãn Thiên Tiên đạo!

Nhưng giờ phút này, kia nhất từng đợt từng đợt huyền diệu tối nghĩa đạo vận, còn đang không ngừng cấp hắn cảm ngộ, không ngừng đã kích hắn đáy lòng linh quang, tu vi còn tại một đường phá quan, hướng Thiên Tiên cảnh đỉnh cao, liền như vậy trực tiếp hướng lên rồi!

Này họa quyền đến cùng là cái gì quý?

Này trực tiếp vọt tới Thiên Tiên cảnh đỉnh cao, chẳng phải là muốn trực tiếp đổi mặt Kim Tiên cướp?

Vân Tiêu nương nương này không phải cấp hắn thêm phiền thôi này!

Mình hiện tại vừa mới bắt đầu làm Kim Tiên kiếp chuẩn bị công tác, để lại ba ngàn năm chuẩn bị chu kỳ, đối Kim Tiên kiếp càng là hoàn toàn không biết gì cả!

Hiện tại độ kiếp, nhiều nhất chỉ là có bảy thành nắm chắc, này bất cùng cấp ở không công chịu chết ư này!

Cái này sao có thể được!

Lý Trường Thọ đáy lòng điên cuồng hô dùng, nhưng này luồng đạo vận quá mức mạnh mẽ, cứng rắn địa, liền phải hắn kéo đến Kim Tiên kiếp trước mặt...

Này gọi là gì sự?

Lý Trường Thọ tâm hung ác, lập tức khởi động khẩn cấp dự án, hai tay lập tức kết pháp ấn, một cỗ luồng tiên lực bạo tuôn mà ra, đem dưới đất mật thất trung bàn sách, tủ sách nháy mắt hướng suy sụp!

Lý Trường Thọ huyền ở mặt đất ba thước độ cao mà ngồi, trong miệng hét lớn:

"Thái Thanh trăm đạo!

Lập tức tuân lệnh!"

Trước mặt hắn đột nhiên ngưng xuất nhất bả màu xanh đại kiếm, này đại kiếm ở giữa là nhất trương Thái Cực Đồ.

Lý Trường Thọ khải tụng 《 Thái Thanh đạo hàm 》 , mạnh mẽ đem đáy lòng kia luồng mạnh mẽ đạo vận giải khai, tự hành chương không đột phá tiết tấu, rồi sau đó thuận thế mà vi, thêm nhất bả hỏa, lấy ra kia chỉ ngọc phù, đem 《 Thái Thanh đạo hàm 》 toàn bộ phần triển lộ ở trước mắt, nhanh chóng đọc xong!

Giờ khắc này, Lý Trường Thọ cuối cùng hiểu được, mình vì sao hội nhiều như vậy cảm ngộ.

Kia họa quyển tất là xuất từ thông thiên Giáo Chủ tay!

Kia luồng không nói lý đạo vận, chính là thông thiên Giáo Chủ Hỗn Nguyên vô cực thượng thanh Thánh Nhân đạo!

Này tìm ai nói rõ lí lẽ đi này!

Vân Tiêu nương nương còn một cái nhân tình mà thôi, liền trực tiếp bả Thánh Nhân lão gia bút tích thực tặng người? !

Nhất thời giữa, đạo tâm bên trong, hai đại Thánh Nhân đạo vận đan vào, Lý Trường Thọ cảm ngộ cuộn cuộn như yên, tu vi nháy mắt vọt tới Thiên Tiên cảnh đỉnh cao!

Tiểu Quỳnh Phong thượng đột nhiên cuồng phong gào thét, sao trời bị mây đen nháy mắt che lấp, một cỗ thiên uy cuộn cuộn buông xuống!

Nhưng!

Dưới đất mật thất trung, Lý Trường Thọ đột nhiên nâng tay cầm trụ trước mặt màu vàng đại kiếm, khẽ quát một tiếng:

"Này đạo thượng có khuyết điểm, hôm nay không muốn thành Kim Tiên, chỉ cầu ngày sau đại đạo viên mãn, công tham Đại La!

Nhất trăm, đạo cơ sai sót chỗ!

Nhị trăm, tối nghĩa không rõ chỗ!

Tam trăm, phù phiếm không chừng chỗ!"

Lý Trường Thọ cầm trong tay đại kiếm, đối mình cái trán trắng tấp trăm lạc, đập xuất hồng chung đại cổ tiếng động!

Đại đạo chấn động, Tiểu Quỳnh Phong sơn trong cơ thể lời tiếng nổ lớn!

"Phốc —— "

Lý Trường Thọ há mồm phun ra nhất mồm to uẩn bảy màu tiên quang máu tươi, mà bạn này khẩu máu tươi phun ra, hấn cảnh giới nhanh chóng từ Thiên Tiên cảnh đỉnh cao, trượt đến Thiên Tiên cảnh trung kỳ!

Kia khẩu máu tươi phiêu xuất nhất từng đợt từng đợt sương khói, ngưng tụ thành một đạo Lý Trường Thọ tự thân hư ảnh.

Lý Trường Thọ chém ra một chưởng, đem này đạo hư ảnh trực tiếp chụp toái!

Này một cái chớp mắt Tiểu Quỳnh Phong ngoài, kia cuộn cuộn thiên uy nháy mắt tiêu tán!

Trăm đạo cầu viên mãn, đại đạo minh nguồn gốc!

Trong cơ thể cảm ngộ còn tại nảy sinh, lại đưa hấn tu vi thượng đỉnh, nhanh chóng nhảy vào Thiên Tiên cảnh hậu kỳ, lại tới gần viên mãn...

Cuối cùng, lần này khoảng cách viên mãn kém một tia, hai cổ Thánh Nhân đạo vận lặng yên tiêu tán.

Vừa mới...

Tự trăm cảnh giới, củng cố đạo cơ.

Này pháp danh vi 'Trăm đạo', tác dụng là nhượng đạo cơ xu ở hoàn mỹ, tại Hồng Hoang truyền lưu rất rộng, cũng không phải là cái gì lợi hại thần thông.

Tự thân đạo không ngừng trưởng thành trong quá trình, khó tránh khỏi sẽ có sơ hở, vô dụng chỗ, cũng khó miễn sẽ có một ít tai họa ngầm lưu lại.

Này là vô số luyện khí sĩ, rất muốn làm cũng không dám làm sự, Lý Trường Thọ hôm nay làm!

Hoán làm phổ thông luyện khí sĩ, dùng này pháp tự trăm đạo cảnh, có lẽ hội trực tiếp ngã xuống đại cảnh giới, tự hủy đạo cơ.

Nhưng Lý Trường Thọ đạo cơ vững chắc, căn cơ vững chắc, tu Thái Thanh vô vi Thánh Nhân truyền lại đại đạo, dùng tự trăm đạo cảnh phương pháp, cũng bắt quá rơi đến

Thiên Tiên cảnh trung kỳ, còn rất nhanh mượn hai cỗ Thánh Nhân đạo vận, khôi phục đến nguyên bản tu vi...

Này cũng không phải bạch gây sức ép.

Giờ phút này, Lý Trường Thọ đạo cơ kiên cố, đạo cảnh vô cùng vững chắc, nguyên thần ẩn chứa nhất từng đợt từng đợt thanh sắc quang mang, thanh khí vờn quanh nó thượng.

Cùng trước đây cảnh giới tuy rằng giống nhau, nhưng thực lực tăng lên ít nhất tam thành, mà lại độ qua Kim Tiên kiếp nắm chắc tăng lên rất nhiều...

Nhưng thật ra nhân họa đặc phúc, bất ngờ phát hiện điếm, áp chế cảnh giới để làm pháp.

Giờ phút này kia chút hương khói công đức, cùng mình nguyên thần lực so sánh với, đều có vẻ có chút đục ngầu.

Cuối cùng...

Nhưng mà, Lý Trường Thọ không kịp thả lỏng, nháy mắt phản ứng lại đây, cảm ứng được mình hai cái giấy đạo nhân xuất hiện biến hóa.

Hải Thần miếu trung, kia cái giấy đạo nhân đã nằm ngã xuống đất, hóa thành trang giấy, nó nội tiên lực nhanh chóng tiêu tán;

Tiểu Quỳnh Phong đan trước phòng, giấy đạo nhân cũng là loại này, hiển lộ ra trang giấy bản thể, nằm ở kia tiêu tán tiên lực.

Vân Tiêu giờ phút này vội vàng la lên 'Đạo hữu', mà Hữu Cẩm Huyền Nhã, chính là vẻ mặt mờ mịt, chân tay luống cuống...

Chính lúc này, Phá Thiên Phong thượng bay ra nhất đạo kim quang, cấp tốc bắn về phía Tiểu Quỳnh Phong đan phòng...

Chậc, yêu thọ, việc vui lớn.

-----oO-----

Một trăm bát thập bát chương hiểu được rồi, toàn bộ hiểu được !

Chốc lát trước, Độ Tiên Điện bên thiên trong phòng.

Chính họ ra máu Đệ Tiên Môn Không Hư Kim Tiên, chưởng môn không lo đạo nhân, đột nhiên đã nhận ra nhất sợi không giống tầm thường đạo vận, tại hộ sơn đại trận nội chột lóe mà không.

Mặc dù này đạo vận biến mất cực nhanh, nhưng còn là bị không có bề quan không lo đạo nhân bắt đến ;

Cẩn thận thường thức, này đạo vận không giống tầm thường, dường như ẩn chứa Thiên Địa chí lý, so Quý Vô Ưu từng tại đạo nguyên đại hội thượng cảm nhận được tam giáo cao thủ đạo vận, còn muốn cao hơn rất nhiều cảnh giới...

Ân?

Quý Vô Ưu buông trong tay cái thìa, dừng lại phanh nấu được quán tiên hỏa, cúi đầu ho khan vài tiếng.

Thân là Nhân Giáo đạo thừa chưởng môn nhân, điểm ấy việc nhỏ tự nhiên sẽ không ngại, chỉ là nhất sợi đạo vận mà thôi, nói không chừng là cái nào có phúc nguyên môn nhân đệ tử, bất ngờ chiếm được gì bảo vật.

Tùy tính tự nhiên, bất ôn bất táo, vô vi mà trị, đây mới là nhất danh đủ tư cách Nhân Giáo tiên tông chưởng...

Âm vang!

Gì tình huống?

Đột nhiên giữa, Đệ Tiên Môn ở ngoài gió nổi mây phun, Tiểu Quỳnh Phong phương hướng đột nhiên xuất hiện cuộn cuộn thiên uy, mạnh mẽ thiên uy trấn áp môn nội các nơi!

"Khụ! Khụ khụ!"

Quý Vô Ưu thiếu chút nữa trực tiếp học máu, cách mấy tầng vách tường, hai mắt trừng mắt Tiểu Quỳnh Phong phương hướng.

Kim Tiên cảnh mạnh mẽ tiên thức lập tức tra xét mà đi, lại bị kia luồng thiên uy trực tiếp đánh xơ xác!

Loại này tình hình...

Loại này bá đạo thiên uy...

Quý Vô Ưu đột nhiên nhớ lại dài lâu tuế nguyệt trước, hấn đệ Kim Tiên kiếp tình hình.

Chỉ là mình năm đó độ kiếp, thiên uy cũng hoàn toàn không như vậy mãnh liệt, nếu này là Kim Tiên kiếp, cũng không phổ thông Kim Tiên kiếp!

Vong Tình Kim Tiên kiếp đã muốn đến rồi?

Kia vì cái gì là tại Tiểu Quỳnh Phong thượng?

Nhưng mà, này thiên uy tới cũng nhanh, chạy cũng mau, mới ra hiện không lâu liền nháy mắt biến mất, tựa hồ chỉ là vì dọa một cái người.

Quý Vô Ưu lau bên miệng vết máu, đi đến cửa sổ trước, thân hình như hồng vũ một loại tung bay mà ra, hóa thành nhất đạo kim quang, nhằm phía Tiểu Quỳnh Phong phương hướng.

Tuy rằng Quý Vô Ưu thừa hành Nhân Giáo vô vi, đầy đủ tôn trọng mỗi một cái môn nội luyện khí sĩ cái người tự do, nhưng tóm lại là muốn đi nhìn một cái, hỏi một câu, làm rõ ràng đã xảy ra gì.

Trong nháy mắt, Quý Vô Ưu đảo mắt liền đến Tiểu Quỳnh Phong trên không.

Hắn cúi đầu nhìn lại, dòm ngó phá Tiểu Quỳnh Phong bên ngoài tầng tầng trận pháp, thấy được đứng ở đan trước phòng ...

"Tiểu Huyền Nhã?"

Giờ phút này, Hữu Cầm Huyền Nhã chân tay luống cuống đứng ở kia, bên cạnh còn có một cỗ tinh thuần tiên lực, tại hướng tới bốn phương tám hướng nhanh chóng tiêu tán, hóa thành một cỗ luồng nguyên khí.

Quý Vô Ưu cúi đầu vừa thấy, nhất thời nhú mày không thôi.

Kia chút tiên lực ngọn nguồn dường như kia chỉ ghé nằm, ghé nằm thượng có nhất trương thật dày người giấy, mà lại người giấy giờ phút này cũng tồn tại.

Huyền Nhã, người giấy?

Nửa đêm, Tiểu Quỳnh Phong đan phòng đại trận nội?

Quý Vô Ưu nhất thời hiểu được điểm gì, nhưng lại càng nghi hoặc chút...

Chẳng lẽ là nguyên nhân mới vừa bước vào Chân Tiên cảnh tiểu Huyền Nhã, không biết sao, làm phá hủy này chỉ thần bí người giấy, do đó dẫn phát vừa rồi thiên uy?

Như thế nào... Như vậy loạn?

"Khụ, quả thật tốt hảo để hỏi hiểu được mới là."

Chính lúc này, Đệ Tiên Môn tất cả phong cũng có đạo đạo thân ảnh bay ra, các vị trưởng lão, phong chủ, lập tức tới rồi nơi này cùng chương môn hội hợp.

Quý Vô Ưu trước một bước muốn hướng phía dưới đan phòng hạ xuống, chợt nghe nhất sợi truyền thanh lọt vào tai.

Nói là:

"Đệ tử Lý Trường Thọ khởi bẩm chương môn, mới đệ tử kinh động thiên uy, kém chút gặp phải tai họa, lúc này đã không lo họa.

Chuyện quá khẩn cấp, đệ tử nguyện đem sự tình ngọn nguồn bẩm báo chương môn ngài biết được, còn thỉnh chương môn nhượng môn nội chúng cao nhân không được tụ lại đây, để tránh tình hình không khống chế được!"

Quý Vô Ưu thoáng nhíu mày, hẳn thân là Đệ Tiên Môn chương môn, sao lại bởi vì nhất danh đệ tử truyền thanh, liền vẫy lui các vị đến đây tra xét chúng trưởng lão?

Nhưng mà, lại nghe Lý Trường Thọ truyền thanh nói:

"Chương môn ngài khả còn nhớ rõ... Kia miếng lục chuyển linh đan?"

Nhất thời, Quý Vô Ưu trước mắt sáng ngời, lần này là thật sự hiểu được gì, lập tức tiếng truyền tứ phương:

"Đại gia không cần lại đây rồi, bản đạo ban cho Huyền Nhã bảo vật xuất chút vấn đề nhỏ, ân, vấn đề nhỏ."

Bốn phương tám hướng nhất thời truyền đến một tiếng tiếng: "Tuân, chương môn khiến."

Không bao lâu, đạo đạo nhân ảnh quy về tất cả phong phía trên, Quý Vô Ưu đứng ở sao trời hạ, lại tại Tiểu Quỳnh Phong phía trên bố trí một tầng tiên lục kết giới, lúc này mới chậm rãi hạ xuống.

Lúc này, Lý Trường Thọ đứng ở Tiểu Quỳnh Phong dưới đất mật thất trung, chau mày, tâm niệm bay nhanh chuyển động.

Này... Như thế nào làm?

...

Có lẽ là bởi vì Lý Trường Thọ giờ phút này tinh thần căng thẳng, tự hỏi quá nhanh, đáy lòng lập tức hiện ra mấy cái tuyển hạng:

Giáp, sử dụng Hữu Cầm Huyền Nhã bài chuyên thuộc pháp bảo người;

Át, thi triển quen dùng thủ pháp, quán nhất tiêu bộ phân bài;

Bính, vật lý thuyết phục, thiết chùy truyền giáo;

Đinh, cầm xuất 'Nhân Giáo tiểu pháp sư' thân phận bài...

Lý Trường Thọ đáy lòng không ngừng toát ra này chút tuyển hạng, nhưng thoáng cân nhắc, đã đem tuyển hạng không ngừng phủ định.

Hữu Cẩm Huyền Nhã chỉ là Chân Tiên cảnh tu vi, liền tính mình nhất há mồm nói ba hoa chích choè, chính trực thuộc tính mẫn phân Hữu Cẩm Huyền Nhã cũng đồng ý phối hợp, nằng tung ra đối, chương môn khẳng định không tin!

Không có biện pháp, hành động quá kém.

Bại lộ bộ phận con bài chưa lật, do đó nhượng đối phương cảm thấy đã muốn biết toàn bộ chân tướng?

Loại này thủ đoạn mặc dù hảo, nhưng cũng muốn phân tình hình; vừa rồi thiên uy tất nhiên nhượng chương môn sinh ra cực kỳ nồng hậu hoài nghi, phải thích đáng giải thích thiên uy nơi phát ra!

Đối chương môn động thủ?

Tuy rằng vừa mới tự trăm tu vi, củng cố đạo cơ, lúc này cảm giác chương môn đối mình uy áp đã muốn thập phần hư đậm, nhưng này... Không phải lẫn lộn đầu đuôi, nguyên nhân tiểu thất lớn ư?

Còn không bằng trực tiếp ngã bài.

Lý Trường Thọ đáy lòng cười khở tiếng...

Hiện đến nay, hắn vừa mới lừa dối văn đạo nhân, được Thiên Đình Ngọc Đế thường thức cùng tin cậy, tham dự đến Tam Tiêu sự, càng là đã âm thầm cùng Tây Phương Giáo phân cao thấp...

Như Nhân Giáo tiểu pháp sư, Nam Hải Hải Thần chính là Độ Tiên Môn đệ tử Lý Trường Thọ sự, nguyên nhân chương môn khẩu bại lộ đi ra ngoài, tất sẽ có vô cùng đa tai họa ngầm.

Tầng này màu sắc tự vệ, đơn giản bỏ bất được.

Hơn nữa, chương môn này vị Không Hư Kim Tiên, còn là không thể khổng yếu tố.

Không có biện pháp rồi, lần này vẫn như cũ chỉ có thể...

Tuyển mậu!

Nhỏ nhất trình độ bại lộ tự thân con bài chưa lật!

Giờ phút này, chương môn vừa tại đan trước phòng, Lý Trường Thọ đáy lòng hiện ra nhất điều hoàn chỉnh ý nghĩ, hấn lập tức nâng tay, lấy ra không trận ngọc phù.

Kích hoạt ba mươi sáu căn trận cơ, khởi động Tiểu Quỳnh Phong thượng bộ phân hạt nhân đại trận.

Cố bố nghi trận, dò đi chương môn lực chú ý.

"Ân?"

Nhìn đan phòng quanh mình đột nhiên xuất hiện một mảnh phiến sương mù, vừa tại chỗ đó không lo đạo nhân, đầu mi nhăn càng sâu chút.

Này trận pháp, tựa hồ có chút trò.

Hữu Cẩm Huyền Nhã lập tức hướng trước làm đạo vái chào, "Đệ tử bái kiến sư tổ."

"Ân, " không lo đạo nhân nhẹ nhàng vuốt cằm, "Vừa mới nơi này đã xảy ra chuyện gì?"

Hữu Cẩm Huyền Nhã trầm ngâm một hai, đáy lòng cũng có chút tỉnh tỉnh nhiên.

"Đệ tử tới tìm Trường Thọ sư huynh, Trường Thọ sư huynh đột nhiên có sở lĩnh ngộ, tại ghế nằm thượng liên tọa, đột nhiên... Liên, liên..."

Không lo đạo nhân truy vấn nói: "Như thế nào?"

Hữu Cẩm Huyền Nhã nhỏ giọng nói: "Liên bay hơi rồi, nhanh chóng khô quắt đi xuống... Hóa thành này người giấy."

"Ha ha ha! Khụ khụ!"

Không lo đạo nhân cũng là bị Hữu Cẩm Huyền Nhã miêu tả chọc cười.

Hấn nâng tay đem kia tờ giấy người nhiếp tới tay trung, cẩn thận quan sát, cười nói: "Đây là một môn thần thông, tên là cắt giấy thành người, chẳng qua, này đạo người giấy có chút bất đồng tầm thường..."

"Đệ tử Lý Trường Thọ bái kiến chương môn!"

Đan phòng nội truyền đến một tiếng la lên, Quý Vô Ưu, Hữu Cầm Huyền Nhã ngẩng đầu nhìn đi, đã thấy nhất sợi khói nhẹ tại kia đại hắc bếp lò bên bay ra, hóa thành Lý Trường Thọ thân hình.

Lý Trường Thọ bước nhanh hướng trước, đối Quý Vô Ưu thật sâu làm cái đạo vái chào.

"Người như thế nào tự phía dưới xuất đến rồi?" Quý Vô Ưu mỉm cười hỏi.

Lý Trường Thọ vội nói: "Đệ tử vừa mới có sở cảm ngộ, khủng quấy nhiều đến Hữu Cầm sư muội, liền đề đặt người giầy tại chỗ đó, tự thân đi dưới đất tìm hiểu tu hành."

Quý Vô Ưu vẫn chưa hỏi nhiều việc này, chú ý ở mâu chốt vấn đề: "Trường Thọ a, vừa mới đến cùng đã xảy ra chuyện gì?"

Lý Trường Thọ nhíu mày, cúi đầu, nhắm chặt môi, thanh âm mang theo vài phần do dự, lại mang theo vài phần đem xúc động áp chế bất đắc dĩ, thấp giọng nói:

"Bẩm chương môn, đệ tử... Bất quá dám nói..."

"Giảng là được, như thế nào không dám nói?"

Quý Vô Ưu chấp hai tay sau lưng, lạnh nhạt nói: "Còn có cái gì, là bản đạo không thể tiếp nhận?"

Kiên chương môn ánh mắt có chút nghiêm khắc, Lý Trường Thọ thờ dài, tại cổ tay áo lấy ra nhất chỉ ngọc bài, hai tay đang cầm, hướng trước đưa đi qua.

Quý Vô Ưu vốn định trực tiếp tiếp nhận lại, nhưng nhìn chăm chú nhìn lên, chính là lập tức lui về phía sau nửa bước!

Này vị chương môn sắc mặt nháy mắt có chút tái nhợt, vội vàng đối ngọc bài làm cái đạo vái chào, cái trán mồ hôi lạnh ứa ra...

Ngọc bài thượng có Nhân Giáo Thái Thanh Thánh Nhân đạo vận!

Loại này đạo vận, hẳn cũng chỉ tại mình sư phụ độ ách chân nhân sở trì một quả ngọc phù thượng cảm thụ quá.

Mà kia miếng ngọc phù, chính là Độ Tiên Môn đến nay hạt nhân đạo thừa —— 《 Thái Thượng Vô Vi Kinh 》 !

Lý Trường Thọ đang cầm ngọc phù, vội hỏi: "Chương môn vì sao hành lễ?"

"Trường Thọ! Vừa rồi bản đạo nói mà nói, nhất thiết không được tiết lộ đi ra ngoài nữa chứ!"

Quý Vô Ưu định vừa nói , lại nhìn về phía Hữu Cầm Huyền Nhã, "Huyền Nhã cũng là, chớ có đem bản đạo vừa rồi câu kia 'Gì không thể tiếp' cấp nói ra đi!

Khụ khụ! Khụ khụ khụ...

Huyền Nhã ngơngi chớ có thất thần, mau tới đây đổi ngọc bài hành lễ!"

Hữu Cầm Huyền Nhã nhất thời đầu đầy mồ mịt, nhưng còn là vội vàng hướng trước, đổi ngọc bài làm cái đạo vái chào.

Này ngọc bài, tự nhiên chính là 《Thái Thanh đạo hàm》.

Quý Vô Ưu có chút muốn nói lại thôi, giờ phút này là vừa sợ vừa nghi, nhìn trước mắt cái này thượng chưa thành tiên tiểu đệ tử, nhất thời có chút...

Nhìn không thấu hẳn lai lịch.

Quý Vô Ưu nói: "Trường Thọ a, ngươi cùng Đại Pháp Sư..."

"Chương môn, có chút thoại Đại Pháp Sư báo cho quá, nhượng đệ tử không thể nói lung tung."

Lý Trường Thọ thấp giọng thở dài, "Vừa mới thiên uy, là đệ tử mở ra này đạo hàm, lĩnh ngộ thời tựa hồ xuất sai lầm, khiến cho đạo vận rung chuyển.

Ngày đó uy dường như cảnh cáo đệ tử, không thể tiếp tục hướng cái kia phương hướng lĩnh ngộ..."

"Thì ra là loại này, " Quý Vô Ưu nhất thời mặt lộ vẻ giật mình.

Theo sau, Quý Vô Ưu ánh mắt sáng quắc địa nhìn Lý Trường Thọ, "Trường Thọ, này phân đạo hàm?"

"Chương môn, Đại Pháp Sư dặn dò quá..."

"Hiểu, hiểu, " Quý Vô Ưu lập tức gật đầu, "Mau đem vật ấy thu hồi lại, lần sau muốn tìm hiểu rồi, trước thời hạn chi hội bản nói một tiếng, bản đạo lại đây vì ngươi hộ pháp, miễn cho ngươi lại làm xuất loại này động tĩnh.

Trường Thọ, ngươi cùng Đại Pháp Sư... Đến cùng gì quan hệ?

Cái này phương bất tiện để lộ?"

Lý Trường Thọ mắt nhìn Hữu Cầm Huyền Nhã, cái sau đã là bị 'Mồ mịt' bao phủ, đuôi ngựa bím tóc nhẹ nhàng sủy động, thân thượng băng lam váy dài cũng tràn ngập dấu chấm hỏi.

Hoàn toàn không biết chương môn sư tổ cùng Trường Thọ sư huynh đang nói cái gì.

"Chương môn, cái này, đệ tử cùng Đại Pháp Sư, " Lý Trường Thọ cân nhắc một hai, "Chỉ là thấy quá vài lần, phải là không có quá quan hệ đặc thù."

Không đặc thù quan hệ?

Quý Vô Ưu nhất thời lộ ra vài phần bí hiểm mỉm cười, ngôn nói: "Bản đạo đại khái biết được rồi, một khi đã như vậy, bản đạo cũng liền không hỏi nhiều."

Nói xong, Quý Vô Ưu tại trong lòng lấy ra nhất chỉ truyền tin ngọc phù, đưa cho Lý Trường Thọ, ngôn nói:

"Trường Thọ người an tâm tu hành, phạm là có việc, vô luận lớn nhỏ, đều khả cho biết, báo cho bản đạo biết được, bản đạo cái này đi trở về."

Nhớ được, lại tìm hiểu này bảo vật, nhất định phải trước thời hạn chi hội bản nói một tiếng."

Cái này...

Chương môn nhưng thật ra bất ngờ hảo lừa dối...

Lý Trường Thọ vội nói: "Đệ tử tuân mệnh."

Quý Vô Ưu nhìn về phía Hữu Cầm Huyền Nhã, lại dặn dò nói: "Huyền Nhã, hôm nay sự, người biết ta biết Trường Thọ biết, tất không thể nhượng người thứ tư biết được."

"Đệ tử tuân sư tổ dạy bảo!"

Không chỉ có hảo lừa dối, còn giúp hấn bả Hữu Cầm sư muội dọn dẹp ?

Lý Trường Thọ đáy lòng không hiểu có chút cảm động, nhìn chương môn xoay người tiêu sái rời đi bóng lưng, nhất thời giữa lại có chút cảm khái.

Có cơ hội, còn là đem chương môn dẫn tiến cấp Đại Pháp Sư đi.

Loại này người tốt, quả thật...

Hữu Cầm Huyền Nhã nhìn về phía Lý Trường Thọ, nhỏ giọng nói: "Trường Thọ sư huynh?"

"Hữu Cầm sư muội, người chờ một chút, " Lý Trường Thọ cười khỏ tiếng, dừng ở Hữu Cầm Huyền Nhã, "Ta trước đem một việc xử lý ổn thỏa, sẽ cùng người giải thích."

"Trường Thọ sư huynh có việc trước bận rộn, " Hữu Cầm Huyền Nhã lập tức đạo, "Ta tại chỗ đó chờ ngươi chính là."

"Ân, " Lý Trường Thọ gật gật đầu, lần này trực tiếp nhắm lại hai mắt, nhanh chóng khởi động Nam Hải Hải Thần miếu hạ giấy đạo nhân, vội vàng đối Vân Tiêu tiên tử truyền thanh đạo câu 'Vãn bối vô sự' .

Miếu trung, này vị xinh đẹp mà lại quá phận đại phương Vân Tiêu tiên tử, đã là tản ra làn váy, ngồi xếp bằng trên mặt đất, bắt đầu vận dụng tiên lực, cứu giúp kia cái đã bị Thánh Nhân đạo vận hướng hoại giấy đạo nhân...

...

Hiểu được !

Lý Trường Thọ chỉ là như vậy nhất nói, Quý Vô Ưu liền toàn bộ hiểu được !

Trước đây Quý Vô Ưu liền nạt buồn, vì sao Huyền Đô Đại Pháp Sư, hội thác mình sư phụ độ ách chân nhân, đem một quả lục chuyển linh đan giao cho mình, nhượng hẳn chuyển giao cấp Tiểu Quỳnh Phong tiểu đệ tử Lý Trường Thọ.

Hiện tại xem ra, việc này khá có thâm ý.

Thánh Nhân sở kinh văn nói đưa sẽ đưa, này quan hệ tất nhiên không phải là nhỏ;

Lục chuyển linh đan mặc dù bất ngac nhiên, nhưng lục chuyển tráng dương linh đan, quả thật bất đồng tầm thường, chọc người mơ màng!

Rất rõ ràng, Đại Pháp Sư rất khẩn trương Lý Trường Thọ có hay không có sau...

Ai mới có thể khẩn trương, chú ý vấn đề này?

Loại này quan tâm, loại này quái niệm, còn có Thánh Nhân sở kinh văn, ngẫu nhiên chạy xóa liễu phương hướng, đều sẽ đánh xuống thiên uy đúng lúc cảnh cáo...

Này là thân truyền đệ tử đều không có đãi ngộ!

Lại có trước đây Độ Tiên Môn gặp nạn, rõ ràng nhà mình sư phụ độ ách chân nhân đã muốn hiện thân giải vây, Đại Pháp Sư còn mang theo sư phụ đi Kim Ngao Đảo, tìm Tiệt Giáo người bình sự...

Hôm nay, mấy vấn đề này đều có hợp lý giải thích!

Tám phần đúng vậy rồi, này tiểu Trường Thọ chắc là... Đại Pháp Sư trực hệ huyết mạch hậu nhân, thậm chí có khả năng là tư sinh tử tự!

"Khụ, khụ khụ!"

Quý Vô Ưu ho khan vài tiếng, lộ ra vài phần mỉm cười, trở lại đại điện bên phòng nhỏ trung, ngồi ở ghế bành nội, một trận xa tư.

Loại sự tình này khẳng định không thể giành được bên ngoài đi lên nói, Đại Pháp Sư tất nhiên không mừng việc này nói toạc ra;

Sau này chỉ có thể hấn cái này Độ Tiên Môn chương môn âm thầm chiếu cố tiểu Trường Thọ, không cầu có công, nhưng cầu vô quá...

(tấu chương hết)

-----oOo-----

Một trăm bát thập chín chương 《bóng lưng》

Lý Trường Thọ không chế giấy đạo nhân tiến đến Hải Thần miếu chủ điện thời, nghĩ đến chương môn thận, khụ!

Nghĩ đến chương môn không lo đạo trưởng bóng lưng, đáy lòng cảm khái không thôi.

Cẩn thận ngẫm lại, nhà mình chương môn loại này không hỏi nhiều, bắt đa quản, mới phù hợp Nhân Giáo giáo lí trung thanh tĩnh vô vi...

Mà mình, nguyên nhân có quá nhiều cố kỵ, mà lại vi bảo trụ mạng nhỏ, không ngừng đi tránh né nhân quả, chặt đứt nhân quả, cùng chương môn so sánh với, ngược lại rơi xuống tiểu thừa.

Khả không có biện pháp, mình đã tại không nên chịu đựng này chút tuổi, tu vi tăng thứ, thừa nhận rồi 'Đại giáo ám tranh', 'Đại tộc vận mệnh', 'Quá mức oai hùng' vân vân, khó có thể chịu đựng nặng!

Không cẩn thận cẩn thận một chút, đa nhất bỏ bỏ nguy trang, tàng một chút con bài chưa lật, nói không chừng khi nào thì, ngồi xuống vừa mở mắt, liền có nào đó cái mặt mũi hiền lành đầu trợ đại gia đứng ở mình trước mặt...

【tiểu hữu, hắc hắc, ta xem ngươi cùng ta Tây Phương Giáo hữu duyên】

Ngẫm lại liền đáng sợ!

Tây Phương Giáo liền Đạo Môn Thánh Nhân đệ tử đều dám lừa bán, hẳn Lý Trường Thọ hiện tại chỉ là bị Thánh Nhân nhìn quen mắt, đối phương nâng nâng ngón tay có thể gạt bỏ, lại như thế nào không dám xuống tay với hắn?

Còn là đẳng thực lực của chính mình đủ rồi, lại nói vô vi hai chữ, lại cầu thanh tịnh tự nhiên đi;

Đến lúc đó, mình liền trốn đi Đâu Suất Cung hậu viện cây ẩm trung ngủ lại thấy, gì đều mặc kệ là được.

Trên thực tế, nào có cái gì chân chính thanh tịnh vô vi, cũng bắt quá là Thái Thanh Thánh Nhân cường đến ai cũng không dám gây ra.

Ân, đợi độ qua Kim Tiên...

Thôi, Kim Tiên cũng chỉ có thể tại Hồng Hoang trung cuộn mình, còn đứng không đứng dậy.

Tối thiểu cũng muốn công thành Đại La, được mấy kiện sát phạt, phòng ngự, bạo đánh, bỏ chạy gồm nhiều mặt Tiên Thiên linh bảo, ngưng tụ thành công đức kim thân, ôm chặt nhà mình Thánh Nhân bắt đui!

Kia mới có thể đập kiên định thực ngủ một giấc.

Chắc, không tưởng cái này vô dụng, làm đến nơi đến chốn hiện lên đi mới quan trọng nhất.

Lý Trường Thọ khối này giấy đạo nhân còn chưa chui ra dưới nền đất, liền vội vàng đổi Vân Tiêu tiên tử truyền thanh.

Đang ở miếu nội chủ điện trung, không ngừng đối kia chỉ người giấy rót vào tiên lực Vân Tiêu tiên tử, nhất thời dừng lại động tác, sắc mặt mang theo một chút áy náy.

Vân Tiêu lúc này đã xem họa trực thu hồi, đợi Lý Trường Thọ đệ nhị cái hóa thân bay tới sau, chủ động ghé đến cửa điện phụ cận, ôn nhu nói:

"Vốn là muốn đưa đạo hữu một bức lão sư tự tay viết họa làm, chưa từng nghĩ bị hủy đạo hữu một khối hóa thân.

Là ta có chút đại ý đường đột, còn thỉnh đạo hữu chớ trách, không biết nên như thế nào bồi thường đạo hữu mới thỏa đáng."

Lý Trường Thọ đáy lòng một trận run rẩy...

Vân Tiêu nương nương là ghê gớm thật phương.

Hắn vừa mới, thiếu chút nữa đã bị kia luồng Hỗn Nguyên vô cực đại đạo vùn đieu, trực tiếp cấp cường... Mạnh mẽ kéo đi độ Kim Tiên cướp!

Kiến Lý Trường Thọ không đáp lời, Vân Tiêu vội hỏi: "Đạo hữu vừa rồi khả tổn hại đạo hạnh?"

Lý Trường Thọ cười nói: "Chỉ là một khối hóa thân thôi, không ý kiến sự, không ý kiến sự."

"Này như thế nào có thể không vướng bận? Hóa thân lại há là loại kia hảo luyện chế?"

Vân Tiêu nhẹ nhàng thờ dài, lại đem kia họa quyền cầm lại, "Đạo hữu còn làm ơn tắt nhận lấy vật ấy, vật ấy giống như cùng đạo hữu quả thật hữu duyên.

Bằng không, ta này đạo tâm thật sự bất được an ổn."

Nói trung, Vân Tiêu tay trái nhẹ nhàng vừa lật, mấy kiện bảo vật hào quang lóe ra.

"Còn có này chút bảo vật, cũng thỉnh..."

Làm gì?

Này thị phi muốn đem hắn tạo nên 【Phong Thần chi nhất kiện cấp trên giận hận Thánh Nhân chịu chết xe tốc hành đạo】 bất thành?

"Không được không được!"

Lý Trường Thọ vội vàng lui về phía sau nửa bước, cố ý lộ ra vài phần câu nệ.

Vân Tiêu cũng bị Lý Trường Thọ loại này bộ dáng khiến cười, hướng trước bước ra một bước nhỏ, ôn nhu nói: "Khiến cho, như thế nào không được?"

"Này, tiền bối ngài đừng như vậy."

Vân Tiêu an ủi nói: "Chớ có sợ, kia đạo vận đã muốn bị đạo hữu cảm ngộ, định sẽ không lại làm thương tổn người hóa thân."

Lý Trường Thọ nhất thời có chút dở khóc dở cười, loại này đối thoại, như thế nào nghe...

Như là đại tỷ tỷ tại hồng tiêu hải tử?

"Tiền bối, này Thánh Nhân lão gia sở vẽ tranh cuộn, văn bối quả thực bất dám tùy ý thu."

Vân Tiêu giải thích nói: "Này chỉ là lão sư nhàn nhắc tới bút, cũng không phải là cái gì Tiên Thiên bảo vật."

"Này ý nghĩa bất đồng, " Lý Trường Thọ mặt lộ vẻ chính sắc, "Thánh Nhân lão gia vật, quả thực quá mức phi phạm, còn thỉnh tiên bối thu hồi này bảo."

Vân Tiêu tiên tử lại nói: "Kia... Đạo hữu một khối hóa thân, lại nên như thế nào bồi phớ?"

"Chính là hóa thân thôi, " Lý Trường Thọ ánh mắt có chút chân thành tha thiết, Vân Tiêu chính là đôi mi thanh tú khinh nhãn.

Không đúng...

Lý Trường Thọ đáy lòng đột nhiên tỉnh dậy.

Mình lúc này mình xác biểu thị không nghĩ thu Vân Tiêu tặng cho vật, nhưng Vân Tiêu nương nương chú ý điểm, đã là tại một khối hóa thân giá trị thượng...

Án Hồng Hoang thường thức —— thân ngoại hóa thân, kỳ thật thập phần trân quý.

Thân ngoại hóa thân hoặc là do trân quý bảo tài luyện chế mà thành, hoặc là do tự thân dùng đại pháp lực ngưng tụ mà thành, một khối hóa thân chiết tổn hại, đối luyện khí sĩ mà nói, bình thường là tổn thất không nhỏ.

Là mình giấy đạo nhân khiến cho quá giá rẻ ;

Tượng Lý Trường Thọ loại này ma sửa cắt giấy thành người thần thông, lại bằng Đại Pháp Sư ban thường hạ thân ngoại hóa thân thần thông vài lần thay đổi, cho ra tới giấy đạo nhân phương pháp, cũng liền... Hao chút nhựa cây.

Lý Trường Thọ cười nói: "Tiền bối có phải hay không cảm thấy, ta này một khối hóa thân cần hao phí nhiều tâm huyết?"

Vân Tiêu nhẹ nhàng vuốt cằm, kia đôi mắt băng khiết vô vết, "Không phải sao?"

"Ha ha ha!"

Lý Trường Thọ cười đến thập phần sang sảng, lão thần tiên da đều cười đến râu loạn run, lại nói:

"Ta có huyền diệu pháp, hóa thân giống như cắt giấy.

Nhược tiên bối tâm trung bất an, ta liền đem này phúc họa làm nhận lấy đi, nhưng mấy kiện bảo vật đại cũng không tất.

Bằng không, tiền bối liền không khỏi quá coi thường vân bối ."

Bảo vật thu lại sợ bại lộ, không dám bản thể cầm lai dùng, chỉ có thể cấp giấy đạo nhân phòng thân, không có gì quá lớn ý nghĩa.

Kia tốp tiểu linh thụ sớm đã lớn lên!

Lập tức, Lý Trường Thọ đem kia họa quyển bồng lại đây, hơi sau phải đi treo tại Hải Thần miếu hậu đường trung, nho nhỏ tăng lên hạ, hẳn Hải Thần chủ miếu cách điệu.

Vân Tiêu này mới lộ ra hơi hợt ý cười, buông xuống nhất kiện tâm sự.

Nàng đem cái khác mấy kiện bảo vật thu hồi, đổi Lý Trường Thọ hơi hợt địa làm cái đạo vái chào, ôn nhu nói:

"Tôi nay đã có quấy rầy, cũng cấp đạo hữu bằng thêm không ít phiền toái.

Vốn là muốn tới đây địa còn thượng nhân tình, chưa từng nghĩ, lại phá hủy đạo hữu hóa thân.

Như đạo hữu mặt sau được không, còn mời đến ta Tam Tiên Đảo ngồi tọa, dung ta bồi thường một hai."

Lý Trường Thọ liền nói... Lần sau nhất định.

Cùng Vân Tiêu hồi làm đạo vái chào, Vân Tiêu như vậy cáo từ mà đi.

Nàng cười mây bay vào bầu trời đêm, hóa thành nhất đoàn nhạn nhạt mây khói, giống như dung nhập màn đêm họa quyển bên trong, liền loại này theo gió mà chạy...

'Thật tốt tiên tử!'

Lý Trường Thọ đáy lòng nhẹ nhàng thở dài.

'Đáng tiếc, có cái khác Tam huynh muội con chồng trước, tự thân lại quá mức nặng tình nghĩa.'

Lý Trường Thọ tự không muốn sẽ cùng Tam Tiêu cùng Triệu đại gia có gì giao tế, để tránh Phong Thần đại kiếp nạn thời, vì kiếp vận sở khiên liền.

Nhưng đáy lòng, lại có điểm nho nhỏ , vì diệu chờ mong...

"Đêm nay thật đúng là bận rộn, " Lý Trường Thọ duỗi thân hạ gân cốt, nhìn trong tay này cuộn họa trục, bước chậm đi hướng hậu đường.

Hữu Cầm sư muội, vừa rồi gặp được mình giấy đạo nhân chân thật tu vi đi.

Cái này có chút khó khăn làm.

Lý Trường Thọ đậy lòng một trận suy tư, nghĩ nên như thế nào hồ lộng... Khụ, nghĩ nên như thế nào giải thích, mới có thể nhượng Hữu Cầm Huyền Nhã vì mình bảo thủ bí mật này, mà lại sẽ không miên man suy nghĩ.

Chính lúc này, Linh Nga đã là cười mây bay đến đan phòng bên ngoài, Hùng Linh Ly cũng khiêng kia chỉ từ quang vờn quanh lôi thần chuy, hồng học địa chạy tới đại trận bên ngoài.

Hiển nhiên, các nàng vừa rồi cũng bị thiên uy sở kinh động, chỉ là giờ phút này bị nhốt tại trận pháp ở ngoài, không thể tới gần chỗ đó.

Lý Trường Thọ lược làm suy tư, đối Linh Nga truyền thanh dặn dò vài câu, Linh Nga lập tức gật đầu đáp ứng.

Linh Nga lúc này đã muốn cùng Hùng Linh Ly hỗn thực, đối Hùng Linh Ly công đạo vài tiếng, nói mình sư huynh chỉ là đang luyện công, liền mang theo Hùng Linh Ly trở về bên hồ nhà cô.

Lý Trường Thọ đậy lòng cẩn thận tư tưởng một ít lí do thoái thác, thử phân tích hạ Hữu Cầm Huyền Nhã nào đường về;

Đặng vạn sự đều ổn, Lý Trường Thọ mới mở hai mắt, nhìn về phía ánh trăng trung ngời xuống Hữu Cầm Huyền Nhã.

...

Tựa hồ là cảm giác được Lý Trường Thọ ánh mắt, Hữu Cầm Huyền Nhã mở đôi mắt, lông mi loãn loãn, má lúm đồng tiền hơi hợt;

Nhượng Lý Trường Thọ có chút không hiểu là...

Giờ phút này nàng này hai mắt mâu, so nàng lai thời, sáng ngời đâu chỉ gấp trăm lần.

"Hữu Cầm sư muội..."

"Trường Thọ sư huynh, ngươi không cần nhiều lời, ta đã hiểu!"

Lý Trường Thọ một hơi không suyễn đi lên, thiếu chút nữa liền trực tiếp tại bờ đoàn thượng lật đến.

Biết cái gì ?

Lại biết cái gì ?

"Bất, Hữu Cầm sư muội, ngươi không hiểu..."

"Sư huynh, ta hiểu."

"Ngươi thật không nhất định hiểu, " Lý Trường Thọ vội nói, "Hữu Cầm sư muội, kỳ thật có câu ta một mạch muốn nói lối ra, chỉ là dưới đáy lòng một mạch không thể nói ra."

Hữu Cầm Huyền Nhã nhẹ nhàng nhấp hạ môi, mặt cười tràn đầy chính sắc, ngôn nói: "Trường Thọ sư huynh, ngươi lại nói chính là, ta định tất cả đều ghi tạc trong lòng."

Lý Trường Thọ lời nói thâm thía địa giáo dục nói:

"Có một số việc, có chút thoại, cần trực tiếp nói ra, cho nhau thẳng thắn thành khẩn trao đổi, như vậy lẫn nhau mới có thể cho nhau hiểu biết đối phương đáy lòng suy nghĩ."

Không được đa đoán, chi bằng hỏi nhiều."

Nghe nói Lý Trường Thọ lời ấy, Hữu Cầm Huyền Nhã nghiêm túc nghĩ nghĩ, rất nhanh lại gật gật đầu.

"Huyền Nhã hiểu được sư huynh theo như lời nói, hôm nay liền cùng sư huynh thẳng thắn thành khẩn tương kiến."

Lý Trường Thọ chậm rãi gật đầu, lúc này mới đổi...

Thẳng thắn thành khẩn cho biết là được, đừng tương kiến, quá dễ dàng bị người hiểu lầm.

Hắn vừa muốn mở miệng, Hữu Cầm Huyền Nhã cũng đã là trước một bước nói:

"Sư huynh, trở về sau đó, ta suy tư hồi lâu, không ngừng khảo vấn bản tâm, tan biến đáy lòng ma huyễn."

Đến nay, ta đạo tâm chắc chắn, đã minh bản tâm suy nghĩ.

Nếu sư huynh nói muốn chúng ta thẳng thắn thành khẩn tương kiến, kia sư huynh, Huyền Nhã liền nói —— "

Này chẳng lẽ...

Là nhượng nàng nói ra mình lại cự tuyệt, còn là nhượng nàng rõ ràng đừng nói ra?

Lý Trường Thọ tâm niệm nhanh quay ngược trở lại, rất nhanh liền có ổn thỏa lựa chọn.

Lập tức, Hữu Cầm Huyền Nhã nhẹ nhàng hít vào một hơi, cơ hồ cùng Lý Trường Thọ đồng thời mở miệng:

"Su huynh, ta sẽ cố gắng tại tu vi thượng vượt qua ngươi!"

—— "Còn xin cho ta cự tuyệt, ta một lòng ngưỡng mộ đại đạo, đôi đạo lữ sự không có nửa điểm nghĩ..."

"Ân?"

Hai người liếc nhau, Lý Trường Thọ khóe miệng run rẩy, nhin không được một tay che nhãn.

Hữu Độc ngươi không có việc gì nói chuyện đại thử làm gì!

Hữu Cầm Huyền Nhã nháy mắt mấy cái, kia trương mặt cười đột nhiên có chút phiếm hồng, theo bản năng sai khai tầm mắt, nhìn về phía một bên ánh trăng, tại bạc môi giữa bài trừ nhất sợi quở trách:

"Su huynh suy nghĩ gì..."

"Cái này, hiểu lắm rồi, hiểu lắm."

Lý Trường Thọ đảo qua ống tay áo, thần sắc khôi phục như thường, bình tĩnh nói: "Hữu Cầm sư muội ngươi mặc hướng trong lòng đi, ta còn tưởng rằng là loại sự tình này, ân, là ta có chút quá mức tự tin."

"Cũng không phải như thế, sư huynh ngươi vẫn chưa hiểu lắm."

Hữu Cầm Huyền Nhã lại nhìn chăm chú vào Lý Trường Thọ, nói:

"Kỳ thật Huyền Nhã đôi sư huynh có chút ngưỡng mộ."

Chỉ là... Tới nay sở kiến, nhượng Huyền Nhã hiểu được cùng sư huynh chênh lệch.

Sư huynh, ngươi vừa rồi kia người giấy sở triển lộ xuất tiên lực, so Huyền Nhã giờ phút này tiên lực, cao minh đâu chỉ gấp trăm lần!

Huyền Nhã mặc dù không rõ sư huynh cụ thể tu vi cảnh giới, nhưng lúc ấy ngay tại sư huynh bị hủy người giấy bên cạnh, đáy lòng duy nhất cảm giác, liền là nhỏ bé cùng bất lực.

Kia một khắc, Huyền Nhã đột nhiên hiểu được, sư huynh mới là chân chính cao nhân."

Lý Trường Thọ nói: "Việc này, cũng là ta nghĩ..."

"Su huynh có không hãy nghe ta nói hết."

"Hảo, thật có lỗi, không nên cắt đứt người."

Hữu Cầm Huyền Nhã tươi cười đa vài phần ôn nhu, tiếp tục nói: "Su huynh, kể tiếp ta sẽ bết quan mười năm, vững chắc tự thân đạo tâm, giờ phút này lòng ta là có chút loạn .

Vừa rồi su huynh cùng chương môn sư tỏ lời nói, ta không sai biệt lắm cũng hiểu được một chút;

Hồi tưởng cùng su huynh bắc châu lần đầu quen biết đến nay nhật, Huyền Nhã bị su huynh nhiều lắm chiếu cố.

Su huynh không muốn nhượng môn nội biết người che dấu tu vi sự, Huyền Nhã tại này lập hạ đại đạo lời thề, như bại lộ ở người bên ngoài biết được việc này, định gặp Thiên Phật lạch trời!"

Âm vang một tiếng sấm rền tại vân ngoài nổ vang, loại này lời thề nhưng cũng quên đi số.

Hữu Cầm Huyền Nhã nhẹ nhàng hô khẩu khí, đứng dậy.

Lý Trường Thọ đáy lòng nhưng thật ra chẳng biết tại sao có chút chột dạ, cũng tùy theo khởi thân.

"Su huynh, " Hữu Cầm Huyền Nhã đạo, "Huyền Nhã có không vấn su huynh hai vấn đề."

"Su muội xin hỏi."

Hữu Cầm Huyền Nhã hỏi: "Đương nhật Độ Tiên Môn gặp tập, có ba vị nghĩa sĩ cứu Độ Tiên Môn ở nguy nan, chính là su huynh người giấy?"

Lý Trường Thọ chậm rãi gật đầu, "Là."

"Su huynh yên tâm, việc này ta sẽ bảo thủ bí mật..."

Còn có, ngày ấy địa mạch chuyển dịch trận sau đó, có Thiên Tiên đột kích, su huynh chính là cố ý đem ta mấy người mê ngất, rồi sau đó một mình nghênh địch?"

Lý Trường Thọ lại gật đầu, nói: "Là."

Hữu Cầm Huyền Nhã lập tức làm cái đạo vái chào, định tiếng nói: "Huyền Nhã đại môn nội chúng đệ tử, tạ ơn su huynh xuất thủ cứu giúp!"

Lý Trường Thọ nâng tay hư phù, cười nói: "Ta cũng là Độ Tiên Môn đệ tử, chỉ là bởi vì một ít giờ phút này không thể cùng người nói nguyên nhân, không thể hiện lộ chân thật tu vi..."

"Ta hiểu , " Hữu Cẩm Huyền Nhã nhẹ giọng nói , kia đôi mắt đưa tình, khoe miệng ý cười hơi hợt, tóc dài hơi hơi phiêu động.

Nàng liền đứng ở ánh trăng trung, giống như không hề tì vết thần nữ ngọc tượng, lại xuất trần thoát tục, bất nhiễm nửa phần bụi bậm không sạch sẽ.

Hữu Cẩm Huyền Nhã nhẹ nhàng thở dài, đối Lý Trường Thọ nói:

"Huyền Nhã thành tiên phi thăng sau đó, còn tưởng rằng năng tại con đường phía trước đấng sư huynh, cũng không từng nghĩ, nguyên lai một mạch là sư huynh tại con đường phía trước, ta chưa bao giờ chân chính nhìn đến sư huynh bóng lưng.

Sau này, sư huynh vẫn như cũ là Huyền Nhã chỉ con đường đèn sáng, là đốc xúc Huyền Nhã khắc khổ tu hành tấm gương.

Huyền Nhã đáy lòng thoạt đã nói xong, như sư huynh vô sự, Huyền Nhã này liền cáo từ trở về bế quan tu hành."

Lý Trường Thọ mỉm cười gật đầu, ngôn nói: "Như có tu hành nghi nan, khả tới tìm ta, ta sẽ vì người tận tâm giải đáp."

"Ân, " Hữu Cẩm Huyền Nhã mỉm cười gật đầu, nhưng đạo câu, "Nhưng ta càng muốn bằng mình, đi vọng đến sư huynh bóng lưng.

Sư huynh, kia, ta trước trở về."

Lý Trường Thọ làm cái đạo vái chào, Hữu Cẩm Huyền Nhã cũng làm đạo vái chào đáp lễ.

Theo sau, nàng xoay người sang chỗ khác, mại nhẹ nhàng nện bước, cười mây rời khỏi đan phòng nơi.

Lý Trường Thọ khoanh tay bước chậm, đi đến đan trước của phòng, nhìn chăm chú một trận Hữu Cẩm Huyền Nhã rời khỏi bóng lưng.

"Này bất rất thông minh ."

Đều không cần hấn lừa dối, đại đạo lời thề đã muốn mình lập hạ.

Chương môn nhất mạch, quả nhiên lợi hại, bất quá...

"Sư muội có không trở về một chút, chúng ta thương lượng một chút, một chút về đại đạo lời thề chi tiết nhỏ?"

-----oOo-----

Một trăm chín mươi chương đợi tuyển pháp bảo người

Hữu Cẩm Huyền Nhã rời khỏi thời, đã là sáng sớm mặt trời mọc.

Kể thân sư muội Linh Nga, phi thân sư bá Tử Ô, Nhị Giáo Chủ Ngao Át sau, Lý Trường Thọ lại một lần cảm xuất đồng khoản khuôn bản đại đạo lời thề.

Lần này đại đạo lời thề thành lập, toàn bộ hành trình do Thiên Đạo công chứng chỗ công chứng, song phương căn cứ hữu hảo, hỗ trợ, hỗ huệ, cùng có lợi đẳng nguyên tắc, tại sung sướng tâm tình trung, lập hạ này phần giữ bí mật ước định.

Chính là, Hữu Cẩm Huyền Nhã cười mây rời khỏi thời, vẻ mặt có điểm hốt hoảng, cười mây có điểm mơ hồ không chừng...

'Chân Tiên cảnh.'

Lý Trường Thọ đứng lặng ở nắng sớm trung, đáy lòng nói một tiếng 'Cùng khanh cùng nỗ lực', liền cười mây đi bên hồ.

Lý Trường Thọ giờ phút này, đáy lòng kỳ thật có chút không nói gì.

Mình một mạch lo lắng chi tiết, tỷ như, hẳn không thể đi giải thích mình tu vi là như thế nào, nói luôn luôn một lần giác ngộ, người khác khẳng định không tin.

Không nghĩ tới, căn bản không cần mình tiêu phí tâm tư đi giải thích;

Bởi vì căn bản không ai quan tâm này chút.

Hữu Cẩm Huyền Nhã...

Này muội tử ngoài lãnh nội nhiệt, từ nhỏ liền là thể tục nào đó quốc công chúa, nhập môn sau đó cũng là bị chúng tinh cùng nguyệt.

Phía trước vài thập niên, bên người nàng còn có cái không chết tử tế được Nguyên Thanh...

Tại loại này trường thành trong hoàn cảnh, có thể bảo trì nhất khối chính trực chi tâm, đã là thập phần khó được, bất thông đạo lý đối nhân xử thế, kỳ thật cũng là tình lý bên trong.

Lý Trường Thọ hiểu ra mình đáy lòng kia phần xúc động.

Đó là, Hữu Cầm Huyền Nhã đôi hấn hành lễ, nói câu kia 'Đại toàn thể đệ tử' thời, hấn đáy lòng sở lưu lại một chút cảm xúc...

Lắc đầu cười, đem này phần làn sóng mặt bình.

Lý Trường Thọ không cần người khác cảm động, cũng không cần người khác đôi hấn tán dương, hấn chỉ thích không bị người khác chú ý.

Chương môn kia còn có chút bất ổn, mình phải tại nửa tháng sau, lại đi chương môn bên kia tham tham khẩu phong, thuận tiện cùng chương môn hảo hảo đàm nói chuyện, nghĩ cái biện pháp, nhượng chương môn sau này vì mình đánh đánh yểm trợ.

Minh lần này, không cần thận bại lộ tu vi con bài chưa lật cấp chương môn cùng Hữu Cầm sư muội, mặc dù gia tăng rồi tai hoạ ngầm, nhưng phi hoàn toàn tai hoạ.

Một việc hảo cùng hoại, vốn là là tương đối mà nói.

Nếu là có thể thành công 【 công lược 】 chương môn không lo đạo nhân, thật cũng năng nhượng mình sau này tại môn nội tu hành hoàn cảnh, trở nên càng ổn định một ít.

Tốt nhất, là chương môn âm thầm hạ lệnh, nhượng người dừng lại Tiểu Quỳnh Phong quấy rầy, lại đa cấp hấn chút bảo tài, làm vài thập niên gấp trăm lần nguyệt cung gì gì đó...

Cái này đảo là có chút suy nghĩ nhiều.

Lý Trường Thọ cười mây bay qua bên hồ, đồng thời không có người chạy tới nghênh đón;

Linh Nga cùng tân tân Tiểu Quỳnh Phong hộ sơn bảo an tiểu đội trưởng Hùng Linh Ly, đang ở linh thú vòng bên kia bận rộn.

Trước đây Lý Trường Thọ giao cho Linh Nga nhất cái nhiệm vụ, nhượng Linh Nga thác cùng bọn chúng sư huynh muội quen biết Bách Phạm Điện trưởng lão, đưa bọn họ sư huynh muội kế tiếp hai năm nguyệt cung, cùng với Hùng Linh Ly tương lai mười năm nguyệt cung, đổi thành linh thú ấu tể.

Nhượng các vị ngoại vụ trưởng lão cảm thấy có chút kỳ quái , là Linh Nga đề yêu cầu...

Linh thú ấu tể lựa chọn thượng, bất theo đuổi cao phẩm giai, cao linh trí, cao quý hiếm độ, ngược lại muốn một ít vị nói không sai, thịt chất ngon, mà lại dễ dàng sinh sôi nảy nở đào tạo, sinh trưởng chu kỳ so với ngắn linh thú.

Rất nhanh liền có trưởng lão hiểu được vì cái gì, cảm thấy này là bọn hấn Tiểu Quỳnh Phong kế linh cá sau đó, lại bắt đầu làm tân 'Giống' !

Đa dạng quả thật không ít!

Thế là, này chút ngoại vụ trưởng lão đối việc này cũng thập phần để bụng, từng người dựa theo bọn họ yêu thích khẩu vị, làm ra không ít linh thú ấu tể.

Ngoại vụ các trưởng lão thậm chí còn tự xuất tiền túi, trợ cấp hạ Tiểu Quỳnh Phong 'Thịt để ăn loại' linh thú nuôi dưỡng kế hoạch...

Hùng Linh Ly bị này chút các trưởng lão nhiệt tình cảm động đến lệ nóng doanh tròng...

Này chút tự nhiên đều là việc nhỏ.

Lý Trường Thọ đem việc này an bài cấp Linh Nga xử lý, cũng coi như khảo nghiệm hạ Linh Nga làm việc năng lực, mà trước mắt mới thôi, Linh Nga làm coi như không sai.

Về phần làm việc khen thưởng...

Không bị phạt đã muốn là tốt nhất ngợi khen!

Linh Nga tính tình, Lý Trường Thọ quả thật quá hiểu biết rồi, khoa nàng vài câu nàng có thể phi thiên độn địa!

Linh Nga thập bát tuổi sau, Lý Trường Thọ phạm là khoa nàng vài câu, cùng loại ở 'Cố ý uống rượu' loại sự tình này kiện liền ùn ùn.

Tuy rằng nói đến đây còn là Diệp Công thích rỗng.

'Kim Tiên kiếp, Kim Tiên kiếp.'

Lý Trường Thọ bước chậm đi hướng mình sư phụ nhà cỏ, đáy lòng suy tư, chuyển hướng về phía cùng tự thân có quan hệ đại sự.

Cứ việc tự chém một lần đạo cảnh, đến nay kém Thiên Tiên cảnh viên mãn chỉ có một tia, mình hiện tại hoàn toàn không dám tùy tiện ngồi xuống tu hành.

Độ Kim Tiên kiếp các loại bảo vật, phải nhanh một chút chuẩn bị sẵn sàng .

Tự trải đạo cảnh phương pháp tuy rằng còn có thể tiếp tục dùng, nhưng mình lần này đã là đem đạo cơ tao tạp, bất ổn chỗ, cơ hồ đều trăm rớt;

Hơi sau liền tính lại trăm đạo cảnh, hiệu quả sẽ không quá rõ ràng, nhiều lắm chính là lại hạ xuống một ít tiểu cảnh giới.

Nguyên Tiên, Chân Tiên cảnh, Lý Trường Thọ là trực tiếp thông qua độ kiếp sau cảm ngộ, phi thăng mại đi qua ;

Tu đạo là tốt rồi so tại bãi biển thượng làm nhất chỉ cát điều, mình đạo cơ, còn có rất nhiều 'Không ngâm nước' .

Kim Tiên kiếp, lại xung lập đạo kiếp.

Kim Tiên trước, đều là không ngừng hoàn thiện tự thân đại đạo quá trình, từ luyện tinh hóa khí bắt đầu, mãi cho đến Thiên Tiên cảnh, nguyên thân, thân thể xu ở viên mãn, là có thể cùng tự thân đạo tương dung, kết trường sinh đạo quả.

Trên đời không có hai phiến hoàn toàn giống nhau đóa hoa, cũng không có hai điều hoàn toàn giống nhau đại đạo.

Thái Thanh Thánh Nhân lão gia cùng Huyền Đô Đại Pháp Sư này đối đại lão thầy trò, kỳ thật chính là tốt nhất ví dụ, hai người nhất cái trạch nhất cái lại, mặc dù nhìn như giống nhau, trên thực tế thiên kém địa đùng.

Mà Lý Trường Thọ tu đạo càng là có một phong cách riêng, tại Thái Thanh Vô Vi Đạo cơ sở tốt nhất, lại rót vào tràn đầy địa Ôn tự...

Sinh linh trường sinh hay không, quyết định bởi ở tự thân đạo có không ký thân Thiên Địa giữa, có không cùng Thiên Địa đồng thọ, cùng nhật nguyệt đồng huy, có không trải qua trụ Thiên Địa kiểm nghiệm!

Kim Tiên kiếp, cùng thành tiên tiểu kiếp bất đồng.

Nguyên nhân Hồng Hoang nguyên khí sung mãn, Đạo Môn công pháp truyền lưu thậm quảng, Nhân tộc khí vận hưng thịnh, Nhân tộc luyện khí sĩ rất nhiều đều năng đến Thành Tiên kiếp.

Nhưng thành tiên sau đó, một bước nhất lạch trời, năng tại tự thân thọ nguyên đại nạn trước, đi đến Thiên Tiên cảnh viên mãn luyện khí sĩ vốn là bất đa.

Năng độ qua Kim Tiên đại kiếp nạn giả, càng là ít ỏi.

Hồng Hoang cao thủ đa, là nguyên nhân từ viễn cổ vô số tuế nguyệt chừng mực hạ, chậm rãi tích lũy;

Nếu là chỉ cần lấy ra gần nhất vạn năm, tại như thế khổng lồ sinh linh số đếm hạ, tu thành Kim Tiên giả vẫn như cũ thập phần rất thưa thớt.

Lý Trường Thọ tại sách cổ thượng nhìn đến quá nhất cái thuyết pháp, nói là Kim Tiên số lượng đạt tới nào đó cái trình độ, đại đạo sẽ đánh xuống khôn cùng lượng kiếp, dĩ duy trì Thiên Địa vững vàng.

Cùng loại thuyết pháp, tại Hồng Hoang còn có rất nhiều, cũng vô pháp cụ thể khảo cứu.

Lý Trường Thọ tổng kết hạ, mình hiện đến nay cần giải quyết vấn đề:

Thứ nhất, tu vi tăng lên quá nhanh, giảm xóc đường sống đã muốn bắt đạ;

Thứ hai, tự thân đối Kim Tiên kiếp quá mức xa lạ;

Thứ ba, đối Kim Tiên kiếp chuẩn bị xa không đủ đầy đủ, mà lại nguyên nhân thượng một vấn đề hạn chế, Lý Trường Thọ cũng không biết cụ thể cố gắng phương hướng...

'Tốt nhất là có cái mục tiêu có thể đi tham chiếu một chút.'

Môn nội, ai có hi vọng độ Kim Tiên kiếp?

Lý Trường Thọ đáy lòng lập tức bính xuất hai đạo thân ảnh...

Chống đồng da quái trượng mặt lạnh độc vương, Vạn Lâm Quân trưởng lão.

Cùng với, song tấn hai sợi phong tao ngân bạch phát, tự xưng Vong Tình, nhưng cùng nhà mình cùng hung cực ác tiểu sư tổ có một đoạn cố sự, Vong Tình thượng nhân.

Người trước mặc dù khoảng cách Kim Tiên kiếp còn kém nhất cướp đường cảnh, chính là Độ Tiên Môn nội, mình cực kỳ kính trọng trưởng lão, đối mình cũng không so chiếu cố.

Về tình về lý, Lý Trường Thọ nếu là năng có biện pháp, nhượng này vị trưởng lão có cơ hội trường sinh bất lão, tự nhiên phải giúp nhất bả.

Tuy rằng Lý Trường Thọ cũng phải thừa nhận, hấn tồn một ít phương diện này tâm tư, nghĩ nhượng Vạn Lâm Quân trưởng lão đột phá cảnh giới sau đó, thử xem có thể hay không làm xuất độc thương tồn Kim Tiên đạo độc...

Như vậy, mình con bài chưa lật khổ có thể phong mãn một ít, đầu sợ gặp được Kim Tiên vậy công, cũng có thể mím cười đối mặt bọn họ, hô một câu:

'Đừng ép ta rút kiếm!'

Chỉ là, cũng không phải tất cả mọi người năng đến Kim Tiên kiếp, Vạn Lâm Quân trưởng lão kệt bình cảnh quả thực lâu lắm chút, cơ duyên khó cầu rồi.

Đáy lòng mới vừa cảm khái hết, sư phụ nhà cỏ gần ngay trước mắt.

Lý Trường Thọ thu liễm tâm tình, trước thăm thăm sư phụ, lại trở về tiếp tục cân nhắc mấy vấn đề này giải quyết phương án.

Nhà cỏ im ắng .

Ngày hôm qua ban đêm làm xuất lớn như vậy động tĩnh, nhà mình sư phụ còn có thể an ổn 'Tu hành', này phần tâm tính thật cũng là quả thật khó được.

Cách sư phụ nhà cỏ bên ngoài này chút thùng rỗng kêu to trận pháp, Lý Trường Thọ nhìn vài lần sư phụ tu hành thời nằm tư thế, đơn giản trở về đan phòng.

Liên trông mong, sư tổ khi nào thì có thể đem hoàn giang vũ sư bá chuyển thể thân tìm được, cấp sư phụ điểm hi vọng đi...

Sư phụ này đều nhanh thành ngũ thân !

Kỳ thật cũng không khó lý giải, người nếu là không còn rồi bôn đầu, rất dễ dàng liền mất tinh khí thần.

Lý Trường Thọ đôi này chỉ có thể dẫn nghĩ đến giới, cấp mình định ra nhất cái tiêu mục tiêu, dĩ kỳ thúc giục.

Ân...

Trước ỏn hửn cái Đại La lại nói!

...

'Giáo Chủ hửn, đến cùng hi hoan gì?'

Đông Hải long cung, kia các nơi đều giống như bảy màu thủy tinh tạo hình mà thành tân phòng trung, Ngao Át đang ngồi ở bên bờ ao, nhẹ nhàng mà xoa mình cái trán.

Cái ao trung, nhất điều xinh đẹp giao người đang nhẹ nhàng du động , kia tinh xảo đáng yêu khuôn mặt thượng tràn đầy mỉm cười ngọt ngào ý, thường thường bơi tới bên cạnh cái ao, cấp Ngao Át đưa tới một ít tiên quả cùng rượu ngon.

Ngao Át biến hóa sau đó, duy trì ở tại thiếu niên thân hình, chẳng biết tại sao liền không lâu cái .

Này vị giao Nhân tộc công chúa tâm tư cũng là có chút tế nhị, đem mình biến hóa sau đó nhân thân bộ dáng, khôi phục đến thiếu nữ thân hình.

Tại giao Nhân tộc kia chút lãng mạn cổ sự trong truyền thuyết, truyền lưu nhất điều lãng mạn định luật:

Bầu bạn giữa, ai hiền lão ai ăn quả đắng, hội không tự chủ được đi chiếu cố hiền tiểu nhân cái kia!

Nói đùa, nói đùa...

Đối với cùng Ngao Át giữa quan hệ, giao Nhân tộc công chúa kỳ thật rất hiểu được, tuy rằng Nhị Thái Tử điện hạ thập phần ôn nhu, mà lại một mạch rất tôn trọng mình, nhưng mình bộ tộc dù sao chỉ là Long tộc nước phụ thuộc.

Nàng, cũng phải thu liễm mình ngẫu nhiên tùy hứng, sau này an tâm giúp chồng dạy con, ủng hộ mình tương lai phu quân...

Xem Ngao Át tại kia cau mày bất giải, này vị giao người tiểu công chúa bơi đi qua.

Một chút tiếng nước động tĩnh, nàng đuôi cá hóa thành chân ngọc, cái trán hào quang lóe ra, quần áo thiên sắc váy ngắn hạ xuống, tại Ngao Át bên cạnh người, vì hấn mềm nhẹ địa xoa cái trán.

Giao người thiện ca, này vị tiểu công chúa mở miệng nói chuyện thời, tiếng nói khinh chuyên than nhẹ, thập phần dễ nghe.

"Át ca ngươi không cần lo lắng, tứ hải loạn cục khẳng định năng bình phục đi xuống."

Ngao Át cũng là có chút trở tay không kịp, nhưng hấn dù sao cũng là đi theo Giáo Chủ đại nhân hấn, lập tức thuận thế nói tiếp:

"Ân, không sai, ta ở trong này lo lắng cũng vô dụng."

Mặt rỗng càng phát ra rất nặng.

"Đúng rồi tư tư, dựa theo giao Nhân tộc phong tục, nếu là cho mình thập phần coi trọng mà lại để ý người tặng lễ, hội đưa một ít gì lễ vật?"

Giao người công chúa khuôn mặt phiếm một chút đỏ ửng, thấp giọng nói:

"Ta giao châu đã đưa ở ngươi rồi, ở lại long."

Ngao Át nhất thời biết nàng hiểu lầm rồi, cười nói: "Là ngươi ta ở ngoài, ta cực kỳ coi trọng người, ta nghĩ đưa hấn hoặc là mấy thứ lễ vật."

Giao người công chúa nhất thời dùng sức xoa nhẹ Ngao Át cái trán hai hạ, sáng giọng: "Ngươi chớ không phải là tại ta nơi này học này chút, đi lấy lòng cái khác nữ tử!"

"Như thế nào hội, " Ngao Ất cười khỏ nói, "Là ta một vị huynh trưởng, hẳn là Nhân tộc xuất thân, chính là ta trước đối với người nhắc tới quá rất nhiều lần vị kia."

"Trường Thọ huynh trưởng ư?"

Giao người công chúa lập tức nhẹ nhàng thờ dài, tuy rằng còn chưa nhìn thấy quá này vị huynh trưởng, nhưng này vị huynh trưởng thật đúng là không chỗ bắt tại, một mạch xuất hiện tại bọn họ hôn trước tuần trăng mật kỳ...

Ngao Ất thờ dài: "Giúp ta nghĩ tưởng chủ ý đi, mấy ngày nữa chúng ta tự ra phát đi qua."

"Kia, ta giúp người chuẩn bị một phần lễ vật, như người cảm thấy thỏa mãn, liền đưa ở này vị huynh trưởng, như thế nào?"

Ngao Ất trước mắt sáng ngời, tự nhiên là liên tục gật đầu.

Nhưng mà, này vị tiểu công chúa chính là che miệng cười khẽ.

Vi nhà mình như thế đáng yêu ôn nhu phu quân, sau này sẽ không đi lên nhất điều bất quy con đường;

Nàng lần này, cũng muốn cấp này vị huynh trưởng đưa lên một phần hậu lễ, giúp hẳn thúc đẩy một đoạn nhân duyên mới được...

...

Tây Ngu Hạ Châu, Linh Sơn phụ cận nào đó cái bí mật động phủ.

Nhất sợi văn tiếng vang lên, theo sau liền kiến từng đạo huyết quang nhanh chóng ngưng tụ, ngưng tụ thành thân đỏ như máu vấy dài bóng hình xinh đẹp.

Trông rộng động phủ đồng thời không một người, động phủ ở ngoài số trọng đại trận nháy mắt ngưng kết, ngăn cách ngoại bộ xem xét!

Văn Tịnh đạo nhân đi rồi vài bước, đột nhiên hừ lạnh một tiếng, cách đó không xa nhất khối tảng đá lớn không tiếng động hóa thành bột phấn.

Dùng sức hít vào một hơi, Văn Tịnh đạo nhân nhượng mình nhanh chóng bình tĩnh

Nàng nửa ngày trước, bị nào đó cái Tây Phương Phó Giáo Chủ hô đi thương nghị kế tiếp đối Long tộc mưu tính, chính là bị mấy người thay nhau chỉ trích, đem trước đây vài lần hành động vẫn chưa lấy được hiệu quả nôi, đều súp đến trên người nàng.

"Rõ ràng là mình không còn dùng được, quả thực phế vật!"

Văn Tịnh đạo nhân cắn răng mắng câu, nhưng không biết nghĩ tới gì, khóe miệng lộ ra vài phần cười lạnh.

Này quần gia hỏa, thế nhưng còn động ly gián Nhân Giáo cùng Long tộc tính toán.

Điên rồi ư?

Đi gây ra cái kia Hải Thần giáo Giáo Chủ?

A, kém chút đã quên, bọn người kia đều không biết này vị Hải Thần chi tiết...

Thú vị, thú vị lắm.

"Nhưng thật ra có tràng trò hay nhìn, " Văn Tịnh đạo nhân cười khẽ tiếng, tưởng tượng đến kia mấy cái Phó Giáo Chủ kinh ngạc sau heo can sắc mặt, tâm tình nhất thời khoan khoái đại bán.

Nhưng tùy theo, Văn Tịnh đạo nhân rồi lại không thể không cân nhắc...

'Tuy nói, bốn vương không cần đa quản này chút, cái kia Hải Thần định năng dọn dẹp này chút phiền toái;

Nhưng hiện đến nay, bốn vương đã âm thầm nương nhờ Nhân Giáo cùng Thiên Đình, nếu là không làm chút gì, nhưng thật ra không tốt công đạo...'

Thế là, Văn Tịnh đạo nhân lược làm suy tư, thân hình chéch nằm ở giường thượng, chậm rãi nhắm mắt.

Âm thầm nhưng bắt đầu không ché, giấu ở một ít thâm sơn dã rừng con rôi...

-----oO-----

Một trăm chín mươi một chương bắt ma sửa liên mạc được linh hồn

Âm thầm đưa tin sự, Văn Tịnh đạo nhân cũng coi như hành gia.

Trước đây này dài lâu tuế nguyệt, nàng hành tẩu ở âm ảnh bên trong, làm bản sống, một sống, xấu số sống, sắm vai nhất cái mộc có cảm tình sát thủ, nhưng thủy chung chưa từng bại lộ tự thân căn cước...

Đây là chuyên nghiệp.

Đến hôm nay, Văn Tịnh đạo nhân cũng không làm hiểu được, nàng đến cùng là như thế nào bị Nam Hải Hải Thần cấp dán mắt thượng .

Cái này Nhân Giáo...

Mạnh nhất Thánh Nhân, mạnh mẽ Đại Pháp Sư, mê giống nhau Nam Hải Hải Thần, thật đúng là, càng cân nhắc càng thú vị.

Ông ~~

Nhất chỉ nhìn giống như phở phở thông thông muối, nhưng đỉnh gió to, tại thế tục trời cao bay qua, bay tới An Thủy Thành, hướng tới phía dưới rơi đi.

Nếu là có thiên phú dị bẩm, thức vi bản lĩnh phạm nhân, hoặc là Thiên Tiên cảnh phía trên luyện khí sĩ, năng ngẫu nhiên giữa miết đến này chỉ muối, liền khả phát hiện, này còn là nhất chỉ thập phần đáng sợ ...

Người mặt văn thân hoa nhỏ văn!

Này hoa nhỏ văn vô thanh vô tức bay đến Hải Thần miếu chủ miếu phụ cận, nhìn hương khói cường thịnh, khách hành hương nối liền không dứt miếu nội tình hình, cũng nhịn không được khoe miệng nhất phiết.

'Phạm nhân cũng là thật là ngu muội, như thế nào người nào đều tín.'

Hâm mộ?

Như thế nào khả năng!

Nàng đường đường nữ Vương đại nhân, như thế nào hội hâm mộ điểm ấy hương khói công đức!

Hơn nữa bản thân liền đã bị Thiên Đạo giam cầm, không thể thu hoạch chút nào công đức lực, chỉ có thể dụng công đức rửa sạch nghiệp chướng.

Hoa nhỏ văn lật cái xem thường, tiếp tục hướng tới miếu nội bay đi.

Vi bất cấp mình gia tăng nghiệp chướng, cũng vi bất bại lộ hành tung, này chỉ muối tìm đúng nhất danh lão ông từ, rơi vào này lão ông từ cổ thượng, vẫn chưa tiến vào đi.

Này lão ông từ hai mắt nổi lên hồng quang, nhưng chỉ là bị tạm thời không chế, Văn Tịnh đạo nhân vẫn chưa thương tổn hấn hồn phách...

Tùy theo, này ông từ cầm nhất căn cấp quẻ quán thượng trúc ký, tại nó thượng viết nhất dụng thẳng hành chữ nhỏ, liền tùy tay nhất ném;

Này căn trúc ký quý dị biến mất, lại xuất hiện đã là tại kia chủ thần tượng bên chân.

Như thế liền xem như truyền tín.

Văn Tịnh đạo nhân nhận thấy được, giờ phút này kia chủ thần tượng thượng đã muốn xuất hiện nhất sợi thần niệm, hiển nhiên là chính chủ đã muốn tới rồi.

Ân?

Linh Sơn dưới chân kia chỗ động phủ trung, Văn Tịnh đạo nhân đột nhiên lộ ra một chút mỉm cười;

Đầu lưỡi nhẹ nhàng lướt qua môi, tươi cười càng phát ra quyến rũ.

Bất làm điểm sự, thật đương nàng tốt như vậy sai sử ư?

Hải Thần miếu trung, kia lão ông từ đây mặt hồng quang, ngửa đầu "Ha ha" cười to hai tiếng, chòm râu loạn run, đưa tới quanh mình đạo đạo ánh mắt.

Này lão ông từ đột nhiên đứng dậy, thân hình linh mãnh địa nhảy ra bàn đài, túm hạ đai lưng, cởi bỏ dài y, hướng trước đi mau hai bước, trong miệng cười to không ngừng...

Loại này động tác, dọa vài vị Tiểu nương tử, lão phụ nhân liên tục thét chói tai, làm cho được không ít nữ khách hành hương che hai mắt, chỉ dám tại khe hở nhìn lên.

Theo sau, này lão ông từ đem mình đai lưng cao giơ lên cao khởi, chòm râu phía trên nước miếng bay loạn, như xà nữ một loại vũ động thân thể, trong miệng không ngừng hô:

"Hải Thần! Tuyên ta ! Tuyên ta !"

"Ta muốn phụng dưỡng Hải Thần đại nhân qua đêm ! Ha ha ha ha!"

"Hải Thần đại nhân tuyên ta qua đêm !"

Trong viện các nơi khách hành hương, điện trước mấy danh thay phiên công việc Hùng trại thần sứ, nhất tề xem mộng đã muốn...

"Lão phó hấn làm sao vậy?"

"Tối hôm qua thượng, đi hoa lâu uống đa còn là trúng độc ? Như thế nào đột nhiên... Đột nhiên, như vậy phong tao ."

"Mau, đi lên bả hấn nhân trụ! Nghe hấn hô gì này là!

Hải Thần năng tìm hấn qua đêm a? ! Muốn tìm cũng là chúng ta hàng rào các thiếu nữ a!"

Lập tức, mấy danh thần sứ vội vàng vọt đi lên, ba chân bốn cẳng đem kia lão ông từ nhấc trên mặt đất, kia chỉ muỗi sớm đã hóa thành tro tàn, biến mất không thấy...

Chủ thần tượng trung, Lý Trường Thọ nhất sợi thần niệm nhìn chăm chú vào này một màn, nhin không được cái trán treo vài đạo hắc tuyến.

Này muối... Khó khăn bất thành...

Không chỉ ngạo kiêu, còn rất buồn tao?

Điểm ấy nhưng thật ra cùng nhà mình Đại Pháp Sư xứng đôi độ tương đương cao.

Bất quá, Văn Tịnh đạo nhân vô dụng huyết văn thương tôn phạm nhân, điểm ấy đảo là có chút ra ngoài Lý Trường Thọ dự kiến.

Mà kia căn trúc ký...

Thừa dịp bên ngoài hỗn loạn, nhất danh Hùng trại thần sứ đã đi tới, đem trúc ký cầm , lại bắt đầu vết địa đi hậu đường.

【hôm nay sơ lập kế hoạch, dĩ long nhiều Hải Thần】

Đơn giản mười chữ, nhưng nhượng Lý Trường Thọ miên man bất định.

Tây Phương Giáo kế tiếp hướng đi, cũng là tại mình trước đây chế định mưu tính đồ trung...

Đối phương rõ ràng còn có mấy cái thượng đẳng tính kế, nhưng mà lựa chọn này điều trung đẳng kế sách.

Tương đối phổ thông ly gián kế thôi.

Tại Tây Phương Giáo các cao thủ nhãn trung, hiện đến nay, Long tộc cùng Nhân Giáo, nguyên nhân Nam Hải Hải Thần giáo mà có liên hệ.

Tốt nhất lần văn đạo nhân tính kế Long tộc cao thủ, bị Long tộc phản mai phục, Đại Pháp Sư từng tại chiến hậu hiện thân;

Lần trước, Tây Phương Giáo bố trí nhất cái nhằm vào Đông Hải long cung Nhị Thái Tử Ngao Át cạm bẫy, lại bị tiểu pháp sư bừa bãi...

Này một bước ly gián kế, phải là Tây Phương Giáo thử Long tộc cùng Nhân Giáo giữa, đến cùng là cái gì quan hệ.

Lý Trường Thọ lược làm trầm ngâm, khối này 'Thần sứ' giấy đạo nhân thi triển thô độn, trở về dưới đất 'Giấy đạo nhân căn cứ' trung.

Kiên chiêu phá chiêu, thuận thế mà vi;

Nhưng thật ra có thể thừa dịp lần này cơ hội, nhượng mình cùng Long tộc quan hệ càng chặt chẽ chút, thuận tiện mặt sau hành sự.

"Ngao Át khi nào thì lai môn nội báỉ phòng?"

Lý Trường Thọ hơi chút suy tư hạ, cũng lo lắng Ngao Át lai trước, bên này tự ra vấn đề.

Ồn thỏa khởi kiến, Lý Trường Thọ chủ động dụng thần niệm bắc cầu, liên hệ một chút Ngao Át.

Lần này, đấng Ngao Át tới thời gian, có chút quá dài...

Này đại ban ngày...

Chắc, trẻ tuổi thật tốt.

Một lát sau, Ngao Át vội vàng mà đến, còn có chút mặt đỏ tai hồng, có chút ngượng ngùng.

Hắn vội hỏi: "Giáo Chủ ca ca, làm sao vậy?"

Lý Trường Thọ cười nói: "Chính là quây rầy đến ngươi?"

"Vẫn chưa, vẫn chưa," Ngao Át có chút ngượng ngùng cười cười, nhưng thấy Lý Trường Thọ mặt lộ vẻ chính sắc, cũng nhanh chóng thu liễm ý cười.

Lý Trường Thọ nói: "Ta mới vừa được đến tin tức, phía tây lại có nhằm vào chúng ta tính kế."

"A?" Ngao Át nhất thời nhíu mày, "Bọn họ lại có loại nào độc kế?"

Lý Trường Thọ trầm ngâm hai tiếng, ngôn nói: "Đại khái, là bọn hắn muốn âm thầm mê hoặc, khống chế một ít Long tộc cao thủ, lai Hải Thần giáo khiêu sự, do đó ly gián Long tộc cùng Nhân Giáo."

Ngao Át nhất thời giận dữ, mắng: "Này cũng quá quá vô sỉ!"

Bọn họ như quang minh chính đại cùng ta Long tộc nhất chiến, như ta Long tộc thua, phục bọn họ cũng liền thôi!

Loại này ác xấu xa xúc, câu tính nhằm kế, ta Long tộc định theo chân bọn họ chiến đến cùng!"

Lý Trường Thọ thở dài: "Bọn họ là muốn dùng ít nhất giá phải trả, thu phục Long tộc vì mình dùng thôi, ắt huynh không cần vì thế tức giận."

Như Long tộc vì bọn họ sử dụng, phía tây thanh thế đại trưởng, liền sẽ có cùng chúng ta Đạo Môn tranh phong thế.

Liền là xuất phát từ điểm này, ta cũng sẽ tại đủ khả năng điều kiện tiên quyết hạ, toàn lực trợ Long tộc."

"Giáo Chủ!"

Ngao Át hai mắt chớp động cảm động, đối Lý Trường Thọ thật sâu cúi đầu, "Giáo Chủ không phụ ắt, ắt kiếp này vĩnh không phụ Giáo Chủ!"

"Át huynh nói quá lời, " Lý Trường Thọ hai tay hư phù, theo sau liền cùng Ngao Át cùng nhau thương nghị như thế nào ứng đối.

Nói là thương nghị, kỳ thật chỉ là Lý Trường Thọ không ngừng dẫn đường, ám chỉ, nhượng Ngao Át tự hành nói ra đến tiếp sau an bài kế hoạch, do đó nhượng Ngao Át cảm thấy, này là mình cho ra mưu kế.

Như thế, Ngao Át hơi sau đối Long Vương giải thích thời, cũng sẽ có càng tốt hiệu quả.

Hai người thương nghị một trận, định ra đến tiếp sau hành sự phương lược.

Lý Trường Thọ cắt đứt thần niệm trao đổi, Ngao Át từ cảnh trong mơ trung thoát khỏi, đối bên cạnh người đã là ngủ say chuẩn phu nhân áy náy cười, phủ thêm cấm bào, bước nhanh hướng ngoài điện mà đi.

Bọn họ quyết định tương kế tựu kế;

Đương Tây Phương Giáo xuất thủ tính kế việc này, liền giả ý Long tộc cùng Nam Hải Hải Thần giáo nháo bài, nhượng Tây Phương Giáo buông một ít cảnh giác.

Trọng điểm là, Long tộc có thể tìm hiểu nguồn gốc, tra nhất tra đến nay Long tộc nội, có bao nhiêu cao thủ đã cùng Tây Phương âm thầm cấu kết.

Điểm ấy đối với Long tộc mà nói, vô cùng trọng yếu.

...

Lý Trường Thọ tại dưới đất mật thất trung bế quan ba tháng, cuối cùng đem tự thân tu vi cảnh giới hoàn toàn ngăn chặn.

Trong lúc, hấn lại ném thử chém một lần đạo cơ, lần này chỉ là ngã mấy cái tiêu cảnh giới, nhưng tự thân đạo cơ lại hoàn mỹ vài phần.

Hắn cũng không phải muốn đánh tạo siêu hoàn mỹ đạo cơ, mọi việc tốt quá hoá lố, cần có một hợp lý độ.

Này kỳ thật chính là cái đơn giản toán học đề...

Đã biết, không ngừng tự trăm cảnh giới, khả tăng lên mình đạo cơ cường độ, do đó tăng lên mình độ Kim Tiên kiếp xác xuất thành công;

Mà ở tăng lên mình đạo cơ đồng thời, cũng sẽ làm cho Kim Tiên kiếp cường độ có sở tăng lên, do đó ảnh hưởng đến mình độ Kim Tiên kiếp xác xuất thành công.

Hai giả cho nhau tác dụng, độ kiếp xác xuất thành công hội bày biện ra nhất điều trước bay lên, trung vững vàng, sau giảm xuống đường cong.

Lý Trường Thọ phải làm , chính là nắm chắc trụ này điều đường cong cao nhất điểm.

Đây là 【tốt quá hoá lố】 triết học tư tưởng, tại toán học phương diện hợp lý giải đáp.

"Vạn pháp tương thông, không ngoài như vậy."

Lý Trường Thọ cười khẽ tiếng, bản thể trở lại đan phòng trung, vì Tiểu sư thúc luyện chế vài năm phần đan dược, đem trước đây ủ rượu ngon, tại đan phòng sau đào xuất lai.

Tính ngày, Tử Cửu sư thúc không sai biệt lắm muốn bởi vì thiếu rượu, mà qua lai 'Nguợng ngừng' một chút .

Bởi vì Hùng Linh Ly vừa tới Tiểu Quỳnh Phong không lâu, Lý Trường Thọ cũng không có thể trực tiếp đem nằng ném ở một bên mặc kệ;

Luyện chế hết đường đậu đan, Lý Trường Thọ liền chấp tay sau lưng, bay đi linh thú vòng bên cạnh phòng cờ bạc...

Còn chưa tới gần, Lý Trường Thọ liền nghe được một trận dễ nghe tấu nhạc tiếng động.

Này tiếng nhạc trung, có đàn cô, ngọc tiêu, nhị hồ, khúc (gấp) tiếng du dương, diễn tấu có chút ăn ý; trừ này ở ngoài, còn có nhất chỉ luôn đánh không đến điểm thượng tiểu cô.

Chính là, này chút nhạc khí tấu làn điệu, bản thân thập phần đơn giản, nhưng Lý Trường Thọ cũng nhìn không được dưới đáy lòng hừ câu...

'Hai chỉ lão hồ, hai chỉ lão hồ, chạy trốn mau...'

Lý Trường Thọ tập trung nhìn vào, không khỏi ách nhiên thất tiếu.

Tiểu Quỳnh Phong hoàng gia phòng cờ bạc chủ trong sảnh, Linh Nga ngả ngời tại đàn cổ sau, một thân xanh nhạt thuần váy, tóc đen như bọc roi...

Hai chỉ do Linh Nga thi triển cất giấy thành người thần thông làm được người giấy, ở bên bên cạnh lẳng lẳng đứng thẳng.

Này hai chỉ người giấy pháp lực mỏng manh, khí tức thật cũng coi như ổn định, giờ phút này nhất cái kéo nhị hồ, nhất cái thổi ngọc tiêu, âm tiết làn điệu chút nào không sai.

Như thế không sai , rèn luyện một lòng đa dụng phương pháp;

Bản thể cùng người giấy hợp tấu nhạc khúc do giản đến phồn, một lòng đa dụng cũng lại càng là thuần thực.

Hùng Linh Ly 'Co rút lại ' tọa ở một bên, trong tay nắm bắt kia chỉ 'Bỏ túi' cổ, ngón tay thường thường địa nhẹ nhàng đập một chút, nhưng luôn kẹt bắt thượng điểm...

Xem các nàng đang chuyên tâm luyện tập, Lý Trường Thọ không đành lòng quấy rầy, liền cười mây xoay người, tại linh thú vòng trung tuần tra một lần, lại là một trận tán thưởng.

Coi như là nhật được bảo !

Hùng Linh Ly nếu đi hấn đòi trước thế giới, khẳng định là —— làm giàu làm giàu tiểu năng thủ, cao sản dưỡng heo Cấp Tiên Phong!

Nhìn xem này linh thú vòng, lúc này mới thả nhóm đầu tiên mỹ vị ấu tử mấy tháng?

Không ngờ dưỡng thành loại này phiêu phi thể viên!

Bãi, chính hấn một làm biểu huynh, sư huynh , không thể hạ xuống các nàng sau đó!

Lý Trường Thọ bay đến Tiểu Quỳnh Phong phía sau núi một chỗ rừng rậm trung, tìm một mảnh lục cây cỏ như nhân đất trống, tại trong tay áo lấy ra nhất khối thanh quang lóng lánh cây đậu, bầm tay bầm ra, này cây đậu rơi vào đất trống trung ương.

Thần thông, tung ra đậu thành binh!

Lý Trường Thọ tinh khí ngưng thần, hai tay bắt đầu nhanh chóng kết ấn, nhất từng đọt từng đọt pháp lực ngưng tụ thành đạo đạo phù ấn, chui vào kia chỉ đặc thù xử lý quả cây đậu.

Chốc lát, này cây đậu ba một tiếng nổ tung, trông rỗng chui ra nhất chỉ bảy thước rất cao giáp sĩ, trong tay bung nhất thanh trường kiếm, uy vũ bất phàm.

Đáng tiếc, này giáp sĩ hai mắt chất phác, không hề linh quang, nhìn có chút bất quá thông minh á từ...

Đây là nguyên bản tung ra đậu thành binh.

Lý Trường Thọ quên đi hạ, nếu là án Linh Nga lúc này tu vi lai tính toán, nàng một thân pháp lực tất cả đều dùng tại cửa này thần thông thượng, có thể tại trong khoảng thời gian ngắn, tung ra xuất trăm tên thực lực tương đương với hóa thân cảnh tam giai 'Bình tướng'.

Mà này chút binh tướng, không sai biệt lắm có thể liên tục hoạt động nhất cái thời thần.

"Nếu là như thế này..."

Lý Trường Thọ tại chỗ đó bố trí mấy tầng trận pháp, theo sau bắt đầu kể lại làm thí nghiệm.

Không ngừng tăng lên tu vi cảnh giới, thi triển ra bất đồng cường độ tung ra đậu thành binh, nghiệm chứng tung ra đậu thành binh thực dụng giá trị...

Rất nhanh, Lý Trường Thọ liền va chạm vào nguyên bản thần thông 'Trần nhà'.

Cửa này thần thông, cao nhất chỉ có thể sáng tạo xuất một đám, thực lực tương đương với về đạo cảnh lực giai 'Bình tướng', tồn tại thời gian vi mười hai cái thời thần.

Mà lại này chút binh tướng, không thể thi triển bất luận pháp thuật, thần thông, cũng vô pháp bị thi pháp giả không chế, chỉ có thể cho bọn hắn nhất cái địch quân mục tiêu, hoặc là đơn giản chỉ lệnh, bọn họ sẽ giơ binh nhận, oa nha nha xông lên đi.

Này thần thông, nếu dùng tại phạm tục chinh chiến thượng, tất nhiên là vô hướng mà bất lợi.

Nhưng đối với Lý Trường Thọ mà nói, thật là yếu, vô thậm trọng dụng.

Cũng liền đối Tiểu Quỳnh Phong thượng linh thụ mà nói, là nhất kiện không sai việc vui...

Theo sau, Lý Trường Thọ hỏi mình mấy vấn đề.

Muốn hay không dùng cửa này thần thông?

Có không cần phải ... Ma sửa này thần thông?

Hao phí tinh lực sau đó, có thể được đến cái dạng gì hồi báo?

Rất nhanh, Lý Trường Thọ liền có đáp án.

Sửa!

Này thần thông là Đại Pháp Sư ban thưởng hạ , mình nếu là năng chơi xuất điểm tân đa dạng, Đại Pháp Sư nhất vui vẻ, cấp hẳn nhất cái hàng năm tục phí bản cũ 'Thiên Địa huyền hoàng lung linh bảo tháp uy năng' treo, vậy được lợi lớn!

Muốn ma sửa, đầu tiên sẽ đối tung ra đậu thành binh 'Bình', có chuẩn xác định vị.

Lý Trường Thọ dần dần mở ra ý nghĩ, càng phát ra cảm thấy, cửa này thần thông cùng mình trước mặt chiến thuật hệ thống thập phần xứng đôi!

Nhất chỉ tân bản giấy đạo nhân lúc này khả tồn trữ tiên lực, tương đương nhất danh Thiên Tiên cảnh sơ kỳ luyện khí sĩ.

Mà như vậy nhất chỉ giấy đạo nhân toàn lực thi pháp, có thể đồng thời tung ra xuất mấy trăm khối cây đậu...

Giấy đạo nhân bản thân là có thể tồn trữ ;

Lý Trường Thọ tiên lực, dùng hết cũng có thể hấp thu linh khí nhanh chóng khôi phục, chỉ cần linh thụ đủ dùng, liền khả xa xa không ngừng mà chế tác giấy đạo nhân.

Hoán mà nói , chỉ là trước mặt tung ra đậu thành binh nguyên bản thần thông mà nói, chỉ cần cấp Lý Trường Thọ mấy tháng thời gian, hẳn có thể tạo ra xuất nhất chi, liên tục mười hai cái thời thần 'Về đạo' đại quân!

Nếu là mình năng ma sửa cửa này thần thông thành công, tăng lên cửa này thần thông uy lực, nhượng đậu binh càng mạnh, liên tục thời gian càng lâu, hao phí tiên lực càng ít...

Ta, Trường Canh đạo nhân, tay áo tàng trăm vạn thiên binh!

-----oOo-----

Một trăm chín mươi nhị chương không thể mạo lấy. . . Đậu

"Nga, người sư huynh trong khoảng thời gian này làm cái gì ? Ta đi đan phòng đều không tìm được."

"Thúc, ta cũng không biết, sư huynh gần nhất tại phía sau núi bình một mảnh địa xuất lai, luôn luôn liền chạy tới, hình như là tại nghiên cứu thần thông."

"Ân..."

Tửu Cửu cầu thất lưng ưỡn ngực, một trận trầm ngâm.

"Linh Nga, tuy rằng một chữ độc nhất xưng hô có vẻ thân mật, nhưng cũng không thể được hô ta cứu?"

'Thúc' liền có chút quá phận rồi, ta rất nam nhân bà ư!"

Linh Nga cúi đầu coi nhãn bên cạnh người kia trong cuộc sống nào đó tội ác, khinh khê thở dài tiếng, "Sư thúc ngài có phải hay không không rượu uống rồi?"

"Hắc hắc, " Tửu Cửu có chút ngượng ngừng địa cười, "Gần nhất nghĩ bé quan, chỗ hồng có chút đại.

Này không phải muốn nhìn người sư huynh, gần nhất có không có gì sống thiếu người tay...

Người sư huynh thiếu ư?"

"Sư thúc ngài trước đã muốn giúp chúng ta Tiểu Quỳnh Phong rất nhiều, " Linh Nga hé miệng cười khê, cầm xuất nhất chỉ bảo nang, "Trước sư huynh đã muốn dặn dò ta rồi, đã sớm vì sư thúc chuẩn bị tốt ."

"Vậy người không còn sớm cầm xuất lai!"

Tửu Cửu nhất thời tinh thần tỉnh táo, tùy tay đem bảo nang đoạt đi qua, mắt nhìn bảo nang bên trong 'Trữ hàng', nhất thời một trận sang sảng cười to.

Hoàn mỹ suy diễn rồi, tìm người vay tiền trước sau vì diệu tâm tính.

"Có rượu há có thể vô đồ ăn? Chạy, đi xem đâu nào chi linh thú bị bệnh!"

"Linh Ly ngày hôm qua còn nói, mấy chỉ quán quán điều có thể ăn, chúng ta hôm nay liền nướng hai chỉ đi, còn muốn cấp Bách Phạm Điện trưởng lão đưa hai chỉ đi qua ."

"Kia còn chờ gì, đi rồi đi rồi."

Một lát sau...

"Hoắc, này chỉ không sai, lưới trời tuy thưa, phi mà bắt ngậy, liền nó !"

Thế là, Tiểu Quỳnh Phong thượng phiêu khởi mê người mùi.

Cân nhắc đến kia chút linh thú cảm xúc, Hùng Linh Ly, Linh Nga cùng Tử Cửu, chuyên môn đi xa xa cánh rừng trung, cái nổi lên thiết oa cùng nướng cái.

Một trận cười đùa, rượu đủ cơm ăn no.

Ba người cùng nhau thu thập khởi chỗ đó 'Đồ dùng nhà bếp', Hùng Linh Ly liền khiêng lên mình tiểu chuy chuy, muốn đi làm nạng hằng ngày nhiệm vụ —— sơn trung tuần tra.

Tử Cửu cười nói: "Linh Ly, nơi này là môn nội, ngoài có một tầng hộ sơn đại trận, không có người lên lút lai phong thượng."

"Không được!"

Hùng Linh Ly có chút nghiêm túc địa trả lời:

"Trên núi nhiều như vậy linh thú linh cây cỏ, bất nhìn, nhượng người trộm đi sao làm!"

Biểu huynh làm mấy thứ này, cũng không phải gió to thổi tới, biểu huynh dạy ta tu hành, cho ta nhiều như vậy đồ vật ăn, ta khẳng định không dám nhàn hạ nha.

Hơn nữa, bất tính này chút, biểu huynh công đạo quá sự, ta đều phải muốn hoàn thành!"

Linh Nga ôn nhu cười nói: "Làm phiền sư thúc."

"Hi hi, các ngươi nếu Đấu Đại Thần thiếu người, sẽ chờ ta bận rộn xong rồi ơ."

Hùng Linh Ly tiểu mặt đỏ lên, đại vung tay lên, khiêng lên Vân Trung Tử tiên nhân tự tay luyện chế linh bảo đại chuy, hướng sơn trung đi nhanh mà đi.

Chạy xa hơn một chút chút, nạng trong miệng còn hừ tự biên tự tạo cười nhỏ:

"Biểu huynh bảo ta lai tuần sơn, tìm hết bên trái tìm bên phải.

Nếu ai dám trộm điều đàn, một quyền bả hấn đánh nấu nhừ."

Trong rừng nhất thời vang lên sung sướng chim hót thú rống hùng rít gào tiếng động.

Linh Nga nhẹ nhàng tán thưởng: "Hùng sư thúc hoàn toàn nghe sư huynh mà nói."

"Ân," Tử Cửu lau miệng, mặt cười thượng viết vài phần bản khoãn.

Nàng bao nhiêu cũng là có chút lương tâm , trầm ngâm hai tiếng: "Cũng tổng không thể ăn không phải trả tiền lấy không, chúng ta đi xem người sư huynh đang làm cái gì đi."

Linh Nga vội nói: "Không có việc gì sư thúc, sư huynh không thích bị quấy rầy."

"Này như thế nào năng là quấy rầy?" Tử Cửu hừ nói, "Bản sư thúc đến nay tu vi tại Chân Tiên cảnh đại hậu kỳ, mắt thấy liền muốn vọt vào Thiên Tiên đi."

Đường đường môn nội chuẩn Thiên Tiên, nghĩ cho các người làm điếm sống, thế nhưng còn không vui!"

Linh Nga nháy mắt mấy cái, vừa định tiếp tục khuyên bảo, chợt nghe sư huynh truyền thanh lọt vào tai.

"Kia, " Linh Nga cười nói, "Chúng ta cùng đi phía sau núi đi, sư huynh bên kia vừa vắng thiếu người tay."

Tử Cửu lúc này mới vừa ý nở nụ cười, cười mây mang theo Linh Nga bay đi phía sau núi kia chỗ, không biết khi nào kiến lên ngăn cách đại trận.

Vào trong trận, Tử Cửu cùng Linh Nga chỉ thấy đến, các nơi phân bố hơn mười tọa đường kính ước mười trượng hình tròn cây cỏ bằng.

Cây cỏ bằng ra đời dài các loại tiên thảo, này chút tiên thảo tựa hồ là cùng chủng loại, cẩn thận nhận rồi lại có rất nhỏ bất đồng.

"Đại tụ linh trận?"

Tử Cửu cặp kia viên tròng mắt, nhìn này chút cây cỏ bằng phía dưới không ngừng lưu chuyển linh quang.

Nàng tuy rằng bất thông trận pháp, nhưng cũng nhận được loại này đại trận;

Bằng nàng nghìn đa niên lịch duyệt, tự nhiên năng nhìn ra, chỗ đó gieo trồng cũng không phải trân quý linh dược, mà là một ít phổ thông tiên thảo linh cây cỏ;

Nhưng dưới đất, đã có một tòa thật lớn tụ linh trận, Tiếp Dẫn thiên thanh khí, hội tụ địa linh khí, tại chỗ đó để mà đào tạo này chút 'Cỏ đại' .

"Này là tại làm cái gì?"

"Bên này có cái bài tử..."

Cũng là lần đầu tiên tới được Linh Nga nhẹ giọng đạo câu, tiên váy phiêu động giữa, rơi vào tụ linh đại trận bên cạnh kia chỉ một bài trước.

【Tiểu Quỳnh Phong tiên đậu gieo trồng địa (Bách Phàm Điện chuẩn kiến)】

Chính lúc này, Lý Trường Thọ kéo ống tay áo, từ xa xa cây cỏ bằng đi ra, thân thượng áo dài tràn đầy nê điếm, nhưng khóe miệng mang theo vài phần ý cười.

"Lại đây bên này đi, cho các người xem điếm thứ tốt."

Linh Nga cùng Tử Cửu không rõ cho nên, tràn đầy tò mò tụ đi qua...

...

Có cất giầy ChéngRén ma sửa kinh nghiệm, cùng với Đại Pháp Sư ban tặng kia môn thân ngoại hóa thân thần thông làm kỹ thuật ủng hộ; lần này tung ra đậu thành binh thần thông thay đổi kế hoạch, tiến hành thập phần thuận lợi.

Lý Trường Thọ ban đầu, đối tung ra đậu thành binh làm ra binh vệ, yêu cầu cũng không tính cao, thâm nghĩ, chúng nó có thể có Nguyên Tiên cảnh chiến lực liền đủ dùng.

Nhưng Lý Trường Thọ mình đều không nghĩ tới, hấn tại thay đổi thứ này trong quá trình, không ngừng có linh cảm mạnh xuất hiện...

Chỉ là hơn một tháng, thông qua hấn đối mấy loại 'Nguyên sinh tiên đậu' đào tạo, tạp giao, thúc, đối thi pháp khẩu quyết, đầu tay bất đồng tổ hợp ném thử, cùng với dung nhập cao thâm thân ngoại hóa thân phương pháp...

Hấn đã muốn làm xuất tam đại đậu binh chủng, mười hai đậu đỏ binh chủng!

Trước mặt mà nói, này chút phẩm loại đã muốn đủ dùng rồi, kế tiếp nghiên cứu phương hướng, chính là tăng lên này chút đạo binh thân thể thực lực.

Lại sau đó, chính là suy diễn một ít nghìn người chiến trận, vạn người chiến pháp, nhượng này chút đạo binh có thể chân chính phát huy xuất sức chiến đấu.

Con đường muốn đi bước một chạy, một hơi cũng ăn không vô một đầu côn bằng...

Lần này hô Linh Nga cùng Tử Cửu sư thúc lại đây, cũng là nghĩ nghiệm chứng hạ trước mặt giai đoạn thành quả, thuận tiện nghiên cứu hạ, như vậy làm sao Độ Tiên Môn mở rộng cửa này thần thông.

Đương nhiên, muốn đẩy quảng là nguyên bản thần thông, thay đổi tiên đậu cũng sẽ không đơn giản truyền lưu đi ra ngoài...

Lý Trường Thọ đem tung ra đậu thành binh nguyên bản thần thông, trực tiếp truyền cho Tử Cửu sư thúc cùng Linh Nga, đồng thời cấp các năng làm cái làm mẫu ——

Tùy tay hái xuất mấy khối cây đậu, hóa thành tam danh mặc bì giáp, dáng người tiêm tú 'Cung binh' .

Lý Trường Thọ chỉ dùng để về đạo cảnh tu vi làm ra đạo binh, chúng nó thực lực cũng bất quá miễn cưỡng có thể so với Phản Hư cảnh.

Theo sau, Lý Trường Thọ hạ đạt đơn giản chỉ lệnh: "Kia khối cây."

Chúng nó mặt không chút thay đổi kéo cung khai mũi tên, pháp lực ngưng tụ thành tên, tinh chuẩn địa bắn trúng trăm trượng ở ngoài nhất khối đại thụ thân cây, tại thân cây thượng để lại tam chỉ trong suốt lỗ thủng.

Tửu Cửu nhẹ giọng tán thưởng: "Cái này không sai!"

Linh Nga nhỏ giọng vấn: "Su huynh, cái này cùng cất giấy ChéngRén, có gì bất đồng địa phương ư?"

"Cất giấy ChéngRén thần thông biến thành người giấy, chỉ cần nó pháp lực bắt hao hết, liền hội một mạch tồn tại, " Lý Trường Thọ ôn tiếng giải thích , "Nhưng tung ra đậu thành binh thần thông làm ra đạo binh, chỉ có thể tồn tại mấy cái thời thần."

Nói xong, Lý Trường Thọ nâng nhẹ tay chân, tam chỉ nói binh hóa thành lưu sa, chậm rãi tiêu tán.

Hắn tiếp tục vi sư muội giảng giải:

"Cất giấy ChéngRén làm được người giấy, cần người phân thần đi không chế, bằng không chỉ có thể làm một ít quét rác, thu thập này chút đơn giản sống.

Nhưng tung ra đậu thành binh làm ra đạo binh, chỉ cần cho bọn hắn nhất cái chiến đấu ý niệm, cùng với đơn giản chỉ lệnh, bọn họ có thể chiến đấu đến tận thân băng tán."

Lời nói một chút, Lý Trường Thọ xem Tửu Cửu sư thúc ở bên có chút nóng lòng muốn thử, liền nói:

"Muốn hay không làm trò chơi?"

Tửu Cửu nhất thời trước mắt sáng ngời, vui vẻ nói: "Người lại khai phá Tiểu Quỳnh Phong bảo lưu hạng mục ?"

"Xem như đi, " Lý Trường Thọ tùy tay cầm xuất nhất chỉ không binh sứ, ở trong đó trang vào thập bát khối ánh sáng màu, phẩm tương bất đồng tiên đậu.

Tùy theo, Lý Trường Thọ hiện trường bắt đầu chế định trò chơi quy tắc:

"Cái này hạng mục tạm định danh vi... 【đậu tiên nhân】.

Đậu là cây đậu đậu, cùng đấu pháp đấu đồng âm.

Dự thi tuyển thủ mỗi người lấy mẫu nhất khối cây đậu, chỉ dùng dự thi tuyển thủ trung tu vi thấp nhất người pháp lực tiêu chuẩn, dùng tung ra đậu thành binh thần thông tiến hành thôi phát, sau đó nhượng bọn họ đấu pháp, phân cái cao thấp thượng hạ.

Thế nào?"

Tửu Cửu nhất thời có chút ghét bỏ: "Này không phải bỏ nhào tiên trùng nhất cái ý tứ thôi, không có gì tâm ý nha."

"Sự thúc người xem quá ngắn rồi, " Lý Trường Thọ lắc đầu, "Tiên trùng không thể không, đạo binh nhưng khả thông qua tâm thần chưởng không, liền tương đương với kết cục đấu pháp thể thân.

Chúng ta có thể làm một ít đặt ra điều kiện, tỷ như hai cái ổ, nhất điều hà đạo, vài toà tảng đá tháp, nhượng luyện khí sĩ không chế đạo binh không ngừng đối kháng.

Riêng người, song người, nhiều người đồng thời kết cục, phương diện này, đa dạng đa lắm."

Tửu Cửu nghiêng đầu nghĩ nghĩ, hai mắt dần dần tỏa ánh sáng.

Lý Trường Thọ hí mắt cười khẽ.

Này kỳ thật cũng là hắn có tâm cử, mượn loại này phương thức, đem tung ra đậu thành binh phương pháp, tại Độ Tiên Môn nội mở rộng mở ra.

Nếu là lại gặp được kẻ thù bên ngoài, môn nội cũng liền đa vài phản ứng đối chiến lực...

Lý Trường Thọ đối Hùng Linh Ly truyền thanh, nhượng nàng cũng chạy lại đây, nhiều người náo nhiệt một ít.

Ngay sau đó, bốn người tùy cơ lựa chọn sử dụng tứ khối tiên đậu, dĩ Linh Nga pháp lực vi chuẩn tuyển, đồng thời thi triển tung ra đậu thành binh...

Hùng Linh Ly bản thân thực lực tuy mạnh, nhưng tu đạo cảnh giới thiên thấp, không thể thi triển này thần thông, do Lý Trường Thọ thay thi pháp.

Lý Trường Thọ trước đem Hùng Linh Ly đậu binh làm xuất lai;

Chợt nghe "Ba" một tiếng vang nhỏ, Hùng Linh Ly trước mặt đa một vị thân băng lam áo choàng, bạch sáng lên bì giáp kiếm binh.

Cung binh áo choàng thượng còn viết bốn chữ to —— **【băng hàn kiếm binh】**.

"Ngoan ngoãn, thật sự năng biến ChéngRén!"

Hùng Linh Ly nhất thời một trận tán thưởng, vây quanh này kiếm binh một trận xoay quanh.

"Ta trước đến đi, " Linh Nga cười nói câu, tượng khuông tượng dạng địa đem cây đậu gắn đi ra ngoài, án sư huynh truyền thụ phương pháp, nhanh chóng niết làm dấu tay.

Ba!

Khói nhẹ qua đi, Linh Nga trước mặt cũng nhiều nhất danh đậu binh, này đậu binh mặc màu đen áo choàng, mang theo màu đen khăn trùm đầu, trong tay dẫn theo hai thanh loan đao.

Đồng dạng, đậu binh áo choàng thượng viết bốn chữ to —— 【trắng rằm việc binh đao】.

"Tiểu Trường Thọ trước lai, " Tửu Cửu đối Lý Trường Thọ nâng nâng cầm, "Ta muốn áp trực!"

Lý Trường Thọ mỉm cười gật đầu, tùy tay đem cây đậu ném tới trước mặt, tượng khuông tượng dạng địa chí chói mấy cái pháp quyết, trước mặt liền đa một đạo khô ngô thân ảnh, trong tay dẫn theo hai chỉ đồng chuy.

Nó áo choàng thượng bốn chữ to cũng là khí phách —— 【phách hùng chuy binh】.

Hùng Linh Ly nhất thời hai mắt tỏa ánh sáng, nhỏ giọng nói: "Biểu huynh, ta hi hoan cái này!"

Lý Trường Thọ cười nói: "Không thể hoán bài, chúng ta trận đấu tuy nhỏ, cũng muốn công bình công chính."

"Ân!" Hùng Linh Ly lập tức gật đầu đáp ứng tiếng, khuôn mặt nhỏ nhắn thượng tràn đầy nghiêm túc.

Thế là, ba người ánh mắt hội tụ ở tại Tửu Cửu thân thượng.

Tửu Cửu mỉm cười, đều có một cổ phong khinh vân đậm cảm giác, nàng cầm trong tay tiên đậu niết tại đầu ngón tay, khẽ quát một tiếng:

"Thái!"

Tửu Cửu đầu ngón tay nở rộ nhất sợi tiên lực, cùng Linh Nga thi pháp thời pháp lực ngang hàng, dùng tiên lực đem cây đậu bao bọc, ném tới trước người, hai tay nhanh chóng cầu làm pháp quyết.

Kia thật lớn tội ác nhẹ nhàng chớp lên, áo gai áo ngăn nguy tình không ngừng.

"Tung ra đậ thành binh!"

Ba!

Tiên đậ tùy theo tạc toái, nhất mặt lục yên lướt trên, tại Tử Cữu trước mặt nhanh chóng ngưng tụ, ngưng tụ thành ... Thành...

"Ân?"

Tử Cữu sai lệch phía dưới, bất giác ngồi xỏm xuống, nhìn chăm chăm trước mặt này một thước cao kỳ quái đạo binh.

Nó có nhất chỉ đường kính nửa thước dài miệng, nhất khối tròn tròn màu xanh biếc đầ, hai chỉ mực điểm một loại con mắt, đầ phía dưới là nhất điều rẻ cây, rẻ cây trung gian bộ vị dài hai chỉ đối xứng cành cây, phía dưới còn có hai chỉ đồng dạng cành cây, đường như hai chân một loại.

Nhất chỉ trúc bài rơi vào Tử Cữu bên chân, mặt trên cũng viết bốn chữ to...

【 đậ phụ xạ thủ 】

"Này! ?"

Tử Cữu cái trán tràn đầy hắc tuyến, khõe miệng điên cuồng run rẩy;

Thỏi phù một tiếng, Linh Nga nhất thời không nhin xuống, vôi vàng quay đầ che miệng.

"Khu, " Lý Trường Thọ nghiêm mặt nói, "Không nghĩ tới, tở quý hiếm đạo binh đầ bị sư thúc ngươi lấy mẫu ngẫu nhiên rồi, này cục ngươi đã muốn thắng."

"Không đượ! Ta muốn hoán nhất cái!"

Tử Cữu nhất thời một trận phát điên, dậm chân giữa, sơn diêu địa chấn, thập phần đồ sộ.

Nhưng mà, Lý Trường Thọ bình tĩnh cười, nhượng Tử Cữu niệm một đoạn nhỏ pháp quyết.

Chợt nghe một tiếng:

"Phi!"

Kia 【đậu phụ xạ thủ】 trong miệng phun ra chỉ một quyền đầu lớn nhỏ hạt châu, này hạt châu lưu chuyển Ngũ Hành hỏa, kim khí tức, cấp tốc bay ra trăm trượng, tại một mảnh đất hoang thượng nổ tung, tạc xuất đầy trời bụi mù!

Bụi mù qua đi, để lại mùi trượng đường kính hổ to!

Này, còn chỉ là Linh Nga tiêu chuẩn pháp lực, thôi phát xuất đậu binh!

Linh Nga cùng Tửu Cửu liếc nhau, đều có điểm rung động.

Hai người tuy rằng ngày thường hồ nháo chút, nhưng cũng đều phi ngu dốt người, giờ phút này cùng cảm nhận được cửa này tung ra đậu thành binh thần thông lợi hại cỡ, cùng với loại này 'Đậu phụ xạ thủ' thần uy...

Có chút bất tức là, này chỉ đậu phụ xạ thủ di động thông thả, chỉ có thể làm cố định 'Pháo đài' lai dùng.

Mà này, cũng bất quá là Lý Trường Thọ tại ma sừa này thần thông trên đường, bước ra một bước nhỏ...

Tửu Cửu đột nhiên hô tiếng: "Đấu pháp bắt đầu!"

Ba người bất ngờ không kịp phòng, kia đậu phụ xạ thủ đã muốn bắt đầu liên hoàn 'Phi phi phi', tạc cái khác tam chỉ nói binh chật vạt bôn đảo.

Tiểu Quỳnh Phong thượng, nhất thời tiếng vọng nổi lên Tửu Cửu càn rỡ tiếng cười to.

Này tiếng cười bị kia chút đi ngang qua Độ Tiên Môn Vân nhi mang đi, bay đi Đông Hải nơi...

"Điện hạ, này chút đủ rồi ư?"

Đông Hải long cung, hai tòa thật lớn giao long xe cái thượng đã muốn đóng đầy bảo rương, một bên lão rùa thần xoa xoa cái trán mồ hôi nóng, hỏi một thân thanh bào cách ăn mặc Ngao Át.

Ngao Át nghĩ nghĩ...

"Lại đến nhất xe đi, chủ yếu làm trận pháp loại bảo tài."

"Này... Lão thần tuân mệnh."

"Tư tư hồi nàng trong tộc lấy bảo là cấp Trường Thọ huynh lễ vật, cũng không biết nàng hiện tại hồi có tới không."

Ngao Ất thì thào một tiếng, ra đi mấy cái thời thần, cũng bất giác có chút quái niệm.

(PS:

Cảm tạ tân minh chủ 【nướng bản cân】 đại lão mạnh mẽ ủng hộ! Thiếu càng chậm chậm còn! Hạ canh một ngày mai giữa trưa!)

-----oOo-----

Một trăm chín mươi tam chương lai thư

Trời cao khí sáng, trời trong nắng ấm.

Độ Tiên Môn sơn môn chỗ, thân màu xanh trừ mặt trường bào Lý Trường Thọ, phi tại không cao không thấp độ cao, cười mây chậm rãi mà đến.

Bách Phàm Điện cấp các đệ tử trang bị đạo bào có tam loại, nhất loại là luyện công phục cùng bên người quần áo, nhất loại là Lý Trường Thọ thường mặc phổ thông đạo bào, này chút đều là có thể mỗi tháng tùy ý đi lĩnh .

Linh Nga thường xuyên tự mình động thủ vi sư huynh thiêu thừa may vá sống, liền là làm đệ nhị loại, cũng sẽ án sư huynh yêu cầu, tại đạo bào nội thêm mấy... Thập chỉ cái miệng nhỏ tui.

Còn có nhất loại, chính là lúc này Lý Trường Thọ sở mặc loại này, có nhất định phòng hộ dùng được pháp bảo, trừ mặt in hoa màu chàm bào.

Lý Trường Thọ hôm nay khó được thay cái này áp đáy hòm đạo bào, tất cả người cũng so ngày thường, thoáng có chút thấy được.

Không có biện pháp, hôm nay hơi chút có chút đặc thù;

Nhà mình Hải Thần giáo Nhị Giáo Chủ, sắp mang Nhị Giáo Chủ đạo lữ, đến đây Độ Tiên Môn thăm.

Lý Trường Thọ tổng hợp lại cân nhắc hạ, cảm thấy mình hay là nên chú ý một ít, không thể biểu hiện thái bình bình vô kỳ, miễn cho nhượng Ngao Ất xấu hổ.

Này cũng coi như một chút bồi thường đi, dù sao cũng là hấn tiên thức độc đan Tâm Hỏa Thiêu, trong lúc vô tình thúc đẩy này đoạn nhân duyên...

Roi vào tiên trước cửa, Lý Trường Thọ đối thủ vệ vài vị tiên phong đạo cốt cụ ông làm cái đạo vái chào, cất cao giọng nói:

"Tiểu Quỳnh Phong đệ tử Lý Trường Thọ, tới đây địa kế đó phóng bạn tốt, này là Bách Phạm Điện cấp chuẩn nhập khiên, thỉnh xem qua."

Một vị thủ vệ tiên nhân tiếp nhận kia ngọc bài mắt nhìn trong đó tin tức, rất nhanh liền mỉm cười gật đầu, dặn dò nói:

"Trường Thọ, ngươi năng cùng Tiết Giáo Kim Ngao Đảo luyện khí sĩ, Đông Hải long cung Nhị Thái Tử giao hảo, thật cũng là kiện chuyện tốt."

Hỏi sau không thể mất lễ, nhượng người chê cười."

"Đệ tử hiểu được."

Lập tức, hai vị tiên nhân kéo ra đại trận 'Rèm cửa', Lý Trường Thọ đi ra sơn môn, cười mây phiêu tại giữa không trung, lẳng lẳng đợi.

Không bao lâu, chân trời xuất hiện nhất chỉ điểm đen, này điểm đen nhanh chóng bành trướng, từng đợt phong tiếng hú truyền khắp nghìn dặm.

Tam điều hắc lân xích viêm giao thượng hạ tung bay, giao miệng từng người cắn nhất điều tối như mực xích xích, lôi kéo nhất chỉ hoa mỹ xe cái, tự chân trời bay nhanh mà đến.

Này tam điều giao long thuần một sắc Chân Tiên cảnh tu vi, ngoại hình dữ tợn uy vũ, cùng Long tộc kia chút tiên giao binh cân cước tương đương.

Lý Trường Thọ nhìn chăm chú vào này tam điều giao long, thoáng suy tư, đáy lòng khẽ lắc đầu...

Có áp bách liền có phản kháng, này đạo lý tại Hồng Hoang cũng nói được thông.

Bất quá, hiện tại cũng không phải nghĩ cái này thời điểm.

Giao long xe đặt tại mùi dậm ở ngoài liền chủ động ngừng lại, cửa xe mở ra, Ngao Át liền mang theo một vị có thâm màu lam tóc dài thiếu nữ bay xuất lai, sau đó còn có hai vị long thủ lão giả đi theo.

"Trường Thọ huynh!"

Ngao Át nhất giọng hát rống quá mùi dậm, kia trương thiếu niên khuôn mặt thượng tràn đầy ý cười, đối Lý Trường Thọ dùng sức phát tay.

Lý Trường Thọ mỉm cười gật đầu, lẳng lẳng mà đứng.

Ngao Át bên cạnh kia thanh mỹ thanh tú hải tộc thiếu nữ, chính là nhện không được âm thầm cẩn thận đánh giá...

Này liền là ắt ắt luôn treo tại bên miệng 【 Trường Thọ huynh 】 ?

Nhưng thật ra, bất ngờ có chút trẻ tuổi .

Đội này mấy đạo thân ảnh bay đến Lý Trường Thọ trước mặt, Lý Trường Thọ cười làm cái đạo vái chào, Ngao Át cùng phía sau thiếu nữ vội vàng hoàn lễ.

Hai vị long thủ lão giả chỉ là gật gật đầu, vẫn chưa có bao nhiêu dư động tác.

Này Nam Hải Hải Thần giáo lớn nhỏ Giáo Chủ liếc nhau, ăn ý tự sinh;

Không cần Lý Trường Thọ truyền thanh dẫn dò, Ngao Át liền cất cao giọng nói:

"Trường Thọ huynh, lần trước từ biệt, hơn mười năm rồi, biệt lai vô dạng hô?"

"Lao ắt huynh quả niệm, ở trong núi tu hành, hết thấy mạnh khỏe, vị này chính là..."

"A, ta lai vị Trường Thọ huynh giới thiệu!"

Ngao Át nhấp hạ miệng, có chút ngưng ngưng, nhưng còn là cảm xuất là nhất cái thành thực nam long ý thức trách nhiệm.

Hắn giữ chặt giao người công chúa nhu đề, đem nàng từ mình phía sau thỉnh xuất lai.

Giao người, eo nhỏ khinh thân thiện giọng hát, tại hải tộc trung dĩ người mỹ tiếng ngọt mà nổi tiếng.

Này vị giao Nhân tộc công chúa, cũng là hoàn mỹ suy diễn điểm ấy, diện mạo ngọt đáng yêu, lại có vài phần trí tuệ linh hoạt, đứng ở Ngao Át bên cạnh như Ngao Át tỷ tỷ một loại, một con rồng nhất cá thật cũng thập phần xứng.

Nàng cúi đầu hạ thấp người hành lễ, khẽ mở môi đỏ, nói một tiếng:

"Tu tư kiến quá Trường Thọ huynh trưởng."

Này tiếng nói tô mềm yếu nhuỷễn, đâu sợ Lý Trường Thọ bản thân đối nàng cũng không nhiều lắm ấn tượng, cũng là nhện không được đa vài phần thân thiện cảm giác.

Ngao Át ở bên vội nói: "Trường Thọ huynh, này là ta vị hôn thê tử, chúng ta đã là định rồi hôn ước, nàng danh Khương Tư Nhi."

Lý Trường Thọ cười nói: "Ta đây liền thác đại, xung hô một tiếng đệ muội .

Át huynh quả thật hảo phúc khí."

"Hắc hắc, " Ngao Át có chút ngưng ngưng địa cười.

Lý Trường Thọ xoay người làm cái thỉnh thủ thế, Ngao Át nhưng nói: "Trường Thọ huynh ngươi mà lại chờ chút, ta chạy nhanh một ít, còn có một ít lễ vật tại trên đường."

"Ai, át huynh ngươi tới liền lai, mang gì..."

Ngang ——

Chợt nghe thiên ngoại rỗng ngâm tiếng khởi, tam chỉ chứa đầy bảo rương giao long xe cái tự chân trời bay tới.

Ngao Át cười nói: "Một ít tiểu lễ vật, vọng Trường Thọ huynh xin vui lòng nhận cho."

Lý Trường Thọ: ...

Có thể hay không mạo muội hỏi thăm một chút, Nhị Giáo Chủ ngươi là như thế nào cùng long cung giải thích, muốn như vậy Đa Bảo vật, đưa cho nhất cái Độ Tiên Môn trẻ tuổi đệ tử?

Lý Trường Thọ khước miệng thoáng run rẩy, nhất thời cũng khó mà nói gì, chỉ có thể cười khẽ gật gật đầu, đối Ngao Át cắn răng nói một tiếng:

"Át huynh quả thật quá khách khí."

"Trường Thọ huynh ở Ngao Át mà nói, hơn xa tri kỷ hai chữ! Chính là lễ vật, gì đủ nói đến?"

Nhất thời, kia giao Nhân tộc công chúa Khương Tư Nhi, bất giác trừng mắt nhìn.

Lý Trường Thọ nhạy cảm địa bắt đến cái này chi tiết, đáy lòng cũng bất giác than nhẹ...

Cái này Nhị Giáo Chủ, còn là quá lỗ mãng chút

Thế là, tại thủ vệ vài vị cụ ông kia có chút thác loạn trong ánh mắt, tổng cộng chín mươi chín khẩu bảo rương, bị Lý Trường Thọ thu vào bầy bát chỉ trữ vật pháp bảo trung.

Lúc ấy, thủ vệ các tiên nhân về mặt... Thập phần phức tạp.

Mặc dù không biết kia bảo rương trung đều là chút gì bảo vật, chỉ cần là này chút ngọc chất lưu kim bảo rương, bản thân chất liệu gỗ liền thập phần kinh người...

Ngao Ất lại nói câu: "Làm phiền hai vị bá bá tại này đợi chờ."

"Điện hạ yên tâm, " hai vị long thủ lão giả khom người lĩnh mệnh, "Ta chờ ở chỗ đó bảo hộ này hộ sơn đại trận, điện hạ có việc liền thỉnh triệu hoán ta đây."

Thủ sơn môn môn nội lão Chân Tiên có chút muốn nói lại thôi;

Có thể nào nhượng Long tộc loại này cao thủ, tại sơn môn ngoài đợi chờ? Này cũng không tránh khỏi quá mức thất lễ.

Lý Trường Thọ đã là làm cái thỉnh thủ thế, đem Ngao Ất cùng Khương Tư Nhi đưa sơn môn trước.

Vài vị thủ vệ cụ ông mở ra phòng hộ đại trận, phóng này nhất người một con rồng nhất hải tộc vào đại trận...

Lý Trường Thọ nói: "Đệ tử đã nhận vào tới chơi bạn tốt, này liền mang bạn tốt hồi Tiểu Quỳnh Phong thượng."

Thủ vệ tiên nhân chỉ là cười gượng hai tiếng, nhìn theo này ba đạo nhân ảnh cười mây rời khỏi, từng người đều có chút hôn mê bất tỉnh.

Đội Lý Trường Thọ bọn họ bay đi sau, còn là có thủ vệ tiên vội vàng tiến đến Phá Thiên Phong, đem việc này bẩm báo cho một vị Thái Thượng trưởng lão, hỏi một chút muốn hay không đem hai vị Long tộc cao thủ mời vào sơn môn.

Này vị trưởng lão cũng cảm không chính xác chủ ý, liền kinh động chính đang bế quan dưỡng thương chưởng môn.

Nhưng mà...

Quý Vô Ưu nghe nói 'Tiểu Quỳnh Phong Lý Trường Thọ' lục cái chữ, liền cười quở trách vài vị trưởng lão một chút:

"Trường Thọ giao hữu rộng khắp, này có gì ngạc nhiên ?

Y bản đạo lai xem, Trường Thọ cái này đệ tử liền rất không tồi thôi, thành thật trung hậu, ôn hoà hiền hậu thiện lương, dày đức năm vật, có chúng ta Nhân Giáo tương lai cao thủ phong phạm!

Đừng nói là Long tộc thái tử, chính là Long Vương tự mình đến rồi, kia cũng không đáng kinh ngạc, các người nói đúng không đối?

Khụ, khụ khụ...

Nhượng người đi cấp Tiểu Quỳnh Phong đưa chút hảo trà hảo tửu, nhượng Trường Thọ hảo hảo chiêu đãi này vị Long tộc Nhị Thái Tử.

Lại nói tiếp, cái này Ngao Át cũng là Kim Ngao Đảo luyện khí sĩ, mây đen đại tiên tiên bồi đệ tử, này bồi phận cùng bản đạo tương đương, nhưng cùng Trường Thọ ngang hàng luận giao... Này cũng không buồn cười thôi.

Ha ha, khụ khụ, ha ha ha."

Vài vị trưởng lão hai mặt nhìn nhau, từng người đều lâm vào nào đó bản thân hoài nghi.

Cũng không biết, là bọn hắn quá mức đa tâm, còn là chương môn đột nhiên liền có chút... Bất quá bình thường.

Hôm nay Độ Tiên Môn phong , 喧hiều bên trong, bao nhiêu lộ ra một ít cổ quái.

...

Lý Trường Thọ mang theo Ngao Át đến Tiểu Quỳnh Phong thượng thời, Tiểu Quỳnh Phong bốn vị ăn hóa đoàn cao cấp hội viên tụ tập ba vị.

Tuy rằng Hữu Cầm Huyền Nhã bế quan sau đó, ngày thường cũng là này ba vị.

Linh Nga là Lý Trường Thọ thân sư muội, hôm nay cường điệu cách ăn mặc một phen, thiên phần nhu váy lưu vân tay áo, Nhân Diện Đào Hoa tôn nhau lên hồng.

—— nàng nghe nói có vị giao người công chúa đến đây, kia sư huynh da mặt cũng là muốn tranh một chút.

Tiểu sư thúc tùy tính quen rồi, hôm nay vẫn chưa quá đa cách ăn mặc, chỉ là ở trong này vừa đứng, dáng vẻ khí thế độc ác thao thao, đủ để trấn áp đại bán mỹ nhân.

Hùng Linh Ly nhưng thật ra cách ăn mặc hạ... Ân, thay đổi thân ánh sáng màu càng sáng lên lệ áo giáp.

Đội Lý Trường Thọ mang theo Ngao Át cùng Khương Tư Nhi hạ xuống, Linh Nga cùng Hùng Linh Ly trước hết nghênh liểu thượng khứ, Tử Cữu bình tĩnh địa phi ở phía sau, một bức cao nhân phong phạm.

Khương Tư Nhi nhìn thấy Linh Nga, cũng nhin không được đáy lòng tán thưởng, lập tức liền nghĩ tới mình trước đây tính toán hoạch sự, lập tức tập trung Linh Nga vì mục tiêu.

Linh Nga hướng trước, tự nhiên đại phương địa làm đạo vái chào hành lễ, Khương Tư Nhi cũng lập tức hạ thấp người hoàn lễ, ôn nhu địa hô tiếng: "Linh Nga tỷ tỷ."

Linh Nga cũng ôn nhu trở về câu: "Ta đây có không hô một tiếng Tư Nhi muội muội?"

Lập tức, hai người tay cầm tay, tiếng hoan hô tiêu ngữ đi nhà cỏ trung, bả mặt sau Lý Trường Thọ cùng Ngao Át, xem nhất tề nghiêng đầu.

Ngao Át thấp giọng nói: "Trường Thọ huynh, các nàng trước nhận biết ư?"

"Ân... Không cần đa quản, nữ tử giữa giao tình chính là loại này huyền diệu, nhượng các nàng đi mình chơi đi, chúng ta đi đan phòng bên kia đi dạo."

"Hảo, " Ngao Át cười gật đầu đáp ứng.

Lý Trường Thọ đối Linh Nga truyền thanh dặn dò một câu, Linh Nga tại phòng trong bắt đầu vệt địa gật gật đầu, đã là kêu Khương Tư Nhi ngồi xuống, dâng tiên quả điềm tâm, bắt đầu thuần thực địa ngâm vào nước trà.

Đặng Tử Cửu cùng Hùng Linh Ly cũng vào nhà cỏ, này nhà cỏ trung nhất thời oanh oanh yến yến hùng hực hung hung, có chút náo nhiệt.

Đan trước phòng, Lý Trường Thọ cầm hai chỉ bồ đoàn, cùng Ngao Át cùng nhau nhập tọa, tán gẫu vài câu thú sự.

Ngao Át cảm khái không thôi nói: "Lần trước cùng ca ca loại này tương kiến, còn là tại Độ Tiên Môn đại tỷ thí, ai..."

"Làm sao vậy?" Lý Trường Thọ cười nói, "Ngươi lúc này tối nên đừng làm quan rộng mở, làm gì như thế thờ dài thờ ngắn."

"Tứ hải sinh gian nan khổ cực..."

Lý Trường Thọ làm cái chớ có lên tiếng thủ thế, lấy ra không trận ngọc phù, tại chỗ đó dâng lên nhất trùng trùng trận pháp.

Hắn coi nhãn trắc cảm thạch, ngôn nói:

"Khó được lai một chuyển, chớ có nói thêm này chút ."

"Ân, " Ngao Át nhất thời gật gật đầu, tự nhiên hiểu được Lý Trường Thọ là không muốn bại lộ thân phận.

Lý Trường Thọ nghiêm mặt nói: "Lần trước ngươi ta tại môn nội từ biệt, ta đưa cho ngươi kia mấy thứ đồ vật, ngươi dùng khả hữu hiệu quả?"

Ngao Át kia thiếu niên khuôn mặt nhất thời đỏ lên, áp úng vài tiếng:

"Kia rượu thuốc cùng kia chút 'Xuân lai đồ' ta còn chưa kịp dùng, đã bị trên đảo vài vị sư huynh mượn đi rồi... Bọn họ mượn, cũng không nói đưa ta, ta cũng ngượng ngùng đi muốn."

Lý Trường Thọ nhất thời dở khóc dở cười.

Ngao Át mặt lộ vẻ nét hồ thẹn, "Nhuộm ca ca ngươi thất vọng rồi."

"Này có gì thất vọng?" Lý Trường Thọ cười khẽ tiếng, ngôn đạo, "Hiện tại ngươi có đạo lữ, nhưng thật ra không cần kia xuân lai đồ rồi, này chút rượu thuốc cùng đan dược, ngươi cầm lại đi thử một lần."

Nói trung, Lý Trường Thọ đem một quả trữ vật nhẫn đem ra.

"Rượu thuốc ta lại thay đổi quá, kinh đạo thiếu chút, nhưng kéo dài lưu dài;

Đan dược tên là hùng tâm đan, cũng thay đổi quá, nói không chừng đối với ngươi biến hóa thể bất sinh trường, có không tưởng được hiệu quả.

Dù sao ngươi hiện tại cũng có đạo lữ, dùng này chút đều là không việc gì, chỉ là vừa phải lai dùng, tốt nhất đã nhiều ngày khoảng cách."

Ngao Át nhất thời tràn đầy cảm động, đem nhẫn nhận lấy.

Hắn đang muốn nói chút cảm tạ lời nói, Lý Trường Thọ đầu mi đột nhiên vừa nhíu, truyền thanh nói:

"An Thủy Thành."

"Ân?" Ngao Át thoáng nhíu mày, đáy lòng cẩn thận cảm ứng một trận, mới nổi lên một chút bất an cảm giác.

Hai người liếc nhau, Ngao Át cơ hồ thốt ra:

"Bọn họ bắt đầu động thủ?"

"Bất cấp," Lý Trường Thọ bình tĩnh địa đạo câu, "Ngươi ta thần niệm nhập thần tượng đánh giá, mà lại xem bọn hắn như thế nào làm sự."

"Hảo," Ngao Át lập tức gật đầu đáp ứng tiếng, nhắm mắt ngưng thần, thần niệm rơi vào An Thủy Thành Hải Thần miếu phó thần tượng thượng.

Xuyên thấu qua thân tượng, hai người lập tức cảm ứng được, An Thủy Thành lúc này đang có chút hỗn loạn, không trung có nhất điều màu lam lân giáp chân long tại vân trung qua lại bay vút lên, dẫn tới trong thành phạm nhân ngẩng đầu vầy xem.

Nếu không trước đây Văn Tịnh đạo nhân mật báo, Lý Trường Thọ phỏng chừng lúc này cũng có chút buồn bực, không biết Long tộc đột nhiên làm cái gì trò.

Hải Thần giáo lớn nhỏ Giáo Chủ, giờ phút này cũng tại thần niệm trao đổi:

'Át huynh, này là người tộc nhân?'

'Là, cũng không phải, này chắc là giao long lột xác hoá sinh, mặc dù thuộc ta Long tộc, nhưng thực lực bất túc, tại trong tộc một loại địa vị không cao, phần lớn chỉ là làm hộ vệ.'

Hai người chính trao đổi, cái kia long đột nhiên hướng Hải Thần miếu lạc lại, giữa không trung hóa thành nhất tên tuổi đỉnh long giác trung niên nam nhân thân hình, rơi vào Hải Thần miếu đại viện bên trong.

Tu vi dường như tại Thiên Tiên cảnh đỉnh cao, mặc dù không cao, nhưng tại chỗ đó cũng bất tính thấp.

Lý Trường Thọ thần niệm nửa đường câu: 'Mà lại nhìn hấn như thế nào làm sự.'

Ngao Át gật gật đầu, đáy lòng tuy có tức giận, cũng không dám loạn hạ quyết định.

Bên kia...

Nhà cỏ trung, chính đàm cập cùng Ngao Át quen biết sự Khương Tư Nhi, đột nhiên cười khẽ tiếng, vẫn Linh Nga:

"Tỷ tỷ, người khả có người trong lòng?"

Ta lần này đến nhất kiện trong tộc trần bảo, như tỷ tỷ có người trong lòng, vật ấy hoặc khả thúc đẩy chuyện tốt."

-----oOo-----

Một trăm chín mươi tư chương cảm tính Nguyệt Lão, tại tuyển hộ thọ

Linh Nga vừa nghe lời này, nhất thời... Liền tinh thần tỉnh táo.

Nhiều như vậy nên, nàng vì công lược nhà mình sư huynh, coi như là vất hết óc, mọi cách tính kế, nhưng thủy chung là bách tu bất được Kỳ huynh, nhượng nàng thường xuyên cảm giác có chút thất bại.

Linh Nga quả nhiên là sợ, sợ sư huynh đối mình quan ái, giam giữ giam giữ, tự thành thuần túy 'Chiếu cố' ...

Nàng chính là, mười sáu bảy tuổi mới tình đầu thời, liền chịu môn nội đạo lữ phong ảnh hưởng, xác định cuộc đời này phải trở thành sư huynh đạo lữ Tiểu sư muội!

Khả tùy theo, Linh Nga đáy lòng cũng sẽ không có nhiều lắm chờ mong.

Nàng đại khái biết được, này vị giao Nhân tộc đáng yêu muội muội, năng cảm xuất gì...

Đầy huynh đạo, vô ngoài hồ được, y, cảm tình tam đại pháp, kích động tình đề ý, tình cảnh nhuộm đầm, trang say mảnh mai, gửi nó sở hảo, lật mềm buộc chặt, đục cụ còn nghênh đấng chín tiểu thuật.

Nhiều như vậy nên, nàng tại thất bại cái này sự thượng, cho tới bây giờ không nhượng mình thất bại quá, loại nào năng nghĩ đến chiêu thức vô dụng quá?

Mãi cho đến nàng gần đây, cảm thấy sư huynh khả năng hiện giai đoạn vô tâm tư tìm đạo lữ, cho nên tập trung tinh lực củng cố mình sư muội hình tượng, lại cùng sư huynh bảo trì hơi chút khoảng cách nhất định, để tránh mình... Bị sư huynh thật sự trở thành thân muội!

Cố, Linh Nga vẫn chưa ôm nhiều lắm hy vọng, chỉ là khách khí địa hồi ứng một câu:

"Không đối gạt muội muội, lòng ta đáy tự là có người ."

Tửu Cửu ở bên liền cười khúc khích, đối Khương Tư Nhi nói: "Người này nha, vừa rồi ngươi còn kiến quá lý?"

"A? Chẳng lẽ chính là vị kia Trường Thọ huynh trưởng?"

Linh Nga bắt giác mặt cười phi hà, tuy có chút ngượng ngùng, chính là nhẹ nhàng vuốt cằm ứng tiếng.

"Gì?"

Hùng Linh Ly kia khối tiểu não túi từ bên cạnh tiếp cận lại đây.

Khả năng là bởi vì nàng thân hình quá mức hùng tráng, nhượng Khương Tư Nhi nhẹn không được hướng Linh Nga phía sau né tránh.

Hùng Linh Ly ngạc nhiên nói: "Linh Nga người hiếm lạ ta biểu huynh nha?"

Linh Nga nhất thời khuôn mặt càng đỏ chót, nhịn không được dĩ tay che mặt.

Từ Cửu nhất thời vui, chính ngồi xếp bằng nàng, bản chân răng một trận cười to, thiếu chút nữa liền trọng tâm thất hành bay qua đi.

Khuong Tư Nhi chính là hé miệng cười khẽ, đáy lòng hạ xuống nhất khối tảng đá lớn.

'Lưỡng tình tương duyệt, cái này càng tốt làm.'

Vi phòng ngựa Long tộc cực cá biệt không khí ảnh hưởng đến nhà mình át át, nàng lần này hạ vốn gốc, nho nhỏ giúp này vị Trường Thọ huynh nhất bả, nhượng hẳn năng dễ dàng ôm được mỹ nhân về...

Thế là, Khuong Tư Nhi tại Linh Nga bên tai nhẹ giọng đạo vài câu.

Nói nhỏ, như thế loại này.

Linh Nga đầu tiên là sợ run hạ, theo sau liền hỏi: "Quả thật?"

"Tự nhiên, ta như thế nào lừa tử tử? Đây chính là chúng ta bộ tộc khó gặp bảo vật."

Khuong Tư Nhi ôn nhu cười, nơi tay vòng tay thượng lấy ra nhất chỉ hộp gấm, đưa cho Linh Nga, "Vật ấy coi như làm, là cho tử tử lễ gặp mặt."

Linh Nga vội nói: "Này quá quý trọng rồi, người ta lần đầu tương kiến, không thể loại này."

"Tử tử, người quả thật muốn lượng thứ hạ muội muội này phiên tâm ý, " Khuong Tư Nhi thán tiếng đạo, "Ta cùng với át, hôn sự sơ định, ta chỉ là giao Nhân tộc hàng bất thượng danh hào công chúa, át chính là Long tộc tộc trưởng chi tử.

Át tâm trung cực kỳ tin cậy, liền là này vị huynh trưởng, cũng từng dặn dò ta, nhượng ta chuẩn bị một phần hậu lễ.

Ta trái lo phải nghĩ, cũng chỉ có loại này lễ vật, đối Nhân Giáo đạo thừa mà nói, hợp với tình hình mà lại tính đặc biệt.

Như tử tử không thu, ta liền tại chỗ đó đập nó, trở về đối át thỉnh tội liền là."

Linh Nga nhẹ nhàng nháy mắt, vội nói: "Chớ có như thế, ta thu là được, đa tạ muội muội."

Cùng lúc đó...

Nào đó cái đang dùng thần niệm hai bên xem diễn kịch Hải Thần giáo đại Giáo Chủ, đối mình Nhị Giáo Chủ thần niệm truyền thanh:

"Người đạo lữ tâm tư tế nhị, cũng rất có chủ ý, như người có việc cảm không chính xác, có thể cùng nàng thương lượng thương lượng."

"A?" Ngao Ất dụng thần niệm vội hỏi, "Huynh trưởng tại sao này nói?"

Lý Trường Thọ cười nói: "Người sau này hỏi một câu đã biết, ta nghe các nàng tại phòng trong nói chuyện, đột nhiên có sở cảm khái thôi."

Ngao Ất nhất thời có chút nghi hoặc bất giải, Lý Trường Thọ đạo câu "Tiếp tục xem diễn kịch", Ngao Ất cũng vẫn chưa nhiều lời.

Giờ phút này, kia Long tộc tới cao thủ đã muốn rơi vào Hải Thần miếu trước trong viện, không ngừng đi qua đi lại, thượng không có cái khác động tác.

Nhưng Lý Trường Thọ cảm thấy, này long phải là đang đợi;

Đẳng phạm nhân tuôn ở đây, đẳng Long tộc đóng quân tại Nam Hải cao thủ chú ý tới hẳn.

Lý Trường Thọ lược làm suy tư, đem tâm thần đại bán rơi vào An Thủy Thành, tạm thời không đi đa quản nhà cỏ bên kia.

Khởi động giấy đạo nhân tại dưới đất lẳng lẳng ẩn núp, đồng thời đối trong thành hai mươi bốn gã Hùng trại thần sứ tạo thành 'Hùng đội' truyền thanh, nhượng bọn họ lập tức tới rồi chỗ đó...

Mặc kệ cái này khách không mời mà đến như thế nào ra chiêu, Lý Trường Thọ đều đã làm tốt ứng đối, tùy thời có thể hóa bị động là việc chính động.

Ngao Ất lúc này ngay tại mình bên cạnh;

Hơn nữa thông qua Ngao Ất thuật lại, tứ hải Long Vương cùng Long tộc kia chút chân chính mạnh mẽ lão long, đều đã trước thời hạn biết được Tây Phương Giáo tính kế;

Thậm chí, Lý Trường Thọ lúc này đã muốn viết hảo rồi, cấp Ngọc Đế Bệ Hạ tấu biểu, nói kế tiếp Nam Hải Hải Thần giáo cùng Long tộc cố ý nháo bài, là tùy sân khấu mà diễn kịch...

Nhưng Lý Trường Thọ vẫn như cũ cảm thấy có chút bất quá ôn hòa, lo lắng cho mình có suy nghĩ không chu toàn chỗ.

Trong hồng hoang, bất luận địch nhân đều không thể khinh thường.

Huống chi, Tây Phương Giáo một môn song thánh, làm việc vốn là không từ thủ đoạn.

Lý Trường Thọ một khắc không ngừng nhìn chăm chú vào, này điều biến hóa sau vi trung niên nam nhân bộ dáng Long tộc, mắt trung xẹt qua một chút nhuệ khí mũi nhọn, đáy lòng hiện ra hơn mười điều rậm rạp 'Cố sự tuyến'.

Đạo hữu, mình động đi.

Bị vung bụi còn là bị đánh một chút, toàn bộ xem đạo hữu như thế nào tuyến.

...

Tiểu Quỳnh Phong, bên hồ nhà cỏ trung.

Khuong Tư Nhi đã là đem kia hộp gắm mở ra, bốn người hoặc đứng hoặc ngồi, đều vây quanh lại đây.

Hộp gắm bên trong, có nhất khối nước mắt hình dạng thiên lam bảo châu, nó thượng lưu quang tràn đầy màu, có nhất sợi huyền diệu đạo vận quanh quần, như nhìn chăm chăm nó xem một trận, đáy lòng liền sẽ xuất hiện nhất sợi rẻo rất thảm thiết êm tai ngâm xướng tiếng...

Như oán như tố, như khóc như mộ.

Khuong Tư Nhi nhẹ giọng giới thiệu :

"Này bảo châu tên là **【kiếp trước lệ】**."

Chúng ta giao Nhân tộc có thứ nhất cỗ huấn, cả đời chỉ có thể cùng một người yêu nhau gần nhau.

Loại này kiếp trước lệ, liền là tâm có sở thuộc, nhưng không cách nào cùng người yêu bên nhau tộc nhân, độc thân sống quãng đời còn lại, tại thọ nguyên hao hết trước, mình giao châu liền hóa thành này nhất khối kiếp trước lệ, tặng cùng tộc khác người, để tránh lại có tiếc nuối.

Chỉ cần đáy lòng nhớ kỹ mình âu yếm người, kiếp trước lệ nhớ kỹ người này, hẳn đáy lòng liền hội đối với người động một phần tình niệm."

Hùng Linh Ly tán thưởng nói: "Còn có như vậy tà hồ đồ vật ?"

Tửu Cửu hi cười, lời bình nói: "Nếu là Thiên Tiên mà nói, tương tự đơn phương mười vạn niên, này oán niệm, dù có thể cảm động Thiên Đạo ."

Hùng Linh Ly lại nhin không được nói thẳm: "Nhưng này không phải thành dùng sức mạnh ư?"

Lưỡng tình tương duyệt mới là là tối trọng yếu nha."

Khuong Tư Nhi nháy mắt mấy cái, như thế nào, nàng này bộ tộc xinh đẹp cố sự, đến này hai vị trong miệng, liền...

Liền loại này bất kham ...

Linh Nga trầm ngâm vài tiếng, nhỏ giọng nói: "Sư huynh đấ lỏng chắc là có ta , này bảo châu đối ta phải vô thẳm trọng dụng, chỉ là... Ân, ỏn thỏa khởi kiến, ta dùng một chút cũng không phương.

Tư Nhi muội muội, vật ấy quả thẳm chỉ là, nhượng sư huynh đấ lỏng có ta ư?"

"Tự nhiên, " Khuong Tư Nhi cười nói, "Bách thí chim sơn ca, cũng sẽ không có cái khác hiệu quả ."

Linh Nga tiếp tục trầm ngâm, mắt trung mang theo vài phần do dự, còn là nói: "Ta mặc dù tin được muội muội, nhưng vật ấy nhưng quan hệ đến ta sư huynh, mà ta cũng muốn dùng..."

Tư Nhi muội muội, ta có cái yêu cầu quá đắg, có không mời người lập hạ một đạo đại đạo lời thề, bảo đẳm người vừa rồi theo như lời là thẳm, mà vật ấy liền là người theo như lời kiếp trước lệ?"

Khuong Tư Nhi sợ run hạ...

Nhân tộc, đều như vậy nghiêm cần ư?

Khuong Tư Nhi vội nói: "Tự nhiên, ta cái này lập đại đạo lời thề."

"Còn thỉnh chờ chút, " Linh Nga ngược ngừng địa cười, "Ta trước đem lời thề nội dung làm tốt, viết tại nhất tờ giấy thượng, do muội muội lai đọc bắi, như thế muội muội cũng khả bớt lo chút."

Khuong Tư Nhi nhất thời một chút nháy mắt, tâm thấy này khả năng là Nhân tộc quy củ, liền gật đầu đắg ứng .

Từ biên rộng trung lớn lên nàng, quả thẳm có chút tỉnh tỉnh nhiên.

Rất nhanh...

Khuong Tư Nhi niệm cảm động và nhớ nhưng danh thề chú, tụng đại đạo lời thề, Tiểu Quỳnh Phong trên không vang lên sắm rền tiếng động.

Lời thề trung, như nàng vừa rồi có nửa câu hư ngôn, vật ấy như đối Trường Thọ huynh trưởng có nửa phần 【động tình ở ngoài】 nguy hại, sẽ có một đạo nho nhỏ lời đình nhẹ nhàng đánh rớt.

—— này chủ yếu là để mà phân biệt nàng thối thật giả, mà phi mượn đại đạo lời thề khiển trách.

Mặc dù, Khương Tư Nhi đáy lòng ngay thẳng trừ, quả thật chưa nói dối;

Nhưng vừa mới, thật đúng là liền có chút không hiểu chột dạ.

Hoàn hảo lời thề sau đó cũng không dị trạng, Linh Nga cuối cùng tin Khương Tư Nhi lời nói, đem kia kiếp trước lệ bảo châu cầm trong tay, cẩn thận tường tận, bên cạnh ba người đều tập trung tinh thần nhìn.

Linh Nga: "Muôn bất hay là thôi đi..."

Đình đương vài tiếng, Khương Tư Nhi, Tử Cửu, Hùng Linh Ly, nhất tề bị lung lay cái lão đảo.

Tử Cửu cố ý dọa nàng: "Linh Nga ngươi dùng không cần? Ngươi không cần ta cầm lai dùng!"

"Dùng, dùng!"

Ai... Quả thật sợ bị sư huynh thoá mạ một chút."

Linh Nga cắn hạ môi, nhắm lại hai mắt, đang cầm kiếp trước lệ, đáy lòng bắt đầu nghĩ sư huynh cùng mình ở chung từng giọt từng giọt.

Dần dần, trong tay kiếp trước lệ trung dâng lên lượn lờ sương khói, nó nội ngưng tụ thành Lý Trường Thọ thân hình.

Tử Cửu ở bên kỳ quái nói:

"Linh Nga, này là tiêu Trường Thọ?"

Tuy rằng cái mũi còn là cái kia cái mũi, nhãn còn là cái kia nhãn, vì cái gì tổng cảm thấy, này như là hai người?

Phương diện này tiêu Trường Thọ, rõ ràng bất làm trò hề rất nhiều thôi."

Khương Tư Nhi khẽ cười nói: "Này là Linh Nga tỷ tỷ đối Trường Thọ huynh trưởng ấn tượng."

Tử Cửu nhất thời hiểu được .

Hiểu rõ đạo chính xác đáp án Linh Nga, tự nhiên không có khả năng trực tiếp nói, nhà mình sư huynh ngày thường có một tảng 'Phổ thông sắc ngụy trang' .

Linh Nga thấp giọng hỏi: "Kế tiếp như thế nào làm?"

Nàng vừa dứt lời, kiếp trước lệ hóa thành một cỗ dòng nước; này dòng nước bay ra nhà cô, trực tiếp biến mất không thấy.

Bốn người người nhìn xem ta, ta nhìn xem người, đều cũng có chút không rõ cho nên.

Khuong Tư Nhi vội nói: "Cái này thành!"

Hỏi sau Linh Nga tỷ tỷ cùng Trường Thọ huynh trưởng, chỉ cần kiến một mặt, có thể nhìn đến đã xảy ra chuyện gì."

"Như vậy thần kỳ?"

Từ Cửu ở bên nhẹ giọng tán thưởng, Linh Nga cũng không khỏi có chút nhỏ nhỏ chờ mong.

Chính lúc này, Lý Trường Thọ đáy lòng nổi lên một chút khác thường cảm giác.

Loại cảm giác này, giống như là...

Như là trước đây, Nguyệt Lão dùng tương tự cây đối mình nhân duyên tượng đất xuất thủ thời loại kia, đáy lòng miên man bất định.

Nhưng lần này xuất hiện bóng người, đều là mình tối quen thuộc sư muội, tiểu Linh Nga...

Nguyệt Lão lão thiết, tại tuyển làm sự?

Lý Trường Thọ phân ra một chút tâm thần, thoáng phân tích hạ mình tiên thức trước đây bắt đến tin tức.

Giao Nhân tộc truyền thuyết, kiếp trước lệ, tiểu Linh Nga...

Lý Trường Thọ nhất thời có chút dở khóc dở cười.

Này không phải lãng phí ư này?

Có này thứ tốt, cấp sư phụ hoặc là sư tổ lưu trữ, sư phụ thúc đẩy một đoạn nhân duyên, nhượng sư tổ thu phục Vong Tinh thượng nhân, kia chẳng phải là mỹ sự nhất kiện?

Lý Trường Thọ âm thầm lắc đầu;

Một mạch ần nấu tại dưới đất mật thất trung bản thể, cũng lấy ra một bức họa trục, này là hấn 《bách mỹ già rồi đồ》 đây mới nhất làm —— 《sắt thép lão ấu》.

Nhưng mà, Lý Trường Thọ vừa mới chuẩn bị nghiêm túc quan sát, cẩn thận học tập, đáy lòng kia phần vừa mới xuất hiện xông xáo đột nhiên trôi đi, nhượng hấn đều có chút trở tay không kịp.

Gì tình huống?

Giao Nhân tộc như vậy bắt dựa bài bản?

Loại này kiếp trước lệ còn giả bộ mạo nguy kém?

Chớ không phải là...

Ngung xuất này trích kiếp trước lệ vị kia giao người, khi còn sống kỳ thật có chút người khác không biết cố sự, vì mình phía sau thanh danh, cố ý lập cái đền thờ?

Lý Trường Thọ trầm nghĩ không thú vị, phân nhất sợi tâm thần, tùy thời chuẩn bị 'Ứng chiến' kiếp trước lệ.

Hấn đại bán tâm thần giờ phút này đều rơi vào An Thủy Thành Hải Thần miếu chỗ, đã chương không tam chi giấy đạo nhân, còn duy trì thần niệm, cùng Ngao Ất tùy thời trao đổi...

Song tuyển đa điểm đồng thời thao tác, đã thành cơ bản thao tác.

Đối với Linh Nga lần này thực hiện, Lý Trường Thọ cũng không hội phạt nạng.

Linh Nga chỉ là nghĩ biểu đạt tâm ý của hấn thôi, mình lúc này mặc dù không muốn lĩnh, nhưng cũng không cần nhượng nạng quá mức mất mát.

Hấn cũng là có lương tâm.

Tương phản, sự muội trước hết cân nhắc, không phải chính nạng tâm ý có không thuận lợi biểu đạt, mà là quả niệm hấn cái này sự huynh an nguy, nhượng Khương Tư Nhi lập hạ đại đạo lời thề tự chứng...

Lý Trường Thọ đối này, còn có chút nhỏ nhỏ cảm động.

Thôi, vì Linh Nga hảo, hơi sau còn là, nhượng nạng sao chép Ôn Tự Kinh tam nghìn lần đi.

...

Nhưng mà, Lý Trường Thọ sở không biết là;

Ngay tại chốc lát trước, Linh Nga dùng kiếp trước lệ...

Kia nhất sợi lưu quang biến mất sau đó, lập tức xuất hiện ở tại Nguyệt Lão trong điện, hóa thành nhất sợi dòng nước loại lưu quang, quán quanh ở tại Nguyệt Lão trên cổ tay.

Đang ở niết nhân duyên tượng đất Nguyệt Lão động tác một chút, còn tưởng rằng Thiên Đạo lão gia cấp sống, nhưng cẩn thận cảm ứng, liền có sở hiểu ra.

Thì ra là có người dùng giao Nhân tộc kiếp trước lệ.

Này là nhân duyên quy tắc trung, một chút nho nhỏ 'Khế ước' ;

Dùng kiếp trước lệ, mình liền muốn án kiếp trước lệ trung tin tức, thúc đẩy một đoạn nhân duyên...

Này tuy không phải thiên ban thưởng nhân duyên, nhưng cũng là Thiên Đạo cho phép sự, Nguyệt Lão bình thường đều sẽ hỗ trợ đáp tuyền.

"Nhuộm bản đạo nhìn xem, lần này là giao Nhân tộc ai..."

Ân?

Mục tiêu là Độ Tiên Môn đệ tử lý... Ôi chao? Trường Thọ tiểu hữu?"

Nguyệt Lão nhướn mày, lập tức hừ lạnh một tiếng, cầm trong tay kia luồng dòng nước trực tiếp bóp nát, còn quét quét ống tay áo.

"Loại sự tình này lại vẫn tính kể đến Trường Thọ tiểu hữu thân thượng, quả nhiên là thật to gan!"

Bản đạo đáp ứng quá Trường Thọ tiểu hữu mặc kệ nhiều hấn nhân duyên, há có thể tùy tiện trợ người?"

Hừ!"

Nguyệt Lão lắc đầu, tiếp tục niết làm trước mặt nhân duyên tượng đất.

Muốn từ nhân duyên phương diện đối Lý Trường Thọ tiểu hữu động thủ động cước, cũng muốn hỏi qua hấn cái này Thiên Đình chính thân mới được!

Cơ hồ kia dòng nước bị Nguyệt Lão bóp nát nháy mắt.

Bên hồ nhà cỏ trung, lấy chính thức cười Linh Nga Tửu Cửu lời nói một chút, nguyên bản đã là cảm thấy tâm an Khương Tư Nhi mắt hạnh tròn tròn, một bên Hùng Linh Ly đáng yêu đầu sai lệch hạ...

Kia chỉ mở ra hộp gấm trung, nhất từng đợt từng đợt lưu quang vòn quanh, lại ngưng tụ thành kia chỉ lệ trích trạng 'Kiếp trước lệ' .

Không chỉ có như thế, kiếp trước lệ thượng còn bay ra nhất sợi hư ảnh, như là ngạnh tắc trở về Linh Nga đáy lòng.

Khương Tư Nhi thất thanh nói: "Lui, lui đã trở lại?

Như thế nào còn có thể phát sinh loại sự tình này?"

Linh Nga nhất thời cười khở một tiếng, ngẩng đầu xoa nhẹ cái trán, có chút khóc không ra nước mắt.

Xong rồi!

Sư huynh khẳng định đã biết việc này, dùng gì biện pháp cấp phá!

Đặng Khương Tư Nhi đi rồi, mình Ôn Tự Kinh... Phỏng chừng có sao chép ...

Nhà cỏ trung nhất thời một trận im lặng, Khương Tư Nhi nâng tay vịn cái trán, đã muốn bắt đầu hoài nghi nó cũng không tính dài dòng cá sinh.

Nhưng mà, Lý Trường Thọ mặc dù dùng tiên thức nhớ kỹ này một màn, giờ phút này nhưng chưa tới kịp phân tâm chú ý.

Chỉ vì An Thủy Thành Hải Thần miếu đại diện trước, cái kia long ra vẻ do dự, bồi hồi hồi lâu, tựa hồ mới đặt lễ đính hôn quyết tâm, đạp chạy bộ hướng về phía cửa điện.

Bên này mới là chính sự.

ps: Ngày mai không chừng thời thêm càng báo trước ~ rạng sáng sẽ có nhất chương, ngày mai xem có không đa càng nhất chương, bởi vì muốn ưu tiên bảo đảm chất lượng, không dám lung tung báo trước.

Chư vị lão gia, ngày mai nếu có thể canh bốn, song bội tối mạt, nguyệt phiêu gửi xuất được?

(tấu chương hết)

-----oOo-----

Một trăm chín mươi lăm chương đồ sứ hải khôn cùng

"Giáo Chủ, chúng ta có phải hay không có sở hiểu lầm? Hẳn khả năng, cũng không phải phía tây phái tới..."

"Át huynh, chớ có bị hấn loại này làm về ta đây lừa."

Chủ thần miếu thần tượng trung, Hải Thần giáo lớn nhỏ Giáo Chủ dụng thần niệm trao đổi một trận, đột nhiên đồng thời ý thức được...

Bọn họ hoàn toàn có thể tại đan phòng trung trực tiếp đối thoại, không cần hao phí tâm thần dụng thần niệm câu thông, còn tương đối tương đối an toàn.

Ngao Át kiến kia trung niên nam nhân, khụ, nam long, tại đại điện trước bồi hồi hồi lâu, giờ phút này có chút lo lắng, có phải hay không có sở hiểu lầm .

Lý Trường Thọ đơn giản giải thích hai câu:

"Người này nhìn như là do do dự dự, nhưng một mạch bảo trì tinh táo, không ngừng quan sát thần tượng bên này, ánh mắt cũng chưa từng dao động, này chứng minh, hấn đôi kẻ tiếp muốn làm cái gì, sớm có an bài.

Ngươi xem, hấn trước đây một mực do dự, vì sao cất bước thượng cầu thang thời, dưới chân nhưng như sinh phong một loại?"

Ngao Át cẩn thận nhìn lên, nhện không được gật gật đầu, hồ thẹn nói: "Còn là Giáo Chủ quan sát cẩn thận.

Kia, Giáo Chủ, chúng ta kế tiếp nên làm cái gì bây giờ?"

Lý Trường Thọ cười nói: "Ta đã làm một ít an bài, át huynh mà lại xem chính là.

Nếu là ta ứng phó không được này Long tộc cao thủ, còn muốn ngươi đứng lúc ra mặt mới được."

Ngao Át vội nói: "Giáo Chủ yên tâm, hấn hôm nay nếu là dám ở chỗ đó gương oai, át định nhiều bắt được hấn!"

"Không cần sốt ruột, trước nhìn hấn như thế nào hành sự, Nhân tộc thế tục có câu tục ngữ, nóng vội ăn không hết cháo."

"Giáo Chủ lời nói cực kỳ, đậu hủ muốn phóng thối... Ách..."

Lý Trường Thọ bắt giác nở nụ cười hai tiếng, đột nhiên tìm được rồi một chút Đại Pháp Sư mê lạc thú.

Đan phòng trung tiếng cười chưa lặn, An Thủy Thành Hải Thần miếu trung, kia trung niên khuôn mặt Long tộc đã đến chủ điện đại môn.

Này vòi nước đỉnh hai chỉ màu tím góc, một thân đẹp đẽ quý giá cầm y, khuôn mặt hung ác nham hiểm, ánh mắt lợi hại, giờ phút này cất bước liền muốn đi vào;

Nhưng hần chân trái mới vừa nâng lên lai, thỉnh linh nghe bên truyền đến hét lớn:

"Đứng lại!"

Này trung niên nam long nhú mày, mắt lé nhìn về phía kêu gọi đầu hàng truyền đến chỗ, một chân trực tiếp bước vào chủ điện.

Chỉ thấy nhất danh mặc hùng da đại áo, thân hình khô ngô như núi Hùng trại tráng hán, tự một bên đạp bước mà đến.

Này hùng, khụ, người này, không sai biệt lắm xem như Hùng trại đệ nhất cao thủ.

Như đơn thuần từ luyện khí sĩ góc độ lai phán đoán, người này bất quá về đạo cảnh nhị giai, căn bản bất nhập lưu;

Nhưng hần cả người tản ra một cỗ hung thần khí tức, cường tráng đến gần như khủng bố thân hình trung, giống như ẩn chứa cầm long phục hồ sức mạnh to lớn!

Này người thật cũng phi người bên ngoài, đúng là Hùng trại trung, cười một vị mỹ mạo nữ luyện khí sĩ, không biết bao nhiêu cái tịch mịch ban đêm đem đại nữ nhi Hùng Linh Ly đạp ngất, đến nay nhiệm Nam Hải Hải Thần giáo thứ sáu hộ pháp, Hải Thần định ra Hùng trại tương lai trại chủ, Hùng Lão Tam!

Bất quá, Hùng Lão Tam đã là đi qua danh hào, đến nay hần có cái Hải Thần ban cho đại danh ——

Hùng bố hán.

Này hùng bố hán thần sắc ngưng trọng, trực tiếp đi đến này trung niên nam long trước mặt, coi như khách khí hỏi:

"Các hạ từ đâu mà đến? Lai ta Hải Thần Giáo Chủ miếu, lại bởi vì chuyện gì?"

"Tránh ra, " này trung niên nam Long Nhất tiếng quát lạnh, lãnh đạm nói, "Ta tìm đến Hải Thần có việc, khi nào đến phiên ngươi loại này bán vu dư nghiệt xuất mà nói thoại?"

Ngao Át vừa nghe lời này, nhất thời có chút cấp trên.

Nếu không lúc này chỗ đó, Ngao Ất thần niệm ký thác, tương đương với chỉ là nhất cái chạm ngọc, tất hội xông lên đi đoán phi này điều trung niên nam long!

Nói gì vậy?

Nói Hùng trại thần sứ là bán vu dư nghiệt còn chưa tính, này coi như là khách quan sự thật;

Khẩu khí như vậy hướng nói 'Hải Thần' hai chữ, phải chết còn là muốn sống! ?

Nhưng mà, kia trung niên nam long cùng Ngao Ất dự liệu trung, hùng bố hán nổi giận tình hình vẫn chưa xuất hiện...

Hùng bố hán chỉ là nhỡ nhỏ bé đầu mi, thoáng trầm ngâm vài tiếng, nghe được đáy lòng truyền đến Hải Thần đại nhân tiếng nói...

Thế là, hùng bố hán cất cao giọng nói:

"Chúng ta Hùng trại người, được Hải Thần đại nhân chúc phúc, có Hải Thần đại nhân nhậm mệnh, trở thành Hải Thần giáo thần sứ, tại các nơi tuyên dương Hải Thần giáo giáo lí, bảo vệ Hải Thần giáo giáo chúng.

Nơi này là chúng ta Hải Thần giáo thần miếu, ta là Hải Thần giáo hộ pháp, như thế nào không tới phiên ta mà nói thoại?"

Nói trung, hùng bố hán trước ngực sáng lên nhất mặt kim quang, đúng là hương khói công đức ngưng tụ thành một mặt tiểu tâm chấn, nó thượng rõ ràng viết 'Hải Thần giáo hộ pháp' ngũ cái chữ to.

"Ta nhượng người thôi lui, " này trung niên nam long chấp hai tay sau lưng, dùng một đôi thêm thô lỗ mũi xem người, "Như thế nào, người bắt quá là thân thể không sai, còn muốn theo ta động thủ bắt thành?"

Lý Trường Thọ tiếp tục đối hùng bố hán truyền thanh, còn không quên dặn dò hùng bố hán, chú ý một ít biểu tình biến hóa cùng cảm tình tiến dần lên.

Hùng bố hán nhướng mày, lãnh đạm nói: "Các hạ chính là ta Hải Thần giáo giáo chúng?"

Này long nói: "Không phải, như thế nào?"

"Kia các hạ chính là ta Hải Thần giáo chân long hộ pháp?"

Này long lại nói: "Cũng không phải, như thế nào?"

Hùng bố hán bình tĩnh địa gật gật đầu, cười nói: "Vừa không là ta Hải Thần giáo giáo chúng, cũng không phải chân long hộ pháp, các hạ dựa vào cái gì muốn vào ta Hải Thần giáo trọng địa?"

Này trung niên nam long khỏe miệng thoáng run rẩy, lãnh đạm nói: "Ta hiện tại liền gia nhập Hải Thần giáo, trở thành Hải Thần giáo giáo chúng, như thế nào?"

Hùng bố hán ha ha nở nụ cười hai tiếng, ấn đấm lòng truyền thanh, trấn định tự nhiên địa đạo câu:

"Thật có lỗi, chúng ta không thu."

"Ngươi!"

Này trung niên nam long nhất thời giận dữ, trừng mắt hùng bố hán, trực tiếp lại bước ra một bước, thân hình mạnh mẽ tiến vào chủ điện, khiêu khích địa cười.

"Ta liền loại này vào được, ngươi lại làm khó dễ được ta!"

Đan phòng trung, Ngao Át nhin không được khí một trận cắn răng.

"Này vô liêm sỉ! Như thế nào loại này thiếu đánh?"

"Hắn phải chính là muốn cho Hùng trại thần sứ xuất thủ, " Lý Trường Thọ cẩn thận phân tích , đấm lòng linh quang chợt lóe, đột nhiên nghĩ tới nào đó loại khả năng.

Lần này sự, là Văn Tịnh đạo nhân ở ngoài Tây Phương Giáo cao thủ tính toán hoạch;

Này con rồng đầu tiên là cố ý bại lộ hành tung, tại chỗ đó đi dạo vài vòng, nhượng chúng phạm nhân tới rồi Hải Thần miếu, cũng nhượng ngày thường ngay tại Nam Hải bên cạnh tu hành Hải Thần giáo chân long hộ pháp, chú ý tới nơi này...

Theo sau, lại cố ý tìm đánh...

Chẳng lẽ kế tiếp nhất đánh liền ngã? Theo sau liền lại bọn họ Hải Thần giáo?

Này là muốn đụng đồ sứ?

Tây Phương Giáo cao thủ, Long tộc, đụng đồ sứ... Triệu đại gia từng nói qua, hắn làm không ít Tây Phương Giáo cao thủ...

Không đúng, không đơn giản như vậy!

Này điều Thiên Tiên cảnh đỉnh cao Long tộc, cũng không phải là cái gì Tây Phương Giáo công cụ người, Long tộc Nhị Ngũ Tử, hẳn chỉ là nhất cái nhị!

Lý Trường Thọ đột nhiên tỉnh ngộ lại đây, đáy lòng nhất điều hoàn toàn mới cố sự tuyền nhanh chóng sinh thành.

Có điểm ý tứ, dụng đồ sứ dụng phải đồ sứ tổ tông trên đầu!

Lý Trường Thọ lập tức đối Ngao Át nói:

"Át huynh, lập tức nhượng người năng tin được Long tộc cao thủ, đến đây An Thủy Thành, ta trước ổn định này con rồng một trận!"

Như ta sở liệu không sai, này con rồng thân thượng định là bị người hạ ám tay, tùy thời có khả năng trực tiếp chết ở chỗ đó!"

Ngao Át sợ run hạ, cũng không hỏi vì cái gì, lấy ra nhất chỉ lớn bằng bàn tay ngọc bài, tại ngọc bài thượng nhấn vài cái, mở ra cấm chế, đối ngọc bài một trận dồn dập nói chuyện.

Bên kia, Lý Trường Thọ không chế giấy đạo nhân, đối hùng bố hán lại truyền thanh:

"Trước ứng phó hần một câu, lập tức thôi lui, đóng cửa cửa miếu, dẫn người khuyên bảo phạm nhân rời khỏi..."

Như thế loại này, Lý Trường Thọ đối hùng bố hán cẩn thận dặn dò vài câu.

Giờ phút này cũng đã muốn nhịn không được toàn khởi quyền hùng bố hán, tự không dám vi phạm Hải Thần ý chỉ, đáy lòng nghĩ tới nhà mình phu nhân mang thai đem sinh đệ tam thai việc vui, nhất thời lộ ra vui vẻ tươi cười.

Này tươi cười, nhượng này nam long thấy, đáy lòng kinh nghi bất định.

Thậm chí, hùng bố hán còn xoay người làm cái thỉnh thủ thế...

"Ta không làm gì được được các hạ, các hạ xin cứ tự nhiên đi, chỉ là mong rằng các hạ đối nhà của ta Hải Thần đại nhân tôn trọng chút."

Lập tức, hùng bố hán quay đầu bước đi, đầu đều không trở về.

Kia Long tộc nhất thời ngẩn ra, hần quả thật không dự đoán được, mình đều đã là loại này bộ dáng, này Vu Nhân còn không ra tay!

Kia người không phải nói, Vu Nhân bộ tộc đầu óc bất như thế nào linh quang ư?

Trung niên nam long đáy lòng bất giác hiện ra kia đạo bóng đen, cùng với kia bóng đen theo như lời nói mấy câu ngữ...

Kim Tiên cơ duyên, trường sinh đạo quả, ngay tại mình hôm nay trận này tính kể...

Trung niên nam long hai mắt nhú lại, đối hùng bố hán giơ lên tả chưởng, năm ngón tay nhẹ nhàng một trào, lòng bàn tay trán xuất một cỗ hấp lực.

Đã tại mười trượng ngoài hùng bố hán thân hình nhoáng lên một cái, về phía sau một cái lão đảo.

Nhưng hùng bố hán phản ứng thập phần nhanh chóng, lập tức trát khởi trung bình tấn, thân hình thấp bé; chọt nghe ca ca hai tiếng vang nhỏ, hấn một đôi chân to đập vỡ hai khối lưu ly đá phiến!

Thân hình miễn cưỡng ổn định.

"Ta nhượng ngươi đi rồi?"

Trung niên nam long lạnh giọng nói, vừa rồi bắt quá là hấn tùy tay mà vi, lập tức liền muốn tăng lớn độ mạnh yếu.

Chính lúc này, nhất đạo thân ảnh tự mặt đất phá vỡ đá phiến trung chui xuất lai, vừa vặn ngăn ở hùng bố hán trước người.

Người này đầu bạc râu bạc trắng, khuôn mặt gầy gò, trong tay đoan một cây phát trần, thân thượng mặc trắng nõn đạo bào, tản ra nhất sợi bình thần như nước đạo vận.

Long tộc người tới nhất thời khẽ cau mày;

Bằng hấn, tự nhiên nhìn không ra trước mắt này lão thần tiên là hóa thân, còn tưởng rằng đột nhiên xuất hiện nhất danh Thiên Tiên cảnh sơ kỳ luyện khí sĩ.

Này tự nhiên, chính là là Lý Trường Thọ lão thần tiên giấy dai đạo nhân.

Lý Trường Thọ nhẹ nhàng quăng hạ phát trần, cười nói: "Đạo hữu, không biết tới đây địa bởi vì chuyện gì?"

Này trung niên nam long lãnh đạm nói: "Ngươi lại là người phương nào?"

Còn chưa đi xa hùng bố hán quay đầu hô câu: "Này là chúng ta Hải Thần giáo trưởng lão! Ngươi chớ có quá mức càn rỡ!"

"Hảo rồi, mau đi đi bố hán!"

"Là, trưởng lão ngài bận rộn, " hùng bố hán lặng lẽ cười, sải bước, xuất này thần điện, kêu các nơi thập hơn thần sứ, bắt đầu khu đuổi miêu nội phạm nhân.

Lý Trường Thọ cẩn thận ngẫm lại, hẳn một bên đem hùng bố hán cho rằng văn bối, một bên lại bị hùng bố hán nữ nhi mỗi ngày hô thành biểu huynh.

Thật · tất cả luận tất cả .

Lý Trường Thọ lắc lắc phát trần, cười nói: "Đạo hữu, không bằng theo ta đi hậu đường tọa tọa?"

Như người có gì cần gấp sự, khả cho biết, báo cho ở ta, ta chắc chắn giúp người bẩm báo cấp Hải Thần đại nhân."

"Hừ, ta chính là thấy được các người Hải Thần giáo quá mức bá đạo, khinh người quá đáng!"

Này trung niên nam long tay trái làm trảo, nó nội có nhất đoàn ngọn lửa chớp động, "Hôm nay không sợ nói cho người, ta liền là tới đập các người Hải Thần thần tượng!"

Tộc của ta Nhị Thái Tử Ngao Át, sao có thể đành phải ở chính là Hải Thần hạ!

Này Hải Thần giáo, vốn nên liền về ta Long tộc sở hữu!"

Đan phòng trung, Ngao Át cái trán gân xanh bạo khởi, hận không thể hiện tại liền chuyển dịch đến An Thủy Thành trung, cùng này con rồng liêu mạng.

Tru tâm ngôn, chữ lời là tru tâm ngôn!

Khiêu sự ý đồ đã muốn lại rõ ràng bất quá!

Thiệt thời hẳn vừa rồi còn cảm thấy, này Long tộc là thật sự có chính sự...

Nhưng mà, đại điện bên trong phiêu khởi vài tiếng cười khẽ.

"Ân, bản đạo cũng hiểu được là loại này, " cái kia lão thần tiên giấy dai đạo nhân bụng phát trần, mỉm cười gật đầu, "Ta cảm thấy đạo hữu nói lắm có đạo lý, bản đạo cũng là nghĩ như vậy ."

Trung niên nam Long Nhất giật mình, tùy theo liền nhíu mày nhìn chăm chăm trước mặt lão giả, khóe miệng thoáng run rẩy.

Còn không tức giận? Còn không ra tay?

Vô luận là Vu Nhân hộ pháp cũng tốt, Thiên Tiên cảnh trưởng lão cũng được, chỉ cần Nam Hải Hải Thần giáo có người xuất thủ, này long liền lập tức theo kế hoạch hành sự, hướng ra phía ngoài bay ngược đi ra ngoài, ngã sấp xuống tại đại điện trước, miệng phun máu tươi, mình đem mình chấn thành trọng thương.

Không sai, hấn chỉ cần làm này chút, liền có cơ hội được đến thành Kim Tiên cơ duyên!

Này trung niên nam long trong lòng hung ác, lập tức bước ra vài bước, hướng trước tiến sát.

Lý Trường Thọ này lão thần tiên da giấy đạo nhân, nhưng động tác nhanh nhẹn địa nhảy đi bên, cười nói: "Đạo hữu, ngươi không bằng liền trực tiếp xuất thủ, đem chủ thần tượng đập đi."

"Ngươi... Ngươi vì sao không ngăn cản ta?"

"Vì sao phải ngăn trở đạo hữu?" Lý Trường Thọ hai tay nhất quán, "Chỗ đó thần miếu, vốn là là Long tộc xuất tài xuất lực hỗ trợ sửa chữa, đạo hữu là Long tộc, nghĩ đập chỗ đó liền đập, này hợp tình hợp lý, ai dám nói nửa không được?"

Lý Trường Thọ tùy theo ôn tiếng đạo, "Đạo hữu, muốn bắt ngươi ngồi xuống hiết một trận, ta cái này kêu mấy cái thần sứ lại đây?"

Loại này thể lực sống, như thế nào không biết xấu hổ, nhượng đạo hữu tự mình xuất thủ."

Này trung niên nam long thiếu chút nữa trực tiếp chửi ầm lên, nhưng hấn cười lạnh một tiếng, bất giác phân trần, trực tiếp đánh về phía Lý Trường Thọ khối này giấy đạo nhân!

Nhưng mà, lúc này này giấy đạo nhân chỉ là hí mắt cười, chậm rãi địa tại trong tay áo lấy ra nhất chỉ bảo châu.

Đại số hiệu ảnh lưu niệm châu!

Trung niên nam long thân hình một chút, mặt lộ vẻ nghi ngờ sắc thái.

Lý Trường Thọ mỉm cười ngôn nói: "Đạo hữu, ngươi xem hạt châu này tử, hấn lại đại lại viên.

Này là bản đạo thay đổi một loại pháp khí, tên là **【song sinh tiếng ảnh châu】**.

Giờ phút này này tiếng ảnh châu nội, đạo hữu từ rơi vào điện trước bắt đầu, mãi cho đến lúc này tình hình, đạo hữu mỗi một động tác, mỗi một cái thần thái, đều có ghi chép.

Mà hạt châu này tử sở ghi chép hình ảnh, cùng giải quyết thời tồn nhập một khác chi cùng ghép thành đôi tiếng ảnh châu trung.

Hoán mà nói , đạo hữu liền tính bị hủy hạt châu này tử, người sở tác sở vi, cũng chút nào không kém địa, bị bảo tồn ở tại ngàn dặm ở ngoài một chỗ mật địa bên trong."

Này trung niên nam long sắc mặt đại biến, đáy mắt tràn đầy ngoan độc tuyệt, giò khắc này lập tức liền muốn xuất thủ đem này lão đạo giết chết, đem kia tiếng ảnh châu phá hủy.

Nhưng mà, hắn vừa muốn có động tác, Lý Trường Thọ nhẹ nhàng lắc lắc phát trần.

"Đạo hữu, thỉnh nhìn kỹ vừa thấy bốn phía, lại quyết định hôm nay có hay không sẽ đối bản đạo đánh."

Kia trung niên nam long tiên thức đảo qua các nơi, nhất thời biến sắc.

Trước đây hắn nhưng lại hoàn toàn không phát giác, này chủ điện các nơi, dưới mái hiên treo , xà ngang thượng được khám , còn có kia hai tôn thần tượng con mắt, cùng với cái khác các nơi góc...

Thô vừa thấy, lại có hơn mười khối ảnh lưu niệm châu!

Này trung niên nam long khuôn mặt âm trầm như nước, Lý Trường Thọ chính là mỉm cười lắc lắc phát trần, thờ dài:

"Đạo hữu, đồ sứ hải khôn cùng, quay đầu lại là bờ.

Ta xem đạo hữu cùng ta Hải Thần giáo hữu duyên, không bằng nghe ta giảng chút Hải Thần giáo lí?

Ta liền bắt đem hôm nay sự nói ra đi, như thế nào?"

"Người..."

Trung niên nam long chau mày, chính là thấp giọng thờ dài.

Thôi, hắn thật đúng là không Kim Tiên mệnh, việc này chính là làm đập .

"Hừ, cáo từ!"

Trung niên nam Long Nhất sús ống tay áo, nhưng cũng chút nào bắt rườm rà, quay đầu liền hướng tới ngoài điện mà đi.

Nhưng hắn mới vừa bước ra hai bước, biến cố nổi bật!

Này long vai trái đột nhiên trào ra nhất mật huyết quang, này huyết quang ngưng tụ thành nhất thanh trường kiếm, đối này trung niên nam long cô thẳng tấp trảm lạc!

-----oOo-----

Một trăm chín mươi lục chương nghẹn nói chuyện, hôn nga

Huyết kiếm trăm lạng, hàn mang kinh hồng!

Tại này trong nháy mắt, Lý Trường Thọ tâm niệm chuyển động thập nhiều lần, tuyên ra đối đại cục mà nói, ôn hòa nhất nhất điều đường đi.

Hắn lập tức làm ra phản ứng, nhưng cũng bắt quá là chém ra một chương, đem này con rồng đánh ra đại điện...

Kia đạo kiếm quang đuổi sát này long mà chạy, tại này đạo nhân ảnh lạng ở ngoài cửa trước, đã là bị kiếm quang chặt đứt cổ, trăm phi đầu lâu!

Này kiếm quang...

Chém giết Thiên Tiên cảnh đỉnh cao Long tộc, nhưng lại như cắt tây qua loại kia thoải mái thoải mái...

Lý Trường Thọ đáy lòng âm thầm cảnh giác, cái kia âm thầm tính kế người, tu vi cảnh giới, xa không chỉ là Kim Tiên loại này đơn giản!

Long máu tươi sái nhất địa, xác chết tại điện trước nằm úp sấp phục bất động;

Kia khối trừ trên đầu góc ở ngoài, cùng Nhân tộc gần như chênh lệch không có mấy đầu lâu, quay tròn địa lăn xuống bậc thang, nhân trung tản ra quỷ dị quang...

Lý Trường Thọ thao tác giấy đạo nhân bước nhanh đi rồi đi ra ngoài;

Mọi người cùng Ngao Át thần niệm chỉ thấy, này một thân áo bào trắng lão thần tiên ném ra số khối màu xanh biếc hạt châu, theo sau liền là một trận tưng kinh.

Nhiếp hồn châu · thay đổi kéo dài bản, nó nội tàn hồn khả tồn lưu mấy tháng, cũng khả trực tiếp lau đi.

Vài đạo lưu quang chui vào này mấy khối nhiếp hồn châu trung, đó là này điều lỗ mũi long tàn hồn, cũng không biết bên trong có hay không tồn tại hữu dụng tàn toái trí nhớ.

Hải Thần miếu lí lí ngoại ngoại đầu tiên là im lặng một trận, theo sau liền truyền đến phàm nhân nữ tử kinh hoàng tiếng hét chói tai, các nơi lâm vào hỗn loạn.

"Giáo Chủ, " Ngao Át vội nói, "Vừa rồi đó là..."

"Đối phương phải liên trốn đang âm thầm quan sát, " Lý Trường Thọ đạo, "Kế tiếp hội đảng tràng Long tộc cao thủ, nếu không phải người mời đi theo , nhớ được hơi sau đều muốn âm thầm tra một lần."

Ngao Ất lập tức gật đầu đáp ứng.

Rồi sau đó, Lý Trường Thọ lại trầm ngâm hai tiếng, ôn hòa khởi kiến, đem mặt sau khả năng hội phát sinh tình hình, cùng Ngao Ất đại khái nói hạ.

Tựa hồ là vi phối hợp Lý Trường Thọ, hấn bên này mới vừa nói xong, không trung liền truyền đến từng trận rông ngâm;

An Thủy Thành thay đổi bất ngờ, một mảnh phiến mây đen tại không trung hội tụ, lòi đình ngang trời.

Hải Thần miếu trước, kia chút phạm nhân đã là lâm vào bối rối, Hải Thần miếu chúng thần sử cực lực duy trì trật tự, tổ chức bọn họ có tự rút lui khỏi, thậm chí không tiếc đem Hải Thần miếu tường viện một quyền oanh khai, chỉ vì tránh cho phát sinh giẫm lên đạp sụ cố.

Này là Lý Trường Thọ đã sớm định ra 《Hải Thần miếu khẩn cấp giải nguy thủ tục》.

—— nếu là bởi vì hỗn loạn mà cấp mình bằng thêm nghiệp chương, quả thật quá không đáng giá .

Mây đen vỡ ra mấy cái khe hở, vài điều thương rông bay xuất, hóa thành hình người, rơi vào Hải Thần miếu chủ miếu trước, chính là hai nam nhất nữ, đều là trung niên diện mạo...

Nhất người đóng vai mặt đen, hô to: "Nơi này sao lại thế này? Ta Long tộc vì sao chết thảm ở chỗ đó!"

Nàng kia đóng vai mặt trắng, nhíu mày nói: "Việc này cho là hữu biệt tình, không thể vọng kết luận."

Còn có một làm bộ khách quan công chính, nhưng ám mang tiết tấu: "Có nhất nói nhất, chỗ đó phải không có loại này cao thủ, này chẳng lẽ là ai đang âm thầm tính kế?"

Chẳng qua chung quy là phát sinh tại Hải Thần miếu trung, Hải Thần miếu chủ sự giả, có không lại đây cấp cái giải thích?"

Ngao Ất nghe được âm thầm cảm tức, này tình hình, cùng Giáo Chủ ca ca vừa mới suy đoán , cơ hồ giống như đúc!

Mà Lý Trường Thọ khoe miệng nhất phiết, cảm giác đối phương chính thể hành động trình độ thật sự quá kém.

Liên thi thể đều không đi xem liếc mắt một cái, mà bắt đầu trực tiếp nói điều kiện...

Án 《 Hồng Hoang diễn viên bản thân tu dưỡng? Dật danh 》 sở cung cấp lý luận, đầu sớ đối thủ hành động lại kém, đều không thể ảnh hưởng mình hành động đại hội.

Thế là, lão thần tiên giấy dai đạo nhân mỉm cười đi rồi đi ra ngoài, kế tiếp, liền là dài dòng cãi cọ.

Nếu không Lý Trường Thọ ảnh lưu niệm bóng, ứng phó đa một chút, lại từ nay về sau sự ban đầu, liền lôi kéo Ngao Át âm thầm quan sát, hôm nay sự thật đúng là dễ dàng bị đối phương dẫn theo tiết tấu.

Lý Trường Thọ cũng là có ý bồi dưỡng Ngao Át, một bên cùng này tam con rồng cãi cọ, một bên chờ đợi đến tiếp sau sự tình phát triển, lại hỏi Ngao Át một tiếng:

"Át huynh, cái này sự, ngươi ngộ đến gì?"

Ngao Át giờ phút này đã là tức giận nhiều lắm, tức giận tào trực tiếp tạc rồi, ngược lại bình tĩnh.

Này tiểu long thái tử cười khở vài tiếng, thanh tú khuôn mặt thượng mang theo vài phần mát mẻ, "Ta Long tộc bắt giặc, sớm bị, được đối phương thăm thấu đến tận đây.

Này tam long, tấn khả giết rồi."

Lý Trường Thọ lạnh nhạt nói: "Người vi tài chết điều vi thực vong, long cũng giống nhau.

Long tộc nội cùng bậc thâm nghiêm, toàn bộ bằng huyết mạch định thân phận cao thấp, có chút tầng dưới chót Long tộc đầu sớ được tu vi, bảo vật, có thực lực, nhưng tại trong tộc không chiếm được phải có địa vị."

"Giáo Chủ, ta cũng từng suy tư việc này, nhưng Long tộc sớm đã cố hóa, thói quen khó sửa."

Ngao Át khinh khê thở dài tiếng, đáy mắt mang theo vài phần cô đơn, "Ta từng gián ngôn phụ vương, cách tân trong tộc quy, trọng dụng có thể có mới tộc nhân, phụ vương nhưng chỉ là từ từ nhắm hai mắt nằm ở ngai vàng thượng, vẫn chưa trả lời ta gì."

Lý Trường Thọ nói: "Ngươi phụ vương sở kiến, so ngươi ta đều muốn sâu xa, ngươi đương hảo hảo suy tư, mọi việc tam tư rồi sau đó hành mới là.

Trước không đề cập tới cái này, kế tiếp người nghĩ nên xử trí như thế nào việc này?"

Ngao Át lãnh đạm nói: "Tra! Đem này tam long sau lưng thế lực bắt được lai! Nhất tra được đây!"

"Sai lầm rồi."

Ngao Át ngạc nhiên nói: "Giáo Chủ, chẳng lẽ bắt tra ư?"

"Tra tự nhiên là muốn tra, nhưng không phải người loại này lỗ mãng tra đi xuống, " Lý Trường Thọ đạo, "Người hơi sau liền cấp mình phụ vương truyền tin gián ngôn, không cần đề cái khác sự, liền đề một chữ."

"Gì?"

"Ồn."

Ngao Át nhất thời có chút không rõ cho nên, Lý Trường Thọ đáylòng khẽ thờ dài tiếng, chỉ có thể tốn nhiều chút võ môm, tay bắt tay giáo Ngao Át như thế nào cầu ổn, như thế nào tính kế.

Hiện đến nay, mình bên người này mấy cái pháp bảo, khụ, này mấy tốt hữu, tương đối mà nói, tối năng nhượng Lý Trường Thọ yên tâm, ngược lại là...

Ổn hóa sau Tửu Ô sư bá.

—— Linh Nga bắt tính tại pháp bảo người hàng ngũ nội, Lý Trường Thọ cũng sẽ không nhượng nàng đơn giản thiệp hiểm.

Đan phòng bên trong, nhất người một con rồng cách xa nhau bán trượng mà ngồi, từng người từ từ nhắm hai mắt, trong miệng không ngừng đối thoại, vẫn đáp.

An Thủy Thành trung, hỗn loạn còn tại liên tục, hoàn hảo không thương tổn đến phạm nhân.

Đặng Ngao Át hô tới hai vị cao thủ đến chỗ đó —— nhất danh long thủ lão giả, một vị lung quy xác lão quy Thừa tướng, tạm thời đem việc này đè ép đi xuống.

Bọn họ đem thi thể thu hồi, đối Hải Thần thần tượng làm cái đạo vái chào bồi lễ, tại Lý Trường Thọ giấy đạo nhân trong tay lấy đi hai khối tiếng ảnh châu, hai khối chụp ảnh châu, vôi vàng cáo từ mà đi...

Đội Long tộc các cao thủ bay đi, Hải Thần Giáo Chủ miếu khó được tại ban ngày trong treo nhưng lạnh lùng một lần.

Hùng bố hán hét quát một tiếng: "Ông từ xuất lai sát địa ! Bả này chút long huyết hảo hảo tẩy nhất tẩy!"

Hắn vừa dứt lời, liền nghe được nhà mình Hải Thần tại hắn đáy lòng truyền thanh, cẩn thận dặn dò hậu sự xử trí như thế nào...

Thứ nhất mới tinh Hải Thần tiêu cổ sự —— 《Hải Thần miếu nội kế trăm dân long 》, rất nhanh sẽ tại An Thủy Thành trung truyền khai, đồng thời hội nhanh chóng tại Nam Hải ven bờ khu vực rộng khắp truyền bá mở ra.

Tính kế về tính kế, hương khói công đức cơ bản bản tự không thể chịu ảnh hưởng.

Đan phòng trung, Ngao Át đi góc, đối diện Long Vương truyền tin, giải thích vừa rồi Lý Trường Thọ truyền thụ chiêu thức.

Lý Trường Thọ nhưng tại tự hỏi...

Kế tiếp dựa theo hắn cùng Long tộc hạt nhân cao tầng định ra kịch bản, Long tộc cùng Hải Thần giáo mâu thuẫn hội càng lúc càng lớn, Hải Thần giáo sẽ tạm thời mất đi Long tộc bảo hộ, đối ngoại uy hiếp lực có sở rơi chậm lại.

Tuy rằng, lúc này Tây Phương Giáo lực chú ý đều tập trung tại Long tộc thân thượng, nhưng cũng không có thể không đề phòng bọn họ.

Làm điểm hù người đồ vật đi.

Đỉnh đầu liền có có sẵn Vu Nhân bộ tộc, mà lại Lý Trường Thọ quan sát quá, này chút Vu Nhân thần sứ có không ít người huyết mạch thần thông, là trong miệng phun ra một đạo hồng quang, hồng quang hóa xuất nhất điều điều cường tráng cánh tay, bắt đuôi.

Muốn bắt, làm cái 'Mười hai đều thiên thần sát tiểu trận' ?

Ân, quan trọng là ... Khí thế muốn đủ.

Đến lúc đó, khiến cho thần sứ nhóm lần lượt cái hô to 'Ta lai tạo thành đầu', 'Ta lai tạo thành cánh tay trái', 'Ta lai tạo thành cái mông', trường hợp nhất định tương đương khí phách...

Mà lại sung sướng.

...

An Thủy Thành trăm long sự kiện phát sinh nửa ngày sau, hoàng hôn thời khắc.

Ngao Át đã muốn điều chỉnh tốt tâm tình, đem có thể làm đều làm, cũng đem mình Giáo Chủ ca ca dặn dò các mặt, cùng mình phụ vương kể lại nói.

Bọn họ hai nhà đều là trong lòng có số;

Hôm nay sự bất quá là cái khai đoan, mặt sau còn có thể phát sinh các loại sự kiện, ly gián Hải Thần giáo cùng Long tộc, tiến tới nhượng Long tộc mất đi Nhân Giáo ủng hộ.

Xem Ngao Át có chút rầu rĩ không vui, Lý Trường Thọ đề nghị nói:

"Chúng ta ở trong núi đi một chút, đi cấp các nàng tìm mấy chỉ linh thú nướng, đưa đi làm tiệc tối."

Ngao Át miễn cưỡng cười, tâm sự nặng nề mà cùng sau lưng Lý Trường Thọ.

Hai người rời khỏi đan phòng hương linh thú vòng mà đi, Lý Trường Thọ đem đề tài đưa đạo lữ sự thượng, Ngao Át thực nhẹ nhàng ... Đã bị dời đi lực chú ý.

Chờ bọn hắn cái khời đốt nướng cái, tại trong rừng bắt đầu thịt nướng, lại nghe nhất sơi tiếng ca tự tại bên hồ truyền đến.

'Phỉ ta tư tôn, phỉ ta tư mà lại, mỹ ngọc tôn hề, chi tử vu quy.'

Này là giao người công chúa tại mở ra giọng hát, tiếng ca ôn nhu êm tai, lại giống như năng vượt lên lòng người trung sầu bi, nhượng người bất tự giác chìm vào trong đó.

Lý Trường Thọ nhưng thật ra chuyên chú ở thịt nướng, vẫn chưa bị này tiếng ca ảnh hưởng đến tâm tình.

Chốc lát, chợt nghe trong gió truyền đến vài tiếng tiếu ngữ.

Từ Cửu nói là: "Đây là người nói bất quá hội?"

Hùng Linh Ly nhưng thật ra thành thật: "Còn muốn nghe, có thể lại đến một đoạn ư?"

Khuong Tư Nhi nói: "Nhượng các vị chê cười, ân, như Hữu Cầm tiếng làm bạn thì tốt rồi."

"Việc nhỏ, " Linh Nga bình tĩnh cười, tùy tay đổi bên một chút, hai chỉ người giấy hóa thành hai gã nữ tử, cầm xuất cầm, tiêu, cổ.

Không bao lâu, nhà cỏ trung truyền ra khúc (gấp) lạc hợp tấu, giao người giọng hát lại triển lộ, cùng tiếng nhạc tương dung, tại Tiểu Quỳnh Phong thượng chậm rãi lưu chuyển.

Cách vách nhà cỏ trung, đứng ở phía trước cửa sổ Tề Nguyên khoanh tay mà đứng, cặp kia lão nhân mang theo vài phần cảm khái.

Ngẫu nhiên đi ngang qua Tiểu Quỳnh Phong phụ cận môn nhân đệ tử, cũng bị tiếng ca tiếng nhạc hấp dẫn, tại vân thượng nghỉ chân, lắng lắng nghe.

Lý Trường Thọ giờ phút này cũng là nghe ... Có chút cảm khái.

Cuối cùng, Linh Nga cũng có thể có cái nhất nghệ tinh, cho dù là đi phường trong trần không lý tưởng, cũng có thể bằng vào đầu đường làm xiếc sống sót .

Nhất khối linh thạch, tối thiểu năng nghe tam đoạn!

Một lát sau, tiếng ca hóa thành tiểu ngữ, Tiểu Quỳnh Phong ngoài nghỉ chân bóng người cũng từng người tán đi.

Lý Trường Thọ cùng Ngao Át, dùng tiên lực nâng đã muốn làm tốt thịt nướng, phiêu nhiên đi nhà cỏ trước, mấy người ngay tại bên hồ cái nổi lên thấp bàn, dọn xong rượu và đồ nhắm.

Linh Nga lại đi làm vài món thức ăn, thói quen tính chỗ lý hai điều lễ vị, nhất điều kho tàu, nhất điều nước nấu.

Nhưng Linh Nga bả đồ ăn bung lên thời mới ý thức được... Giao Nhân tộc giống như cũng là...

Nhưng mà, Linh Nga cũng là đa lo lắng.

Hai điều linh cá, Khương Tư Nhi ăn nhất vui, đối Linh Nga tay nghề chút nào vui lòng sắc ca ngợi từ.

Nhất tràng cơm chiều, cười đùa giữa đi ra đêm khuya.

Từ Cửu kêu bắt đầu làm chút Tiểu Quỳnh Phong bảo lưu hạng mục, đem Đẩu Đại Thần, bắt chước tiên sinh, đầu đầu bình dọn xuất lai, nhượng Ngao Át cùng Khương Tư Nhi này đối chuẩn vợ chồng không kịp nhìn...

Tam nhật mở tiệc vui vẻ, Ngao Át cùng Khương Tư Nhi lưu luyện không rời cáo biệt.

Đối Ngao Át mà nói, đến nay cũng không phải khả tùy tâm vui chơi thời, Long tộc chính lâm khốn cảnh, hấn cái này Nhị Thái Tử há có thể tại chỗ đó tranh thủ thời gian?

Vốn là định ra nửa ngày bước đi, chơi đùa tam nhật, đã là nhượng Ngao Át đứng ngồi không yên.

Ngao Át trước khi đi, Lý Trường Thọ lại cho hấn mấy cái ngữ thái ban lan túi gấm.

Lần này là đứng dẫn túi gấm;

Lý Trường Thọ dẫn dò Ngao Át ở đâu loại thời khắc, mới có thể mở ra đâu nào chúng nhan sắc túi gấm, nó nội có khăn cấp sách.

Mà này mấy chi túi gấm sở cung cấp kẻ sách, sẽ bả Long tộc dẫn hướng 'Hương Thiên Đình Ngọc Đế cầu viện' đường đi.

Linh Nga cùng Khương Tư Nhi nhưng thật ra thật sự hỗn thực rồi, Độ Tiên Môn sơn môn trước, hai nàng lưu luyện chia tay, Khương Tư Nhi cẩn thận mỗi bước đi địa nhìn ra xa, Linh Nga cũng là không ngừng phát tay.

Linh Nga đột nhiên nói: "Su huynh, chúng ta muốn hay không cho bọn hấn một ít đáp lễ?"

"Yên tâm, " Lý Trường Thọ khoe miệng tươi cười khá có thâm ý, "Đều đã muốn chuẩn bị hảo."

Kia Khương Tư Nhi tặng Linh Nga kiếp trước lệ, Lý Trường Thọ cũng tặng cho Ngao Át Độc Long Tửu cùng hùng tâm đan, người trước tựa hồ không có hiệu quả, nhưng cái sau...

Tiểu Quỳnh Phong lương tâm xuất phẩm, dược hiệu tự nhiên có bảo đảm.

Đội Ngao Át giao long xe cái biến mất tại chân trời, Lý Trường Thọ mang theo Linh Nga đối thủ vệ tiên nhân làm cái đạo vái chào, lúc này mới cười mây cùng nhau trở về Tiểu Quỳnh Phong.

Mới vừa hồi phong thượng, Linh Nga cúi đầu muốn luồn người, Lý Trường Thọ nhưng truyền thanh hỏi:

"Kia kiếp trước lệ ngươi còn muốn thử lại?"

Linh Nga nhất thời cương tại nguyên địa, quay đầu hì hì nở nụ cười hai tiếng.

"Ta chính là... Ân, su huynh ngươi khẳng định sẽ không trúng chiêu... Ta liền... Hì hì, su huynh ngươi đừng nóng giận thôi..."

"Không cần lo lắng, lần này ta bắt phạt ngươi."

Linh Nga nhất thời khuôn mặt nhỏ nhắn nhất bạch...

Lần này, Lý Trường Thọ nhưng khó được ôn tiếng lời nói nhỏ nhẹ, chậm rãi nói:

"Này kiếp trước lệ đối ta cũng không hiệu quả, nhưng giúp đỡ sư tổ giải quyết xong tâm nguyện."

Này miếng truyền tin ngọc phù cấp người, vật ấy năng liên lạc đến sư tổ, người khả đem kiếp trước lệ sự cùng nàng nói, hỏi nàng muốn hay không dùng."

Lời nói một chút, Lý Trường Thọ cúi đầu nhìn trước mặt người, lại nhìn không được nhẹ nhàng thờ dài, nâng tay tại nàng cái trán nhẹ nhàng đánh hạ.

"Mỗi ngày nghĩ này chút có không , liền không thể đem này chút tâm tư hoa tại tu hành thượng.

Người cũng biết, người hiện tại tu hành điều kiện, so môn nội bất luận đệ tử đều là không kém."

Linh Nga che cái trán cắn cắn môi, tội nghiệp địa nhìn Lý Trường Thọ, ngón tay cuộn nhất sợi tóc đen, tiếng nhỏ như muỗi kêu địa nói :

"Sư huynh, ta sẽ cố gắng tu hành ... Chỉ là nhiều như vậy niên, người một mạch không nên ta, lòng ta lý cũng không đầy..."

Lý Trường Thọ bình tĩnh gật gật đầu, tùy tay đổi Linh Nga phía sau một chút, bắt chước pháp lực nhanh chóng ngưng tụ thành kết giới.

Hắn đột nhiên một bước hướng trước, Linh Nga theo bản năng lui về phía sau nửa bước, nhẹ nhàng đánh vào kết giới quang trên vách đá, nhất thời có chút mờ mịt thất thố.

"Sư..."

Lý Trường Thọ cánh tay trái nâng lên, tại Linh Nga bên tai xẹt qua, để tại quang trên vách đá, theo sau triệt rơi mình ngày thường che dấu tự thân khí chất, vì điều khuôn mặt nguyệt trang, mở ra mị lực quang hoàn, cúi đầu dừng ở Linh Nga;

Tay phải hướng trước, ngón tay nhẹ nhàng nâng nổi lên Linh Nga kia tron bóng tiểu cầm.

"Huỳnh..."

"Nghẹn nói chuyện."

Lý Trường Thọ chậm rãi cúi đầu...

Chợt nghe thùng thùng đông một trận tiếng trống, Linh Nga khuôn mặt đỏ lên, hai mắt bên trong tràn đầy cuồng quát, hô hấp đều chỉ còn hết giận.

Lý Trường Thọ động tác kỳ thật thập phần thông thả, sắp tới gần, Linh Nga đột nhiên co rút lại cổ, thấp người từ Lý Trường Thọ cánh tay hạ chạy thoát đi ra ngoài, bùm mặt nhắm phía mình nhà cỏ, đỉnh đầu để lại nhất luồng khói trắng.

Lại nghe ào ào tiếng nước, theo sau liền là liên tiếp ùng ục bọt khí nổi trên mặt nước tiếng, nàng chắc là trực tiếp nhảy vào tắm rửa thùng gỗ.

Lý Trường Thọ khòe miệng nhất phiết, thoáng lắc đầu, tùy tay tản mát kết giới, bình tĩnh địa cười mây hương đan phòng mà đi.

Xem, liền là như thế này...

(tấu chương hết)

-----oOo-----

Một trăm chín mươi bảy chương cùng hung cực ác lương tâm

Đông Hải Thủy Tinh Cung, tráng lệ đại điện trung.

Các loại các dạng cá kiểng cùng thú, ở ngoài điện các nơi nhân nhả du động .

Long thủ lão giả nằm ngửa tại ngai vàng trung, mấy danh mỹ mạo hải nữ, ở bên mềm nhẹ địa phiến phong, nhu chân, cách đó không xa hai căn bạch ngọc trụ sau, thập đa vị hải nữ tấu vang các loại linh bảo nhạc khí...

Long Vương nhất thiên hằng ngày, liền như vậy bắt đầu, cũng như vậy kết thúc.

Ngoài điện có quần cá kiểng đột nhiên hướng tới khắp nơi tản ra, nhất điều thanh long lạc ở ngoài điện, hóa thành khuôn mặt thanh tú thiếu niên, nhất liêu cảm bào trước bày, bước nhanh vào đại điện.

"Phụ vương! Thần Ngao Át cầu kiến!"

"Ân?" Đông Hải Long Vương như là mới vừa tỉnh ngủ, hai mắt mở nhất điều khe hở, nâng tay xiêm áo bày.

Các nơi hải nữ nhanh chóng rút đi, Ngao Át bước nhanh đến ngai vàng trước, cúi đầu hành lễ.

Đội điện nội không còn rồi bóng người, ngoài điện thủ mấy danh Long tộc tướng lãnh, mở ra đại điện trận pháp.

Long Vương chậm rãi ngồi thẳng thân thể, kia trương long trên mặt, mang theo một chút dày mệt mỏi...

"Ta có chuyện gì a?"

"Phụ vương..."

Ngao Át nhất thời ghen lời, cười khở nói: "Nửa tháng trước, ngài nhượng thân điều tra An Thủy Thành Hải Thần miếu Long tộc bị trảm sự.

Thần nay đã điều tra rõ, tại này khối nhiếp hồn châu trung có một chút trí nhớ mảnh nhỏ, năng tạ thế sau tính kế người!"

Nói trung, Ngao Át đem kia chỉ nhiếp hồn châu bồng trụ, dùng tiên lực trình cho Long Vương.

Long Vương nâng tay niết trụ bảo châu, nhắm mắt ngưng thần, rất nhanh liền nhẹ nhàng vượt cấm, đem này chỉ nhiếp hồn châu bóp nát.

Ngao Át ngẩn ra, vội nói: "Phụ vương vì sao!"

"Việc này ta biết được ."

"Khả phụ vương, này chứng cứ nếu là bị hủy ..."

"Ha ha, ngốc ."

Long Vương cười ha ha địa khoát tay, "Đi thôi, đa bồi cùng người... Người cái kia..."

"Tư tư..."

"Ân, đa bồi bồi nàng đi, trong tộc việc này người đại hôn trước, không cần quá lo lắng."

Long Vương lại dựa trở về mình nằm ngửa vị trí, lại tiếng dặn dò :

"Nhớ được, luôn luôn liền tìm chút thích hợp lý do, đa cấp người vị kia Giáo Chủ đưa chút lễ, hẳn có bất luận thỉnh cầu đều khả đáp ứng, nhất thiết không được cùng hẳn phai nhạt giao tình, đây mới là chuyện quan trọng."

Ngao Át nhất thời không rõ cho nên, nhưng hồi tưởng trước đây, lần này phụ vương nói với tự mình lời nói, lộ ra biểu tình, đã xem như... Thập phần phong phú.

"Là, thần cáo lui."

Long Vương khoát tay, vẫn chưa nói thêm cái gì, dường như đã mê man đi qua, truyền ra một chút tiếng ngáy.

Ngao Át đi rồi, kia chút hải nữ lại trở về, tấu nhạc tấu nhạc, đấm chân đấm chân;

Lão Long Vương lộ ra vài phần nhàn nhạt ý cười, theo sau liền là nhẹ nhàng thờ dài, tiếp tục này đơn giản mà lại buồn tẻ Long Vương hằng ngày.

'Phụ vương vì sao bắt nhượng tiếp tục truy tra việc này?'

Ngao Át mặt lộ vẻ bất giải, đi ở phủ kín trên châu hành lang gấp khúc trung, hương thụ này xa hoa... Đủ đầy mát xa.

Hắn quả thực có chút bất quá lý giải.

Này nửa tháng cố gắng kiểm chứng, không ngừng điều tra, điều tra, án Giáo Chủ ca ca theo như lời loại kia, tìm hiểu nguồn gốc, xác định một số lớn Long tộc nội không an phận long, phản loạn long.

Vì sao...

Trở về mình cung điện trung, Ngao Át nhìn đang cùng mấy danh hải nữ cùng nhau chơi đùa Khương Tư Nhi, đáy lòng nhớ tới Giáo Chủ dặn dò.

Có cảm không chính xác , liền cùng người đạo lữ thương lượng...

Ngao Át thoáng lắc đầu, vẫn chưa sao nhiều các nàng, xoay người đi mình ngày thường tu hành thiên trong điện, lẳng lặng ngồi xuống.

Đáy lòng còn là cảm thấy có chút bị đè nén.

Ngao Át thần niệm trầm tại An Thủy Thành Hải Thần Giáo Chủ miếu trung, vừa muốn dụng thần niệm cùng nhà mình Giáo Chủ trao đổi, đột nhiên phát hiện...

Hậu đường trung, hai cái lão giả đang ở kia uống trà nói chuyện phiếm.

Chủ vị ngồi lão giả, Ngao Át tự nhiên nhận được, đó là Giáo Chủ giấy đạo nhân.

Đây là Huyền Đô Đại Pháp Sư ban thường hạ hóa thân, bằng không như thế nào khả năng có Thiên Tiên cảnh thực lực?

—— tuy rằng Ngao Át không trực tiếp hỏi quá, nhưng vấn đề này đáp án, theo Ngao Át rõ ràng.

Mà mặt khác nhất danh lão giả, Ngao Át nhìn nhìn không quen mặt.

Đối phương tu vi không sai, có Kim Tiên uy áp, mà lại nhìn có một chút quý khí, lời nói khí độ cũng coi như phi phạm.

Cẩn thận vừa nghe, giờ phút này hai người thế nhưng đang nói về Long tộc sự...

Ngao Át chợt nghe, Giáo Chủ giấy đạo nhân thở dài...

"Ai, Long tộc hiện tại tình cảnh càng phát ra gian nan ."

"Không sai, bản đạo ở trên trời cũng có nghe thấy, " một vị khác xa lạ lão giả thở dài, "Hải Thần người thượng tấu quá việc này sau đó, Bệ Hạ cũng là quan tâm khẩn."

Long tộc là tứ hải đại tộc, Bệ Hạ cũng có ý mời chào, đáng tiếc Long tộc quá mức cao ngạo, sợ là cấp gì bài vị đều chưa đủ.

Hơn nữa Thiên Đình bài vị tuy nói ghé trống rất nhiều, nhưng cũng không có khả năng cấp Long tộc mấy cái, phải là có Thiên Đạo tán thành mới được."

"Thời cơ chưa tới, " Lý Trường Thọ thở dài, "Bệ Hạ giờ phút này uy danh không hiện, Long tộc lòng dạ cũng quả thật rất cao.

Mộc Công, Ngọc Đế Bệ Hạ có gì yêu thích vật ư?"

"Bệ Hạ yêu thích vật nhưng thật ra bắt đa, " Đông Mộc Công lắc đầu, "Đến nay Bệ Hạ dĩ phụng Thiên Đạo, phù Đạo Môn, hoàn thiện Thiên Đình, tạo phúc Tam Giới thương sinh linh vì nhiệm vụ của mình.

Bệ Hạ mỗi ngày dốc sức trị vì, không phải tại xử lý sự vụ, chính là tại xử lý sự vụ trên đường."

Nói trung, Đông Mộc Công đề thấp tiếng nói, thấp giọng nói: "Bệ Hạ trong khoảng thời gian này, liên Dao Trì bên kia đều đi thiếu."

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, tùy theo đem đề tài khinh phiêu phiêu địa ngăn.

Đàm luận Ngọc Đế Bệ Hạ sinh hoạt cá nhân, cũng không có tác dụng gì.

Ngao Át thần niệm vừa tới, Lý Trường Thọ tự nhiên liền đã cảm giác đến rồi, hôm nay vừa mới Đông Mộc Công đến đây, cùng Ngao Át đụng vào nhau.

Lúc này, Lý Trường Thọ lập tức đối Mộc Công truyền thanh dặn dò vài câu;

Vừa rồi Đông Mộc Công lời nói, trừ Ngọc Đế Bệ Hạ gần nhất không như thế nào đi Dao Trì câu này, kỳ thật đều là xuất từ Lý Trường Thọ khẩu.

Không có biện pháp, Lý Trường Thọ cũng sợ Mộc Công nói sai rồi nói cái gì, trong giọng nói toát ra đối Long tộc bất mãn, hèn mọn.

Đông Mộc Công âm thầm coi nhãn Ngao Át thần tượng vị trí, lại cùng Lý Trường Thọ hàn huyên vài tiếng, lấy đi Lý Trường Thọ tấu biểu, liền cáo từ rời đi.

Đội Đông Mộc Công rời khỏi, Lý Trường Thọ còn chưa tới kịp đem khối này giấy đạo nhân, trằm đến dưới đất giấy đạo nhân khổ trung, Ngao Ất đã là bị kích động địa phát đến rồi thần niệm trao đổi xin...

Hai người tại sương mù cảnh trong mơ trung mới vừa vừa thấy mặt, Ngao Ất liền nhin không được hỏi:

"Giáo Chủ ca ca, vừa rồi vị kia cao nhân, chẳng lẽ chính là Thiên Đình trung đông vương công?"

Lý Trường Thọ mỉm cười gật đầu, đáy mắt hơi ý cười.

Trách không được, kiếp trước thường xuyên có người nói 'Diễn mà ưu thì đạo', đương đạo diễn kiêm biên kịch kiêm công việc của đoàn kịch, quả thật là so đơn thuần làm diễn viên muốn phiền toái rất nhiều.

Cùng Ngao Ất chuyện phiếm nửa canh giờ, Lý Trường Thọ thu hồi thần niệm.

Hắn cúi đầu luyện chế mấy chỉ trận cơ, lại đem kế tiếp muốn luyện chế bảo tài quy nạp hảo, lúc này mới rời khỏi sơn trong cơ thể mật thất, tại đan phòng chung quanh tán tản bộ, cẩn thận suy tư Ngao Ất theo như lời mà nói...

'Này vị lão Long Vương, cũng là cái không đơn giản nhân vật.'

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, cảm thấy cái này lão Long Vương mới là hiểu được người, thân ở cục trung, nhưng năng ổn tọa Thái Sơn, tọa xem toàn cục.

Quả nhiên, từ viễn cổ hỗn cao thủ, đều là chút thâm tàng bất lộ tồn tại...

Ân, Triệu đại gia loại này ngoại trừ.

Minh kế tiếp, nhưng thật ra phải chú ý một ít, tuyệt không năng nhượng Long tộc đối Thiên Đình sinh ác cảm.

Đông Hải Long Vương là tứ hải long cung lão đại ca, cũng là Long tộc quyền lực cao nhất người, hẳn lựa chọn lặng im, dễ dàng tha thứ, phải không chỉ là kiêng kị cùng kiêng dè.

Lão Long Vương khả năng tại mưu hoa nhất sóng đại sự...

'Nếu ta là Long Vương, nên như thế nào cứu vớt Long tộc?'

Lý Trường Thọ chấp tay sau lưng, tại Tiểu Quỳnh Phong phía sau núi bước chậm, đáy lòng không ngừng suy tư, bất tri bất giác liền đi tới rồi, mình gieo trồng cắt giấy thành người thần thông sử dụng linh thụ khu vực.

Nhân tiện nhắc tới, gieo trồng tiên đậu đã muốn có chuyên môn 【nông】 giầy lộn đạo nhân phụ trách, Lý Trường Thọ không cần tùy thời đi qua.

Muốn làm cây đậu, chỉ cần phân chút tâm thần tại kia giầy đạo nhân thân thượng, như thế năng đề cao không ít hiệu suất.

Gió nhẹ phát quá, một gốc cây khỏa đã muốn trở thành khỏe mạnh thanh niên cây, tại đối tỉ mỉ dưỡng dục chúng nó lý cời da, tới bằng thâm kính ý...

Lý Trường Thọ đi tới một thân cây hạ, nâng tay vỗ vỗ thân cây, như là cổ vũ một người tuổi còn trẻ tiểu tử loại kia, cổ vũ nó sinh sản nhiều xuất một ít chất lỏng, vì Tiểu Quỳnh Phong đã làm mấy phần công hiến.

Hồi lâu, Lý Trường Thọ mới chậm rãi thở hắt ra.

Long tộc...

"Nhọt độc tận xương, Long Vương sợ là muốn tìm cơ hội quát cốt liệu độc, cái này trước đây thật cũng cần nhắc đến."

Nhìn mình trữ vật pháp bảo trung, kia mấy trương Ngao Ất mang đến thiệp mời...

Lý Trường Thọ lúc này tuy rằng không có bất luận căn cứ, nhưng tổng cảm thấy, Ngao Ất đại hôn, chính là 【Long tộc thượng thiên】 sự trung có chút mâu chột bước ngoặt.

Mình còn là sớm làm mưu hoa mới là.

Này là Thánh Nhân lão gia cấp mình nhiệm vụ, quan hệ đến mình sau này lập đạo cơ, phải muốn thận trọng đối đãi.

"Sư huynh!"

Phía sau truyền đến một tiếng la lên, Lý Trường Thọ quay đầu nhìn lại, đã thấy Linh Nga cười mây bay tới mấy trăm ngoài trượng.

Lý Trường Thọ hí mắt cười, Linh Nga nhất thời nghĩ tới trước đây quần thái, nhin không được hé miệng mặt đỏ, nói một tiếng:

"Vừa rồi sư tổ cho ta hỏi âm rồi, nói là đã muốn tại gặp trở về trên đường.

Sư huynh... Ta!

Ta trở về tu hành ..."

Nói xong Linh Nga bùm mặt quay đầu bỏ chạy, nhanh như chớp toản trở về mình nhà cỏ.

Lý Trường Thọ nhìn không được ách nhiên thất tiểu, trước vách tường đông khiến nàng một lần, này đều nửa tháng rồi, còn chưa hoãn quá mức lai?

Nha đầu kia then thùng bị động chẳng lẽ điếm đây?

Cuối cùng, sư tổ Giang Lâm Nhi do dự lâu như vậy, quyết định muốn dùng này kiếp trước lệ ...

Điều này cũng đúng một chuyện tốt, chỉ là không biết đối Vong Tình thượng nhân lai dùng, đến cùng có hữu hiệu hay không quả.

Dù sao Vong Tình thượng nhân cũng là môn nội Thiên Tiên đỉnh cao cảnh cao thủ...

Mặc kệ như thế nào, thử xem mới biết được.

Nếu có thể cho Tiểu Quỳnh Phong, tại môn nội kéo đến loại này bấp đùi, về sau đầu sớ mình có việc, bản thể muốn tùy Đại Pháp Sư ra ngoài, sư phụ cùng Linh Nga hệ số an toàn cũng có thể tăng lên không ít.

Niệm cập ở này, Lý Trường Thọ lại nghĩ tới nhất kiện cùng Long tộc có quan hệ sự.

Long tộc, còn có một Đạo Môn trung cao thủ, liền là vị kia Hoàng Long chân nhân...

Mặt sau Long tộc bùng nổ đại chiến, phe mình Nhân Giáo chỉ có Đại Pháp Sư cùng tiểu pháp sư hai cái hữu hiệu sức chiến đấu, Thiên Đình hiện đến nay cũng không cao thủ có thể ngoài phái.

Tuy rằng Đại Pháp Sư đủ cường, nhưng Đại Pháp Sư cũng là có thể không động liền bất động tính tình...

Muốn tận khả năng, tại Long tộc mâu thuẫn bùng nổ thời chiếm cứ chủ động, nhất định phải phải có đủ thực lực.

【 dùng Nam Hải thân phận của Hải Thần đi liên hệ Hoàng Long chân nhân? 】

Tuy rằng Lý Trường Thọ trong ấn tượng, này vị Hoàng Long chân nhân tại Phong Thần đại kiếp nạn thời, cũng là 'Làm gì gì không được, bị trói đệ nhất danh', nhưng dù sao cũng là Xiển Giáo mười hai Kim Tiên.

Hắn là Long tộc xuất thân, Long tộc nguy cấp thời khắc xuất thủ cứu viện, hợp tình hợp lý...

Dùng Nam Hải thân phận của Hải Thần liên lạc, cũng bất ổn thỏa; còn là chạy Thiên Đình con đường, nhượng Đông Mộc Công đi thỉnh Hoàng Long chân nhân.

Hạ một phong tấu biểu trưng, liền đối Bộ Hạ tấu thỉnh việc này đi...

Lý Trường Thọ đuổi thân hạ gân cốt, tùy tiện tìm một gốc cây đại thụ hạ ngồi xuống, cầm xuất một mặt đá phiến, bắt đầu cúi đầu viết 《Ồn Tự Kinh》.

Hắn tự nhiên không phải tự phạt;

Chỉ là tại đemỒn Tự Kinh dài hơn, thay đổi một chút, trước rất nhiều phương diện đều chưa đề cập đến, cảnh ý bảo nghĩa cũng không đủ.

...

Lại nửa tháng sau, Đông Hải đông, trụ trời bên cạnh.

Nhất đạo thân ảnh lén lút, luôn quá viết 'Chân trời góc biển' bốn từ xưa chữ to tấm bia đá, lặng lẽ hướng xa xa Đại Thành mà đi.

Nàng đội đầu lạp, lưng nhất bả huyết sắc cự nhận, cả người quán quanh nhất từng đọt từng đọt hung hãn khí tức, nhưng đem tự thân tu vi ẩn dấu đi.

Có đường quá luyện khí sĩ, đều sẽ theo bản năng tránh đi này đạo thân ảnh...

Người này phải, khả năng, đại khái là cái nữ tử, thân bản giáp, mà lại bản giáp có chút rộng thùng thình, thân hình nhưng thật ra nhỏ xinh tiêm gầy.

—— này tự nhiên chính là Lý Trường Thọ đang ở đẳng tự gia sư tổ, lâm giang tán người Giang Lâm Nhi.

Nàng thoáng có chút do dự, nhìn vài lần phía tây, còn là vào chỗ ngồi này Đại Thành.

Tìm nhà 'Tiên sạn', muốn cái không chớp mắt phòng, mở ra phòng trận pháp sau đó, lại mình bố trí vài đạo kết giới, lúc này mới thoáng thả lỏng chút...

Người đang giang hồ phiêu, sao có thể bắt lần lượt đao.

Tuy rằng mình tại chỗ đó không có cừu gia, nhưng lại cẩn thận chút cũng không đủ.

"Kiếp trước lệ..."

Giang Lâm Nhi ngồi ở giường thượng, một trận nhú mảy suy tư.

Một mạch rất quyết đoán nàng, giờ phút này nhưng là có chút do dự.

Kỳ thật này dọc theo đường đi bọn ta tại do dự, đáy lòng không ngừng tuyển phủ...

'Muốn bắt hay là thôi đi', 'Kia hũ nút có gì tốt', 'Ta nếu thật sự bả hấn cầm hạ, chẳng phải là muốn buông tha ở bên ngoài này tiêu điều tự tại ngày' ...

Nhưng không ngừng phủ định trung, nàng liền loại này chẳng biết tại sao địa bay đến chỗ đó.

"Đáng ghét!"

Giang Lâm Nhi đảo cặp mắt trắng dã, trực tiếp nằm ngửa ở tại giường thượng, theo sau lại phiến táo địa một trận quay cuồng.

"Hừ! Dùng liềm dùng!"

Đồ tôn làm lai như vậy đồ tốt, còn hiếu kính bản sư tổ, như thế nào liền không thể dùng !"

Cắn răng một cái, Giang Lâm Nhi lập tức liền muốn tiếp tục xuất phát, nhưng tùy theo nàng cước bộ một chút, thấy được một bên bày pháp khí lưu ly cảnh trung mình.

Cúi đầu, sờ sờ mình lương tâm, Giang Lâm Nhi nhịn không được một trận bĩu môi.

"Trở về nhất định phải đa hấp mấy non cửu phúc khí!"

Giang Lâm Nhi hừ lạnh một tiếng, đóng cửa phòng trung trận pháp, mắt trắng tam miêng linh thạch, lưng đại kiếm xuất này 'Tiên sạ', cưỡi mây hướng Đại Thành lối ra mà đi.

Đột nhiên giữa, Giang Lâm Nhi đầu mi nhất khiêu, tiên thức bắt đến nào đó cái người quen.

Nàng hướng tới trong thành một chỗ cao lầu trung vôi vàng thoáng nhìn, liền lập tức thu hồi tầm mắt, bảo đảm không bị đối phương phát hiện...

'Này không phải, lần trước cho ta tặng đồ cái kia Long tộc thiếu niên ư?'

Còn giống như là Long tộc thái tử tới?

Người này cùng một đám hung thần ác sát yêu ma quỷ quái... Không đúng, này là thủ thuật che mắt làm được dung mạo.'

Giang Lâm Nhi đáy lòng nổi lên nồng đậm nghi hoặc.

Lúc này, nàng đa niên hỗn xuất tới trực giác nói cho mình, phương diện này khẳng định có đại âm mưu;

Nhưng nàng hỗn xuất tới kinh nghiệm lại nói cho mình, việc này cũng không nàng năng tham dự .

Vẫn chưa đa nghĩ, Giang Lâm Nhi lựa chọn mặc kệ, xuất chân trời góc biển phụ cận chỗ ngôi này to lớn phùng trấn, liền chọn tuyến đường đi Đông Hải, tiềm tàng hành tung, hướng Độ Tiên Môn tiến đến.

Nàng bay tiêu nửa canh giờ, đáy lòng càng nghĩ càng cảm thấy không thích hợp.

Này Nhị Thái Tử cùng mình kia thần bí tiêu đồ tôn quan hệ phi thiên, bằng không lần trước cũng không có khả năng đưa như vậy nặng nề...

Xuất lai hỗn, hoặc nhiều hoặc ít đều muốn giảng điểm nghĩa khí.

Lược làm suy tư, nàng lấy ra truyền tin ngọc phù, hao phí một lần này trân quý truyền tin ngọc phù sử dụng số lần, đem mình sở kiến sự, truyền quay lại Độ Tiên Môn.

Giang Lâm Nhi rất nhanh liền chiếm được Lý Trường Thọ hồi âm, khước miệng nhẹ nhàng nhất phiết.

"Tiêu gia hỏa này, phải đi khỏi mình sư tổ lai, thật đúng là đúng lý hợp tình!"

Thôi, xem tại lão Nhị mặt mũi thượng...

Lắc đầu, Giang Lâm Nhi hướng tới phía dưới biển rộng rơi đi, đợi Lý Trường Thọ theo như lời 'Cao thủ' tới rồi hội hợp.

(PS: Quả nhiên, thêm càng cùng san cỏ liền thị tử đối đầu, canh bốn khiêu chiến thất bại rồi, hạ canh một rạng sáng)

(tấu chương hết)

-----oO-----

Một trăm chín mươi bát chương ta, Ngao Át, tuyệt đối không thể nữ. . .

Lâm Nhi, như ta có một ngày năng tu được trường sinh đạo quả, trường sinh trên đường, nhất định phải có người có ta.'

Kia một năm, Tiểu Quỳnh Phong phía sau núi nở đầy trà cây hoa, hai đạo thân ảnh tại truy đuổi cười đùa...

'Lai truy ta nha, ha ha ha, nếu ngươi, đuổi theo ta, ta khiến cho ngươi...'

'Ha ha ha.'

Hình ảnh vừa chuyển.

'Lâm Nhi, ta gần nhất vội vàng bề quan tu hành, sư môn cho ta nhiều như vậy kỳ vọng, ta không thể nhượng bọn họ thất vọng, chỉ là có chút xem nhẹ Lâm Nhi ngươi.'

'Ngươi bề ngươi quan đi, sau này không cần tới gặp ta.'

Kia một năm, Phá Thiên Phong bề quan động trước, lưu lại , chỉ là một đạo bị khí hôn đầu bóng lưng.

'Lâm Nhi, ngươi bắt muốn...'

"Ngài chính là lâm giang tán người, Giang Lâm Nhi đạo hữu?"

Nhất sợi truyền thanh chui vào trong tai, nhượng lâm vào nhớ lại Giang Lâm Nhi nhất thời đánh cái giật mình.

Nàng giờ phút này chính giấu ở đáy biển một chỗ nham phong trung, tiềm tàng khí tức, thân hình, đồng thời đem tiên thức khuếch tán ở tại mây trăm dặm trong phạm vi.

Nhưng mà, thẳng đến này truyền thanh lọt vào tai, Giang Lâm Nhi đều chưa năng phát hiện tung tích của đối phương.

Ẩn nấp cao thủ!

Nhất điều bẹp hải ngư bơi lại đây, tại Giang Lâm Nhi trước mặt hóa thành một đạo mặt mũi hiền lành, tóc trắng xóa lão thần tiên, chủ động hiển lộ cảnh giới khí tức.

Thiên Tiên cảnh sơ kỳ.

Giang Lâm Nhi yên lặng địa nâng tay, cầm mình sau lưng cự nhận chuỗi đao, tuy là tại đáy biển, có cường đại nước áp, nhưng song phương đều có Thiên Tiên cảnh tiên lực hộ thân, cùng bình địa vô dị.

"Đạo hữu người nào?"

Người nào?

Tự nhiên chính là Lý Trường Thọ... Giấy đạo nhân.

Lý Trường Thọ được Giang Lâm Nhi truyền tin, nghe nói tại chân trời góc biển đại phùng trong trần, gặp được 'Ngao Át' cùng một đám thực lực mạnh mẽ biển sâu đại yêu hồn cùng một chỗ, đang ở kia uống rượu tâm tình, đầy lòng liền lập tức kết luận, kia cũng không nhà mình Nhị Giáo Chủ.

Dùng Ngao Át tướng mạo bên ngoài làm sự, phải chính là Tây Phương Giáo tiểu kế sách...

Nói đúng ra, chắc là Tây Phương Giáo đồng thời tiến hành mấy cái kế hoạch chi nhất.

Lập tức, Lý Trường Thọ liền thỉnh Giang Lâm Nhi tại chỗ đó đợi chờ, hơi sau thỉnh Giang Lâm Nhi dẫn đường:

Tùy theo Lý Trường Thọ liền khởi động Độ Tiên Môn sơn môn ngoài giấu kín giấy đạo nhân, chính hợp nhất chỉ quân đoàn chiến lược, nhưng trong đó nhất chỉ giấy đạo nhân toàn lực thúc động Ngũ Hành độn pháp, cực tốc vọt tới chỗ đó.

Cùng lúc đó, Lý Trường Thọ còn dùng thần niệm thông tri Ngao Át, nhượng Ngao Át thỉnh Long Vương tìm vài vị tuyệt đối tin được cao thủ, tu vi càng cao, phát cẩu càng ôn hòa càng tốt, tới đây địa cùng hãn hội hợp.

Nhượng Lý Trường Thọ không nghĩ tới là, hãn trước hết tới rồi chỗ đó, Ngao Át bọn họ đảo còn chậm chút.

Lập tức, Lý Trường Thọ cười nói: "Bản đạo được Trường Thọ truyền tin, đặc biệt lai cùng đạo hữu tương kiến."

Giang Lâm Nhi khước miệng phẩy phẩy, nói thảm một tiếng:

"Chỉ biết ta cái này tiểu đồ tôn không đơn giản.

Đạo hữu người như thế nào tự chứng thân phận? Hồng Hoang gian nguy, bản đạo không thể không phòng, còn thỉnh đạo hữu chớ trách."

"Tình lý bên trong, " Lý Trường Thọ ôn tiếng đạo, "Ta nghe Trường Thọ tiểu hữu nhắc tới quá, hãn Đại sư bá hoàn giang vũ lúc này còn là cây linh, thượng có vài năm thọ nguyên.

Hãn sư phụ lúc này còn không biết, Đại sư bá đã gặp kiếp nạn, đầu thai chuyển thế sự."

Giang Lâm Nhi buông ra chuỗi dao, cười nói: "Hãn thật đúng là đem điếm ấy chuyển tới chỗ đi nói đi, kia đạo hữu lại như thế nào nhận được ta?"

Lý Trường Thọ trầm ngâm hai tiếng, "Trường Thọ tiểu hữu cho cụ thể miêu tả."

"A? Gì miêu tả?"

Lý Trường Thọ cười nói: "Hắn nói hữu tính như xử nữ, động như hung ma, lưng nhất cây đại đao, hí hoan thân giáp trụ, cần phải chính là đạo hữu ngươi."

Giang Lâm Nhi hừ một tiếng, lạnh nhạt nói: "Tính hắn có thể nói, ngươi chính là hắn trong miệng cao thủ?"

Ta nói câu bắt dễ nghe, chỉ bằng hai ta thực lực, đi qua tra xét chỉ cần bị phát hiện, chỉ có thể đương trường chết."

Nàng vừa dứt lời, trong nước biển tự ra hiện vài đạo như có giống như vô uy áp, Lý Trường Thọ cúi đầu mắt nhìn mình trong tay trái cảm thạch, có mấy đạo tiên thức tập trung chỗ đó.

Chốc lát, nước biển không hề động tĩnh, nhưng bốn gã long thủ lão giả quỷ dị địa xuất hiện ở tại bốn người trước mặt;

Có vị Long tộc lão giả nâng lên ống tay áo, nhất điều tiểu thanh long tự cổ tay áo chui xuất lai, hóa thành Ngao Ất.

"Giáo Chủ!"

"Ân," Lý Trường Thọ lập tức gật đầu đáp ứng, nhất thời đối Ngao Ất truyền thanh, dặn dò Ngao Ất bất muốn bại lộ Nam Hải Hải Thần cùng Độ Tiên Môn đệ tử Lý Trường Thọ giữa quan hệ.

Ngao Ất bắt đầu vết địa gật đầu, nhìn về phía Giang Lâm Nhi, đối Giang Lâm Nhi lộ ra vài phân mỉm cười.

Lý Trường Thọ đối Giang Lâm Nhi cũng chấp tay, nói: "Đạo hữu, làm phiền ngươi hỗ trợ dẫn đường, chỉ cần đem chúng ta dẫn tới kia, tìm được kia người liền khá."

Giang Lâm Nhi nhìn kia bốn gã khuôn mặt trang nghiêm, không nói được một lời long thủ lão giả, nhú mày vượt cằm, nhìn không được đối Lý Trường Thọ hóa thân truyền thanh nói thầm câu:

"Đây đều là gì cảnh giới? Chẳng lẽ là đôn đại trung Đại La Kim Tiên? Ta như thế nào một chút đều nhìn không thấu."

Lý Trường Thọ mỉm cười, Long tộc lần này cuối cùng cầm xuất nhà mình của cái.

Bởi vì đã muốn chém hai lần đạo cảnh, cùng cố đạo cơ duyên cố, Lý Trường Thọ giờ phút này nhưng thật ra năng đỉnh đối phương uy áp, phân rõ Kim Tiên cùng Đại La khác nhau.

Này bốn vị Long tộc cao thủ, cấp Lý Trường Thọ uy áp thập phần mãnh liệt, nhưng vẫn chưa có Đại La Kim Tiên cảnh.

Đại La, đạo đã viên mãn rồi, cần tự thân đạo bản thân không sứt mẻ hám (giận), mà lại cơ duyên, khí vận, ngộ tính thiếu một thứ cũng không được, cũng không phải sống được đủ lâu có thể tu thành.

Viễn cổ đại chiến, Long tộc cơ hồ hợp lại hết cao thủ, mới đưa phượng tộc nhấn đi xuống, sau đó lại thiếu khí vận cùng phúc nguyên, lưng đeo đánh nát Hồng Hoang khôn cùng nghiệp chương...

Cổ, đầu sớ Long tộc nội tình lại thâm hậu, lúc này cũng không có khả năng có bao nhiêu Đại La Kim Tiên.

Đại La Kim Tiên đạo vận, cùng Kim Tiên cũng có rõ ràng bất đồng, ngược lại sẽ không cấp người quá mạnh mẽ liệt cảm giác áp bách...

Tỷ như vị kia dẫn theo lăng hoa phúc đức Kim Tiên Vân Trung Tử, cùng với tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội thượng từng xuất hiện bộ phận Thánh Nhân đệ tử, đều là loại này.

Mà tượng nhà mình Đại Pháp Sư, cách vách nhà Triệu đại gia, đẹp như họa Vân Tiêu nương nương, cùng với Tiệt Giáo, Xiển Giáo vài vị đại đệ tử, kia đều là mặt khác giá... Phi!

Mặt khác tu vi tăng thứ!

Nhưng này bốn vị Long tộc trong cao thủ, có hai vị tuyệt đối là Kim Tiên cảnh trung cao thủ, cấp Lý Trường Thọ uy áp thập phần mãnh liệt.

Cẩn thận tường tận, tứ long diện mạo còn có chút gàn, từng người khí tức cũng có thể cho nhau dung hợp, như này tứ long hợp lực, cũng là một cỗ không thể khinh thường chiến lực.

Ngao Át cũng ở một bên giới thiệu:

"Bốn vị thúc bá, này vị chính là ta Nam Hải thần giáo Giáo Chủ.

Giáo Chủ, này bốn vị là ta phụ vương thị vệ, tự thượng cổ tới nay, tại ta phụ vương bên cạnh đi theo đã vô số tuế nguyệt, tuyệt đối tin được."

Bốn vị long thủ lão giả nhất tề làm đạo vái chào: "Kiến lỗi đi nhỏ hữu."

Lý Trường Thọ vội vàng hoàn lễ, cười nói: "Làm phiền các vị đạo hữu chạy này một chuyến."

"Hải Thần khả tùy ý xưng hô ta tứ huynh đệ, " một con rồng thủ lão giả lại cười nói, "Ta tứ huynh đệ danh hào cũng chỉ là đơn giản nhất nhị tam tứ, lần này hộ vệ điện hạ đến đây, có Bộ Hạ ý chỉ, toàn quyền nghe theo đạo hữu hiệu lệnh."

Lý Trường Thọ liền nói không dám, lại giới thiệu thân phận của Giang Lâm Nhi, nương Giang Lâm Nhi kể lại nói hạ, năng trước đây sở kiến tình hình.

Giang Lâm Nhi định rồi thảnh thơi thần, nói:

"Ta trước đây tại chân trời góc biển bên cạnh thiên nhai thành đi ngang qua, cũng là ngẫu nhiên thoáng nhìn, thấy được một đám biển sâu đại yêu hóa thành người bộ dáng, tại cùng này vị Ngao Ất điện hạ uống rượu mua vui.

Bọn họ vẫn chưa che lấp, trường hợp rất là hỗn loạn, mà lại bên trong ít nhất cũng có mấy danh Kim Tiên cảnh cao thủ, yêu khí cuộn cuộn ."

Lý Trường Thọ vẫn: "Cái này giả mạo Ngao Ất người, tại làm chuyện gì?"

Giang Lâm Nhi khụ hai tiếng, nhân thần phiêu hương về phía mặt biển, "Ôm hai cái xinh đẹp nữ tử... Rất không thành thật."

"Vô liêm sỉ!"

Ngao Ất giận tím mặt, "Ta đại hôn sắp tới, này là muốn hại ta thanh danh! Ta như thế nào đối tư tư ở ngoài nữ tử động thủ động cước!"

Lý Trường Thọ nhưng thoáng nhíu mày, ngôn nói: "Ất huynh chớ giận, việc này có chút kỳ hoặc, tứ vị tiên bối như thế nào xem?"

Long nhất lão giả nói: "Có người muốn làm nhiều đại hôn sự."

"Không sai, " Lý Trường Thọ chậm rãi gật đầu, ngôn nói: "Ất huynh cùng giao người công chúa đại hôn, đối Long tộc mà nói, là ổn định tứ hải một bước hảo kỳ.

Nhưng đối với, không thể gặp Long tộc an ổn hữu tâm nhân mà nói, nhưng là bọn hấn tiếp tục hành sự lực cản.

Đối phương cố ý hóa thành người dung mạo, còn làm một ít bất kham cử, lại cố ý bắt che lấp, còn tại chân trời góc biển ngư long hỗn tạp nơi, vô ngoài hồ, là muốn truyền cho người tùy tiện can rở tiếng động danh, do đó nương hải tộc tâm khởi oán niệm.

Hải tộc đa là đơn thuần tâm tính, như có người châm ngòi thổi gió, nói người bất quá là coi trọng giao Nhân tộc công chúa sắc đẹp, cưỡng bức lợi dụ, kia lần này đại hôn ngược lại hội đối tư hải an ổn, khởi đến tiêu cực tác dụng."

Ngao Át cùng bốn vị long thủ lão giả từng người mặt lộ vẻ suy tư, bọn họ mặc dù nghĩ tới có người muốn quấy nhiễu Ngao Át đại hôn, chính là không nghĩ tới, mặt sau còn có thể có nhiều như vậy thao tác...

Lý Trường Thọ theo như lời, kỳ thật chính là 'Dur luận chiến' ý nghĩ, tại hòn gạch phong hoành hành Hồng Hoang, cũng bắt nhiều lắm kiến loại này thủ đoạn.

Bất chỉ là bọn hắn không thể tưởng được, khả năng... Đối phương cũng không nghĩ sâu như vậy...

Nhưng việc này phát triển đi xuống, rất dễ dàng thành Lý Trường Thọ theo như lời tình hình, này nhất tăng nhất giảm, đối Long tộc ảnh hưởng sẽ thập phần thật lớn.

Lập tức, vài vị Long tộc lão giả nói:

"Việc này xem ra có chút ác liệt, có hay không muốn lập tức điều binh, đem thiên nhai thành vây?"

"Đã thảo kinh xà ngược lại không đẹp, " Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, đáy lòng đã là có phương án suy tính, "Loại này, nhất vị tiên bối đưa át huynh cùng Giang Lâm Nhi đạo hữu trở về, tam vị tiên bối nguy trang một chút thân hình, khí tức, theo ta đi thiên nhai thành điều tra một phen."

Ngao Át vội nói: "Giáo Chủ, ta cũng muốn đi giúp chút gì!"

"Người..."

Lý Trường Thọ thoáng suy tư, cũng không muốn cho Ngao Át mạo hiểm.

Long nhất lão giả lại nói: "Trước đây tại giao người bộ tộc gặp nạn sự đến nay, nhà của ta Nhị Điện Hạ đã mang theo trọng bảo, như ngộ nguy nan, điện hạ khả trực tiếp chuyển dịch hồi Đông Hải long cung."

"Cái này hảo, " Lý Trường Thọ miễn cưỡng đáp ứng .

Lập tức, án Lý Trường Thọ yêu cầu, bốn vị long thủ lão giả biến hóa dung mạo, hóa thành hai gã trung niên, hai gã thanh niên;

Bọn họ biến mất đỉnh đầu góc, thân thượng giáp trụ cũng đổi thành đạo bào, khí tức nguy trang vi Thiên Tiên cảnh.

Ngao Át chỉ là nguy trang diện mạo, còn là loại kia thanh tú thiếu niên.

Giang Lâm Nhi nghĩ nghĩ, đem đầu lạp hái xuống, tại giáp trụ ở ngoài khóa thượng một tầng dài y, đơn giản chòm khởi tóc dài, nhưng thật ra trực tiếp... Biến giả dạng làm nam tử.

Mà Lý Trường Thọ càng đơn giản ...

Hắn tại trong tay áo cầm xuất nhất chỉ người giấy, người giấy hóa thành nhất danh thanh niên; nguyên bản lão thần tiên thì khôi phục thành người giấy thân hình, chui vào này thanh niên cổ tay áo.

Giang Lâm Nhi ở bên xem sừng sốt, Ngao Át đáy lòng lại tán thưởng vài tiếng 'Nhân Giáo Đại Pháp Sư thật diệu pháp' .

Bốn vị Long Vương thị vệ xuất thủ, bọn họ bảy đạo thân hình tại trong nước biển vô thanh vô tức xuyên qua, nhanh chóng chạy tới kia to lớn trụ trời phụ cận.

Trên đường, Giang Lâm Nhi truyền thanh vấn Lý Trường Thọ giấy đạo nhân: "Đạo hữu đến cùng là người phương nào?"

"Nam Hải Hải Thần."

Giang Lâm Nhi lại hỏi: "Đạo hữu lại là như thế nào nhận biết ta kia đồ tôn?"

Lý Trường Thọ: Đòi trước lúc còn nhỏ sau đó lần đầu tiên chiếu gương, liền nhận biết .

"Cơ duyên xảo hợp, này chút đạo hữu có thể, để đi vấn Trường Thọ tiểu hữu, chúng ta trước đem việc này vì Ngao Át điện hạ làm tốt."

Giang Lâm Nhi như có chút suy nghĩ, vẫn chưa nói thêm cái gì.

Bảy người cùng nhau vào chỗ ngồi này Đại Thành, làm bộ là muốn đi tam nghìn thế giới trung kết bạn ngao du bảy tên Thiên Tiên cao thủ.

Giang Lâm Nhi chỉ cái phương hướng, bọn họ tiên thức tràn đi, thấy được kia 'Giả mạo ngục kếm Nhị Thái Tử' sở tại nơi.

Đó là tại một tòa cao lầu tầng cao nhất nhả giữa, thập phần thấy được, các nơi cửa sổ mở rộng ra, nó nội lộ về chút tà âm, bên trong tình hình cũng có chút khó coi.

Thập đa chỉ đỉnh các loại hình thù kỳ quái đầu đại yêu, tại chỗ đó uống rượu mua vui, có hai mươi dư danh yêu, người, hải, tinh tộc mỹ mạo nữ tử, ở chỗ này phụng dưỡng, sở mặc quần áo vật thập phần mát lạnh.

Bất quá, này chút nữ tử cũng đều thập phần chuyên nghiệp...

Đâu sợ biết này nhả giữa không mở ra ngăn cách trận pháp, nhiệm người quan sát, cũng là chút nào không ảnh hưởng các năng nghiệp vụ phát huy.

Bởi vậy phán đoán, đối phương tuyệt đối thêm tiền !

Có tam danh Yêu tộc, hải tộc nữ tử, chính vây quanh kia 'Giả dối Ngao Át' làm nũng, cho ăn rượu...

Ngao Át xem gân xanh bạo khởi, Lý Trường Thọ cũng là âm thầm nhíu mày.

Giang Lâm Nhi nhin không được mắng: "Này chút nữ tử một đám cũng là thật là ! Đại liền rất giỏi ư? Phi!"

Cái khác ngũ long nhất tề nghiêng đầu...

Lý Trường Thọ cười khẽ tiếng, cẩn thận suy tư, lúc này tâm trung đã có lập kế hoạch, đối mấy người truyền thanh đạo vài câu.

Nhất thời giữa, bốn vị Long Vương thị vệ gật đầu đáp ứng, loại sự tình này theo bọn họ cũng không phải gì đại sự.

Mà Ngao Át, chính là một trận khó xử, lại không nghĩ vi phạm Giáo Chủ ca ca ý tứ...

Bọn họ vào một chỗ hẻo lánh 'Tiên sạn', trực tiếp đem nhà này tiên sạn bao , tìm ba chỗ bí mật phòng, từng người hành biến trang sự.

Lý Trường Thọ cấp mấy người từng người định ra 【 kịch bản người thiết 】, đưa ra một chút yêu cầu.

Chốc lát, bốn vị long vệ hóa thành bốn gã mặc thống nhất linh bảo áo giáp nữ tử, từng người mang theo cái khăn che mặt, dẫn theo nhất bả bảo kiếm, vẫn như cũ ngụy trang thành Thiên Tiên cảnh khí tức.

Bọn họ đều là lão long rồi, trải qua đa rồi, đối loại này ngụy trang sự, đáy lòng cũng không có gì gợn sóng.

Nhưng cách vách trong phòng Ngao Át, giờ phút này chính là sắc mặt đỏ bừng, nhìn trong gương ... Thiếu nữ...

Vi không bị người nhìn thấu, hẳn là thật sự vô dụng gì thủ thuật che mắt.

Ngao Át chỉ là thay đổi cái đơn giản nữ tử kiểu tóc, mặc vào một thân cấp mình phu nhân Khương Tư Nhi chuẩn bị tiên váy, lại dùng tiên lực điều chỉnh hạ thân hình, hơi chút lau một ít má hồng...

Nhất cái thanh tú thiếu nữ, liền loại này sinh ra .

Mà Lý Trường Thọ hôm nay, đã muốn cảm xuất đệ tam chi giấy đạo nhân, giấy đạo nhân hóa thành nhất danh lão ấu.

Lúc này, Lý Trường Thọ tại dặn dò kế tiếp sự:

"Át huynh, kế tiếp người muốn thời khắc nhớ được, người hiện tại chính là người phu nhân Khương Tư Nhi bạn tốt Kha Nhạc Nhi, nhận vào mời, từ tam nghìn đại thế giới trung chạy tới tham gia biểu tở đại hôn.

Tại chỗ đó, đột nhiên đụng vào giả dối Ngao Át tại uống rượu mua vui, liền khí bất quá, đi lên đánh hấn một chút.

Sau đó, đánh thời điểm hấp dẫn tận lực đa người vây xem, vạch trần cái này giả mạo người thân phận, không cần do dự, trực tiếp lôi ra ngoài thành đánh giết .

Việc này nháo càng lớn càng tốt, tốt nhất nhượng tứ hải hải tộc đều biết, Ngao Át là cái chuyên yêu sâu sắc tâm, đối Khương Tư Nhi như thế nào như thế nào ôn nhu chuyên sủng.

Lúc này mới năng ổn định tứ hải hải tộc lòng người."

Ngao Át nhỏ giọng vẫn: "Giáo Chủ ca ca, vì sao không thể ta trực tiếp hiện thân?"

Lý Trường Thọ cười nói: "Người trực tiếp hiện thân, gần nhất dễ dàng gặp được nguy hiểm, đưa tới Tây Phương cao thủ nhắm vào, thứ hai..."

Mèo khen mèo dài đuôi hiệu quả hảo, còn là người qua đường thị giác đánh giá hiệu quả hảo?"

Ngao Át cẩn thận ngẫm lại...

Giáo Chủ ca ca nói rất có đạo lý!

Này Nhị Thái Tử thờ dài, thấp giọng nói: "Ta cùng với Tư Nhi vốn là... Hiện đến nay, nhưng càng ngày càng như là nhất tràng đám hỏi ."

"Nói chuyện phương diện.. Hội học nữ tử tiếng nói ư?"

"Cái này, ca ca yên tâm, " Ngao Át dùng tiên lực điều chỉnh hạ tiếng nói, nhất thời nũng nịu địa hô tiếng, "Loại này có thể ư?"

Xuy...

Lý Trường Thọ bản thể, tại Tiểu Quỳnh Phong dưới đất mật thất trung đã muốn cười ra tiếng.

Nhưng này lão ẩu hóa thân giấy đạo nhân, chỉ là khẽ gật đầu, nói: "Tận lực bắt muốn lộ ra sơ hở."

Thình lình nghe tả hữu vách tường bị đập vang, ba tòa phòng trận pháp, kết giới đồng thời hạ xuống, bảy người đồng thời kéo ra cửa phòng đi ra.

Bên trái bốn gã long vệ đã hóa thành bốn vị nữ hầu vệ;

Phía bên phải Giang Lâm Nhi thay đổi nhất trương phổ thông chút gương mặt, khó được mặc vào một bộ tiên váy;

Ở giữa Ngao Át... Kha Nhạc Nhi nhất thời sắc mặt đỏ bừng, nhưng đáy lòng hết lần này đến lần khác nhớ kỹ 'Đây là vị Long tộc đại sự', nhanh chóng khôi phục trấn định.

Lý Trường Thọ hóa thành lão ẩu đã muốn nhập diễn kịch, có chút lo lắng lo lắng địa nói: "Tiểu chủ nhân, lão thân vừa mới thật sự gặp được vị kia Ngao Át điện hạ!"

"A, a?" Ngao Át còn có chút không khoẻ, "Quá đi xem."

Lý Trường Thọ vội vàng truyền thanh, "Phần nộ, phần nộ."

"Hừ! Đều đi theo ta!" Kha Nhạc Nhi trừng phượng nhãn, "Ta đảo muốn nhìn, hấn như thế nào có lỗi với ta biểu tỹ!"

Cùng lúc đó, Giang Lâm Nhi ánh mắt phiết quá này sáu người, nhịn không được cúi đầu nhìn mình lương tâm...

Giả dối đi!

Đánh bại a!

Nhân Giáo lời thô tục! !

(tấu chương hết)

-----oOo-----

Một trăm chín mươi chín chương xin hỏi cái vui tiên tử phương danh!

Ngao Át ra vẻ Kha Nhạc Nhi, mang theo bốn vị Long tộc cao thủ ra vẻ nữ hầu vệ, háp tấp nhằm phía giả dối Ngao Át sở tại nơi.

Chỗ đó là Hồng Hoang ngũ bộ châu Thiên Địa bên cạnh khu vực, này chỗ đại phùng trần cũng cũng không phải là Nhân tộc 'Chuyên thuộc', tùy ý có thể thấy được yêu, linh, tinh, quái, hải đẳng tộc...

Tự nhiên, còn là dĩ Nhân tộc chiếm đa số.

Cũng có một ít hung thú biến hóa, mang theo nghiệp chướng hung ác sinh linh, ngẫu nhiên tại chỗ đó thường lui tới, chỉ cần tuần hoàn chỗ đó quy củ, đi ra ngoài không sợ bị vây công được lợi công đức, bạo trang bị, đều khả tại chỗ đó lưu lại.

Lý Trường Thọ lúc này sử dụng lão ấu giấy đạo nhân, chống quái trượng không ngừng ở phía sau đuổi theo, trong miệng hô:

"Tiểu chủ nhân, ngài bắt muốn xúc động, nơi này là Hồng Hoang ngũ bộ châu nơi, cũng không thể xằng bậy!

Ngài chính là có oán khí, cũng nên cùng người khỏe hữu thương nghị thương nghị a..."

Phía trước Kha Nhạc Nhi chính là chút nào không ngừng, trực tiếp nhảy vào kia chỗ tương đối đặc thù ...

【rượu】lâu.

Hoa lâu, đó là thế tục xung hô;

Tiên nhân làm loại sự tình này, kia năng kêu tìm hoan mua vui ư?

Tiên nhân lai loại địa phương này, chỉ là vì thể nghiệm lâm thời tình kiếp, tăng cường đối đại đạo cảm ngộ cùng lý giải, minh nguồn gốc ta, tu tự tại ý!

Đương nhiên, cũng có tân khách, là nguyên nhân tu hành thời gian quá dài, nghĩ đến tìm một chút đã từng tình cảm mãnh liệt...

Các tộc tu hành sĩ, tự nhiên cũng không có gì nam tôn nữ ti thế tục quy củ; là mở tại thiên nhai thành loại rượu này lâu, nó nội tự nhiên cung cấp toàn bộ phương vị chất lượng tốt phục vụ, nam nữ đều khả tiến chỗ đó thả lỏng.

Kha Nhạc Nhi bên này mới vừa đi vào, lập tức liền có hai nam nhân đón đi lên.

Này là nhất danh diện mạo thanh tú thanh niên, cùng một danh khí chất thành thực trung niên luyện khí sĩ, thuần một sắc Chân Tiên tu vi, tề xưng:

"Tiên tử biệt lai vô dạng, hôm nay chính là lai uống xoàng một hai?"

"Cút!"

Kha Nhạc Nhi một tiếng quát lạnh, này thiếu nữ đáy mắt tràn đầy lửa giận.

Bị quát lớn này hai người thật cũng bất ôn không giận, nhất người cười khẽ rời khỏi, nhất người còn lại là lại cười nói một câu: "Nơi này là Thiên Nhai Các bảo hộ nơi, tiên tử còn thỉnh..."

"Ta nhượng người cút!"

Kha Nhạc Nhi một tiếng khinh xích, trực tiếp rút ra đoản kiếm.

Lý Trường Thọ ra về lão ầu vôi vàng hướng trước, khuyên nhủ: "Tiểu chủ nhân ngài xin bớt giận, xin bớt giận, không được chúng ta đem chỗ đó mua, ngài lại đập cũng không muộn."

"Ta là lai đập bọn họ này phá lâu bất thành?"

Kha Nhạc Nhi mắng tiếng, phía sau đã muốn có một vị Long Vương thị vệ hướng trước, tùy tay ném một mặt lệnh bài đi qua, nó thượng vừa vắn viết 'Thiên nhai' hai chữ.

Kia trung niên nam tiên biến sắc, lập tức cúi đầu cung tiếng đáp:

"Thì ra là khách quý tới cửa, là tại hạ đa có đắc tội, ngài bên trong thỉnh, tùy ý liền là."

"Hừ!"

Long nhị đảo qua ống tay áo, tức giận địa quân lệnh bài thu .

Lý Trường Thọ đại khái hiểu được ;

Hoặc là là này Thiên Nhai Các sau lưng phải có Long tộc nhập luồng, hoặc là là... Long nhị ở trong này tiêu phí đủ cao...

Khụ, tất cả loại khả năng tính đều không thể đơn giản bài trừ.

Này chỗ tửu lâu có mười hai tầng cao, nhưng không có bán cấp thượng hạ cầu thang, ở giữa 'Sân nhà' chỗ, có lục đóa hoa cánh hoa trạng hồng nhạt đám mây, không ngừng từ trên xuống dưới tiễn khách.

Lập tức, Lý Trường Thọ đi theo ngũ điều nữ trang chân long thừa vân mà lên.

Mặt sau kịch bản, cũng là án hấn viết chút nào không kém địa tại chạy...

Kha Nhạc Nhi vọt tới kia nhĩ giữa trước, liêu khởi làn váy, một cước đá văng chỗ đó, dẫn theo chói lợi bảo kiếm vọt vào.

Chỉ một thoáng, bên trong kia chút thập đa chi biến sâu đại yêu đều sừng sốt, mà kia giả dối Ngao Át càng là nghi hoặc bất giải...

Chết tử tế bất sống địa, này giả dối Ngao Át kiến Kha Nhạc Nhi bất quá Chân Tiên cảnh. Liền cười dài địa đạo câu:

"Cái này thật cũng không sai, lại đây bồi bồi bản điện hạ!"

Kha Nhạc Nhi nháy mắt tức sùi bọt mép, hai mắt mấy dục phun hỏa, dẫn theo kiếm liền trực tiếp vọt đi lên!

Nhanh hơn Kha Nhạc Nhi, còn là bốn vị Long Vương thị vệ.

Này tứ long phối hợp vô cùng ăn ý, long nhất tại Ngao Át bên cạnh người bên người hộ vệ như bóng với hình.

Tại Ngao Át xuất kiếm trước, long nhất đã đổi kia giả dối Ngao Át điểm xuất một cái định thân thuật, đem này bắt quá Thiên Tiên cảnh giả dối Ngao Át trực tiếp phong cấm.

Cơ hồ đồng thời, long nhị vãi ra nhất điều che kín tế lân dây thừng, long tam tế khởi nhất khẩu phát ra hung thần khí tức màu tím tím tiền;

Long tứ lập tức hướng tới bên bước ra một bước, bảo vệ Lý Trường Thọ giầy đạo nhân hóa thân.

Tiên thăng hóa xuất hơn mười đạo tàn ảnh, đem bảy bát chỉ Thiên Tiên cảnh đại yêu đồng thời cuốn lấy, về phía sau mãnh liệt tùm;

Túi tiền nội xuất hiện một cỗ tuyệt cường hấp lực, đem này chút đều đại yêu thu hồi, không chỉ có chưa từng thương tổn kia chút bồi rượu nữ tử, thậm chí cũng không hoạt động bán chỉ chén rượu bát khoái.

Lý Trường Thọ ám nói một tiếng: 'Hảo bảo bồi!

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh!

Tiếng thét chói tai, tiếng quát mắng không dứt bên tai, Thiên Tiên, Kim Tiên khí tức bắt đầu khởi động, mãi lâu tân khách đều bị kinh động;

Tự nhiên, cũng có thời khắc máu chốt bị kinh hách...

Là hồi ứng, này cao lầu các nơi trận pháp, cấm chế lập tức khởi động, nhưng mái nhà vẫn như cũ bị cường hãn tiên lực dao động trực tiếp hướng suy sụp!

Mấy danh tu vi so với cao, phản ứng nhanh chóng đại yêu, tại tiên thăng cùng túi làm khó dễ thời, liền đã là làm ra phản ứng, khởi thân đối phó với địch!

Nhưng long nhị, long tam cũng không phải chỉ bằng bảo vật, hai người tại tế khởi bảo vật nháy mắt, đã là tìm đúng chỗ đó mạnh nhất hai gã biển sâu đại yêu, lập tức vọt đi qua.

Bọn họ xuất thủ thời, thân pháp cao minh, xuống tay tinh chuần, không có chút ướn át bản thiêu, chỉ có lưỡng đạo tàn ảnh bảo tồn;

Có phù lục phương pháp, có cấm chế đạo, cũng có tiên lực tập trung ở một cái chớp mắt bùng nổ cao minh thuật pháp!

Này thập hơn đại yêu bên trong, có hai gã lão yêu là thượng cô thời lưu lại Yêu tộc dư nghiệt, tu vi cao thâm, có trường sinh đạo quả, tại biển sâu cũng coi như cái ngoan độc giác;

Bọn họ vừa mới tránh thoát tiên thăng, túi, đối mặt đánh tới hai gã 'Nữ tử', trong miệng quát chói tai, lập tức té khởi bảo vật liền muốn đánh trả.

Khả mấy kiện bảo vật bảo quang còn chưa sáng lên, từng người cổ đã là bị hai chỉ nữ tử nhu đề nắm lấy...

Thật? Hồng Hoang đứng đắn bản cũ? Long Trảo Thủ.

Long nhị, long tam lòng bàn tay bắt đầu khởi động Long tộc bí lục, nháy mắt che này hai chỉ lão yêu nguyên thân yêu phách...

...

Chinh tràng đấu pháp, hoàn toàn là nghiêng về một phía nghiền ép.

Nếu không chỗ đó là Hồng Hoang nổi danh phường trấn, bối cảnh phức tạp;

Mà lại này chỗ phường trấn cũng có Đại La Kim Tiên tọa trấn, quy củ chính là không thể đấu pháp đánh giết người bên ngoài...

Long nhị, long tam xuất thủ, có thể trực tiếp tê này một phòng đại yêu.

Lý Trường Thọ ở bên xem cảnh đẹp ý vui, Giang Lâm Nhi đang âm thầm xem thăng lúu lúu.

Động tác mau lẹ, tấn như sấm đánh, thật không hổ là Long Vương bên người hộ vệ, này mới là chân chính ầu đả cao thủ.

Này chút đại yêu cũng là thật sự không sợ chết...

Đối mặt loại này không biết cường địch bạo khởi làm khó dễ, phản ứng đầu tiên thế nhưng không phải lập tức bỏ chạy, còn dám ra tay phản kích.

Này chút Yêu tộc cũng không nghĩ nghĩ, nếu không sớm đã tìm tòi thấu này một phòng đại yêu thực lực, bọn họ nhất hành làm sao dám chính diện cường công?

Phàm là long nhất, nhị, tam, tứ có nhất đỉnh điểm áp lực, Lý Trường Thọ khẳng định liền hiển kế tính kế...

Bên kia;

Kha Nhạc Nhi một kiếm đâm xuyên qua kia hàng giả đầu vai, trong miệng nũng nịu địa hô to:

"Người này thay lòng đổi dạ hạng người!"

Thiệt thòi ta Tư Nhi tỷ tỷ loại kia đổi đãi người, người nhưng lại tại chỗ đó cùng này chút bất nhập lưu hạng người tìm hoan mua vui!"

Kia hàng giả nhất thời khóc không ra nước mắt, giờ phút này chính là liền yết hầu đều bị che, nửa câu thoại nói không nên lời, bán khúc ngón tay đều không thể động đậy, chỉ có thể dùng nhãn thần cầu xin tha thứ.

Nguyên bản kia chút cười làm lạnh nữ tử, đều đã là sắc mặt tái nhợt địa xụi lơ tại các nơi.

Các nàng vốn là tu vi không cao, vừa rồi Kim Tiên khí tức, uy áp bùng nổ, đã là dọa các nàng chân nhuyển chớ có lên tiếng, giờ phút này đại khí cũng không dám suyễn.

Lý Trường Thọ lập tức truyền thanh nhượng Ngao Ất bình tĩnh, lúc này cũng cuối cùng đến Lý Trường Thọ lão ầu đặng tràng...

"Tiểu chủ nhân, ngài xin bớt giận!"

Ngài như thế nào bị thương Đông Hải long cung Nhị Thái Tử điện hạ, này mà nếu gì rất cao!"

Kha Nhạc Nhi hé miệng nói: "Ta đã nghĩ thay Tư Nhi tỷ tỷ xả giận!"

Ta Tư Nhi tỷ tỷ tốt xấu cũng là giao Nhân tộc công chúa, như thế nào coi thương hãn loại này!"

Lý Trường Thọ ra vẻ lão ầu đột nhiên khinh di một tiếng, nhú mày nói: "Tiểu chủ nhân, người nhìn hãn khí tức tựa hồ có chút không đúng, này như thế nào, còn có yêu khí?"

"Ân?"

Kha Nhạc Nhi nhìn chăm chú nhìn lên, một bên long nhất đã là nhanh chóng xuất thủ, phá hàng giả thủ thuật che mắt, lộ ra này yêu hình dáng.

Là nhất danh sắc mặt trắng bệch Yêu tộc thanh niên, Thiên Tiên tu vi cảnh giới.

Kha Nhạc Nhi nhíu mày nói: "Giả dối ?"

Long nhất cũng tự tiện thêm diễn kịch, có chút phù khoa hô: "A? ! Đây không phải Ngao Át điện hạ!"

Kia hàng giả liên tục nháy mắt, nước mắt đều chảy ...

Kha Nhạc Nhi mắng: "Dám giả trang ta kia chuẩn tử phụ! Quả thật lưu người bất được!"

Giờ phút này, không đếm được bao nhiêu tiên thức nhìn chăm chú vào chỗ đó;

Kiến Kha Nhạc Nhi rút kiếm liền muốn giết yêu, lâu ngoài đột nhiên truyền đến một tiếng hô to:

"Chậm đã động thủ, bản thành quy củ! Không thể đầu pháp!"

Chỉ thấy từng đạo lưu quang lóe ra, mấy trăm mặc tiên giáp binh vệ đem này cao lâu vài đoàn vây quanh, lại có hai gã Kim Tiên cánh lão giả hiện thân, trấn tự thân uy áp.

Đây là cái này phường trấn trật tự duy trì giả.

Nhưng mà, long nhất tứ huynh đệ nhất tề bùng nổ tự thân uy thế, thoải mái đã đem bên ngoài này hai Kim Tiên cái đi xuống.

Thế là, kia hai gã lão giả lập tức thay đổi cái thái độ, chấp tay bồi lễ, cười khô hướng trước hỏi rõ nguyên nhân.

Lúc này tự nhiên còn là Lý Trường Thọ ra ngựa giải thích.

Lý Trường Thọ nói, bọn họ là bị mời trước tới tham gia Đông Hải long cung đại hôn tân khách, còn cầm xuất một phong 'Trắng tinh' thiệp mời là chứng minh;

Theo sau lại mịt mờ điểm xuất, bọn họ nhất hành cân cước không tiện lộ ra, nhưng chỗ đó có người giả mạo Đông Hải long cung Nhị Thái Tử Ngao Át...

Trước sau nói bất quá bảy bát câu, mấy ngày này nhai thành hộ vệ liền đưa ra, có không đi ngoài thành giải quyết việc này.

Lý Trường Thọ tuy nhẹ tòng đạt tới mục đích, nhưng đáy lòng cũng là thoáng cảm khái...

【 cái gọi là quy củ, cũng bất quá là ước thúc kẻ yếu, Hồng Hoang vốn là cái lớn bằng nắm tay liền có đạo lý nơi.

Nghĩ tại Hồng Hoang tìm điếm cảm giác an toàn, có nhất định thực lực, cũng phải có thể lực mới được... ❶

Ân, ôm chặt Thánh Nhân bấp dùi dẳng tứ điều cơ bản thủ tục, một khắc đều không thể quên nhưng!

Sự tình rất nhanh phải để giải quyết.

Ngao Ất ra về Kha Nhạc Nhi, bên đường kéo giả trang Ngao Ất Yêu tộc Thiên Tiên, một đường đi Đại Thành đại trận ở ngoài;

Ven đường tứ Long tộc cao thủ hộ tống, kia mấy trăm danh hộ vệ cũng tại quanh mình đi theo.

Giờ phút này, cùng hung cực ác tiểu sư tổ bắt đầu phát huy tác dụng.

Nàng tránh ở trong đám người, dùng 'Thuần người qua đường' thị giác, thao 'Thuần túy không quen nhìn', 'Ta khách quan lời bình hạ', 'Ăn quả dưa quần chúng nhin không được nói một câu' dẳng thoại thuật, đem giả mạo Ngao Ất sự, truyền khắp chỗ đó phổ lớn ngõ nhỏ.

Không bao lâu, muôn người đều đổ xô ra đường, các tộc tu hành sĩ tụ tại chỗ ngồi này Đại Thành phía Đông.

Chỗ đó mặc dù nhiều người nhiều miệng, nhưng dư luận xu thế bị Lý Trường Thọ cùng Giang Lâm Nhi âm thầm chường khống, đều là tại thảo luận Đông Hải long cung Nhị Thái Tử Ngao Ất, cùng giao Nhân tộc tiểu công chúa Khương Tư Nhi 'Đại hôn' sự.

Đến ngoài thành, Kha Nhạc Nhi đem kia hàng giả sụy đến mười trượng ở ngoài, mắng:

"Tư Nhi tỷ tỷ cùng ta như thế tốt, nàng cho ta truyền tin trung, nói cùng ta kia chuẩn tỷ phụ như thế nào như thế nào dựa vào nhau gần nhau, tương kính như tân!

Hôm nay ngươi nhưng lại tại chỗ đó bại hoại nhà của ta tỷ phụ thanh danh, tội không thể tha thứ!"

Một bên long nhất thúc giục pháp, một ngón tay hư điếm, này Yêu tộc thanh niên nhất thời hóa thành nhất điều đại số hiệu cá nheo, cả người phát run.

Kha Nhạc Nhi tay nâng kiếm lạc, trong tay đoàn kiếm tiên quang bắt đầu khởi động, chính là không chút nào cố sức, đã đem con cá này đầu chém ...

Lý Trường Thọ lập tức đối long nhất truyền thanh đạo câu, long nhất xuất thủ, đem con cá này yêu xác chết dùng tiên lực bao bọc, ném tới không trung, một chường trực tiếp oanh thành tàn toái, sụy nhập biển rộng.

Giang Lâm Nhi tránh ở trong đám người hét quát một tiếng: "Hào!"

Quanh mình cũng có không ít người hiểu chuyện ra tiếng hét to, trường hợp nhất thời có chút tao loạn.

Lý Trường Thọ lại đổi 【Kha Nhạc Nhi】 truyền thanh dặn dò:

"Bất muốn nhụt chí, diễn trò liền phải làm nguyên bộ, bày ra điểm cao lãnh tư thái, tiếp tục bực giảng từ."

Kha Nhạc Nhi lập tức xoay người, đối mặt trên trời dưới đất này nhiều bóng người, ngạo nghễ mà đứng, 'Mặt cười' vi hàn.

Hắn dùng trước đây định ra giọng nữ, mở miệng hô:

"Hôm nay ta Kha Nhạc Nhi tại này, tốt với ta hữu Khương Tư Nhi dựng thân chính danh!"

Khương Tư Nhi tỷ tỷ, cùng ta kia chuẩn tỷ phu Đông Hải long cung Nhị Thái Tử Ngao Ất, là nhất kiến chung tình, thực lưỡng tình tương duyệt, toại định tam sinh nặc, mời tứ phương bạn tốt, ngũ địa khách quý, dục hành lục lễ sự!

Hôm nay có Yêu tộc dục ô ta này vị chuẩn tỷ phu thanh danh, giả mạo tỷ của ta phu danh, tại chỗ đó tìm hoan mua vui, bất thêm che dấu, nó tâm địa ác độc, chư vị đạo hữu cộng giám!

Nay Nhật Bản tiên tử giết này kẻ trộm, đem này chút dục hại ta chuẩn tỷ phu thanh danh Yêu tộc mang đi long cung, cũng coi như làm một phần hạ lễ!"

Nói xong, Kha Nhạc Nhi làm cái đạo vái chào, xoay người liền muốn nhảy vào hải trung, bốn gã nữ hầu vệ gắt gao đi theo.

Chính lúc này, thỉnh linh nghe trong thành truyền đến một tiếng, có chút lấp bắp la lên:

"Kha Nhạc Nhi tiên tử, còn xin dừng bước!"

Kha Nhạc Nhi quay đầu nhìn lại, đã thấy nhất thanh niên bộ dáng Nhân tộc thanh niên từ trong thành nhảy xuất lai.

Người này sắc mặt đỏ lên, ấp úng, chính là nhịn không được dĩ tay che mặt, hỏi câu:

"Xin hỏi, xin hỏi Kha Nhạc Nhi tiên tử phương danh vì sao?"

Hôm nay kiến tiên tử phong thái, bần đạo, bất, ta, lòng ta đày lâm vào tâm chiết, cái kia, tiên tử khả có đạo lữ..."

Ân?

Kha Nhạc Nhi, khu, Ngao Ất nhất thời cái trán treo đầy hắc tuyến.

Trong đám người hỗn Giang Lâm Nhi thiếu chút nữa cười phun ra lai, vội vàng che miệng lại, cúi đầu ngòl xỏm đi xuống.

-----oOo-----

Đệ nhị bách chương bi thương, lớn như vậy

Cũng không biết như thế nào, Giang Lâm Nhi cười cười lại đột nhiên nhất bĩu môi, nói thẳm câu 'Không kinh', bình tĩnh địa ngẩng đầu nhìn lên sao trời.

Lý Trường Thọ ở bên vừa vặn bắt đến điểm này chi tiết, nghĩ mình trước đây câu tứ nhưng luyện chế thất bại nào đó đan dược, đày lòng đối tiểu sư tổ nói câu thật có lỗi...

Hắn tu đạo nhật ngắn, đan dược sang tân phương diện này tích lũy, thật sự hữu hạn...

Nói trở về, Ngao Ất giả trang một lần nữ trang, nhưng lại liền thu hoạch nhất kiến chung tình người, không thể không nói, này mị lực lũy thừa quả thật không sai.

Đáng tiếc, này định trước chỉ có thể là nước chảy có ý mà nước chảy vô tình.

Ngao Ất thân là đứng đắn Long tộc thái tử, Tiết Giáo luyện khí sĩ, đối này càng là cười nhạt, lạnh lùng thốt câu:

"Cút!"

Đoản kiếm ra khỏi vỏ, tùy theo trở vào bao, phát ra một tiếng kiếm minh âm, hấn cái này Kha Nhạc Nhi, khởi thân nhảy vào biển rộng...

Bốn gã Long tộc hộ vệ ở bên bên người bảo vệ.

Mà Lý Trường Thọ lão ầu giấy đạo nhân, nhúu mày mắt nhìn cái kia Thiên Tiên cảnh thanh niên luyện khí sĩ, truyền thanh đạo câu:

"Này vị đạo hữu, nhà của ta tiểu chủ nhân khả không tầm thường nữ tử, như khởi tâm tư, cẩn thận tính mệnh."

Hắn tổng không thể thật sự hãm hại nhà mình Nhị Giáo Chủ.

Lập tức, lão ẩu giấy đạo nhân xoay người rời khỏi, cũng không quên âm thầm đối Giang Lâm Nhi truyền thanh dặn dò vài câu.

Theo kế hoạch loại kia, Lý Trường Thọ giấy đạo nhân, cùng Ngao Át, Long tộc tứ cao thủ, cùng nhau rời khỏi chỗ đó, nhanh chóng biến mất tại mờ mịt biển rộng bên trong.

Ngao Át không thể bên ngoài dừng lại lâu lắm, để tránh khiến cho Tây Phương Giáo cao thủ chú ý.

Giang Lâm Nhi xen lẫn trong chỗ đó trong đám người, hướng bên trong thành mà đi.

Nàng vừa muốn chạy, đột nhiên nghe được bờ biển truyền đến một tiếng tháp nam, chính là vừa mới cái kia cuồng quát vô thố, hô 'Kha Nhạc Nhi', nhưng đám còn muốn vấn người tên gọi là gì Nhân tộc thanh niên luyện khí sĩ...

Người này thì thảo là:

"Loại này kỳ nữ tử, quả nhiên là cùng tầm thường nữ tử hoàn toàn bất đồng, chỉ là xem liếc mắt một cái, khiến cho người dứt bỏ bất hạ.

Kha Nhạc Nhi...

Cái vui... Lạc lạc..."

Giang Lâm Nhi chân hạ một cái lão đảo, thiếu chút nữa trở về chém người này!

Lại nói chính sự.

Trong nước biển, long nhất tứ huynh đệ che chở Ngao Át cùng Lý Trường Thọ giấy đạo nhân, vội vàng độn xuất mấy vạn lý.

Lý Trường Thọ đơn giản dặn dò Ngao Át vài câu, nhượng Ngao Át trở về cùng Khương Tư Nhi đối một đôi khẩu cung, do Khương Tư Nhi an bài một chút Kha Nhạc Nhi đến tiếp sau cố sự, nhất thiết không được bị người nhìn ra sơ hở...

Này bốn vị Long Vương bên người thị vệ, giờ phút này toàn tâm đề phòng, liên thủ thi triển độn pháp, mang Ngao Át bay nhanh chạy về Đông Hải long cung.

Giống như chạy chậm một chút, sau lưng sẽ nhày ra một vị Tây Phương Giáo Thánh Nhân đệ tử một loại.

Không có biện pháp, bị này vị Hải Thần dẫn dò đa rồi, bọn họ không hiểu cũng có một ít khăn trương.

Tuy rằng chỉ là ngăn ngừa tiếp xúc, mà lại chỉ là cùng nhau xử lý một chuyện nhỏ, Long tộc tứ thị vệ giờ phút này đối Lý Trường Thọ tín nhiệm, đã phi đơn giản 'Phụng Long Vương khiến'.

Bọn họ đã muốn cảm nhận được, này vị Hải Thần làm việc, quả thật so với người bình thường tộc cao thủ muốn thận trọng rất nhiều, chu toàn rất nhiều...

Bất, chớ nói Nhân tộc, chính là tính thượng Long tộc, cũng cực nhỏ như thế thận trọng chu toàn nhân vật!

Cùng Ngao Át bọn họ phân biệt sau đó, Lý Trường Thọ đã đem lão ầu giấy đạo nhân hóa thành tro tàn, đổi thành lão thần tiên làn da Hải Thần chuyên dụng giấy đạo nhân.

Hắn tại Đông Hải ở chỗ sâu trong điều tra một trận, xác định không người truy tung Kha Nhạc Nhi tung tích, liền tiến đến cùng Giang Lâm Nhi ước hẹn chạm mặt hoang đảo.

Đến trên đảo, thi triển biến hóa thuật, nấp trong khe đá trung;

Lý Trường Thọ bắt đầu suy diễn, Tây Phương Giáo bên kia hội bởi vậy sự có phản ứng gì...

Đây chính là nhất tràng tiêu tính kế.

Biển sâu Yêu tộc cũng bị liên lụy đến Long tộc sự trung, Tây Phương Giáo lần này vận dụng thủ đoạn, đã là càng ngày càng nhiều.

Kỳ thật Lý Trường Thọ lo lắng nhất, liền là đến mặt sau thời, Tây Phương Giáo hội tự giác đâm lao phải theo lao.

Kia chút thao bàn 'Tuần long' Thánh Nhân các đệ tử, đầu tư nhiều lắm tài nguyên cuối cùng nhưng thúc đẩy Long tộc thượng Thiên Đình, chắc chắn thẹn quá thành giận, nói không chừng sẽ muốn sự tình nháo đại, làm không thể xong việc, do đó kinh động Tây Phương Giáo nhị thánh.

Cái này 'Độ', quả thực khó khăn nắm chắc, đối Lý Trường Thọ mà nói, cũng là cái bất đại không nhỏ khiêu chiến.

Hôm nay sự, đảo cũng có chút kỳ diệu chỗ.

Cẩn thận ngẫm lại, này cũng là Khương Tư Nhi kia khối kiếp trước lệ kết hạ thiện nguyên nhân.

— Khương Tư Nhi tặng Linh Nga giao Nhân tộc trọng bảo 'Kiếp trước lệ' bảo châu, này là tiền căn, Linh Nga đem vật ấy chuyển tặng tiểu sư tổ, tiểu sư tổ chạy về Hồng Hoang thời, nửa đường gặp được giả mạo Ngao Ất sự.

Nhất ẩm nhất trác, đều có định số;

Tiền căn hậu quả, huyền trung tự nhiên.

Lý Trường Thọ chỉ có thể khinh tán kỳ diệu, đáy lòng thoáng có chút cảm...

'Chậm đã!'

Lý Trường Thọ đạo tâm chấn động, đứng lúc hô dừng.

Ngồi ở dưới đất mặt đất trung bản thể mở hai mắt, ngưng xuất màu xanh đại kiếm, thi triển trăm đạo phương pháp, đối mình cái trán hung hăng nhất trăm.

Chợt nghe ba ba hai tiếng vang nhỏ, Lý Trường Thọ thân chu tiên quang bắt đầu khởi động, hoa sen bay loạn, miên miên cường cường giảm xuống nhất cái tiểu cảnh giới, đạo cơ lại hoàn mỹ vài phần.

Tùy theo, Lý Trường Thọ tiếp tục trước đây cảm giác ngộ.

【sư tổ cùng Vong Tình thượng nhân sự, phải nhanh một chút thúc đẩy .

Nếu là năng mượn sư tổ khẩu, đem Vong Tình thượng nhân lúc này không có hiểu được, thượng chưa ngộ đến chỗ, hơi thêm nhắc nhở, nói không chừng Vong Tình thượng nhân có thể Thiên Tiên đỉnh cao đại viên mãn... 】

Lý Trường Thọ tuy rằng còn áp chế được tự thân cảnh giới, nhưng 'Kim Tiên kiếp tham khảo', tự nhiên tới càng sớm càng tốt...

Loại này, hẳn có thể làm càng nhiều chuẩn bị, cũng có thể xác định, mình cũng cố đạo cơ tốt nhất trình độ ở nơi nào.

Nếu mình nắm chắc sung túc dưới tình huống, cũng muốn cân nhắc Kim Tiên kiếp sau đó, hay không còn có thể có phi thăng tình huống...

Không có gì Thiên Tiên chí bảo hộ thân, công đức kim thân giờ phút này cũng bất quá ngưng tụ thành mấy căn ngón tay trình độ, tu vi cảnh giới tự nhiên càng cao càng an toàn.

Nửa ngày sau;

Giang Lâm Nhi từ trong nước biển nhanh chóng độn lại, tại này hoang đảo hạ, cùng Lý Trường Thọ thuận lợi chạm mặt.

Lúc này, Lý Trường Thọ đã là làm tốt có quan hệ 'Giả dối long thái tử' ** đến tiếp sau an bài, Long tộc bên kia đã muốn bắt đầu mượn việc này nơi nơi 'Sao làm' .

Đem Ngao Át cùng Khương Tư Nhi nhân duyên, đắp nặn thành đa bản cũ lãng mạn cố sự, mượn này ổn định tứ hải hải tộc lòng người.

Kha Nhạc Nhi cái này bạn tốt, Khương Tư Nhi tự nhiên nhận hạ;

Tiểu công chúa là cái trí tuệ người giấy, lại có Ngao Át tùy thời hỏi han Lý Trường Thọ ý kiến, đến tiếp sau cũng sẽ không xuất gì sai lầm.

Trong nước biển, Lý Trường Thọ nhìn trước mặt này vị khôi phục giáp trụ, đầu lạp cách ăn mặc tiểu sư tổ, cười nói:

"Ta đưa đạo hữu đi Độ Tiên Môn sơn môn chỗ đi.

Lần này nhượng đạo hữu ra ngoài thiệp hiểm, đã là khó xử đạo hữu, như đạo hữu trên đường lại xuất gì sai lầm, nhưng quả thật cũng không tốt đối Trường Thọ tiểu hữu công đạo."

Giang Lâm Nhi nhất thời sắc mặt có chút cổ quái, mạn lơ dăng địa đạo câu:

"Còn theo ta diễn trò ? Nơi này đều chưa người ngoài."

Lý Trường Thọ lộ ra có chút nghi hoặc biểu tình, đáy lòng nhanh chóng suy tư, mình có khả năng tại lộ ra sơ hở, tiếp tục bình tĩnh địa đạo câu:

"Đạo hữu theo như lời ra sao sự? Chẳng lẽ còn chưa từ vừa rồi diễn kịch trung xuất lai?"

"Ân?"

Giang Lâm Nhi khiêu khiêu tế mi, chính là nhìn không ra gì sơ hở, nhất thời cười nói: "Đạo hữu chớ trách, ta còn tưởng rằng đạo hữu, chính là ta vị kia thần thần bí bí tiểu đồ tôn.

Nếu đạo hữu muốn đưa ta trở về, kia chúng ta cùng nhau ra đi đi, cười mây còn là như thế nào?"

"Khả thi chạy trốn bằng đường thủy, bí mật vi thượng."

Lý Trường Thọ lắc lắc phát trần, hai người bị nhất chỉ bọt khí bao bọc, tùy tại trong nước biển nhanh chóng độn hành.

Này một đường, Giang Lâm Nhi đương thật là có chút bất nhượng thọ bớt lo...

Mà Lý Trường Thọ vi phòng ngừa bại lộ, dùng chạy trốn bằng đường thủy đi được cũng bất tính quá nhanh.

Giang Lâm Nhi đầu tiên là chủ động cùng Lý Trường Thọ tán gẫu đông tán gẫu tây, thường thường sẽ tại trong lời nói thiết hạ cam bẫy, nghĩ thừa dịp Lý Trường Thọ nhất thời chưa chuẩn bị, bộ xuất điểm có giá trị tin tức.

Nhưng mà, Lý Trường Thọ không chỉ có không có thượng bộ, ngược lại dần dần nắm giữ nói chuyện phiếm tiết tấu, dùng một ít chi tiết hết lần này đến lần khác ám chỉ.

Đợi hai ngày sau, Độ Tiên Môn sơn môn trước, Lý Trường Thọ cùng Giang Lâm Nhi cáo biệt thời, Giang Lâm Nhi đã muốn cơ bản tin tưởng ——

Nam Hải Hải Thần cùng nàng tiểu đồ tôn, đồng thời không có quá sâu liên hệ, hai giả chẳng qua là bởi vì Ngao Ất Nhị Thái Tử, do đó có chút giao tế.

Thậm chí, Giang Lâm Nhi còn cảm thấy, Nam Hải Hải Thần là cái rất không sai tiền bối cao nhân...

Chính là quá mức ở thần bí chút;

Chân thật tu vi, bản thân đạo số hiệu gì gì đó, hoàn toàn không chịu lộ ra.

"Người như thế, thật cũng nhượng người an tâm, so đi lên liền xuất phát từ nội tâm hang ổ tử gia hỏa, cảm giác thoải mái đa ."

Giang Lâm Nhi khinh thờ nhẹ ra khẩu khí, duỗi thân hạ gân cốt, hướng Độ Tiên Môn sơn môn ngự không mà đi.

Tuy rằng xuất hiện một chút tiểu trắc trở, nhưng cuối cùng thuận lợi chạy trở về.

Hừ, lần này trở về, mới không phải vi kiếp trước lệ gì gì đó!

Chỉ là bởi vì tương niệm mình hai cái đáng yêu đồ tôn cùng tiểu cứu rồi, lúc này mới gấp trở về !

Một lát sau, Tiểu Quỳnh Phong thượng.

"Linh Nga, Trường Thọ! Các người sư tổ đại nhân đã về rồi!"

Phòng cờ bạc trung, mới vừa bung lên bầu rượu uống một ngụm Tửu Cứu nháy mắt phun ra một mảnh hơi nước, mặt cười tái nhợt, áo ngắn run rẩy.

Một bên Linh Nga nháy mắt mấy cái;

Hô sư tỏ trở về, dùng kiếp trước lộ công lược Vong Tình thượng nhân loại sự tình này, đương nhiên không có khả năng nói cho Vong Tình thượng nhân chín đệ tử lạc.

Thuận tiện, xem Tiểu sư thúc bị sư tổ trêu chọc, cũng là tương đương thú vị một màn...

"Này ma đầu sư thúc! Như thế nào trở về đều không đề cập tới trước lên tiếng kêu gọi!"

Tửu Cửu vội vàng chạy trốn đi ra ngoài, triệu xuất hồ lô lớn, bắt đẳng hồ lô lớn thành lớn liền trực tiếp ôm ngực không mà khởi!

Nhưng mà, Tửu Cửu mới vừa bay lên lai, đã bị một đạo bóng hình xinh đẹp từ sau lừa dối thân ôm lấy, nháy mắt bắt được, hướng Tiểu Quỳnh Phong bên hồ đập lạc!

"Ha ha ha, vừa trở về có thể hấp đến phúc khí!

Mau, tiểu cửu nhượng sư thúc cạo cạo!"

"Sư phụ cứu mạng nha!"

"Sư phụ người dám quản ta?"

Tửu Cửu lên tiếng hô to: "Tiểu Trường Thọ cứu mạng a!"

"Ha ha ha, người thì tính hô phá yết hầu cũng không ai có thể cứu người! Ha ha ha! Tiểu Quỳnh Phong thượng ta lớn nhất!

Ân, bồi phạt lớn nhất!"

Kia cực độ càn rỡ tiếng cười to, tại bên hồ qua lại phiêu đảng.

Tề Nguyên lão đạo bị bừng tỉnh sau, vốn định vội vàng xuất lai hành lễ, nhưng mới ra cổng và sân liền nghe được bên ngoài đùa giỡn tiếng vang.

Nghĩ nghĩ, Tề Nguyên lão đạo còn là thành thành thật thật ngồi trở lại bờ đoàn thượng, trước bắt đi ra ngoài quấy rầy sư phụ hào hứng ...

Không bao lâu, Linh Nga cùng Hùng Linh Ly tới rồi chỗ đó.

Đã muốn cùng Tửu Cửu hỗn thực Hùng Linh Ly, giờ phút này quyết đoán đứng dậy, hô to một tiếng:

"Buông sư muội!"

Nàng mắt thấy Tử Cửu chật vật bất kham, lập tức xông lên đi, mở ra huyết mạch thần thông, kén khởi quạt hương bồ lớn nhỏ bàn tay, động như sét đánh, một cái tát đem điếu này, đó xa lạ thấp gầy nữ tử chụp bay đi ra ngoài!

Hùng Linh Ly đem đã muốn quần áo bất chỉnh Tử Cửu cứu giúp, hộ tại tháp sắt loại phía sau, đạo cầu:

"Bất muốn bắt nạt sư tử của ta!

Có gì hướng ta lai!"

Giang Lâm Nhi trực tiếp bị chụp bay mấy trăm trượng, trên mặt hồ thượng đánh nhất luân nước phiêu, miệng ai nha ai nha địa hô cái không ngừng, roi nhập hồ nước trước, nhin không được ngửa đầu phun ra nhất khẩu huyết bọt.

Linh Nga nhất thời hoa dung thất sắc, vội vàng bay qua đi.

Tử Cửu cảm động đến lệ nóng doanh tròng, ôm Hùng Linh Ly bấp đùi, tại kia một trận anh anh khóc.

Đẳng Tề Nguyên lão đạo hô 'Sư phụ ——' nhằm phía bên hồ, Hùng Linh Ly nháy mắt mấy cái, khép ngón tay quên đi tính.

Hải Thần sư phụ sư phụ...

Hoặc, lại gặp rắc rối !

...

Một lát sau, Lý Trường Thọ cười mây từ đan phòng vị trí chậm rì rì địa tới rồi, tiên thức sở kiến, là một màn có chút kỳ quái cảnh tượng.

Sư phụ hần lão nhân gia đứng ở nhà cỏ biên, cái này không cần đa chú ý.

Tử Cửu bực chẵn ngồi ở Linh Nga nhà cỏ trước cửa, lạnh run, Linh Nga bung nước trà, đang từ bên hồ tảo đài đi hướng nhà cỏ trước.

Hùng Linh Ly ngồi xếp bằng ngồi ở nhà cỏ trước trên mặt đất, thường thường vò đầu cười.

Mà ở Hùng Linh Ly bên cạnh, nhất đạo thân ảnh thượng nhảy lên hạ nhảy, không ngừng trạc trạc bên này, sờ sờ bên kia, kinh thần liên tục.

"Thương thiên tại thượng, người này thân thể là như thế nào luyện được?

Này cũng quá thiên phú dị bẩm đi?

Ta đường đường Thiên Tiên, còn mặc lục kiện phòng ngự loại pháp bảo, bị người một cái tát chụp hộc máu thế nhưng! Người nguyên thần đạo tu vi thế nhưng còn xa xa không thành tiên!

Oa ngẫu, thật là lợi hại, đồn đại trung thượng cổ Vu tộc cũng không gì hơn cái này đi.

Người muốn hay không theo ta đi ra ngoài hỗn? Ở trong này buồn, chẳng phải là bạo liễm thiên vật, người như cầm nhất kiện mấy ngàn cân nặng thần binh, chẳng phải là có thể quét ngang nghìn quân!

Oa, này cơ ngực... Ôi chao, bất ngờ không phải như vậy ngạnh, người ngày thường luyện tập không đủ...

Không đúng, người là nữ tử!"

Hùng Linh Ly đầu tiên là sai lệch phía dưới, cúi đầu nhìn kia chỉ thoạt nhìn rất bỏ túi đáng yêu tay nhỏ bé;

Ngay sau đó, kia trương đáng yêu khuôn mặt đầu tiên là nhất bạch, đỏ ửng lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ từ cổ hiện lên cái trán, tùy theo còn toát ra một cỗ nhiệt khí.

"A —— sư thúc chán ghét!"

"Sư tổ mau lui lại!"

Lý Trường Thọ hô to một tiếng, Hùng Linh Ly xấu hổ mang khiếp địa một cái tát, đã là vồ xuất lai!

Kia chỉ quạt hương bồ loại bàn tay to ẩn chứa một cỗ huyết quang, dĩ sét đánh không kịp bưng tai thế từ bên đánh úp lại, đập ở tại Giang Lâm Nhi đầu vai!

Hình ảnh tựa hồ do chậm mà nhanh...

Nguyên nhân hai người cách thân cận quá, mà lại Giang Lâm Nhi ban đầu cũng sững sốt, chỉ tới kịp cúi đầu, tro mắt nhìn kia một cái tát chụp đến thân thượng, thân thể tùy theo biến hình!

Giang Lâm Nhi còn không có cảm giác được lực đạo bùng nổ, bên tai liền đã xuất hiện hô hô tiếng gió...

Này một chương, Giang Lâm Nhi trực tiếp tại Tề Nguyên nhà cỏ trên vách tường, để lại hai chỉ hình người lỗ thủng, xô đoạn hơn mười khối đại thụ, cuối cùng nằm ở núi rừng trung.

Há mồm, ngẩng đầu, phun ra nhất non tiểu nhân huyết sắc suối phun...

Nàng xem không trung, cũng mặc kệ thân thương thương thế, khóe mắt lại một giọt nước mắt chậm rãi chảy xuống...

'Bi thương, cay sao đại.'

-----oO-----